

ΒΙΒΛΙΟΝ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

Ψηφιοποιηθήκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

† ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

X.

T 8

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

(Β' ΕΚΛΟΓΗ Α-Ε-Z)

Mourinou 5
«Τὴν Ἑλλάδα πεπαίδευκεν σύτος ὁ ποιητής»
(ΠΛΑΤΩΝ) »

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΑ'

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Δ' ΤΑΞΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΤΛ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓ. Π. ΞΕΝΟΥ

9 — ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ — 9

1939

18517

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑ ΣΥΜΜΑΧΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΣΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΣΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

X

ΑΙΓΑΙΟΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

(B-EKAVONI-A-E-Z)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑ ΣΥΜΜΑΧΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΣΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΣΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ

ΑΙΓΑΙΟΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑ ΣΥΜΜΑΧΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΣΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΣΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ

1900 Αθηναίων

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑΝ

I. Βίος Ὁμηρου.

α'. Γέννησις. Ἀγγωστοι εἶναι καὶ οἱ γονεῖς τοῦ Ὁμήρου καὶ ἡ πατρὸς, ἐν ᾧ ἐγεννήθη· μακρὰ σειρὰ πόλεων (Σμύρνη, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίς τῆς Κύπρου, Χίος, Ἀργος, Ἀθῆναι, Ἰος, Ἰθάκη, Πύλος, Κύμη) ἔζητον νὰ οἰκειοποιηθῶσιν αὐτὸν ὡς ἔδιον πολίτην. Κατὰ τὰς ἀσφαλεστέρας παραδόσεις φαίνεται δτὶ ὁ ποιητὴς ἐγεννήθη ἐν Σμύρνῃ.

β'. Χρόνος ἀκμῆς. Ἀγγωστον καὶ πότε ἔζησεν ὁ Ὁμηρος^ο κατὰ τὸν ἴστορικὸν Ἡρόδοτον ἔζησε 400 ἔτη πρὸ αὐτοῦ, ἐπειδὴ δὲ ὁ ἴστορικὸς ἐγεννήθη τῷ 484 π.Χ., ὑπολογίζεται δτὶ ὁ Ὁμηρος θὰ ἦκμασε μεταξὺ τῆς 9ης καὶ 8ης ἔκ. π.Χ.

γ'. Βίος καὶ θάνατος αὐτοῦ. Καὶ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ καὶ τοῦ θανάτου οὐδὲν ἀσφαλὲς καὶ βέβαιον γινώσκομεν, εἰ μὴ μόνον δτὶ ἐποίησε τὰ δύο μεγάλα ποιήματα, τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν, ἵσως ἐν Χίῳ, δπου μέγα μέρος τῆς ζωῆς του διέτριψεν.

Εἰκὼν τοῦ Ὁμήρου Πίν. Α'.

II. Εισαγωγὴ εἰς τὴν Ὀδύσσειαν.

Τὰ πρὸ τῆς ὑποθέσεως.^ο Ἐπειδὴ ὁ Πάρις, ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας Πριάμου, ἀπήγαγεν ἐκ Σπάρτης τὴν ὥραιάν Ἐλένην, σύζυγον τοῦ βασιλέως Μενελάου, μετὰ πολλῶν θησαυρῶν, οἱ ἡγεμόνες τῆς Ἑλλάδος χαρακτηρίσαντες τοῦτο ὡς ὑβριν τῆς ὅλης πατρίδος ἀπεφάσισαν νὰ ἐκστρατεύσουν κοινῇ ἐπὶ τὴν Τροίαν πρὸς τιμωρίαν τοῦ ὑβριστοῦ. Ὅπο τὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος, βασιλέως τῶν Μυκηνῶν, ἀποπλεύσαντες ἐξ Αὐλίδος τῆς Βοιωτίας, δπου είχον συγκεντρωθῆ, ἀπεβιβάσθησαν εἰς Τροίαν καὶ προέβησαν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς πρωτευούσης Ἰλίου. Ἄλλ^ο ἐπειδὴ τὰ τείχη τῆς πόλεως ἦσαν ὅχυρωτατα, ἡ πολιορκία παρετάθη ἐπὶ 10 ὅλα ἔτη, καθ^ο ἂ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων ἐπεσον.—Τέλος δ.τι δὲν κατώρθωσε ἡ ὁδόμη ἐπέτυχεν ὁ δόλος. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰθάκης

[°]Οδυσσεὺς κατασκευάσας μέγαν δούρειον (ξύλινον) ἵππον, ἐν τῷ κοιλίᾳ τοῦ δποίου ἔκλείσθησαν οἱ ἄριστοι τῶν ἡγεμόνων, ἐφρόντισεν ὃστε νὰ διαδοθῇ ἐπιτηδεῖος ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀπελπισθέντες πλέον περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως ἀπέπλευσαν οἴκαδε (ἐν φ. οὔτοι ἐν τῷ μεταξὺ προσποιηθέντες ὅτι ἀπέπλεον οἴκαδε εἶχον κυρβῆ δπισθεν τῆς Τενέδου), καταλιπόντες τὸν ἵππον τοῦτον ὡς ἀνάθημα εἰς τοὺς θεούς. Οἱ Τρῷες βλέποντες τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων ἔρημον καὶ μωρῶς πιστεύσαντες τὴν διάδοσιν, ἐκρήμνισαν μέρος τοῦ τείχους, διότι δὲν ἔχωρει διὰ τῶν πυλῶν, καὶ ἐκεῖθεν εἰσαγόντες τὸ ἴερὸν ἀνάθημα (!) εἰς τὴν ἀκρόπολιν παρεδόθησαν τὴν νύκτα εἰς δεινὴν κραιπάλην, νομίσαντες ὅτι ἀπηλλάγησαν πλέον τῶν δεινῶν τοῦ μακροῦ πολέμου. [°]Αλλ' ὅτε πλέον βαθὺς ὑπνος εἶχε κλείσει τοὺς βεβαοημένους ἐκ τῆς μέθης ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οἱ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ἵππου ἔξελθόντες διὰ μυστικῆς πυλίδος εἰδοποίησαν διὰ πυρᾶς τοὺς ἐν Τενέδῳ καὶ ἀνοίξαντες τὰς πύλας τοῦ τείχους καὶ ἐνωθέντες μετ' αὐτῶν, προσδραμόντων ταχέως, ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν, κατασφάξαντες τοὺς ἀνδρας, καὶ ἀπαγαγόντες εἰς αἰχμαλωσίαν γυναικας καὶ παιδία ἐλαφυρογάγησαν αὐτὴν καὶ παρέδωκαν εἰς τὰς φλόγας. Μετὰ τὴν διανομὴν τῶν λαφύρων οἱ ἡγεμόνες ἐπιβάντες τῶν πλοίων μετὰ τῶν οἰκείων ἀπέπλευσαν διὰ τὰς πατρίδας καὶ αἱ ἐπάνοδοι αὐταὶ ἐκλήθησαν οἱ **Νόστοι**.

Υπόθεσις. [°]Ἐνα ἐκ τῶν νόστων τούτων, τὸν τοῦ Ὀδυσσέως, διαρκέσαντα ἄλλα 10 ἔτη, περιγράφει ἡ Ὀδύσσεια, ἥτις ὑπὸ τῶν λογίων τῆς Ἀλεξανδρείας (τῶν γραμματικῶν) διηρέθη εἰς 24 τμήματα, δινομαθέντα ἐκ τῶν 24 (μικρῶν) γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου.

Μυκηναϊκὸς πολιτισμός. [°]Αλλ' ἀρα ὑπῆρξάν ποτε βασίλεια Ἰδάκης καὶ Μυκηνῶν καὶ Τροίας, ἐγένετο ὄντως δὲ Τρωικὸς πόλεμος, ὑπῆρξεν ἀληθῶς δὲ βίος τῶν Ἀχαιῶν, ὃν θά λδωμεν περιγραφόμενον ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ καὶ μάλιστα ἐν τῇ Ἰλιάδι, ἥ μὴ πάντα ταῦτα εἶναι πλάσματα φαντασίας ποιητικῆς, ἀπλῶς σκοποῦντα διὰ τῶν μύθων νὰ θέλξωσιν ἀκροατὰς καὶ ἀναγνώστας ἐν ταῖς ὁραις τῆς σχολαίας αὐτῶν ἀναπαύσεως; Μέχρι ποδὸ διλύγων δεκαετηρίδων ἐπιστεύετο ὅτι τὸ περιεχόμενον τῶν δύο ποιημάτων ἦτο νεφέλωμα ποιητικόν, τὸ δποίον οὐδέποτε ἐπὶ τῆς γῆς εἶχε λάβει σάρκας καὶ ὅστι, ὅτι ἀμυδραὶ ἴστορικοῦ φωτὸς ἀκτῖνες ἥδυναντο μέχρι τῆς 7ης ἥ τὸ πολὺ τῆς 8ης π.Χ. ἐκ. νὰ διεισδύσωσι διὰ μέσου τοῦ πυκνοῦ σκότους τοῦ καλύπτοντος τὸ στάδιον τῆς ἴστορικῆς δράσεως τῶν κατοίκων τῆς Ἐλλάδος, ὅτε αἴφνης τῇ 18 (ν.η.) Νοεμβρίου 1876

δ τότε βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος. Α' ἐλάμβανε τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα προερχόμενον ἐκ Μυκηνῶν παρὰ τοῦ ἐκεῖ ιδίᾳ δαπάνη ἔνεργοῦντος ἀνασκαφὰς δαιμονίου Schliemann¹:

J'annonce avec une extrême joie à Votre Majesté que j'ai découvert les tombeaux, que la tradition, dont Pausanias se fait l'écho, désignait comme les sépulcres d'Agamemnon, de Cassandre, d'Eurymédont et de leurs compagnons, tous toués pendant le repas par Clytemnestre et son amant Égiste. J'ai trouvé dans ces sépulcres des trésors immenses, qui suffisent à eux seules à remplir un grand musée, qui sera le plus merveilleux du monde et qui, pendant des siècles à venir, attirera en Grèce des milliers d'étrangers... Que Dieu veuille que ces trésors devient la pierre angulaire d'une immense richesse nationale.

Καὶ ὄντως διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Τροίας, τῶν Μυκηνῶν, τῆς Τίρυνθος, τοῦ Βοιωτικοῦ Ὀρχομενοῦ ἀπεκαλύφθη ἀποσδόκητος διὰ τὴν ἐπιστήμην προϊστορικὸς κόσμος καὶ διὰ τοῦ παρίστατο ἥδη ὡς μῦθος, ὡς ποιητικῆς φαντασίας προϊόν, ἔστι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ὡς ἀπτὴ πραγματικότης. Οἰκοδομήματα προϊστορικὰ μυθώδους μεγαλείου καὶ τελειότητος, τείχη θαυμαστὰ καὶ ἀνάκτορα μεγαλοπρεπῆ ἐν τοῖς ἱερείοις, τάφοι καταπλήσσοντος μεγαλείου καὶ ἔργα ὑδραυλικά, χρῆσις πελωρίων λίθων, ὡν ἡ τοποθέτησις παρα-

¹ Ο Γερμανός Schliemann μικρός ήδη παῖς ήγάπτησε καὶ ἔθαύμαζε τὸν Ὀμηρον καὶ ὠνειροπόλησε νὰ ἀνεύρῃ τὴν Τροίαν, ἐὰν πλουτήσῃ. Ἔνεκα οἰκογενειακῶν ἀτυχημάτων ἐγένετο ὑπηρέτης παντοπωλείου, ναυτόπαιξ, ἐμποροῦπτάληλος. Ἄνευ μέσων καὶ σχεδόν ἄνευ διδασκαλίας, ἀλλὰ δι' ἀδαμάστου ἐπιμονῆς καὶ δραστηριότητος, ἔτυχε πολὺ μικρᾶς παιδεύσεως καὶ ἐμάνθανε ξένας γλώσσας, ἐκμαθών ἐντὸς δλίγου σχετικῶς χρόνου ὅπτῳ εὐφωνιακὰς γλώσσας. Ἐν Ῥωσίᾳ ἐπιδοθεὶς εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν ἔκέρδισεν ἄφθονα χρήματα καὶ τέλος πλουτήσις ἀπεφάσισε νὰ ἀφιερώσῃ εἰς τὸν Ὀμηρον τὸ ἀποκτηθὲν χρῆμα καὶ τὰς ὑπολούπους ἡμέρας τῆς ζωῆς του, ἔγκατασταθεὶς ἀπὸ τοῦ 1863 ἐν Ἀθήναις. Ἡ Θεία Πρόνοια ηδύλγησε τὸ ἔργον του, δπως εὐλογεῖ τὸ ἔργον παντὸς ἔχοντος εὐγενῆ ὄντειρα καὶ ἀδάμαστον θέλησιν. Τῷ 1870-ῷ ἀνέσκαψε τὸ Ἰλιον ἐπὶ τοῦ λόφου Ἰσσαριλίκ, τῷ 1874 κ. 1876 τὰς Μυκήνας, τῷ 1878 ἐν Ἰθάκῃ, τῷ 1881 τὸν Βοιωτικὸν Ὁρχομενὸν καὶ τῷ 1884-5 τὴν Τίρυνθα. Κατώκει ἐν τῇ ὁδῷ Πανεπιστημίου τὸ *Iliou Mélathron*, ἀγορασθὲν ἡδη ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ σύζυγος αὐτοῦ Σοφία ἀπέθανε πρὸ δλίγων ἔτῶν.

μένει καὶ σήμερον αἰνιγμα¹, δεξιωτάτη χοῆσις τῆς ζωγραφικῆς, λεπτοτάτη ἐπεξεργασία τῶν ἔγγλυφων λίθων, ἀπαράμιλλος δεξιότης ἐν τῇ κατεργασίᾳ τῶν μετάλλων καὶ μάλιστα τοῦ χρυσοῦ, ἐξ οὐ ἐν ἀφθονίᾳ κατεσκευάζοντο κομψότατα ἄγγεια καὶ κοσμήματα μετὰ καριεστάτων μορφῶν καὶ ποικιλωτάτων σχημάτων, τέχνη καθ' ὅλου προηγμένη ἐν πᾶσι σχεδόν τοῖς κύκλοις τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως, πλούτος ἀήθης, κρατοῦσιν ἡμᾶς ἐνεοὺς καὶ ἐλέγχουσι ψευδόμενον καὶ τὸν Ἡρόδοτον, λέγοντα ὅτι ἡ πενία ἀείποτε ἦτο σύντροφος τῇ Ἑλλάδι.

Ο πολιτισμὸς οὗτος, ἀποκαλυφθεὶς διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Schliemann, ὡνομάσθη τότε **Μυκηναϊκὸς** ἐκ τῶν πολυχρύσων Μυκηνῶν, τῆς καθέδρας τοῦ κραταιοῦ Ἀγαμέμνονος, διότι ἐκεῖ εὑρέθησαν σπουδαῖα τείχη, ἥ πύλη τῶν λεόντων, οἵ μεγαλοπρεπεῖς καὶ πλούσιοι τάφοι, οἵ ἀμύθητοι θησαυροί, οἵτινες ἀπόκεινται μετὰ πολυαριθμῶν ἄλλων εὑρημάτων ἐκ πασῶν τῶν προϊστορικῶν πόλεων τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ **Μυκηναϊα** αἰθούσῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, ὃπου καταπλήσσει ἡ πλήμυμαρα τοῦ χρυσοῦ καὶ τῆς τέχνης ἥ δαιμονία ἐξάνθησις, ὃπου καὶ οἱ τοῖχοι καὶ ἡ ὁροφὴ ἔχουσι διακοσμηθῆ δι' ἀντιγραφῆς πολυχρώμων κοσμημάτων, εἰλημένων ἐκ τοιχογραφιῶν τῶν προϊστορικῶν ἀνακτόρων καὶ ἐξ ἄλλων ἔργων τῆς Μυκηναϊκῆς τέχνης, ἀποκειμένων ἐν αὐτῇ τῇ αἰθούσῃ, ὡστε τὸ Μουσεῖον τούτο νὰ είναι μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἵδρυμα διὰ μόνην τὴν αἴθουσαν ταύτην.

Μυκηναϊκὸς πολιτισμός. Ἄλλ' ὁ πολιτισμὸς ὁ ἐπικληθεὶς Μυκηναϊκὸς δὲν περιωρίζετο ἐν περιοχῇ τινι τῆς ἡπειρωτ. Ἑλλάδος καὶ ἐν Τροίᾳ οὐδὲ περὶ τοὺς χρόνους τοῦ Τρωικοῦ πολέμου μόνον, ὡς ἐπιστεύετο, ἀλλ' ἐξετείνετο πολὺ περαιτέρω καὶ τοπικῶς καὶ χρονικῶς, ὡστε ὁ ὅρος Μυκηναϊκὸς νὰ θεωρῆται σήμερον ἀπηρχαιωμένος. Ἐκ τῶν περαιτέρω ἀνασκαφῶν, αἵτινες ὁραδαίως ἐπηκολούθησαν ἐν τοῖς παραλίοις τῆς Ἑλλάδος, ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αιγαίου καὶ τοῦ Ιονίου καὶ μάλιστα ἐν Κρήτῃ, ὃπου οἱ μὲν Ἀγγλοι (Evans) ἀνέσκαψαν τὴν Κνωσόν, οἱ δὲ Ἰταλοὶ τὴν Φαιστὸν καὶ εἴτα οἱ Ἀμερικανοί, ἀπεκαλύφθη ὅτι αἱ Μυκῆναι ἦσαν εἰς μόνον τῶν πολυαριθμῶν ἀντιπροσώπων τοῦ πολιτισμοῦ τούτου, ὅστις ἐξετείνετο, ἐφ' ὅλης

¹ Ἐκ τῶν δύο πλακῶν τοῦ ὑπερθύρου τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀτρέως ἡ πρὸς τὰ ἕσω ἔχει μῆκος 9 μ., πλάτος 5 μ. καὶ πάχος 1 μ., βάρος δὲ περίπου 96500 ὄκαδων.

τῆς λεκάνης τοῦ Αἴγαίου πελάγους, ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῶν δυτικῶν καὶ δὴ μέχρι τῆς Σικελίας, ἐπὶ τῶν δυτικῶν ἀκτῶν τῆς Μ. Ἀσίας, ἐπὶ πασῶν τῶν νήσων τοῦ ἀρχιπελάγους μέχρι τῆς Κύπρου, ὅριζόμενος πρὸς Ν ὑπὸ τῆς Κορήτης ως τῆς κυρίας ἔδρας αὐτοῦ, κληθεῖς διὰ τὴν περιοχὴν ταύτην **Αἴγαῖος** (καὶ **Κοητομυκηναῖος** ἐκ τῶν δύο σπουδαιοτέρων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ). Οὗτος ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς γ' χιλιετηρίδος π.Χ. διήκει μέχρι τέλους τῆς β' χιλιετηρίδος π.Χ. ἢ τῶν ἀρχῶν τῆς α', συμπίπτων πρὸς τὴν κληθεῖσαν χαλκῆν ἐποχὴν. Κατὰ μικρὸν προαγόμενος ἀνῆλθεν εἰς μεγάλην καὶ πρωτοφανῆ περιοπὴν ἐν Κορήτῃ μάλιστα, ἡτοι ἀποτελεῖ τὸ κέντρον αὐτοῦ. Ἐνταῦθα ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν καὶ Ἰταλῶν ἐν μέσῳ γενικῆς καταπλήξεως πολιτισμὸς μέγας καὶ ὑπέροχος, ἄνευ διακοπῆς ἔξελιχθείς, ἀκμάσας καὶ παρακμάσας, θαγανής, πρωτότυπος, δῆτις ἐκ τῆς ἴστορικῆς μορφῆς τοῦ βασιλέως Μίνω, οὐ μνημονεύει καὶ διακρίνεται ἡ θουκυδίδης, ἐκλήθη **Μινωικός**, ἐξ οὗ ἐκαρκτηρίσθησαν καὶ αἱ τρεῖς περίοδοι τοῦ πολιτισμοῦ, α') ἡ **πρωτομινωική** (περιλαμβάνουσα τὴν γ' χιλιετηρί.), β') ἡ **μεσομινωική**, καθ' ἥν ἀκμάζει τὰ μέγιστα ὁ πολιτισμὸς οὗτος (2000—1580 π.Χ.), καὶ γ') ἡ **νετερομινωική**, ἐν ᾧ ἡ τέχνη βαδίζει ἐν τῇ αὐτῇ ἀκμῇ καὶ καθ' ἥν συμπίπτει ἡ θαλασσοχαροφύΐα τοῦ Μίνω (1580—1100 π.Χ.), δῆτε ὁ πολιτισμὸς οὗτος ἀνεκόπη. Ἡ Κορήτη ἔχει ἀνέλθει εἰς μέγα ύψος πολιτισμοῦ καὶ δυνάμεως ὁ κρατιαὶς Μίνως θαλασσοχρατῶν ἔχει κυριαρχῆσει πασῶν τῶν νήσων τοῦ ἀρχιπελάγους καὶ τῶν ἀκτῶν τῆς ἡπειρος. Ἑλλάδος καὶ διατηρεῖται πανταχοῦ· εἶναι πολιτισμὸς ὑπερφυής, ἀναπτύξας δύο τέλεια συστήματα γραφῆς, θαυμασίαν ἀρχιτεκτονικήν, πλαστικὴν καὶ ζωγραφικήν, προηγμένον θοησκευτικὸν βίον μετὰ μεγάλων τελετῶν (ἐν αἷς καὶ ταυρομαχίαι), θαυμάσια χρυσουργήματα καὶ κεραμευτικὰ ἔργα, κοσμοῦντα τὸ Μουσεῖον τοῦ Ἡρακλείου.

Οἱ λαοὶ οἱ ἀναπτύξαντες τὸν πολιτισμὸν τοῦτον. Οἱ Ἀχαιοί. Οἱ λαοὶ τοῦ Αἴγαίου, οἱ ἀναπτύξαντες τὸν πολιτισμὸν τοῦτον, λέγονται Κᾶρες, Λέλεγες, Λύκιοι, Πελασγοὶ κ.ἄ., διμιλοῦντες γλῶσσαν ἀσχετον πρὸς τὴν Ἑλληνικήν, μὴ Ἑλληνες, συγγενεῖς πρὸς ἄλλους Μικρασιατικοὺς λαούς, ναυτικοὶ καὶ ἀεικίνητοι, διατελοῦντες ἐν πυκνῇ ἐπικοινωνίᾳ πρὸς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἀνατολήν. Ἄλλ' ἥδη ἀπὸ τῆς γ' χιλιετηρί. π.Χ. κύματα λαῶν, μεταναστεύοντων ἀπὸ τῆς σημερινῆς κεντρικῆς Εὐρώπης, ἤχοισαν ἐκχυνόμενα πρὸς Ν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον. Ἐκ τῶν φύλων τούτων μνημονεύον-

ται πρῶτοι οἱ Ἀχαιοί, οἵτινες περὶ τὸ 2500 π. Χ. προελάσαντες πρὸς Ναυτέλαβον μέγα μέρος τῆς ἡπειροῦ Ἐλλάδος (Θεσσαλίαν, ὅπου παρέμειναν ἐφ' ἵκανόν, καὶ εἴτα Ἀργολίδα, Λακωνικήν, Μεσσηνίαν) καὶ καταλύσαντες τὴν προϋπάρχουσαν βασιλικὴν δυναστείαν ἐν Μυκήναις, εἰς ἣν ἀνήκουσιν οἱ τάφοι οἱ ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως, ἔδυσαν κραταιὰ βασίλεια ἐν Μυκήναις, Τίγυνθι καὶ ἄλλα χοῦ, τῶν παλαιῶν κατοίκων (Πελασγῶν...) ἢ συνανακραθέντων μετ' αὐτῶν ἢ φυγόντων εἰς τὴν Κορήτην. Ἀλλ' οἱ Ἀχαιοὶ ὁρμηθέντες ἐκ Μυκηνῶν, ἀφ' οὗ ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ναυτικὸς (πειρατικὸς) λαός, προήλασαν διὰ μεγάλης στρατείας, ἀναλόγου πρὸς τὴν τῆς Τροίας, μέχρι Κορήτης, ὅπου κατέλυσαν τὰ βασίλεια τῶν ἐκνευρουσμένων ἐκ τῆς τρυφῆς ἀπογόνων τοῦ Μίνω καὶ ἡ Κορήτη φκήθη καὶ ὑπὸ τῶν καταλαβόντων Ἀχαιῶν.

Οἱ Ἀχαιοὶ φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ἔδιον πολιτισμὸν ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν προτέρων κατοίκων, μεθ' ὧν συνεχωνεύθησαν, καὶ διαμορφώσαντες τὸν ὑπάρχοντα πολιτισμὸν παρθέναγον τὸν *νεώτερον Μυκηναϊκὸν πολιτισμὸν* (1400—1100), εἰς ὃν ἀνήκουσιν οἱ ἔξω τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν θολωτοὶ τάφοι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν προγενέστερον τῆς καταλυθείσης δυναστείας (1600—1400), ἐκπροσωπούμενον διὰ τῶν τάφων τῶν εὑρεθέντων ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως, οὕτως ὥστε ὁ ὅλος Μυκηναϊκὸς πολιτισμὸς νὰ συμπίπτῃ πρὸς τὴν ὑστερομινωικὴν περίοδον.

Οἱ Ἀχαιοὶ συνεχίζοντες τοὺς ἡρωικοὺς αὐτῶν ἄθλους στρατεύουσι καὶ ἐπὶ τὴν κραταιὰν Τροίαν, σπουδαῖον κέντρον τοῦ Αἰγαίου Πολιτισμοῦ. Καὶ ἐπεσε μὲν τὸ Ἰλιον μετὰ μακρὸν αἰματηρὸν ἄγωνα, ἀλλ' ἡ ἴσχυς τῶν Ἀχαιῶν ἡμβλύνθη ἔκτοτε καὶ δὲν ἡδυνήθησαν πλέον ν' ἀντιστῶσιν εἰς τοὺς τελευταίους ἐπιδραμόντας ἀπὸ Β συγγενεῖς Δωριεῖς, οἵτινες ἀλκιμοὶ ὅντες καὶ σιδηρᾶ ἥδη φέροντες ὅπλα (ὅθεν ἀπ' αὐτῶν ἀρχεται ἡ σιδηρᾶ ἐποχὴ ἐν Ἐλλάδι) καταλύουσι τὰ ἐν τῇ ἡπειρωτ. Ἐλλάδι καὶ Κορήτῃ κράτη τῶν Ἀχαιῶν, τερματίζουσι βιαίως τὸν Κρητομυκηναϊκὸν πολιτισμὸν καὶ βυθίζουσι τὴν Ἐλλάδα εἰς ἀληθῆ μεσαιῶνα, ἐξ οὗ ἀνέκυψε μόλις μετὰ πάροδον 3—4 αἰώνων.

Οὕτως ὁ βίος τοῦ ἐνδόξου ἐκείνου λαοῦ ἐβυθίσθη εἰς ἐρείπια καὶ λήθην, ἔως ἀκαταπόνητος ἡ ἔξερενητικὴ σκαπάνη ἐξέθαψεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς φιλοστόργου μητρικῆς γῆς, ἥτις τόσον πιστῶς ἐκάλυπτε τὰ ἐρείπια, καὶ κατηγάσει διὰ τοῦ ἰστορικοῦ φωτὸς τὸν ἰστορικὸν βίον δύο ὅλων χιλιετηρίδων. Καὶ ἵδον προβάλλουσι πρὸ

ἥμῶν τὰ ἀνάκτορα, ἐν οἷς κατώκησαν οἱ κραταιοὶ ἀνακτες, τὰ δπλα, δι' ὧν ἐμάχοντο, τὰ σκεύη, ὧν ἔκαμνον χρῆσιν ἐν τῷ καθ' ἥμέραν βίῳ, οἱ τάφοι, ἐν οἷς ἀνεπαύθησαν τὰ πεπονημένα αὐτῶν σώματα, ἀντικατοπτρίζοντα τὸν βίον ἐκείνον μετὰ τῆς αὐτῆς σχεδὸν σαφηνείας καὶ διαυγείας, μεθ' ἡς τὰ Περίκλεια μνημεῖα τὰς κλεινὰς Ἀθήνας τῆς ἐνδόξου πεντηκονταετίας. Ἀλλ' ὁ βίος ἐκείνος παρίσταται ἔτι πρὸ δημῶν ἀφωνος καὶ βωβὸς ὡς πρὸς τὰ δύναματα τῶν ἴστορικῶν μορφῶν (πλὴν τῆς τοῦ Μίνω, ἐπιζησάσης ἴστορικῶς), αἰτινες ἐδημιούργουν καὶ ἐνεψύχουν τὸν ἴστορικὸν ἐκείνον κόσμον, ἐφ' ὅσον ἀτυχῶς αἱ πλούσιαι τῆς Κορῆτης ἐπιγραφαὶ δὲν κατωρθώθη μέχρι σήμερον νάναγνωσθῶσι. Τὸ κενὸν τοῦτο φαίνεται ὅτι πληροῦσι τὰ Ὀμηρικὰ ποιήματα, ἀτινα προβάλλουσιν ὡς ὁ κῆρυξ καὶ ὁ ἑρμηνεὺς τοῦ βίου ἐκείνου.

Ἡ προσομήρειος ποίησις. Ως ἐν τῇ μακραίων τοῦ ἔθνους δουλείᾳ τὰ δημοτικὰ ἄσματα ὕμνησαν τοὺς ἐνδόξους ἀθλους κλεφτῶν καὶ ἀρματωλῶν, οὕτω καὶ κατὰ τοὺς χρόνους, οἵτινες διὰ τὴν πολυκίνητον δρᾶσιν καὶ τὰ ἡρωικὰ κλέα τῶν κατοίκων τοῦ Αἰγαίου ἐκλήθησαν ἡρωικοί, ἐμορφώθη πλὴν ἄλλων πολλῶν ἄσμάτων καὶ δημοτική τις ποίησις, ἔρδουσα ἢ μεμονωμένους ἡρωικοὺς ἀθλους ἐπιφανῶν Ἀχαιῶν ἢ μάλιστα κοινὰς αὐτῶν στρατείας κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὡς τὴν στρατείαν τῶν Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας, τὸν Ἀργοναυτικὸν πλοῦν καὶ τὸν Τρωικὸν πόλεμόν, ὧν ἡ ἔειμνησις διέθρυπτε τὸ αἴσθημα τῆς ἔθνικῆς φιλοτιμίας. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ποιήσεως ἐκλήθη ἔπος (εἰπεῖν, διήγησις) καὶ δὴ ἡρωικὸν διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ, ἐκαλλιεργήθη δὲ ὑπὸ τῶν καλούμενων ἀοιδῶν, οἵτινες προσκαλούμενοι εἰς τὰς ἡγεμονικὰς αὐλὰς καὶ τὰς τραπέζας τῶν εὐγενῶν ἐφαίδρυνον αὐτὰς ἔρδοντες τοὺς ἀθλους τῶν προγόνων τοῦ ξενίζοντος ἢ οἰονδήποτε ἡρωικὸν ἀθλον, ἀρτύοντες αὐτοὺς διὰ πλήθους μύθων, οὓς ἐδημιούργει τὸ εὐφάνταστον ἐλληνικὸν πνεῦμα ἐν τῇ νηπιώδει αὐτοῦ ἡλικίᾳ.

Τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη. Οὔτως εἶχον τὰ πράγματα ἐν Ἑλλάδι, ὅτε ἐνέσκηψεν ἡ θύελλα τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Δωριέων. Ἐκ τῶν Ἀχαιῶν οἱ μὲν παρέμειναν ἐν τῇ πατρῷ γῇ ὑποκύψαντες εἰς τοὺς ἐπιδρομεῖς, οἱ δέ, ὡς καὶ Ἰωνες, ἀπῆλθον εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Μ. Ἀσίας, συναποκομίζοντες καὶ τοὺς μύθους καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς ποιήσεως αὐτῶν, ἐκεῖ δέ, ἀφ' οὗ διεξήγαγον δεινοὺς νικηφόρους ἀγῶνας πρὸς τοὺς ἐνοίκους χάριν τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν, καθιδρύθησαν οἱ μὲν Αἰολεῖς (Ἀχαιοί) εἰς τὰ ΒΔ τῆς Μ. Ἀσίας, οἱ δὲ

Ιωνες (συγγενεῖς τῶν Ἀχ.) νοτιώτερον. Ἐκεῖ οὐ πότε τὸν γελόεντα τῆς χώρας οὐδανὸν οἱ εὐφάνταστοι καὶ ζωηροὶ ἀποικοί, ἀναπαυόμενοι ἥδη ἐν τοῖς κόλποις τῆς εἰρήνης καὶ πλουτοῦντες ἐκ τῆς ἐμπορίας, ἐζήτησαν νὰ φαιδρύνωσι τὰς ώρας τῆς σχολῆς αὐτῶν διὰ τῆς ποιήσεως· ὅμως διεσκεύασαν, συνεκέρασαν καὶ ἐπλούτισαν τὰ παλαιότερα ἔπη, ὡς τοὺς πυρῆνας είχον ἀποκομίσει μεθ' ἑαυτῶν, ἐποίησαν δὲ καὶ νεώτερα ἔπη. Ἄλλος ἐκ πάντων τῶν ήρωικῶν γεγονότων ἐφείλκε μᾶλλον τὴν προσοχὴν τῶν ἀποίκων διὸ Τοσικὸς πόλεμος καὶ ὡς νεώτατος καὶ διότι ἐγειτινάζον πρὸς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου, τὴν Τροίαν, καὶ πρὸς τοῦτον κυρίως ἐστραφῆσαν οἱ ἀποίκοι Αἰολεῖς, ἢ δὲ ποιητικὴ αὕτη ἐπεξεργασία τοῦ Τοσικοῦ πολέμου ἢ ἐν Αἰολίδι ἀρξαμένῃ ἐσυνεχίσθη καὶ ἐπερατώθη ἐν Ἰωνίᾳ, διότι Ἰωνες καὶ Αἰολεῖς ἔζων ἐν ζωηρῷ ἐπιμειξίᾳ καὶ ἡσαν συγγενέστατοι πρὸς ἄλλήλους, ἐκεῖ δὲ ἔλαβον τὴν δριστικὴν αὐτῶν μορφὴν τὰ δύο μεγάλα ἔπη, ἢ Ἰλιάς καὶ ἢ Ὁδύσσεια, διὰ τῆς ποιητικῆς φαντασίας τοῦ Ὁμήρου κατὰ τὴν 9—8 ἑκ. π. Χ., τρεῖς διλούς μιῶνας μετὰ τὸν Τοσικὸν πόλεμον.

II. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

Θεῶν ἀγωρά.

✓ "Ανδρα μοι, ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, δς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ιερὸν πτολέμον ἐπερσεν,
πόλλων δ' ἀνθρώπων ἵδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' δ. γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα δν κατὰ θυμόν.
ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἔταιρον.
ἄλλ' οὐδὲ ως ἐτάρους ἐρρύσατο, ιέμεγός περ
αὐτῶν γάρ σφετέροισιν ἀτασθαλίησιν ὅλοντο. ✓
νήπιοι, οἱ κατὰ βοῦς 'Υπερίονος Ἡελίοιο
ἥσθιον; αὐτὰρ δ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἥμαρ. | 10
τῶν ἀμόδεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν. |

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, δσοι φύγον, αἴπὺν ὅλεθρον.
οῖκοι ἔσαν πόλεμόν τε πεφευγότες ἥδε θάλασσαν.
τὸν δ' οἶον, νόστοιο κεχρημένον ἥδε γυναικός,
νύμφη πότνι ἔρυχε Καλυψώ, δια θεάων,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένῃ πόσιν εἶναι. ✓ 15
ἄλλ' δτε δὴ ἔτος, ἥλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἱ ἐπεκλώσαγτο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδὲ ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων
καὶ μεταοῖσι φύλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἀπαντες
νόσφι Ποσειδάρωνος· δ δ ἀσπερχες μενέαινεν
ἀντιθέρο 'Οδυσσῆι πάρος ἦν γαίαν ἴκεσθαι. | 20

ἄλλ' δ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔόντας,
Αἰθίοπας, τοι διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι μάνδρων,
οἱ μὲν δυσομένου 'Υπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνηῶν ἐκατόμβης. 25
ἔνθ' ὁ γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν 'Ολυμπίου ἀθρόοι ήσαν. |
τοῖσι δὲ μύθων ἥρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,

τόν δ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν· Ὁρέστης. 30
 τοῦ δὲ γέπιμνησθεὶς ἐπειράθυνται μετηύδα· |
 Ή, ὦ πόποι, οἶον δῆ νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιώνται!
 ἔξης ἡμέων γάρ φασι κάκον ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 σφῆσιν ἀτασθαλίησιν ὑπὲρ μόρον ἄλγες ἔχουσιν,
 ὃς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεῖδαο
 γῆμαν ἄλοχον μνηστήν, τὸν δὲ ἔκτανε νοστήσαντα,
 εἰδῶς αἰπὺν δλεθρον· ἐπεὶ πρόοι εἰπομεν ήμεῖς,
 Ἐρμείαν πέμψαντες, ἔνσκοπον Ἀργεῖφόντην,
 μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάσσασθαι ἄκοιτιν· 35
 ἐκ γὰρ Ὁρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεῖδαο,
 ὅππότεν ἄν ήβήσῃ τε καὶ ής ίμείρεται αἰης.
 ὥς ἔφαθ' Ἐρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἴγισθοιο
 πεῖδ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δὲ ἀμορόα πάντας ἀπέτεισεν· |
 Η τὸν δὲ ήμείρεται ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ή, πάτερ ήμέτερε Κρονίδη, ὑπατει κρειόντων,
 καὶ λίγην κεῖνός γε ἔοικότι κεῖται ὀλέθρῳ,
 ὃς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, δτις τοιαῦτά γε ὁρέζοι. | 45
 ἀλλά μοι ἀμφί· Ὁδυσσηὶ δαΐφρονι δαίεται ήτορ,
 δυσμόρῳ, δς δὴ δηθὰ φίλων ἀπο πήματα πάσχει
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, δθι τοτε διμφαλός ἐστι θαλάσσης.
 νησος δενδρήσσα, θεὰ δὲ ἐν δώματα ναίει, 50
 Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοσόφρονος, δς τε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οίδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 μακράς, αῖ γαίαν τε καὶ ούρανὸν ἀμφίς ἔχουσιν·
 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει,
 ἀεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αίμυλίοισι λόγοισιν
 θέλγει, δπως Ἰθάκης ἐπιλήσσεται· αὐτὰρ Ὁδυσσεύς,
 ίέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρόψκοντα νοῆσαι
 ής γαίης, θανέειν ίμείρεται. | ούδε νύ σοι περ
 ἐντρέπεται φίλον ήτορ, Ὁλύμπιε; οὐ νύ τοτε διμοσσεύς 60
 Ἀργεῖων παρὰ νησὶ χαρίζετο ιερὰς ὁρέζων
 Τροίης ἐν εύρει; τί νύ οι τόσον ὠδύσσαο, Ζεῦ; |

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

, τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρχος ὁδόντων;

πῶς ἂν ἔπειτ' Ὁδυσῆος ἐγὼ μείοιο λαθοίμην,

65

δις περὶ μὲν νόον ἔστι βροτῶν, περὶ δ' ἵρᾳ θεοῖσιν

ἀθανάτοισιν ἔδωκε τοὶ οὐρανὸν εὔρον ἔχουσιν; | μοτίς εῷ

ἄλλὰ Ποσειδάων γαιήσιος ἀσκελὲς αἰεὶ

Κύκλωπος κεχόλωται, διν ὁφθαλμοῦ ἀλάωσεν,

70

ἀντίθεον Πολύφημον, δο κράτος ἔστι μέγιστον

πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,

75

Φόρκυνος θυγάτηρ, ἀλλος ἀτρυγέτοιο μέδοντος,

ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.—

ἐκ τοῦ δὴ Ὁδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

80

οὕ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης. |

ἄλλος ἄγεθ' ἡμεῖς οἵδε περιφραξάωμενα πάντες

νόστον, δπως ἐλθησι· Ποσειδάων δὲ μεθῆσει

διν χόλον οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων

ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἰος". | —

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

85

„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὑπατε κρείόντων,

εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,

νοστῆσαι Ὁδυσῆα πολύφρονα δινδε δόμονδε,

Ἐρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον Ἄργεϊφόντην,

νῆσον ἐς Ὁγυγίην ὀτρύνομεν, δφρα τάχιστα

90

νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ εἴπη νημερτέα βουλήν,

[νόστον Ὁδυσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται]. |

αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, δφρα οἱ σίδον

μᾶλλον ἐποτρύνω καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,

εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς

95

πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἱ τέ οἱ αἰεὶ

μῆλος ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς. +

πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα

νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἦν που ἀκούσῃ,

ἥδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν". |

95

'Αθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον.

Μνηστήρων εὐωχία.

ὦς εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα. 96

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρόνων ἀΐξασα, 102
 στῇ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὄδυσσηος,
 οὐδοῦ ἔπ' αὐλεῖον παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 εἰδομένη ἔειν φ, Ταφίων ἡγήτορι Μέντη. 105

εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας οἱ μὲν ἐπειτα
 πεσσοῖσι προπάροιμε θυράων θυμὸν ἐτερπον,
 ἥμενοι ἐν δινοῖσι βιῶν, οὓς ἐκτανον αὐτοί. 110
 κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ διτρηροὶ θεράποντες
 οἱ μὲν οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κορητῆροι καὶ ὅδωρ,
 οἱ δ' αὖτε σπόνγοισι πολυτρητοῖσι τραπέζας
 νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο. 115

τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἵδε Τηλέμαχος θεοειδῆς.
 ἥστο γάρ ἐν μνηστῆροι τετιμένος ἦτορ,
 δοσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἐλθὼν 115
 μνηστῆρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ δώμασιν οἰσιν ἀνάσσοι.
 τὰ φρονέων, μνηστῆροι μεθήμενος, εἰσιδ' Ἀθήνην. |

βῆ δ' ίθὺς προθύροι, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἔεινον δηθὰ θύρησιν ἐφεστάμεν ἔγγυθι δὲ στὰς 120
 χεῖρος ἐλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἐπεα πτερόεντι προσηύδα. +

„χαῖρε, ἔεινε παρ' ἄμμι φιλήσεαι· αὐτὰρ ἐπειτα
 δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι διτεό σε χρή“.

ὦς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἦ δ' ἐσπετο Παλλὰς Ἀθήνη. | 125
 οἱ δ' δτε δή ὁ ἐντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μέν ὁ ἐστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
 δουροδόκης ἐντοσθεν ἐνέδου, ἐνθα περ ἄλλα
 ἔγχες Ὄδυσσηος ταλασίφρονος ἴσταιο πολλά,

αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἰσεν ἄγων, ὑπὸ λίτα πετάσσας 130
καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν· |
παρ' δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων 135
μνηστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὁρυμαγδῷ
δείπνῳ ἀηδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθών,
ἥδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο. | 140
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόρῳ ἐπέχενε φέρουσα
καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν. | 145
σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
δαιτρὸς δὲ κρεέων πίνακας παρέθηκεν ἀείρας 150
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·
κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεύων. | 155

Ἑς δ' ἡλθον μνηστῆρες ἀγήγορες. οἱ μὲν ἔπειτα
ἔξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν, 160
σίτον δὲ δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνήαθ' ἔτοιμα προκείμενα χεῖρας ἵστην. | 165
αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο
μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
μολπῇ τ' ὁρχηστύς τε τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός·
κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν
Φημίφ, δς δ' ἥειδε παρὰ μνηστῆροιν ἀνάγκῃ. | 170
ἥ τοι διφορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἄγγι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι· | 175

„ξεῖνε φίλε“, ἦ καί μοι νεμεσήσεαι δτι κεν εἶπω;
τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή,
ὅη, ἔπει ἄλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν, 180
ἀνέρος, οὗ δή που λεύκ' ὁστέα πύθεται ὅμβρῳ
κείμεν' ἐπ' ἥπερδους ἦ εἰν ἀλλὶ κῦμα κυλίνδει. |
εἰ κεῖνον γ' Ἰθάκην ἴδοίατο νοστήσαντα,

πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
 ἦ ἀφνειότεροι χρυσοῖ τε ἐσθῆτός τε. | 165
 νῦν δ' οὐ μὲν ὡς ἀπόλωλε κακὸν μόρον οὐδέν τι ἥμιν
 θαλπωρή, εἴ πέρ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φῆσιν ἐλεύσεσθαι. τοῦ δ' ὅλετο νόστιμον ἥμαρ. |
 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς; 170
 ὅπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
 ἥγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γὰρ τί σε πεζὸν ὁίοιμαι ἐνθάδ' ἵκεσθαι. |
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἐν εἰδῶ,
 ἡὲ νέον μεθέπεις, ἥ καὶ πατρῷος ἐστι 175
 ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἵσαν ἀνέρες ἥμετερον δῶ
 ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων". |

τὸν δ' αὗτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „τοιγάρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι 180
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 νῦν δ' ὅδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἡδ' ἐτάροισιν,
 πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
 ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον. |
 νηῦς δέ μοι ἡδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος, 185
 ἐν λιμένι Ρείθρῳ, ὑπὸ Νηἴῳ ὑλήεντι. |
 ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι
 ἔξ ἀρχῆς, εἴ πέρ τε γέροντ' εἰρηται ἐπελθῶν
 Λαέρτην ἥρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλιν δε
 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν 190
 γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσιν τε πόσιν τε
 παρτιθεῖ, εὗτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυναὶ λάβησιν
 ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο. |
 νῦν δ' ἥλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι
 σὸν πατέρον· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθουν. 195
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὁδυσσεύς,

ἀλλ' ἔτι που ζωδς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ,
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
ἄγριοι, οἵ που κεῖνον ἐρυκανόωστ' ἀέκοντα. |
αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ως ἐνὶ θυμῷ 200
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ως τελέεσθαι δίω,
οὕτε τι μάντις ἐδὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς. |
οὐ τοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
ἔσσεται, οὐδὲ εἴ πέρ τε σιδῆρεα δέσματ' ἔχησιν· |
φράσσεται ως κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν. |
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, |
εἰ δὴ ἔξ αὐτοῖο τόσος πάις εἰς Ὀδυσῆος.
αἰνῶς μὲν κεφαλήν τε καὶ δυματα καλὰ σοικας
κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισιν,
πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι 210
Ἀργεῖων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐπὶ νησίν·
ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγών ἔδον οὔτ' ἐμὲ κείνος". |
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

„τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἐμμεναι, αὐτὰρ ἐγώ γε 215
οὐκ οἶδ'. οὐ γάρ πώ τις ἐδὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω. |
ως δὴ ἐγώ γ' ὅφελον μάκαρός νύ τεν ἐμμεναι υἱὸς
ἀνέρος, δν κτεάτεσσιν ἕοις ἐπι γῆρας ἔτετμεν.
νῦν δ' δις ἀποτμότατος γένετο θυητῶν ἀνθρώπων,
τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις". |
τὸν δ' αὗτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

„οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμον δύσσω
θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηγελόπεια. |
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς δαίς, τίς δὲ δμιλος δδ' ἐπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ; 225
εἰλαπίνη ἡὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
ῶς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσιν
δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνήρ
αἰσχεα πόλλ' ὁρόων, δς τις πινυτός γε μετέλθοι". |

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα· 230
 „ξεῖν", ἐπεὶ δὸς δὴ ταῦτα μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλῆς,
 μέλλεν μὲν ποτε οἰκος δδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὅφελος ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν. |
 νῦν δ' ἑτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιώντες,
 οἵ κεῖνον μὲν ἄιστον ἐποίησαν περὶ πάντων 235
 ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὐ κεθανόντι περ ὥδ' ἀκαχοίμην,
 εἰ μετὰ οἰς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δῆμῳ,
 ἵε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν. |
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἡδὲ κε καὶ φ παιδὶ μέγα κλέος ἡρατ' ὀπίσσω. | 240
 νῦν δέ μιν ἀκλεέως "Αρπυιαι ἀνηρείψαντο.
 οἴχετ' ἄιστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὁδύνας τε γόους τε
 κάλλιπεν· οὐδέ τι κεῖνον ὁδυρόμενος στεναχίζω
 οἶον, ἐπεὶ νῦ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδετ' ἔτευξαν.
 δοσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπι κρατέουσιν ἄριστοι, 245
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἡδ' δοσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιφανέουσιν,
 τόσσοι μητέροις ἐμήν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἰκον. |
 ή δ' οὕτ' ἀρνέεται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες 250
 οἰκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν". |

τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηγόρευε Παλλὰς Ἀθῆνη· "ὦ νέοι
 πόποι, ἡ δὴ πολλὸν ἀποιχομένους Οδυσσῆος
 δεύεται", δε μηνηστηροσιν ἀναιδέσι κειρας ἐφείη. |
 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτησι θύρῃσιν 255
 σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἐών, οἶόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτα νόησα
 οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἰλου Μερμερίδαο. | 260
 φέχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Οδυσσεὺς
 φάρμακον ἀγδοφόνον διζήμενος, ὅφελα οἱ εἴησαν
 ιοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἄλλ' δὲ μὲν οὐ οἴ-

δῶκε, ἐπεὶ διὰ θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἔόντας,
 ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς. | 265
 τοῖος ἐὼν μνηστῆροσιν διμιλήσειεν Ὁδυσσεύς.
 πάντες καὶ ὁκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε. | 270
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 ἢ κεν νοστήσας ἀποτείσεται ἡε καὶ οὐχί,
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
 δππως κε μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο. | 275
 εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάξεο μύθων.
 αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς
 μῆνδον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων. |
 μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
 μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμάεται γαμέεσθαι, 280
 ἀψίτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', δσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἐπεσθαι, |
 σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴ κε πίθηαι.
 νῆς ἄρσας ἐρέτησιν ἐείκοσιν, ἥτις ἀρίστη, 285
 ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἦν τίς τοι εἴπησι βροτῶν ἦ δσσαν ἀκούσῃς
 ἐκ Διός, ἢ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν. |
 πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ καὶ εἰρέο Νέστορα δῖον,
 κείθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαιον. 290
 δις γὰρ δεύτατος ἥλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. |
 εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
 ἢ τ' ἄν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν.
 εἰ δέ κε τεθνητος ἀκούσῃς μηδ' ἔτ' ἔόντος,
 νοστήσας δὴ ἐπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 295
 σῆμά τέ οἱ χεῦαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξαι.
 πολλὰ μάλ', δσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦγαι, |
 αὐτὰρ ἐπήν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἐρέης,
 φράζεσθαι δὴ ἐπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 δππως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν. 295

κτείνης ἡὲ δόλῳ ἥ ἀμφαδόν· οὐδέ τι σε χρὴ
νηπιάας ὅχειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἔσσι. |
ἥ οὐκ ἀίεις, οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὁρέστης
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, δοι πατέρα κλυτὸν ἔκτα; | 300
καὶ σύ, φίλος,— μάλα γάρ σ' δρόω καλόν τε μέγαν τε —
ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ δψιγόνων ἐν εἴπῃ. |
αὐτὰρ ἔγδον ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ηδη
ἡδ' ἔταρους, οἴ πού με μάλ' ἀσχαλόσωσι μένοντες
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων“. | 305

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„ξεῖν“, ἥτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἄγοεύεις,
ὅς τε πατήρ φοιτέον, καὶ οὕ ποτε λήσομαι αὐτῶν. |
ἄλλος ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ δόδοιο,
δφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῆς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
τιμῆνεν, μάλα καλόν, δοι τοι κειμήλιον ἔσται
ἔξ ἐμεῦ, οἴα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσιν“. | 310

τὸν δ' ἡμείβετεν ἐπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ δόδοιο. | 315
δῶρον δοι, δττι κέ μοι δόμεναι φίλον ἥτορ ἀνώγη,
αὗτις ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι
καὶ μάλα καλὸν ἔλων· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς“. |

ἥ μὲν ἄρος ὡς εἰποῦσος ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
δρνις δοι ὡς ἀνόπαια διέπτατο τῷ δοι ἐπὶ θυμῷ | 320
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἐ πατρὸς
μᾶλλον ἔτος ἥ τὸ πάροιθεν δοι δὲ φρεσὶν ἥσι νοήσας
θάμβησεν κατὰ θυμόν· δίσατο γὰρ θεὸν εἶναι. |
αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ίσόθεος φώς.

τοῖσι δοι ἀοιδὸς ἀειδε περικλυτός, οἴ δε σιωπῇ | 325
ἥατ δοκούοντες· δοι δοι Ἀχαιῶν νόστον ἀειδεν
λυγρόν, δοι ἔκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη. |
τοῦ δοι ὑπερωιόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν

κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια· μένοντά φέρετο; τὸ δὲ
κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο οἷο δόμοιο, Οὐταπέ να 330
οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἔποντο. Μὲν τὰ τύρι
ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῇ ὁμα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτεροι παρέστη. | τὸ δεῖνον 335
δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·

„Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἴδας,
ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλεῖουσιν ἀοιδοί.
τῶν ἐν γέ σφιν ἀειδε παρήμενος, οἵ δὲ σιωπῆ
οἰνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς 340
λυγοῆς, ἡ τέ μοι αἰὲν ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
τείρει, ἔπει με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον·
τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη ἀεὶ^{τούτην δὲ μόνην}
[ἀνδρός, τοῦ κλέος εὔρῳ καθ' Ἐλλάδα καὶ μέσον "Αργος".] |

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχὸς πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα· 345
,,μήτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρίθρον ἀοιδὸν
τερπέμεν δπτῃ οἱ νόος ὅρνυται; οὐ νύ τ' ἀοιδοὶ
αἴτιοι, ἄλλα ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, δς τε δίδωσιν
ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν, δπως ἐθέλησιν, ἐκάστῳ. | τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν· 350
τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλεῖουσ' ἄνθρωποι,
ητις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται. | τούτοις δὲ τοῖσιν
οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἰος ἀπώλεσε νόστιμον ἥμαρ
ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὅλοντο. | τούτοις δὲ 355
ἄλλ' εἰς οἰκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἴστον τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῆνος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ". |

ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκειν· 360
παιδὸς γὰρ μῆνον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ·

ἔς δ' ὑπερῷ¹ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
κλαῖεν ἔπειτ² Ὁδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὑπνον³ ἥδυν
ἥδυν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις⁴ Ἀθήνη.

μνηστῆρες δ'⁵ διμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,⁶
πάντες δ'⁷ ἡρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.⁸
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἥρχετο μύθων⁹
„μητὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,¹⁰
νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
ἔστω, ἐπεὶ τό γε καλὸν ἀκουέμεν ἔστιν ἀοιδοῦ¹¹
τοιοῦδ¹², οἷος δδ'¹³ ἔστι, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν.¹⁴
ἡῶθεν δ'¹⁵ ἀγορήνδε καθεξώμεσθα κιόντες
πάντες, ίν¹⁶ ὑμιν μῆθον ἀπηλεγέως ἀποείπω“.

ώς ἔφαθ¹⁷, οἵ δ'¹⁸ ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χείλεσι φύντες¹⁹
Τηλέμαχον θαύμαζον, δ²⁰ θαρσαλέως ἀγόρευεν.

τὸν δ'²¹ αὗτ²² Ἀντίνοος προσέφη, Ἐυπείθεος υἱός·
„Τηλέμαχ²³”, ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ²⁴
ὑψαγόρην τ'²⁵ ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν.²⁶
μὴ σέ γ'²⁷ ἐν ἀμφιάλῳ²⁸ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν, δ²⁹ τοι γενεῇ πατρώιόν ἔστιν“.

τὸν δ'³⁰ αὗτ³¹ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
„Ἀντίνο³²”, εἴ πέρ μοι καὶ ἀγάσσεαι, δττι κεν εἴπω,
καὶ κεν τοῦτ³³ ἔθέλοιμι, Διός γε διδόντος, ἀρέσθαι.³⁴
ἦ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλεύεμεν³⁵ αἰψά τέ οἱ δῶ
ἀφνειδὸν πέλεται καὶ τιμήστερος αὐτός.³⁶
ἄλλ³⁷ ἦ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ³⁸ Ἰθάκῃ, νέοι ήδὲ παλαιοί,³⁹
τῶν κέν τις τόδ³⁹ ἔχησιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὁδυσσεύς·⁴⁰
αὐτὰρ ἐγὼν οἶκοιο ἄναξ ἔσομ⁴¹ ἡμετέροιο
καὶ δμῶν, οὓς μοι ληίσσατο δῖος Ὁδυσσεύς“.

τὸν δ'⁴² αὗτ⁴³ Εὑρύμαχος, Πολύβου πάις, ἀντίον ηὔδα·
„Τηλέμαχ⁴⁴”, ἦ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,⁴⁵
δς τις ἐν ἀμφιάλῳ⁴⁶ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·⁴⁷

κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασιν οἶσιν ἀνάσσοις.
 μὴ γὰρ δ' γ' ἔλθοι ἀνήρ, δς τίς σ' ἀέκοντα βίηφιν
 κτήματ' ἀπορραίσει. Ἰθάκης ἔτι ναιετούσης. |
 ἄλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ἔεινοιο ἐρέσθαι. |
 διπόλιν εν οὗτος ἀνήρ, ποίης δ' ἔξ εὑχεται εἶναι
 γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἀρουρα· δινούσι
 ἥε τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
 ἦ ἐδν αὐτοῦ χρῆσος ἐελδόμενος τόδ' ἴκανει; |
 οἴον ἀνατῆας ἀφαρ οἴχεται, οὔδ' ὑπέμεινεν
 γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὅπα ἐφκειται·

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηῦδα·
 „Εὐρύμαχ", ἦ τοι γόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμειτο·
 οὔτ' οὖν ἀγγελίῃ ἔτι πείθομαι εἰ ποθεν ἔλθοι,
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦν τινα μήτηρ
 ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἔξερέηται. |
 ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώιος ἐκ Τάφου ἐστίν,
 Μέντης δ' Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὑχεται εἶναι
 σίδος, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει“.

ώς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀμανάτην θεὸν ἔγνω. | 420
 οἱ δ' εἰς δόχηστύν τε καὶ ἴμερόεσσαν ἀοιδὴν
 τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἐσπερόν ἐλθεῖν·
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἐσπερός ἥλθεν·
 δὴ τότο κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἔκαστος. |

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

Καλυψοῦς ἀντρον.

ἡ δα καὶ Ἐρμείαν σίδον φίλον ἀντίον ηῦδα·
 „Ἐρμία, σὺ γὰρ αὕτε τά τ' ἄλλα περ ἀγγελός ἐσσι,
 νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,
 νόστον Ὁδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται

οῦτε θεῶν πομπῇ οῦτε θυητῶν ἀνθρώπων. |
 ἀλλ' δ' γ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
 ἥματι κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἵ ἀγχίθεοι γεγάσιν. | 35
 οἵ κέν μιν περὶ κῆροι θεὸν ως τιμήσουσιν,
 πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες,
 πόλλ', δσ' ἀν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 εἴ περ ἀπήμων ἥλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἴσαν. | 40
 ως γάρ οἱ μοῖροι ἐστὶ φίλους τ' ἴδεμεν καὶ ἱκέσθαι
 οἰκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἔην ἐς πατρίδα γαῖαν". |

δῶς ἔφατ', οὐδὲ ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεῖφόντης:
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν | 45
 ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἀμα πνοιῇ ἀνέμοιο.
 εἶλετο δὲ ὁρίδον, τῇ τ' ἀνδρῶν δύματα θέλγει,
 ὃν ἔθέλει, τοὺς δ' αὔτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει
 τὴν μετὰ χερσὸν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεῖφόντης. |
 Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἔξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ. | 50
 σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρω δρυιθι ἐοικώς,
 δς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἀλὸς ἀτρυγέτοιο
 ἰχθῦς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ.
 τῷ ἵκελος πολέεσσιν δχήσατο κύμασιν Ἐρμῆς. |
 ἀλλ' δτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν, | 55
 ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἥπειρόνδε
 ἥιεν, ὅφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφῃ
 ναίεν ἐυπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν. |
 πῦ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόσε δ' ὁδμὴ
 κέδρου τ' εύκεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὁδώδειν | 60
 δαιομένων· ἦ δ' ἔνδον ἀοιδιάσουσ' ὅπι καλῇ
 ἴστὸν ἐποιχομένη χρυσείη κερκίδ' ὕφαινεν. |
 ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεύθωσα,
 κλήθρη τ' αἰγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος. | 65

Ἐνθα δέ τ' ὅρνιθες τανυσίπτεροι εύνάζοντο, νόκος γῆ ὁ 65
σκῶπές τ' ἵρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορδωναὶ δύο : γοταποῦ
εἰνάλιαι, τῇσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν. | νοτοῦ δὲ αἱ δύο
ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπέσος γλαφυροῖο ἡ λίμνη ἀλλὴ
ἡμερὶς ἥβωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῆσιν. | νίσθιτεροι τῷδε
κρῆναι δ' ἔξενής πίσυρες ὁέον ὄδατι λευκῷ, οὐδύνιος τὸ 70
πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἀλλυδις ἀλλη. | νιθρὸν τὸν γάτο
ἔμφι δὲ λειμῶνες μαλακοὶ οἱ δὲ σελίνου οὐκέτιον γάτο
θήλεον. | ἐνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατος περ ἐπελθὼν δύο
θηγήσαιτο ἴδων καὶ τερφθείη φρεσὶν ἥσιν.

Ἐνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργεϊφόντης. | διάτης τον 75
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἔῳθ θηήσατο θυμῷ,
αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέσος ἥλυσθεν· οὐδέ μιν ἄντην
ἥγνοιήσεν ἴδουσα Καλυψώ δῖα θεάων· | ιστοθετοῦσα
οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
ἀθάνατοι, οὐδὲ εἴ τις ἀπόποθι δώματα ναίει. | νημίσαρθρον 80
οὐδέ ἄρ' Ὁδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
ἄλλ' ὁ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἐνθα πάρος περ,
δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἀλγεσι θυμὸν ἐρέχθων. | τὸν γάτο
Ἐρμείαν δ' ἔρεεινε Καλυψὼ δῖα θεάων | ιστοθετοῦσα
ἐν θρόνῳ ἴδούσασα φαεινῷ σιγαλόεναι. | τὸν δὲ τὸν 85
,,τίπτε μοι, Ἐρμεία χρυσόρρωπι, εἰλήλουθας
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις,
αῦδα δ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἴ τετελεσμένον ἔστιν". | τὸν δὲ 90

δῶς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν | τοιάντα νόμον
ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν· | τοιάντα νόμον
αὐτὰρ δὲ πῖνε καὶ ἡσθε διάκτορος Ἀργεϊφόντης. | τοιάντα νόμον
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἡραρε θυμὸν ἐδωδῆ, | τοιάντα νόμον 95
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν· | τὸν γάτο

,εἰρωτᾶς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν, αὐτὰρ ἐγώ τοιάντα νόμον
νημερτέως τὸν μῆθον ἐνισπήσω· κέλαι γάρ. | τοιάντα νόμον
Ζεὺς ἐμέ γ' ἡνώγει δεῦρο ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα· | τοιάντα ἄλλο

- τίς δ' ἀν ἔκών τοσσόνδε διαδράμοι ὀλμυρὸν ὕδωρ 100
 ἀσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵ τε θεοῖσιν
 ἰερά τε ὁρέουσι καὶ ἔξαιτους ἔκατόμβας.
 ἀλλὰ μάλιστα πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὕτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὐθὲν ἀλιῶσαι. |
 φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι διζυρώτατον ἄλλων, 105
 τῶν ἀνδρῶν, οἵ ἀστυν πέρι Πριάμοιο μάχοντο. 110
 τὸν νῦν σ' ἡνώγειν ἀποπεμπέμεν δττι τάχιστα· 112
 οὐ γάρ οἱ τῆρας αἴσα φίλων ἀπὸ νόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρας ἔστι φίλους τ' ἵδειν καὶ ἴκέσθαι
 οίκον ἐξ ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐξ πατρίδα γαῖαν“. | 115
- ὦ φάτο, δίγησεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεάων,
 καί μιν φωνήσασ' ἔπεια πτερόδεντα προσηγύδα·
 „σχέτλιοι ἔστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
 οἵ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἄνδρασιν εὐνάζεσθαι
 ἀμφαδίην, ἦν τίς τε φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην. | 120
 ὢς μὲν δτ' Ὁρίων' ἔλετο διδοδάκτυλος Ἡώς,
 τόφρα οἱ ἡγάασθε θεοὶ ὅηα ζώοντες,
 ἥός μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἀρτεμις ἀγνῆ
 οἵς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
 ὢς δ' ὅπότε Ιασίωνι ἐυπλόκαμος Δημήτηρ 125
 ᾖ θυμῷ εἴξασαι μίγη φιλότητι καὶ εὔνη
 νειῷ ἔνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἀπυστος
 Ζεύς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
 ὢς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130
 οἶον, ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἰνοπι πόντῳ.
 | ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἔταιροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρος ἀνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν. |
 τὸν μὲν ἐγὼ φύλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἥδε ἔφασκον 135
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα. |
 ἀλλ' ἐπεὶ οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο

ούτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι,
ἔρρετω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
πόντον ἔπ' ἀτρύγετον. | πέμψω δέ μιν οὕ πῃ ἐγώ γε· 140
οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἔπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδὲ ἐπικεύσω,
ῶς κε μάλ' ἀσκηθήσῃ ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται“. |

τὴν δ' αὗτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης· 145
, οὗτῳ νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
μή πώς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνη“.

ῶς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργεῖφόντης.
ἡ δ' ἔπ' Ὁδυσσηα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
ῇ, ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυνεν ἀγγελιάων. | 150
τὸν δ' ἄρ' ἔπ' ἀκτῆς εὔρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὅσσε
δακρυόφιν τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰών
νόστον ὁδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἥνδανε νύμφη.
ἄλλ' ἦ τοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ. 155
ηματα δ' ἄμπετερησι καὶ ἡιόνεσσι καθίζων 156
πόντον ἔπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων. | 158
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων·

„κάμμιορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὁδύρεο, μηδέ τοι αἰών
φθινέτω· ἥδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
ἄλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμὼν ἀρμόζεο χαλκῷ
εὔρεταιν σχεδίην· ἀτὰρ ἵκρια πῆξαι ἔπ' αὐτῆς
ὑψοῦ, ὡς σε φέρησιν ἔπ' ἡεροειδέα πόντον. | 165
αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὅδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
ἐνθήσω μενοεικέν, ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
εἴματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὕρον ὅπισθεν,
ῶς κε μάλ' ἀσκηθήσῃ ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
αἴ κε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οἵ μεο φέρτεροι εἰσὶ νοῆσαι τε κρῆναι τε“. | 170

ῶς φάτο, δίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὁδυσσεύς,

καί μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 „ἄλλο τι δὴ σύ, θεά, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπήν,
 ἥ με κέλεαι σχεδίη περάν μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δὲ οὐδὲ ἐπὶ νῆες ἐῖσαι 175
 ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρφοι. |
 οὐδὲ ἄν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίνην,
 εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν δρκον δμόσσαι
 μή τι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο“.

ώς φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεάων, 180
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τὸ ἔφατ' ἐκ τὸ δνόμαζεν.
 „ἥ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ καὶ οὐκ ἀποφάλια εἰδώς·
 οἶον δὴ τὸν μῆθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι! |
 Ιστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὄντωρ, δις τε μέγιστος 185
 δρκος δεινότατος τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
 μή τι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο. |
 ἄλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἀσσ' ἄν ἐμοὶ περ
 αὐτῇ μηδοίμην, δτε με χρηὸ τόσον ἵκοι·
 καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ 190
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἄλλ' ἐλεήμων“.

ώς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
 καρπαλίμως· δὲ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.
 Ἱξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἥδε καὶ ἀνήρ,
 καὶ δ' ὁ μὲν ἔνθια καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη 195
 Ἐρμείας, νύμφη δὲ τίθει παρὰ πᾶσαν ἐδωδήν,
 ἔσθειν καὶ πίνειν, οἴα βροτοὶ ἀνδρες ἔδουσιν·
 αὐτὴ δὲ ἀντίον Ἱζεν Ὀδυσσῆος θεῖοιο,
 τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
 οἱ δὲ ἐπ' ὄνήαδ' ἔτοιμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον. | 200
 αὐτὰρ ἔπει τάρπησαν ἐδητύος ἥδε ποτῆτος,
 τοῖς ἄρα μύθων ἥρχε Καλυψὼ δῖα θεάων·

„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν· Ὀδυσσεῦ,
 οὗτοι δὴ οἰκόνδε φύλην ἔς πατοίδα γαῖαν

αύτίκα νῦν ἐθέλεις ιέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης. | 205
 εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσίν, δσσα τοι αἰσα
 κήδε ἀναπλῆσαι πολὺ πατρίδα γαῖαν ἵκεσθαι,
 ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
 ἀθάνατός τ' εἶης, ἴμειρόμενός περ ἰδέσθαι
 σὴν ἄλοχον, τῆς τ' αἰὲν ἐέλδεαι ἥματα πάντα. | 210
 οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι
 οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἐπεὶ οὐ πως οὐδὲ ἔοικεν
 θυητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν[“]. |

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·
 „πότνα θεά, μή μοι τόδε χώεο. οἴδα καὶ αὐτὸς 215
 πάντα μάλι, οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
 εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰς ἄντα ἰδέσθαι·
 ή μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἥματα πάντα
 οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἥμαρ ἰδέσθαι. | 220
 εἰ δ' αὖ τις ὁμοίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 τλήσαιομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
 ηδη γὰρ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα
 κύμασι καὶ πολέμῳ μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω[“]. |

δῶς ἔφατ[“], ήέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθεν. 225
 ἐλθόντες δ' ἄρα τώ γε μυχῷ σπέεος γλαφυροῖο
 τερπέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες. |

'Οδυσσέως σχεδία.

ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη δοδοδάκτυλος Ἡώς,
 αὐτίχ[“] δι μὲν χλαινάν τε χιτῶνά τε ἐννυτ[“] Ὁδυσσεύς,
 αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἐννυτο νύμφη, 230
 λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ[“] ἵξι
 καλὴν χρυσείην, κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην.
 καὶ τότ[“] Ὁδυσσῆι μεγαλήτορι μήδετο πομπήν. | 233

234 - 61. Ο Ὅδ. λαβὼν ἐργαλεῖα παρὰ τῆς Καλυψοῦς
 ναυπηγεῖ σχεδίαν.

τέτρατον ἥμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἀπαντα. 262
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπτ' ἀπὸ νῆσου δῖα Καλυψώ
 εἰματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λοέσασα.
 ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοι 265
 τὸν ἔτερον, ἔτερον δ' ὑδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἡα
 κωρύκω· ἐν δέ οἱ ὅψα τίθει μενοεικέα πολλά.
 οὗρον δὲ προέκεν ἀλήμονά τε λιαρόν τε. |
 γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ίστια δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ δ' πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως 270
 ἥμενος, οὐδέ οἱ ὑπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν
 Πληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὁψὲ δύοντα Βοώτην
 ἄρκτον θ', ἦν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
 ἢ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὡρίωνα δοκεύει,
 οἵη δ' ἄμμορός ἐστι λοετῷν Ὡκεανοῖο. 275
 τὴν γὰρ δή μιν ἄνωγε Καλυψὼ δῖα θεάων
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα. |
 ἐπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἥματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὅρεα σκιόδεντα
 γαίης Φαιήκων, δῆτι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ.
 εἶσατο δ' ὡς δτε ρίνδον ἐν ἡροειδέι πόντῳ. 280
 τὸν δ' ἔξ Αἰθιόπων ἀνιών κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὁρέων ἵδεν· εἰσατό γάρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων· δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ δν μυθήσατο θυμόν· | 285
 „ὦ πόποι, ἢ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἀμφ' Ὀδυσῆι ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἐνθα οἱ αἴσα
 ἐκφυγέειν μέγα πεῖραρ ὁίζυος, ἢ μιν ἱκάνει.
 ἄλλ' ἔτι μέν μιν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος“. | 290
 ὡς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 χερσὶ τρίαιναν ἐλών· πάσας δ' ὁρόθυνεν ἀέλλας
 παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφεέσσι κάλυψεν
 γαίαν δμοῦ καὶ πόντον· ὁρώσει δ' οὔρανόθεν νύξ.

σὺν δέ Εῦρός τε Νότος τ' ἔπεσον Ζέφυρος τε δυσαής 295
καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων. | νοίδειν αὐτὸν
καὶ τότε^τ Οδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἥτορ,
δύχθήσας δέ^τ ἄρα εἶπε πρὸς ὅν μεγαλήτορα θυμόν·

„ὦ μοι ἐγώ δειλός! τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
δείδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἴπεν, 300
ἥ μ' ἔφατ^ε ἐν πόντῳ, ποὶν πατρίδα γαῖαν ἵκεσθαι,
ἄλγε^τ ἀναπλήσειν τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. | οὐδεις
οἶοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὔρον
Ζεύς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δέ^τ ἄελλαι
παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὀλευθρος. | οὐδεις
τοὺς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἱ τότε^τ ὀλοντο^τ
Τροίη^τ ἐν εὐρείῃ χάριν Ἀτρεΐδησι φέροντες. | αὐτὸς νέκταρος
καὶ δὴ ἐγώ γ' ὅφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἡματι τῷ, δτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα^τ τοῦτον
Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλεῖωνι θανόντι· 310
τῷ καὶ^τ ἔλαχον κτερέων, καὶ μευ κλέος ἥγον Ἀχαιοι·
νῦν δέ με λευγαλέωθ θανάτῳ είμαρτο ἀλῶναι!“ | οὐδὲτο, τὸ δέ μητρ

ώς ἄρα μιν εἰπόντ^ε ἔλασεν μέγα κῦμα κατ^ε ἄκρης^{οὐδέποτε}
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἔξελιξεν.
τῆλε δέ^τ ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ^τ προσταλόπ^τ 315-
ἔκ χειρῶν προέηκε^ε μέσον δέ οἱ ίστὸν ἔαξεν^{τοτὶ τὸν νόλλοτ}
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ. | τοῦτο δέ^τ οὐτόν^{το}
τὸν δέ^τ ἄρ^τ ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη^{το}
αἰψα μάλ^τ ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς^{οὐδὲ} 320
εῖματα γάρ^τ ὁ^τ ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ. | τοῦτο^{το}
όψε^τ δὲ δὴ ὁ^τ ἀνέδυ, στόματος δὲ ἔξεπτυσεν ἀλμήνον^{το},
πικρήν, ἦ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
ἄλλ^τ οὐδ^τώς σχεδίης ἐπελήθετο τειρόμενός περ,^{τοῦτο} οὐδὲ^τ οὐδὲ^τ
ἄλλα μεθορμηθεὶς ἐν^τ κύμασιν ἐλλάβετ^ε αὐτῆς, νόργα^{το} 325
ἐν^τ μέσοῃ δὲ καθίζε^ε τέλος θανάτου ἀλεείνων. | τοῦτο οὐδὲ^τ
τὴν δέ^τ ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ὁδὸν ἔνθα καὶ^τ ἔνθα.

ώς δ' ὅτ' ὁπωρινὸς Βορέης φορέγησιν ἀκάνθας
ἄμ πεδίον, πυκνιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
ώς τὴν ἄμ πέλαγος ἀνεμοι φέρον ἐνθα καὶ ἐνθα· 330
ἄλλοτε μέν τε Νότος Βορέη πυοβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὖτ' Εῦρος Ζεφύρῳ εἰξασκε διώκειν. |

τὸν δὲ ἵδεν Κάδμου θυγάτηρ καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἥ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
νῦν δ' ἀλὸς ἐν πελάγεσσιν θεῶν ἔξ ἔμμορε τιμῆς. 335
ἥ δ' Ὁδυσῆς ἐλέησεν ἀλώμενον ἄλγε ἔχοντα. 336
ἴτις δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου εἰπέ τε μῆθον. 338

,κάμμορε, τίπτε τοι ὡδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ώδύσατ' ἐκπάγλως, διτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει; | 340
οὐ μὲν δή σε καταφθείσει μάλα περ μενεαίνων.
ἀλλὰ μάλ' ὅδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν
εἶματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
κάλλιπ', ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαλεο νόστου
γαῖης Φαιήκων, διτι τοι μοῖρ' ἔστιν ἀλύξαι. | 345
τῇ δέ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι
ἄμβροτον, οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδέ ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἡπείροιο,
ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἰνοπα πόντον ὅπερ ὁ εἰρητ
πολλὸν ἀπ' ἡπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι". | 350

ώς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
αὐτὴ δ' ἄψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
αἰθυίῃ ἐικυῖα· μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν. | 355
αὐτὰρ δ' μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὅδυσσεύς,
όχυρησας δ' ἄρα εἰπε πρὸς δὸν μεγαλήτορα θυμόν.

,ὦ μοι ἐγώ, μή τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αὔτε
ἀθανάτων, δ' τέ με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει! |
ἀλλὰ μάλ' οὐ πω πείσομ', ἐπεὶ ἐκὰς διφθαλμοῖσιν
γαῖαν ἐγὼν ἴδομην, διτι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
ἀλλὰ μάλ' ὅδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον· 360
ὅφρ' ἀν μέν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονίησιν ἀρήῃ,

τόφρον αύτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων· εἰδέτω
αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
νῆξοιμ, ἐπεὶ οὐ μέν τι πάρα προνοησαι ἀμεινονά^{τρί} | Ιούδαιον

ἥιος δὲ ταῦθ' ὁρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 365
ῶρσε δὲ ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσύθων,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε κατηρεφές, ἥλασε δὲ αὐτόν. | τὸν λόγον
ώς δὲ ἀνεμος ζαῆς ἥιων θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων· τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδαστ ἄλλυδις ὅλῃ,
ώς τῆς δούρατα μαρῷ διεσκέδαστ'. | αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς 370
ἀμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ως ἵππον ἐλαύνων,
εἴματα δὲ ἔξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ,
αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνονοι τάνυσσεν,
αὐτὸς δὲ πρηνής ἄλι κάππεσε χεῖρε πετάσσας,
νηχέμεναι μεμαώς. | ἵδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375
κινήσας δὲ κάρη προτὶ δὲν μυθήσατο θυμόν.

„οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
εἰς δὲ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγήης·
ἄλλ' οὐδὲ ως σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος“. | οὐδὲν τοι
διαφέρει τοι τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
παύσασθαι δὲ ἐκέλευσε καὶ εὔνηθῆναι ἀπαντας.
ῶρσε δὲ ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν, 385
ἥιος δὲ γε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
διογενῆς Ὁδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας. | τοι τοι τοι

ἔνθα δύω νύκτας δύο τ' ἡματα κύματι πηγῷ
πλάζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ^{τρί} δλεθρον.
ἄλλ' δτε δὴ τρίτον ἡμαρ ἐυπλόκαμος τέλεστ^{τρί} Ήώς, 390
καὶ τότε ἔπειτ^{τρί} ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο, ή δὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη· δέ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν
ὅξην μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς. | τοι τοι τοι
ώς δέ τοτε ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανήη

πατρός, δις ἐν νούσῳ κεῖται κρατέοντα πάσχων μὲν 395
δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχρας δαίμων, νήπιον ὀντόν
ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν, οὐτέ τοι
ώς Ὁδυσῆς ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὑλη, οὐτέ δὲ οἱ
νῆπιοι δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἡπείρου ἐπιβῆναι. | μηδὲ τὸ εἰδό
ἄλλο δὲ τόσον ἀπῆν, δισσον τε γέγωνε βοήσας, 400
καὶ δὴ δοῦπον ἀκουσθε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης· τὸ δὲ
ὅρθιος δὲ μέγα κῦμα ποτὶ ἔερὸν ἡπείροιο
δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἀλὸς ἄχνης· οὐδὲ
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὅχοι, οὐδὲ ἐπιωγαί, οὐδὲ
ἄλλο ἀκταὶ προβλῆτες ἔσσαν σπιλάδες τε πάγοι τε· τὸ δὲ 405
καὶ τότε Ὁδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἥτορ, ὁ δὲ
ὅρθιος δὲ ἄρα εἶπε πρὸς δὲν μεγαλήτορα θυμόν· | τὸ δέ τότε
,,ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρησα, οὐκ εὖτε
ἔκβασις οὐ πῃ φαίνεντ' ἀλὸς πολιοῦ θύραζε· τὸ δὲ 410
ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὅξεες, ἀμφὶ δὲ κῦμα ἔστηντα νακτὸν
βέβρυχεν ὅρθιον, λισσὴ δὲ ἀναδέδομε πέτρη, τὸ δέ δόσον
ἀγχιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὐ πως ἔστι πόδεσσιν οὐδὲ
στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα· | τὸ δέ τότε
μή πως μὲν ἔκβαίνοντα βάλῃ λίθαντι ποτὶ πέτρην· τὸ δέ τότε
ἡιόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης, οὐκ εὖτε τὸ δέ τότε
δείδω, μή μὲν ἔξαυτις ἀναρπάξασα θύελλα ποσεκτίνει τὸ δέ τότε
πόντον ἐπ' ἵχθυόντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα, οὐδὲ τὸ δέ τότε
ἥτε τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύη μέγα δαίμων ποσεκτίνει τὸ δέ τότε
ἔξ ἀλός, οἴλα τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτης· τὸ δέ τότε
οἴδα γάρ, ως μοι ὁδῷδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος“. | τὸ δέ τότε

ἥτος δ ταῦθ' ὕρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, τὸ δέ τότε
τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρει τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν. | τὸ δέ τότε
ἔνθα καὶ ἀπὸ ἁινοὺς δρύφθη, σὺν δὲ ὁστέος ἀράχθη, τὸ δέ τότε
εὶ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη: | τὸ δέ τότε

άμφιοτέρησι δὲ κερσίν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
τῆς ἔχετο στενάχων, ἵος μέγα κῦμα παρῆλθεν. | 430
καὶ τὸ μὲν ὅς ὑπάλυξε, παλιρρόθιον δέ μιν αὗτις πλήξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
ώς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἔξελκομένοιο
πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάιγγες ἔχονται,
ώς τοῦ πρὸς πέτρησιν θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ὅινοι ἀπέδρυσθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν. | 435
ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὥλετ· Ὁδυσσεύς,
εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κύματος ἔξαναδύς, τά τ' ἐφεύγεται ἡπειρόνδε,
νῆκε παρὲξ ἐς γαῖαν ὁρώμενος εἴ που ἐφεύροι
ἡιόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης. | 440
ἄλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρροίο
τίξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
λείος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο. |
ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὗξατο ὃν κατὰ θυμόν.

„κλυθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολύλιιστον δέ σ' ἴκανω, 445
φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς·
αἰδοῖος μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἀνδρῶν δειπνοῖς τις ἵκηται ἀλώμενος, ώς καὶ ἐγὼ γῦν
σόν τε ὁόν σά τε γούναθ' ἴκανω πολλὰ μογήσας.
ἄλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἵκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι“. | 450

ώς φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐδόν ὁόν, ἔσχε δὲ κῦμα,
πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δὲ σάωσεν
ἐς ποταμοῦ προχοάς. | δ δ' ἀμφω γούνατ' ἔκαμψεν
χειράς τε στιβαράς· ἄλι γὰρ δέδμητο φίλον κῆρο.
Ὥδεε δὲ χρόα πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ | 455
ἄν στόμα τε ὁίνας θ'. ὁ δ' ἄρ' ἀπνευστος καὶ ἄναυδος
κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
ἄλλ' ὅτε δή ὁ δ' ἀμπνυτο καὶ ἐς φρένας θυμὸς ἀγέρθη,
καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἔο λῆσε θεοῖο.
καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήνεια μεθῆκεν | 460

ἄψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ὁόν, αἰψα δ' ἄρ' Ἰνὸ
δέξατο χερσὶ φίλησιν· δ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἀρουραν. |
ὅχθησας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

, „ὦ μοι ἔγώ, τί πάθω! τί νύ μοι μῆκιστα γένηται; 465
εὶ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω,
μή μ' ἄμυδις στίβῃ τε κακὴ καὶ θῆλυς ἔέρση
ἔξ ὀλιγηπελίης δαμάση κεκαφηότα θυμόν·
αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἡῶθι πρό· |
εὶ δέ κεν ἔς κλιτὺν ἀναβάς καὶ δάσκιον ὕλην 470
θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθείη
ὅγιος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὑπνος ἐπέλθοι,
δείδω, μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι“. |

ὦς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.
βῆ ὁ ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὔρεν 475
ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπῆλυσθε θάμνους,
ἔξ ὅμοδεν πεφυῶτας· δὲ μὲν φυλίης, δ' δ' ἐλαίης.
τοὺς μὲν ἄρ' οὕτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὕτε ποτ' ἡέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν, 480
οὕτ' ὅμβρος περάσκε διαμπερές· ὦς ἄρα πυκνοὶ
ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· οὓς ὑπ' Ὁδυσσεὺς
δύσετ'. | ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
εὔρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἥλιθα πολλή,
δισσον τ' ἡὲ δύω ἡὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
ῶρη χειμερίη, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι. 485
τὴν μὲν ἵδων γήθησε πολύτλας δῖος Ὁδυσσεύς,
ἐν δ' ἄρα μέσσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
ὦς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, φὰ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
σπέρμα πυρὸς σφέζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὖσι, 490
ὦς Ὁδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο. | τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
ὑπνον ἐπ' ὅμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
δυσπονέος καμάτοιο φύλα βλέφαρος ἀμφικαλύψας.

ΙΩΝΙΟΙ ΝΑΥΑΡΧΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ
 ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ
 'Οδυσσέως ἀφιξις εἰς Φαιάκας.

“Ως δ' μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς
 ὑπνῷ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 βῆ ὁ ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 οἵ πολιν μέν ποτ' ἔναιον ἐν εὔρυχόρῳ· Υπερείη,
 ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων,
 οἵ σφέας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν. |
 ἔνθεν ἄναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδῆς,
 εἶσεν δὲ Σχερίη ἐκάς ἀνδρῶν ἀλφηστάων·
 ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει καὶ ἐδείματο οἴκους
 καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν καὶ ἐδάσσατ· ἀρούρας. | 10
 ἀλλ' δ' μὲν ἡδη κῆρι δαμεῖς Ἀιδόσδε βεβήκει,
 Ἀλκίνοος δὲ τότε ἡροχε θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς. |
 τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 νόστον 'Οδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα.
 βῆ δέ ἵμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, φένι κούρῃ 15
 κοιμᾶτ· ἀμανάτησι φυὴν καὶ εἶδος ὅμοιή,
 Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 πάρο δὲ δύο ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
 σταθμοῖν ἐκάτερθε, θύραι δέ ἐπέκειντο φαειναί. |
 ἦ δέ ἀνέμου ως πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης, 20
 στῇ δέ ἄροτρο κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῆθον ἔειπεν,
 οἰδομένη κούρῃ ναυσικλεῖτο οἱ Δύμαντος,
 ἦ οἱ δημητηρί μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
 τῇ μιν ἔεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη. |

„Ναυσικάα, τί νύ σ' ὅδε μεθήμονα γείνατο μῆτηρ; 25
 εἶματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,
 σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ίνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
 ἔννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἵ κέ σ' ἄγωνται.“

ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπων ἀναβαίνει
ἔσθλή, χαίρουσιν δὲ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ. | 30
ἄλλος ιομεν πλυνέουσαι ἀμένοι φαινομένηφιν·
καὶ τοι ἐγὼ συνέριθος ἀμένοι φαινομένηφιν·
ἐντύνεαι, ἐπεὶ οὐ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι·
ἡδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
πάντων Φαιήκων, δῆτι τοι γένος ἔστι καὶ αὐτῇ. | 35
ἄλλος ἄγες ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἡῶθι πρὸ^τ
ἡμιόνους καὶ ἀμαξεῖς ἐφοπλίσαι, ἢ κεν ἄγησιν
ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ὁργεα σιγαλόεντα.
καὶ δὲ σοὶ ὅδος αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἡὲ πόδεσσιν
ἔρχεσθαι· πολλὸν γάρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος“. | 40

ἢ μὲν ἄρος εἰποῦσος ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδος, δῆτι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ^τ
ἔμμεναι. οὕτος ἀνέμοισι τινάσσεται οὗτε ποτε δῆμβροφ
δεύεται οὗτε χιῶν ἐπιπλιναται, ἀλλὰ μάλιστα^τ αἴθρη
πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δὲ ἐπιδέδρομεν αἰγλη· | 45
τῷ ἔντι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἥματα πάντα.
ἔνθα ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρον. |

αὐτίκα δέ Ἡώς ἥλθεν ἐύθρονος, ἢ μιν ἔγειρεν,
Ναυσικάαν ἐύπεπλον· ἀφαρ δέ ἀπεθαύμαστος δνειρον,
βῆ δέ ἵμεναι διὰ δώματος, ἵνα ἀγγείλειε τοκεῦσιν, | 50
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ κιχήσατο δέ ἔνδον ἔόντας.
ἢ μὲν ἐπειδή ἥστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἥλακατα στρωφῶστος ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
ἔρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλεῖτον βασιλῆας
ἔς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαιήκες ἀγαυοί. | 55
ἢ δὲ μάλιστα ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπεν.

„πάππα φίλος“, οὐκ ἀν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
ὑψηλήν, ἐύκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἶματα ἀγωμαι
ἔς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι δερυπωμένα κεῖται; |
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἔόντα | 60
βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῖ εἶματα ἔχοντα.

πέντε δέ τοι φίλοι υῖες ἐνὶ μεγάροις γεγάσιν, τός εογγιὰλ
οἱ δύ· ὁπιώντες, τρεῖς δ' ἡίθεοι θαλέθοντες·
οἱ δ' αἰεὶ ἐμέλουσι νεόπλυτα εἴματ' ἔχοντες
ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν". | 65

Ὁς ἔφατ· αἰδετο γὰρ θαλεὸν γάμον ἔξονομῆναι
πατρὶ φίλῳ. | ὃ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
,,οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου·
ἔρχε· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
νψηλήν, ἐύκυλον, ὑπερτερίη ἀραρύταν". | 70

Ὁς εἰπὼν δμώεσσιν ἐκέλετο· τοὶ δὲ πίθοντο.
οὐ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἀμαξᾶν ἐύτροχον ἡμιονείην
ῶπλεον, ἡμιόνους θ' ὑπαγον ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνη·
κούρῃ δ' ἐκ θαλάμοιο τρέον ἐσθῆτα φαεινήν. | 75
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέστῳ ἐπ' ἀπήνη·
μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ· ἐδωδὴν
παντοίην, ἐν δ' ὅψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· κούρῃ δ' ἐπεβήσετ· ἀπήνης,
δῶκεν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
ἥος χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν. | 80
ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἔλααν· καναχῇ δ' ἔεν ἡμιόνουιν.
αἵ δ' ἀμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτήν,
οὐκ οἷην, ἄμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι. | 85

αἵ δ' δτε δὴ ποταμοῖο ὁδὸν περικαλλέ· ἵκοντο,
ἐνθ' ἦ τοι πλυνοὶ ἥσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὑδωρ
καλὸν ὑπεκπρόδεεν μάλα περ ὁνόρωντα καθῆραι,
ἐνθ' αἵ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης·
καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα
τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
εἴματα χερσὶν ἔλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὑδωρ,
στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς, ἔριδα προφέρουσαι. | 90
αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε ὁύπα πάντα
ἔξείης πέτασαν παρὰ θῖν· ἀλός, ἥχι μάλιστα

λάιγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα. | μοτ ἐδε τιν 95
 αἱ δὲ λοεσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἑλαίφ νοιστρό ὡδὲ ιο
 δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο παρ' ὅχθησιν ποταμοῖο, μοτ ἵστο
 εἶματ' δ' ἡελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ. | θεωρεῖς νόσοι γέ
 αὐτὰρ ἔπει σίτου τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτή, ταφῆ γέ
 σφαίρῃ ταὶ δ' ἄρ' ἔπαιξον ἀπὸ κοήδεμνα βαλοῦσαιν 100
 τῆσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἥρχετο μολπῆς· μοτ οὐδεο,
 οἰη δ' "Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεα ιοχέαιρα, οὐτοτιθέντη ἔχει
 ἦ κατὰ Τηγύετον περιμήκετον ἦ Ἐρύμανθον, κατέλαμψ
 τερπομένη κάπροισι καὶ ωκείῃς ἑλάφοισιν· μοτ νέπτεις γέ
 τῇ δέ θ' ἄμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, τκάδε 105
 ἀγρονόμοι παιζουσι, γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ· μοτ νοελπέ
 πασάων δ' ὑπὲρ ἦ γε κάρη ἔχει ἡδὲ μέτωπα, μοτ καὶ διαρύκ
 δῆντα τ' ἀριγγώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι· μοτ νέπτην
 ὡς ἦ γ' ἀμφιπόλιοισι μετέπερε παρθένος ἀδμῆς. | διαρτήμ
 ἀλλ' δτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι 110
 ζεύξασ· ήμιδόνους πτύξασά τε εἶματα καλά, μοτ γένειν γέ
 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη, μοτ οὐκέπο
 ώς Ὄδυσεὺς ἔγροιτο ίδοι τ' ἐυώπιδα κούρην, μοτ δάλτην γε
 ἦ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο. | μοτ νέμπολας δέ μο
 σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια· διανειπτο 115
 ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείη δ' ἔμβαλε δίνη· μοτ δέ τοι
 αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν· δ δ' ἔγρετο δῖος Ὄδυσσεύς, μοτ καὶ
 ἔζόμενος δ' δρομαῖνε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· | δέ τοι
 „ὦ μοι ἔγώ, τέων αὗτε βροτῶν ἐς γαῖαν ίκάνω; μοτ ἔγε
 ἦ ὁ οἰ γ' ὑβρισταῖ τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, μοτ τοιότερον γέ
 ἦε φιλόξεινοι καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδῆς; μοτ νέπτην γέ
 ώς τέ με κουράων ἀμφήλυσθε θῆλυς ἀντή, μοτ νέπτην γέ
 νυμφάων, αἱ ἔχουσ· ὁρέων αἰπεινὰ κάρηνα μοτούγην γέ
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα. μοτ νέπτην γέ
 ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων. μοτ δέ τοι 125
 ἀλλ' ἄγ' ἔγών αὐτὸς πειρήσομαι ἡδὲ ίδωμαι“. | μοτ οὐτότοι
 ώς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὄδυσσεύς,

ἐκ πυκινῆς δ' ὑλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ φύλλων, ως ὁνταιτο περὶ χροῖ μήδεα φωτός. | οὐπρὸς φύλλον
βῆ δ' ἵμεν, ὡς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθώς, 130
ὅς τ' εἰσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὅσσε
δαίεται· αὐτὰρ δι βουσὶ μετέρχεται ἢ δίεσσιν
ἥτις μετ' ἄγρυπτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἐ γαστὴρ
μήλων πειρήσοντα καὶ ἔς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
ως Ὁδυσσεὺς κούροισιν ἐυπλοκάμοισιν ἐμελλεν 135
μείξεσθαι γυμνός περ ἐών· χρηὶ γάρ ἵκανεν. | σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἄλμη,
τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἥιόνας προεχούσας·
οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἔν δέος εἴλετο γυίων, 140
στῇ δ' ἄντα σχομένη. | δ δὲ μερμήριξεν Ὁδυσσεύς,
ἥ γούνων λίσσοιτο λαβόν ἐυώπιδα κούρην,
ἥ αὐτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν
λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἴματα δοῖη.
ως ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι 145
λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν,
μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη. | αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῆθον·

„γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις ἦ βροτός ἐσσι;
εἰ μέν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὑρὸν ἔχουσιν, 150
Ἄρτεμιδί σε ἐγώ γε, Διὸς κούρῃ μεγάλῳ,
εἰδός τε μέγεθός τε φυήν τὸν ἄγχιστα ἐίσκω· |
εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, οἵτινες χθονὶ ναιετάουσιν,
τοὶς μάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
τοὶς μάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς 155
αἱὲν ἐνφροσύνησιν λαίνεται εἶνεκα σεΐο,
λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
καῖνος δὲ αὖτις κῆρι μακάρων τοῖς ἔξοχον ἀλλων,
διὸς κέ στρατεύονται. 160

οὗτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσοδόωντα.
 Δῆλφ δήποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
 φοίνικος νέον ἔροντος ἀνερχόμενον ἐνόστα.
 ἥλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἐσπετο λαός,
 τὴν δόδον, ἦ δὴ μέλλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε’ ἐσεσθαι. | 165
 ως δ' αὐτῶς καὶ κεῖνο ἰδὼν ἐτεθῆπεα θυμῷ
 δῆν, ἐπεὶ οὐ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης,
 ως σέ, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηπά τε. δείδια δ' αἰνῶς
 γούνων ἄφασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἴκανει. |
 χθιζός ἐεικοστῷ φύγον ἥματι οἴνοπα πόντον· | 170
 τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κρεπταί τε θύελλαι
 νήσου ἀπ' Ὡγυγίης. νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
 ὅφρ' ἔτι που καὶ τῇδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ δίω
 παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν. | 175
 ἀλλά, ἄνασσ', ἐλέαιρε σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἐς πρώτην ἴκόμην, τῶν δ' ἀλλων οὐ τινα οίδα
 ἀνθρώπων, οἵ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν. |
 ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ὁάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχεις ἐνθάδ' ίοῦσα. |
 σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, δσα φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς, | 180
 ἄνδρα τε καὶ οἰκον, καὶ δμοφροσύνην δπάσειαν
 ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρείσσον καὶ ἀρειον,
 ἡ ὅθ' δμοφρονέοντε νοήμασιν οἰκον ἔχητον
 ἀνήρ ἡδὲ γυνή, πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,
 χάροματα δ' εύμενέτησι, μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αύτοί". | 185
 τὸν δ' αὖ Ναυσικάλενος ἀντίον ηῦδα·
 „ξεῖν", ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὗτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας· —
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὅλβον Ὄλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλοῖς ἡδὲ κακοῖσιν, δπως ἐμέλησιν, ἐκάστῳ,
 καὶ που σοὶ τά γ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης· — | 190
 νῦν δ', ἐπεὶ ήμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἴκανεις,
 οὗτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτε τευ ἄλλου,
 ὃν ἐπέοιχ' ἴκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.

ᾶστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.

Φαιήκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν, 195
εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε". |

ἡ δα καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισι κέλευσεν·
,,στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἴδοῦσαι;
ἡ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ· ἔμμεναι ἀνδρῶν; | 200
οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερδὸς βροτός, οὐδὲ γένηται,
δις κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
δηιοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστεφ ἐνὶ πόντῳ,
ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. | 205
ἄλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἵκανει,
τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἀπαντες
ἔεινοί τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
ἄλλὰ δότ·, ἀμφίπολοι, ξείνω βρῶσίν τε πόσιν τε,
λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, δθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο". | 210

ὣς ἔφαθ· αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν·
καὶ δ' ἄρ' Ὁδυσσῆ· εἰσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσεν
Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἶματ' ἔθηκαν,
δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον, 215
ῆνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ὁρῆσιν. |
δῆ δα τότ· ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὁδυσσεὺς·

„ἀμφίπολοι, στῆθ· οὕτω ἀπόρροθεν, δφρ' ἐγὼ αὐτὸς
ἄλμην ὕμοιιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἔλαιώ
χρίσομαι· ἥ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἔστιν ἀλοιφή. | 220
ἄντην δ' οὐκ ἀν ἐγώ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
γυμνοῦσθαι κούρησιν εὐπλοκάμοισι μετελθών“.

ὣς ἔφαθ·, αἱ δ' ἀπάνευθεν ἵσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρη· |
αὐτὰρ δ' ἐκ ποταμοῦ χρόα γίζετο δῖος Ὁδυσσεὺς
ἄλμην, ἥ οἱ γῶτα καὶ εὐρέας ἀμπεχεν ὕμους· | 225
ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἀλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο. |

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσαθ', ἢ οἱ πόρε παρθένος ἀδμῆς,
τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν Διὸς ἐκγεγαυῖα
μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα, καὶ δὲ κάρητος 230
οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθετο δύοιας.
ώς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
ἴδρις, δν Ἡφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθῆνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
ὅς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὅμοις. | 235
ἔξετ' ἐπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης
κάλλει καὶ χάρισι στίλβων θηεῖτο δὲ κούρη.
δὴ ἡα τότε ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισι μετηύδα.

,,κλῦτέ μεν, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὅφρα τι εἴπω.
οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἱ Ὄλυμπον ἔχουσιν, 240
Φαιήκεσσ' δδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν.
πρόσθεν μὲν γὰρ δὴ μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι,
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν. |
αἰ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη,
ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν. 245
ἄλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε“.

ώς ἔφαθ', αἰ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἥδε πίθοντο,
πὰρ δ' ἄρ' Ὁδυσσῆι ἔθεσαν βρῶσίν τε πόσιν τε.
ἡ τοι δ πῖνε καὶ ἡσθε πολύτλας δῖος Ὁδυσσεὺς
ἀρπαλέως δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἀπαστος. | 250
αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν.
εἴματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἀν δ' ἔβη αὐτή.
ῶτρυνεν δ' Ὁδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὄνδραζεν. |

,,ὅρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἵμεν, ὅφρα σε πέμψω 255
πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σέ φημι
πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν δσσοι ἄριστοι. |
ἄλλὰ μάλ' δδ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν.
ὅφρ' ἄν μέν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,

τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν 260
 καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἥγεμονεύσω.
 αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήσιμεν, ἦν πέρι πύργος
 ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόληος,
 λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
 εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἔστιν ἐκάστῳ. 265
 ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορὴ καλὸν Ποσιδήιον ἀμφίς,
 ὁυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραιοῦται.
 ἔνθα δὲ νηῶν δπλα μελαινών ἀλέγουσιν,
 πείσματα καὶ σπείρας, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμά. 270
 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιός οὐδὲ φαρέτρη,
 ἀλλ' ἵστοι καὶ ἐρετμὰ νεῶν καὶ νῆες ἐίσαι,
 ἥσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν. 275
 τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μή τις δπίσσω
 μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον·
 καὶ νύ τις ὅδ' εἴπησι κακώτερος ἀντιβολήσας· 280
 , τίς δ' ὅδε Ναυσικάφ ἔπεται καλός τε μέγας τε
 ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὔρε: πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.
 ἦ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἥς ἀπὸ νηὸς
 ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὕ τινες ἐγγύθεν εἰσίν·
 ἦ τις οἱ εὖξαμένη πολυάρητος θεὸς ἥλθεν 285
 οὐρανόθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἥματα πάντα·
 βέλτερον, εἰ καύτῃ περ ἐποιχομένη πόσιν εὔρεν
 ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαιήκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί·
 ώς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὄνείδεα ταῦτα γένοιτο. 290
 καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῷ, ἦ τις τοιαῦτά γε ὁέζοι,
 ἦ τ' ἀέκητι φίλων, πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων,
 ἀνδράσι μίσγηται, πρὸν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
 ξεῖνε, σὺ δ' ὅκ' ἐμέθεν ἔννίει ἔπος, δφρα τάχιστα
 πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο. | 295
 δήεις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
 αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνῃ νάει, ἀμφὶ δὲ λειμῶν.

ενθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
τόσσον ἀπὸ πτόλιος, δσσον τε γέγωνε βοήσας. | 295
ενθα καθεξόμενος μεῖναι χρόνον, εἰς δὲ κεν ἡμεῖς
διστυδε ἔλθωμεν καὶ ίκώμεθα δώματα πατρός. |
αὐτὰρ ἐπὴν ἡμεας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφῆθαι,
καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν ἥδ' ἐρέεσθαι
δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοι. |
ὅηα δ' ἀρίγνωτ' ἐστί· καὶ ἀν πάις ἡγῆσαιτο
νήπιος· οὐ μέν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοι
ἡρωος. | ἀλλ' ὅπότ' ἀν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλῇ,
ῶκα μάλα μεγάροι διελθέμεν, ὅφος ἀν ίκηαι
μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' ἵσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ, 305
ἥλακατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
κίονι κεκλιμένη· δμωαὶ δέ οἱ ἥτατ' ὅπισθεν.
ενθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῷ,
τῷ δὲ γε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὥς. | 310
τὸν παραμειψάμενος μητρὸς ἐπὶ γούνασι χεῖρας
βάλλειν ἡμετέρης, ίνα νόστιμον ἡμαρτὶδηαι
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί“. | 312
ώς ἄρα φωνήσασ' ίμασεν μάστιγι φαεινῇ
ἡμιόνους· αἴ δ' ὅκα λίπον ποταμοῖο ὁέεθρα.
αἴ δ' ἐν μὲν τρόχων, ἐν δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
ἢ δὲ μάλιστης ἡνιόχευεν, δπως ὅμιος ἐποίατο πεζοὶ
ἀμφίπολοι τ' Ὁδυσσεύς τε, νόφ δ' ἐπέβαλλεν ίμάσθλην. | 320
δύσετό τ' ἡέλιος καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ίκοντο
ἰρὸν Ἀθηναίης, ίν' ἄριστον δῖος Ὅδυσσεύς.
αὐτίκ' ἐπειτ' ἡρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·

„κλῦθι μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
νῦν δή πέρι μευ, ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτὲ ἄκουσας 325
δαιομένου, δτε μὲν ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
δός μὲν ἐς Φαιήκας φίλον ἐλθεῖν ἥδ' ἐλεεινόν“. |

III. ΓΛΩΣΣΙΚΑ · ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Α

Οδύσσεια (ποίησις) ἐπίθ. ποίημα ἀναφερόμενον εἰς τὸν Ὀδ.

1 - 10. 1 - 5 ἔννέπω, ἀόρ. ἔνισπον, λέγω, διηγοῦμαι περὶ τινος, φάλλω, μοὶ χαρ., ἀνδρα (τὸν πολυθρύλητον) ἄνδρα, ἄνευ ἀρδου, διότι τοῦτο σπανίως ἔχει παρ' Ὁμ. ἀρθρ. σημ., πολύτροπος 2 (δὲ ἔεινοίσκων πολλοὺς τρόπους) πολυμήχανος, πλάζομαι (πλάγ(γ), πλήττω), ἀόρ. πλάγχθη ἀναύξητος, (δέρνομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ) περιπλανῶμαι, πέροθω, ἐπερσα καὶ ἐπραθορ, ἐκπορθῶ, πτολίεθρον, πτόλις πόλις (πόλεμος κ. πτόλεμος, Νεοπτόλεμος...), ἔδεν ἀναύξ. εἶδεν, ἀστεα ἀσυναίρ. ἀστη, νόος ἀσυναίρ. (νοῦς) ψυχικὴ διάθεσις, ἥθος, ἥθη : ἐδοκίμασεν, ἔλαβε πεῖραν τῶν διαθέσεων, τῶν ἥθῶν αὐτῶν, δή τὸ οὔτος (ἐν τῇ σημ. ταύτῃ τὸ ἀρθρον τονίζεται πανταχοῦ), πάθεν ἀλγεα ὑπέφερε ταλαιπωρίας καὶ κινδύνους καὶ ὑπέστη πικρίας, θυμὸς (θύω φυσῶ μανιωδῶς) ἡ καρδία, ὁς ἔδρα τῶν σφοδρῶν συναισθημάτων, ἐπιθυμιῶν, παθῶν, δεις καὶ ἔδεις (suis, σῆσις) ἰδικός του : καὶ πολλὰ φαρμάκια ἔπιεν, ἐποτίσθη ἡ καρδία του, πόντος ἡ ἀνοικτὴ θάλασσα, τὸ πέλαγος, ἀρνυμαι λαμβάνω, κερδίζω, σφέζω : προσπαθῶν ἀγωνίζομενος νὰ σώσῃ, ψυχὴ ζωή, ἢν ἔν, νόστος ἀ. (νέομαι ἐπιστρέφω, θὰ ἐπιστρέψω) ἐπάνοδος.—**6 - 9** ὅς (δή) οὔτως, ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα (τοὺς ἀγῶνας, τὴν πάλην) δέν, όνομαι σφέζω (ἀλλὰ όνσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ), ἔταρος κ. ἔταῖρος σύντροφος, ἀκόλουθος, ἔμειαι (Fíemai, vi-s, volo, in-vitus) ἐφίεμαι, πέρε+ἔνδ. μιχ. ἀντὶ τοῦ ἀττ. καίπερ, ἀτασθαλίη θ. (ἀτάσθαλος ἄφρων, ἀνόσιος) ἀνοησία, ἀμαρτία, σφετέρησιν αὐτῶν ταῖς σφετέραις, ταῖς ἔαυτῶν : ἀπὸ τὰ ἴδικά των ἀνοσιουργήματα, ἀπὸ τὰς ἴδικάς των ἀμαρτίας, νήπιος 3 μωρός, ἀνόητος, νήπιοι ἐπιφ. ἄκι οἱ μωροί ! οἱ ἀναφ. αἰτιολ. διότι (ἐκεῖνοι), κατὰ ἐπιφ. ἐντελῶς (συνήθως ἐκλαμβάνοντες, οὐχὶ δρθῶς, τὴν κατὰ ὡς πρόθεσιν ἀποχωρισθεῖσαν τοῦ ἡσθιον καλοῦμεν τὸ φαινόμενον τμῆσιν), **Ἡλίος** Ἰων. **Ἡλίος**, γεν. Ἰων. **Ἡλίοιο**, **Ὑπερίων** κ. **Ὑπεριονίδης** πατρῶν. τοῦ **Ἡλίου** (ἐκ τινος ἀχρ. λ. ἐκ τῆς ὑπὲρ δηλούσης τὸ ὑψος) δὲ οὐδὲς τοῦ ὑψους, δὲ οὐράνιος, αὐτὰρ κ. **ἀτάρ** ἀλλά, ἡμαρματος οὖν. ἡμέρα, **νόστιμος** 2 (**νόστος** 5) δὲ τῆς ἐπανόδου, **νόστιμον** ἡμαρτη ἡ ἡμέρα, καθ' ἦν τελεῖται ἡ ἐν τῷ ἐπιθ. δηλουμένη πρᾶξις, ἡ ἡμέρα τῆς ἐπανόδου, (εἴτα αὐτὴ ἡ πρᾶξις, δὲ **νόστος**) ἡ ἐπάνοδος.

πῶς ἔπειτα ἔλαβεν ἡ λ. τὴν σημασίαν, ἦν ἔχει καὶ παρὸς ἡμῖν; **τοι-**
σιν ἥθ.—**10 ἀμόθεν** (άμδος 3 εἰς, τίς, πρβλ. οὐδ-αμοῦ μηδ-αμοῦ)
 ἐκ τινος οἶου δήποτε σημείου, **τῶν** οὐδ. γεν. διαιρ. ἐκ τοῦ ἀμόθεν:
 ἀρχίζουσα ἔξι ἑνὸς οἶου δήποτε σημείου πασῶν τούτων τῶν περιπε-
 τειῶν διηγήθη (ἡ γεν. ἔξαρταται ἐκ τοῦ εἰπέ: περὶ αὐτῶν),
ἡμῖν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἀκροαταῖς, **καὶ** **ἡμῖν** ὡς ἔχει ἥδη πράξει καὶ δι'
 ἄλλους ποιητάς.

1 Μοῦσα. Κατὰ τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας τῶν ἀρχαίων αἱ
 Μοῦσαι γινώσκουσαι ὡς θεαὶ τὰς πράξεις τοῦ παρελθόντος ἀπο-
 καλύπτουσιν αὐτὰς εἰς τοὺς εὐνοούμενους αὐτῶν ποιητάς, αὐταὶ
 εἰσερχόμεναι εἰς τὸν νοῦν αὐτῶν καὶ ἐμπνέουσαι, αὐταὶ διμιοῦσαι,
 ὡς εἰ δὲ ποιητὴς ἥτο ἀπλῆ ἥχω τῶν λόγων αὐτῶν, γινόμενος οὕτως
 ἐνθεος, θεόληπτος, μουσόληπτος. ‘Οθεν καὶ δὲ ‘Ομηρος ἐπικαλεῖται
 τὴν Μοῦσαν, ἵνα ἄσῃ τὸ ποιητικὸν αὐτοῦ θέμα, καὶ ἡ εἰκὼν παρι-
 στᾶ αὐτὸν ἐν τῇ στιγμῇ ἐμπνεύσεως. ‘Ο ἀριθμὸς τῶν 9 Μουσῶν καὶ
 τὰ δινόματα αὐτῶν διεμορφώθησαν μετὰ τὸν ‘Ομ. διθεν δὲ ποιητὴς
 λέγει ἀρρίστως: Μοῦσα.—**πολύτροπος** ἐπενόησε τὴν κατασκευὴν
 τοῦ δουρείου ἵππου, ἔκλεψεν ἐκ τῆς Περγάμου, ἀκροπόλεως τοῦ
 Ἰλίου, τὸ Παλλαδίον, ἔσανον τῆς Ἀθηνᾶς, οὗ η φύλαξις ἐν τῷ
 ναῷ ἥτο ἀναποστάτως συνδεδεμένη πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως
 κ. ἢ.—**2 ιερὸν** ὃς καθιερωμένην τοῖς θεοῖς (διὰ τὰ ιερὰ τὰ σκέπον-
 τα τὴν πόλιν) καὶ διατελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν.—**ἔπεισε**
 πῶς; ἐντεῦθεν δὲ ‘Οδ. **πιολίπορθος**.—**3 νόον** **ἔγνω** διὰ τῶν συμ-
 φορῶν, ἃς ἔπαθε παρὸς αὐτοῖς, ἔλαβε πικρὰν πεῖραν τῶν ἥθῶν αὐ-
 τῶν.—**8 βοῦς** **Ἡλίοιο** παρὰ τὰς ἀποτροπὰς τοῦ ‘Οδ., εἰς δὲ μετὰ
 πολλὰς περιπετείας εἶχεν ἀπομείνει μία ναῦς, οἵ ἑταῖροι αὐτοῦ, προσ-
 ορμισθέντες εἰς τὴν Σικελίαν καὶ ἐπωφεληθέντες τὸν ὅπνον τοῦ
 ἥρωος, ἔφαγον ιερὰς βοῦς τοῦ ‘Ἡλίου βοσκομένας ἐκεῖ. Κατὰ τὸν
 ἀπόπλουν δύως θύελλα ἐκραγεῖσα ἐσάρωσε τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου,
 μόνος δὲ δὲ ‘Οδ. περισωθεὶς προσωριμίσθη μετὰ πολλὰς περιπετείας
 εἰς τὴν νῆσον Ὁγυγίαν, διου κατώκει ἡ νύμφη Καλυψώ, ἦν θά-
 γνωρίσωμεν κατόπιν.—**10 θύγατερ Διδοῦς** αἱ Μοῦσαι θυγατέρες τοῦ
 Διδοῦς καὶ τῆς Μνημοσύνης.—**Tί** ἀποτελεῖ τὸ τμῆμα 1-10 διὰ τὴν
 δλην ‘Οδύσσειαν; **Tί** περιέχει;

11-21. 11-5 ἔνθα τότε, κατὰ τὴν στιγμήν, ἦν ἔκλεγει δὲ ποιη-
 τὴς (ἡ Μοῦσα) ὡς ἀφετηρίαν τῆς διηγήσεώς του, **ἄλλοι** οἱ ἄλλοι, **αἴπν**
 3 (ὑψηλὸς καὶ ἀπόρημνος) ταχύς, αἰφνίδιος, (δὲ αἰφνιδίως ἐνσκήπτων
 καὶ ἀποτόμως ἀφανίζων), **ἔσαν** ἤσαν, **πεφευγότες** ἐν πάσῃ ἀσφα-

λεία, ἀφ' οὗ είχον διαφύγει τοὺς κινδύνους καὶ τοῦ..., ἥδε καί, οὗτος
 3 μόνος, **κέχρηματι** (χρήμ.) ἐν σημ. ἐνεστ. χρειάζομαι, ποθῶ, ἢ μηχ.
 ἐνδ., **ἐρύκω-ξω-ξα** κ. ἐρύκακον, κρατῶ, **πότνια** θ. (πόσις-ος ἀ. δ
 κύριος, δ σύγνος, possessum, δεσ-πότης δ κύριος τοῦ δόμου, οἶκου)
 ἢ κυρία, ἢ οἶκοδέσποινα, ἢ σεβαστὴ (ἢ ἐρίτιμος κυρία), **δῖος** 3
 (Ζεύς, Δι-ός, δί-ιος div-us, div-inus) θεῖος, εὐγενής, **θεάων** (λατ.
 dearum) θεῶν θηλ., **δῖα** **θεάων** ἡ μεγαλειοτάτη θεά, **σπέος**, spre-
 cius, σπήλαιον, **γλαφυρὸς** 3 (γλάφω γλύφω) κοῦλος, **λιλαίομαι** (λάω
 ἐπιθυμῶ, αἱ δὲ λῆγες) ἐπιθυμῶ, **πόσις** ἰδ. **πότνια** 14.—16-21 δτε
 δὴ δτε πλέον, **περιπέλομαι** (πέλομαι, ἀρ. ἐπλόμην, εἰμὶ) περιστρέ-
 φομαι, περιφέρομαι : ἐν τῇ περιοδικῇ τροχιᾳ τῶν ἑτῶν, τῷ ἀναφ.
 εἰς τὸ ἔτος, συντ. πρὸς τὸ νέεσθαι, **ἐπικλώθω-ομαι** νήθω (τὸ νῆμα
 τῆς ζωῆς), προορίζω, οἱ ἐγκλιτ. δοτ. τῆς προσωπ. ἀντων. γ' προσ-
 ώπου ἀντὶ οὗ, γεν. οὗ, αἵτ. ἐξ εἰς τὸ ἐπεκλώσαντο, **νέομαι** ἰδ. νό-
 στος ὅ, **οὐδὲ** **ἔνθα** καὶ ἐκεῖ (ἢ : καὶ τότε) ἀκόμη δέν, ἢ κνρ. πρότ.
 τοῦ s 16, **ἥν** **ἥν**, πεφυγμένος πεφευγώς, **π.** **ἥν** ἐπεφεύγει, **ἀε-**
θλος ἀ. (ἀθλος) πόνος, βάσανον, δοκιμασία, ἢ γεν. πόθεν; **οἷς**
 ἔοις, τοπ. πτ., **μετὰ** μεταξύ, **καλ** ἐπιδ. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κύκλῳ τῶν
 προσφιλῶν τον προσώπων, ἀν καὶ ενδίσκετο..., **ἔλεαίρω** ἔλεω, αἱ-
 σθάνομαι συμπάθειαν, **νόσφι** χωριστά, μακράν, **νόσφι** + γεν. ἐκτός,
μενεαίνω (μένος δρμή, πάθος, δργή) είμαι ὠργισμένος, **ἀσπερχές**
 ἐπιρ. (ἀσπερχής 2, α(ἐπιτ.)-σπέρχομαι σπεύδω (*Σπερχειός*), δ λίαν
 σπεύδων) μετὰ πολλῆς σπουδῆς, σφοδρῶς, **ἀντίθεος** ισόθεος, **πάρος**
 πρίν, **ἴκεσθαι** ἀφικέσθαι, **ἥν** ἔνην, **γαῖαν** γῆν, αἵτ. τοῦ τέρματος
 τῆς κινήσεως· λογικῶς ἡ ἀπόδ. τοῦ s 16 είναι τὸ **μενέαινε** 20:
 δτε πλέον ἥλθε.., καὶ τότε ἀκόμη δ Ποσ. ἥτο ὠργισμένος κατ' αὐτοῦ.

11 **ἔνθα** ἡ Μοῦσα ἐκλέγει ὡς ἀφετηρίαν τῆς ἐπικῆς ἀφη-
 γήσεως τὰς ἡμέρας τῆς ὁκταετοῦς παραμονῆς τοῦ Ὁδ. πλησίον τῆς
 νύμφης Καλυψοῦς, ἐν ᾧ δ Ὁδυσσεὺς είχε παραπλανηθῆ πὸ τῆς ἀφί-
 ξεως εἰς τὴν Ὦγυγίαν ἀλλὰ δύο ἔτη ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου ἐκ Τροίας.—**ἄλ-**
λοι **πάντες** οἱ μετασχόντες τῆς ἐπὶ τὴν Τροίαν στρατείας Ἐλληνες
 καὶ αὐτὸς δ Μενέλαος, ὅστις ἐπὶ ὁκταετίαν είχε παραπλανηθῆ τῇδε
 κάκεισε.—12 **πόλεμον** τίνα; **θάλασσαν** τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσ-
 σης, τίνος;—13 **γυναικὸς** τῆς Πηνελόπης, ἐξ ἣς είχεν ἀποκτήσει
 καὶ νίδον Τηλέμαχον.—14 **Νύμφη** ζ 105.—15 **ἐν σπέεσι** αἱ βρα-
 χώδεις ἀκταὶ τῆς θαλάσσης καὶ αὐτὴ ἡ θάλασσα γέμουσι τοιούτων
 σπηλαίων, ἐν οἷς ἐπιστεύετο δτι κατφύκουν Νύμφαι (αἱ Ἀντριάδες).
 16 **ἔτος** τὸ 20ὸν ἀπὸ τῆς στρατείας τοῦ Ὁδ., τὸ 10ον ἀπὸ τῆς

Δ. Ν. ΓΥΩΔΗ.—'Ομήρου 'Οδύσσεια Α - Ε - Ζ. "Εκδ. IA'

4

ἀλώσεως τοῦ Ἰλίου, τὸ 8ον ἀπὸ τῆς ἀφίξεως παρὰ τὴν Καλυψώ.—
17 ἐπεκλώσαντο οἱ θεοὶ δρῖζουσι, δύνθμιζουσι τὴν μοῖραν τῶν ἀνθρώπων, ἰδ. 34.—**18 ἀέθλων** τὰς πολλὰς πικρίας, αἰτινες ἐπεφυλάσσοντο δι' αὐτὸν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἐὰν κατώρθου νὰ ἐπιστρέψῃ οὐκαδε, θὺ γνωσίσωμεν κατόπιν.—**20 Ποσειδάωνος** διὰ τί, θὰ μάθωμεν μετ' ὀλίγον.—**21 ἀντιθέω** διὰ τὸ κάλλος καὶ τὰς πνευματικὰς ἀρετάς.

22-26. 22-7 **κίνη** πορεύομαι (πρβλ. μετβτ. κι-νέω), οὐ ἔκτενέστ. τύπος *μετακίαθω, ποτκ. ἥ ἄδρ. μετεκίαθον, ἥ **μετα-κίνησιν** ἐν τῷ μέσῳ τινός: εἶχε πορευθῆ μεταξὺ τῶν, **ἔων** ὅν (ἐσ-ών), τηλόσθι τηλοῦ, τῆλε (τηλέφωνον...) μακράν, **τοὺς** ἀναφ. οὗ, πρβλ. τῷ 17, δεδαίαται δέδαιται γ' πληθ. πρκμ. δέδασμαι τοῦ **δαίομαι** χωρίζομαι (πρβλ. δασμὸς δ ἐπιβαλλόμενος ἐκάστῳ χωριστὰ φόρος, γῆς ἀναδασμός), δικθά ἐπίο. εἰς δύο μέρη, **ἔσχατοι** **ἀνδρῶν** εἰς τὰ (δύο) πέρατα τοῦ κόσμου, **Υπερίσων** 8, **δυσομένου** μεικτοῦ ἄδρ., ἔχοντος τὸ σ τοῦ α' καὶ τὸ θεματ. φων. τοῦ β', ἐνταῦθα ἀντὶ ἔνεστ., γεν. ἀφαιρ.: οἱ μὲν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ, ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δύοντος, πρὸς Δ, **ἀνειμι** (ἀνέρχομαι) ἀνατέλλω, οἱ μὲν-οἱ δὲ ἐπεξ. τοῦ δικθά... **ἀνδρῶν**, **ἀντιάω** (ἀντί, ἀντικρύζω) + γεν. μετέχω, ἥ μτχ. **ἀντιάων-ῶν**, εἰς ἥν δ "Ομ. ἐπενθέτει μετὰ τὴν συναίρεσιν ο, ἔχει σημ. μέλλ., **ἐκατόμβη** κυρίως θυσία ἑκατὸν βιῶν, εἴτα πᾶσα πλουσία ἐξ οἰωνδήποτε θυμάτων θυσία, **ἀρνηδες** κυρ. ἐπίθ. τοῦ δις (ἄττ. οἰς πρόβατον) ἀρσενικὸν πρόβατον, κριός, αἱ γεν. ἐκ τοῦ **ἐκατόμβης**, **ἔνθα** ἐκεῖ, **ῆμαι** ἐξ οὐ κάθημαι, πάρημαι παρακάθημαι, **δαὶς δαιτὸς** δ. (δαιόμαι 23) (μεροὶς) εὐωχία (πρβλ. δαιτυμών), ἥ δοτ. εἰς τὸ τέρπετο κ. παρήμενος, δὴ κατὰ τοῦτον ἀκριβῶς τὸν χρόνον, **μέγαρα** οὐ. δ οἴκος, **μέγαρον** ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ οἴκου, ἡ κυρία τῆς οἰκογενείας κατοικία, **ἔντι** ἐν.—**28-31 μῆθος** (λόγος) συνομιλία: ἦνοιξε πρῶτος τὴν διμιλίαν, **τοῖσι** τοπ. μεταξὺ αὐτῶν, **μηήσατο**, ἄττ. **ἔμηήσθη**, κατὰ **θυμὸν** 4 ἐνδομύχως, μέσα του, **ἀμύμων** (ἀ(στ.)-μῶμος ψόγος, αἰολ. ἀμύμων) ἄψογος, εὐγενῆς (οὐχὶ ἐπὶ ἥθ. σημ.), **ὅδα** διάφ. τύπος τοῦ ἄστα, τόν ὃς τὸν δρποῖον ὡς γνωστόν, **τηλεκλυτὸς** 3 (τηλε-κλυτός, κλύω ἀκούω) ἔξακουστός, πολυθρόλητος, περιβόλητος, **ἔκτανεν** ἄδρ., ἄττ. **ἔκτεινεν**, **αὐδάω** (αὐδὴ φωνὴ) λέγω, **μετηύδα** ἔλεγε μεταξὺ τῶν, ἔπος οὐ. (εἰπεῖν) λόγος.—**32-43** **ὦ πόποι** ἐπιφών. ἐκπλήξεως περίεργον! παράξενον!, **νὺν**(ν) λοιπόν, **οἶον** ἐπιφών., δὴ δά, ίδού, **βροτὸς** (morior, mors) (δ ὑποκείμενος εἰς τὸν θάνατον) θνητός, **αἰτιόωνται** ἐκ τοῦ συνηρ. αἰτιῶνται μετ' ἐπενθ. ο, **ἀντιόων** 25, :

ίδον! πόσον λοιπὸν ἀνάποδοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι, οἱ δοῖοι φορτώνουν δλα εἰς τὴν ὁάχιν τῶν θεῶν!, γὰρ ἐπεξ., ἔμμεναι κ. ἔμμενεναι (εσ-μεν(αι)), οὐ δεικτ. παρατακτ. ἀντί: ἐν φοιτοῖοι αὐτοὶ καὶ μόνοι τῶν, ἀνευ τῆς συνεργασίας ήμῶν, ἔχουσιν ἀλγεα ὑφίστανται πικρίας, βάσανα, σφόδρα 3 σφέτερος, ἀτασθαλίη 7, μόρος ἀ. (μέρος, μοῖρα) μοῖρα, υπὲρ μ. περισσότερα τῶν ὡρισμένων ὑπὸ τῆς μοίρας, παρὰ τὴν θέλησιν τῆς μοίρας, ὡς ὅπως, γῆμ' ἔγημε, ἀλοχος θ. (ἀ(ἀθρ.) - *λέχομαι κοιμίζομαι) (ἢ κοιμωμένη ἐπὶ τῆς αὐτῆς κλίνης) ἢ σύζυγος, μνηστὴ 3 (μνάομαι ζητῶ σύζυγον) (ἢ ζητηθείσα ὑπὸ τοῦ πενθεροῦ ως νύμφη) ἢ νόμιμος σύζυγος, πρβλ. μησοτήρ, προμηνήστοια συμπεθεριάστρα, Ἀτρεΐδας Ἀτρείδου, -ο ἢ κατάλ. τῆς γεν. ἀρσ. α' κλίσ., ἢ γεν. εἰς τὸ ἀλοχον, νοστέω (γόστος) ἐπανέρχομαι, παρ' ἡμῖν παλλινοστῶ, εἰδὼς ἐνδ., αἴπὺς ὀλεθρος 11, πρὸς ἐπίο. ἐκ τῶν προτέρων, οὐ 17, Ἐρμελας ἴων. ἀντὶ Ἐρμέας-ῆς, ἔνσκοπος (εὖ σκοπῶ) δεύτεροκής, Ἀργείφροντης φονεὺς τοῦ Ἀργού, Ἀργοκτόνος, αὐτὸν δριστ., μνάσθαι ἐκ τοῦ συνηρ. μνᾶσθαι 36 μετ' ἐπενθ. α παρὰ τὸ συνηρ. α, ίδ. 32, ἀκοιτιες θ. (α(ἀθρ.)-κοίτη κλίνη) ἀλοχος, τίσις θ. (τίνομαι πληρώνω, ἐκδικοῦμαι) ἐκδίκησις, Ἀτρεΐδας γεν. ἀντικ. εἰς τὸ τίσις ἕσσεται ἔσται, δππότ' ἀν ἀττ. δπόταν, ἡβάω (ἡβη) εἶμαι ἔφηβος, ἵμείροσμαι (ἵμερος ἀ. πόθος) ποθῶ, ἵμελεται ὑποτ. μετὰ βραχ. φωνήνετος ε ἀντὶ η χάριν τοῦ μέτρου, ἥς ἑῆς, αἰα γαῖα, ἔφατο ἔφη, φρένες τὸ διάφραγμα τὸ χωρίζον τὸν θώρακα ἀπὸ τῆς κοιλίας, ἔδρα τῶν ψυχικῶν ἐνεργειῶν, ἐνταῦθα: νοῦς, οὐ πεῖσθε δὲν κατώρθωνε νὰ πείσῃ, δὲν ἐγύριζε τὰ μυαλά, ἀ. φρονέων ἀν καὶ ἐσκέπτετο τὸ συμφέρον του, ἥθελε τὸ καλόν του, ἀποτίνω, -τείσω, -τεισσα, πληρώνω.—44-7 ἀμείβω ἀλλάσσω, ἀμείβομαι ἀντικαθιστῶ τινα δι' ἔμαυτοῦ, διαδέχομαι (ἐνταῦθα: ἐν τῷ λόγῳ), ἀποκρίνομαι πρός τινα, γλαυκῶπις-ιδος θ. (ἢ ἔλουσα δψιν, μορφὴν γλαυκός, εἴτα: γλαύσσων ἀπαστράπτων κ. ὠψ-ὠπός δφθαλμός) ἢ ἔχουσα δφθαλμοὺς ἀστραπηβόλους, ἀστραπόφθαλμος, Ἀθήνη ναίη, ἀττ. Ἀθηνᾶ-ναία, κρείων-οντος δυνάστης, βασιλεύς, κεῖται ἔχει στρωθῆ νεκρός, εἶναι εἰς τὸν τάφον, ἔοικώς δίκαιος, ἐπάξιος, ἐμπρέπων, καὶ λίην (λίαν) εἰς τὸ ἔοικότι: καὶ πολὺ μάλιστα, προπαρασκευάζον τὴν ἐν 40 ἀντίθεσιν, ως καὶ τὸ κεινός γε: καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐκεῖνος τούλαχιστον ἔχει φονευθῆ μὲ θάνατον, δστις πολὺ μάλιστα τῷ ἥξεν· ἀλλά..., ως (ὅπως)+εῦκτ. κατάρας: ἔπως εἴθε νά..., δστις (καὶ πᾶς ἄλλος), δστις, δέξω-ξω-ξα πράττω (δέκτης).—48-59 ἥτορ-ος

οὐ. καρδία, **δαισμαῖ** 23 (κόπτομαι) σπαράσσομαι, συντρίβομαι, **ἀμφ-**
·Οδ. ἐνεκα τοῦ **·Οδ.**, **δαῖφρων** (ἐκ θέμ. **δα-** σημ. διδάσκειν, μαν-
θάνειν-φρήν) δ ἔχων νοῦν ἔμπειρον, συνετός, **δύσμορος** (μόρος 34)
δύσμοιρος, **δὴ** ἥδη, **δηθὰ** κ. **δὴν** διu, ἐπὶ πολὺν χρόνον, **πῆμα** (πα-
θεῖν) πάθημα, συμφορά, **φίλων** ἀπὸ ἀπὸ φίλων μακράν..., ἀνα-
στροφὴ τῆς προθ. μετ' ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου, **ἀμφίρυτος** 3, 2
περίρρυτος, περίβρεχτος ὑπὸ τῆς θαλάσσης, **δθι** δπου, **δθι τε** τὸ
τὲ φαίνεται δτι πλεονάζει ἀλλὰ τὸ πάλαι αἱ νῦν ἀναφ. ἀντων. καὶ
ἔπιο. ἡσαν ἀρχικῶς δεικτικά, αἱ δὲ νῦν λεγόμεναι ἀναφ. προτάσεις
ἡσαν κύριαι προσηγορημέναι ἡ παρεμβεβλημέναι : καὶ ἔκει... ἡμεῖς
θὰ παραλείψωμεν αὐτὸ ἐν τῇ μεταφράσει τῶν ἀναλόγων ἀναφορι-
κῶν **δμφαλδ** ἀ. κέντρον, **νῆσος** (ὑποκ.) ἐστὶ δενδρήσσα, **ἐν** ἐπίο.
(αἱ προθέσεις ἐπιρρηματικῶς λαμβανόμεναι ἐτονίζοντο) ἐν αὐτῇ,
ἐπ' αὐτῆς, **ναίω** κατοικῶ (**ναδς** ἡ κατοικία τοῦ θεοῦ, μετα-νά-στης),
δώματα κ. **δώματα** (δέμω κτίζω, δόμος) οἰκία, **δλοσφρων** 2 (δλοδς
δλέθριος) δ ὀλέθρια διανοούμενος, δόλιος, ὕπουλος, δς τε 50 δθι
τε, βένθος βάθος, ως πένθος-πάθος, **ἔχει** κρατεῖ, φέρει, **ἔχει** δέ
τε καὶ προσέτι..., **κίλων-ονος** ἀ. θ., **μακρδ** ὑψηλός, **αὐτδ** μόνος,
ἀμφὶς (πρὸς ἀμφότερα τὰ μέρη, ἄνω καὶ κάτω) χωριστὰ (κεχωρι-
σμένως ἀπ' ἀλλήλων οὐρανὸν καὶ γῆν, εἰς ἀπόστασιν, ως κίονες αἰ-
θούσης ἀποχωρίζουσι τὴν δροφὴν καὶ δὲν ἀφήνουσιν αὐτὴν νὰ
πέσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους), **κατεργάκω** 14, **δύστηνος** 2 (δυσ-στα-, ἵστα-
μαι) δυστυχῆς, **δδυρόμενον** ἐνδ., **αἰεὶ** ἀεί, **θέλγω** μαγεύω· τί σημ.
δ ἐνεστώς; **αιμύλιος** (κ. αιμύλος) θελκτικός, κολακευτικός, **δπως**
τίνι τρόπῳ, **ἴνα**, **ἴεμαι** 6, **νοέω** ἀντιλαμβάνομαι **ἀπο-θρώσκω**,
ἔθορον, ἀναπηδῶ, ἀνέρχομαι (θούροις, θούροιν), ἐκ τούτου τὸ **ἥς**
γαίης, **ἴμειρομαι** 41.—**59-62** οὐδὲ καὶ δὲν (πλειστάκις οὕτω παρ'
·Ομ.), **ἐντρέπομαι** κάμπτομαι, γυρίζω, **ῆτορ** 48, **φίλος** παρ' ·Ομ.
πολλάκις κεῖται μετ' ὀνομάτων μελῶν τοῦ σώματος καὶ ἄλλων, ἐκ-
φράζον τὴν οἰκειότητα αὐτῶν πρὸς τὸ πρόσωπον· ἐντεῦθεν ἐπειδὴ
ἄγαπῶμεν τὰ οἰκεῖα μᾶλλον, τὰ ἀνήκοντα εἰς ἡμᾶς, τὸ ἐπιθ. δύνα-
ται νὰ μεταφράζεται καὶ διὰ κτητ. ἀντωνυμίας: καὶ δὲν λυγίζει λοι-
πὸν ἡ καρδία σου, **σοὶ περ** σοῦ κυρίως (εἰς δν τόσον ἀφωσιωμένος
ἥτο δ ·Οδ.), **νὺ** 32, **νύ τ'** νύ τοι, σοὶ, **tibi**, **χαρίζομαι τινι** εὐχα-
ριστῷ τινα, **παρὰ** **νησι** ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ, ἐκ τούτου
Ἄργειων **Ἄργειων** παρ' ·Ομ. δὲν **ἔχει** συντελεσθῆ ἡ συναίρεσις,
ἔξι 47, φ. **ἴερα** (σφάγια) θύω, **δδύσσομαι** (od-i, od-ium)+δοτ.
μισῶ.—**63-7** **ἀπαμείβομαι** ἀμείβομαι 44, **προσέφη** ἔφη πρός, **τὴν**

εἰς τὸ ἀπαμειβόμενος κ. προσέφη, **νεφεληγηρέτα** ἀρχ. τύπ. δνε.
 αἰτ. ἀντὶ **νεφεληγερέτης**, δ τὰς νεφέλας ἀγείων συναθροίζων,
 βροχερός, δ θεὸς τῶν καταιγίδων, δ υελλώδης, **ἔρκος** οὐ. (ἔέργω,
 εῖργω, κλείω, πρβλ. ἀττ. εἰργειν, εἰργνύναι) φράκτης, διάφραγμα, **δδόν-**
των τίς γεν.; σὲ **ἔρκος** ἐπιμερισμός: ποῖος λόγος διέφυγε τὸ διάφρα-
 γμα τῶν δδόντων σου, ποῖαι λέξεις ἔξεφυγον ἀπὸ τὸ στόμα σου; **ἔπει-**
τα ἀναφέρ. εἰς 60·2: κατόπιν ὅλων αὐτῶν, λοιπόν, **λαθοίμην** ἐπι-
 λαθοίμην, **θέιος** θεῖος, **περὶ** ἐπί. περισσῶς, μᾶλλον, ὑπέρ, πρὸς τὸ
ἔστιν περίεστι, ὑπερβάλλει, ὑπερέχει, ἐντεῦθεν ἡ γεν. **βροτῶν** 32,
 περὶ **ἔδωκε** (βροτῶν) ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ὑνητοὺς ἔδωκε, **ἴρᾳ** Ἱερά, θυ-
 σίας, τοὶ 23. — **68·75 γαιήοχος** (δ γαῖαν **Φεγχων**, velio, φέρω,
 πρβλ. δχοῦμαι, δχημα, δχετδς) δ φέρων τὴν γῆν (ώς δίσκον) ἐπὶ τῶν
 ὑδάτων, περιβαλλομένην πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ **Ὥκεανοῦ**, πρβλ. τὸ τῆς
 Ἔκκλησίας: δ ἐν ὕδαισι τὴν γῆν κρεμάσας, **χολόουμαι** (χόλος, δργὴ) κρα-
 τῷ χολήν, δργίζομαι, ἐκ τούτου **Κύκλωπος** γεν. αἰτίου, **αλὲν** αἰεί,
ἀσκελῆς 2 (ἀ(ἐπιτ.) σκέλλω ἔηραινω, κατεσκληκός, σκέλ-ος, σκελε-
 τός, σκληρός) πολὺ σκληρός, ἐπίμονος, **ἀσκελὲς** ἐπί. ἐπιμόνως, ἀδυσ-
 ωπήτως, **ἀλασώ** (ἀλαδὸς τυφλὸς) τυφλώνω, πρὸς γεν. ὡς χωρισμοῦ,
ἀντίθεος 21, **ծο** ο(λ)ο, οὐ, **Κυκλώπεσσι** τοπ. μεταξὺ ὅλων τῶν
 K., ἐν ὅλῃ τῇ χώρᾳ τῶν K., δὲ γάρ, **μὴν** αἰτ. γ' προσ. προσω-
 πικ. ἀντων. γέν. καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ, ἐνταῦθα: αὐτόν, **μέδων-οντος**
 ἀ. ἀρχων, κύριος, **ἀτρύγετος** (ἀ(σι.)τρύώ καταπονῶ) ἀκαταπόνη-
 τος, ἀεικίνητος, **σπέος γλαφυρὸν** 15, **μελιγνυματι** τινι ὑπανδρεύομαι,
ἐκ τοῦ δὴ πάντοτε χρον. παρ² **Ὥμ.**: ἔκτοτε λοιπόν, 69, **ἐνοσίχθων**
 (δθ, ὠθ-έω, χθῶν γῆ) δ σείων τὴν γῆν, δ κοσμοσείστης, **πλάξω**,
 ἐπλαγξα, ἀπωθῶ, ἀποπλανῶ 2, **πατρὶς** θ. ἐπιθ. πατρική, ἀπὸ μα-
 κράν. — **76·9 ἀγετε** παρακελ. μόριον εἰς τὸ περιφράζωμεθα, **φρά-**
ζομαι σκέπτομαι, **περιφράζομαι** σκέπτομαι σοβαρῶς, μετ' ἐνδια-
 φέροντος, ἡμεῖς ολδε ἡμεῖς ἔδω, **ἔλθησι** ἔλθῃ: πῶς νὰ ἐπανέλθῃ,
 ἐπεξ. τοῦ **νόστον**, **μεθίημι** ἀφήνω, παραιτοῦμαι, μὲν μήν, ἀληθῶς,
 οὐ τι οὐδαμῶς, **ἀντίος** 3 ἐναντίος, **ἀντία** πάντων ἀντιθέτως πρὸς
 ὅλους, ἀντιπολιτεύομενος ὅλους, **ἀέκητι** (ἐκητι (ἐκών) μὲ τὴν θέλη-
 σιν) παρὰ τὴν θέλησιν, εἰς τὸ πεῖσμα τῶν.... **ἔριδαινω** (ἔρις) ἔκτε-
 νεστ. τύπος τοῦ **ἔριζειν**: ἔξακιλουθῶ (ἔριζων) ὠργισμένος, **οἶος** 13.
 — **80·7 γλαυκῶπις** 44, **κρείων** 45, μὲν δὴ λοιπὸν πράγματι, (ἐστι)
 φίλον, μάκαρ μακάριος, **νοστῆσαι** ἐπεξ. τοῦ τοῦτο, πολύφρων τε-
 τραπέρατος, δνδε ἔόνδε, **ἔπειτα** τότε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, **ἀτρύ-**
νομεν ὑποτ., **διάκτορος** (διάγων) δ διαβιβάζων τὰς ἀγγελίας τῶν

θεῶν, ἦ : διεκπεραιῶν αἰσίως, διὰ μέσου κινδύνων αἰσίως συνοδεύων, *Ἀργεῖφόντης* 38, *Ωγυγίη* ἀττ. α, *δφρα* ἵνα, *νημερτής* 2 (*νη-άμαρτάνω*) στερρός, ἀμετάτερπτος, *ένπλόναμος* ή ἔχουσα δραίους πλοκάμους, καλλιπλόκαμος, *[ταλασίφρων* (ή ο. ταλα-τλη-*έτλην* σημ. ὑπομένειν, τολμᾶν) διάχων καρδίαν καρτερικήν, τολμηράν, καρτερικός, *κὲ(ν)* ἀν δοριστολ. ή δυνητικόν, *ώς κε* πᾶς, ἵνα]. — 88-95 αὐτάρ ή ἀντίθ. πρὸς τὸ μὲν 84, *ἔγων* ἔγω, *έλεύσομαι* ποιητ. μελλ. τοῦ ἔχομαι, *ἔσ-* μέσα εἰς τὴν πόλιν, ἐν φ. *Ιθάκηνδε* πρὸς τὴν *Ιθάκην*, κατὰ τὴν *I.*, *μᾶλλον* *ἔποτρύνω* ἐνθαρρύνω, *ἔξεγείρω*, *ἔρεθίζω* περισσότερον ἐναντίον τῶν μνηστήρων ή δισον μέχοι τοῦδε, *θείω* θῶ, *μένος* θάρρος, *ἐν φρεσί οἱ* *ἐπιμερισμός*, *ἀγορὴ* (*ἄγείρω*) ή συνέλευσις τῶν πολιτῶν (*ἐκκλησία*), *κομάω* τρέφω κόμην, *κάρη* οὐ., καρήτας κ. κρατός, κεφαλή, ή αἴτ. τοῦ κατά τι, *ἀπόφημι*, *ἀπεῖπον* (τὸ λέγω παρ' ἀττ. σύνθ. ἐν τοῖς προλέγειν, *ἀντιλέγειν*, *ἐπιλέγειν*), *ἀρνοῦμαι* : νάπαγορεύσῃ τὴν *ἔξακολούθησιν* τῆς αἰσχρᾶς διαγωγῆς των, δπερ περιέχεται ἐν τῇ *ἔξης* ἀναφ. προτ., οἱ θ., *μῆλα* αἰγοπόδιβατα, *ἀδινδὸς* 3 πυκνὰ συμμαζευμένος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς αἴγας, αἴτινες διασκορπίζονται κατὰ τὴν βοσκήν, *ελλίπους* (*ελλω* στρέφω-ποὺς) δ συστρέψων τοὺς πόδας, ἐπίθ. χαρακτηριστικὸν τοῦ βαδίσματος τῶν βιῶν, ὃν αἱ δπίσθιαι μάλιστα κνῆμαι κινοῦνται σταυροειδῶς πρὸς τὰ ἔσω, δ δὲ ἄκρος ποὺς διαγράφει τόξον πρὸς τὰ ἔξω, τοῦναντίον οἱ *ἴπποι* ὡς αἴροντες ὑψηλὰ τοὺς πόδας καλοῦνται *ἀερούποδες*: *ἔλιξ-ικος* 1 (*ἔλίσσω*) καμπυλοκέρατος, *ἡμαθδεις* 3, 2 (*ἄμαθος* θ. *ἄμμος*) ἀμμώδης, *πεύσομαι* πυνθάνεσθαι, *ἥν που* πλ. ἔρ. μήπως *ἴσως* ἀκούσῃ τι περὶ αὐτοῦ, *ἥδε* 12, *ἔσθλδος* 3 ἀγαθός, *κλέος* *ἔσθλδν* εὔκλεια, *ἔχησιν* *ἔχη*, *ἔλθησι* 77, *ἔχη* κατέχῃ, περιβάλλῃ, *μὲν* 71 αὐτόν: ἵνα λαμπρὸν ὅνομα ἀποκήσῃ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων (διὰ τὴν πρὸς τὸν πατέρα στοργήν).

22 *Αἰθίοπας* λέγοντες νοοῦμεν σήμερον τοὺς ἀνήκοντας ἀνθρωπολογικῶς εἰς τὴν Αἰθιοπικὴν φυλὴν ή *Νιγριτικὴν* (piger), ἀλλ' ή λ. τὸ πρῶτον ἐσήμαινε τὸν ἔχοντα ἡλιοκαῆ, μελάγχουν τὴν ὄψιν, τὸν κάτοικον τῆς διακεκαυμένης ζώνης, ὃς ὅντως ὑστερον ὀνομάσθη *Αἰθιοπία* ή *Ἄβησσον* καὶ οἱ κάτοικοι *Αἰθίοπες*. Ἡ σημασία δύως αὕτη ἔχει *ἐπισκοτισθῆ* παρ' Ομ.: διότι δ τῶν Αἰθιόπων τοῦ ποιητοῦ βασιλεὺς Μέμνων ἦτο υἱὸς τῆς *Ηοῦς* (αὐγῆς, φωτὸς) καὶ δ κάλλιστος ἔξ δσων είχεν ἰδεῖ δ Οδ.: κατοικοῦσι τὰς ἀνατολ. καὶ δυτ. ἐσχατιὰς τῆς γῆς καί, ἐπειδὴ εἶναι εὐσεβέστατοι καὶ δικαιότατοι, οἱ θεοὶ συχνάκις ταξιδεύουσι πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς αὐτῶν,

ἴνα μετάσχωσι τῶν κατὰ τὰς θυσίας εὐωχιῶν αὐτῶν. — 25 ἐνατόμβη ἡ συνήθως θυσιμένη ὑπὸ τῆς πολιτείας (δημοτελῆς) πανηγυρικὴ θυσία πρὸς ἀσφαλεστέραν κτῆσιν τῆς εὐνοίας τῶν θεῶν καὶ πρὸς ἔστιασιν παντὸς τοῦ δήμου· ἐν ταύτῃ θεοὶ καὶ ἄνθρωποι εὐωχοῦνται δαψιλῶς. Πῶς οἱ θεοὶ κανονίζουσι τὸ μέτρον τῆς εὐνοίας αὐτῶν; — 26 παρόμενος οἱ θεοὶ ἐμφανιζόμενοι εἰς ἀνθρώπους μετεμορφοῦντο συνήθως· δ. Π. δὲν μεταμορφοῦνται ὡς διατριβῶν ἐν οἰκειοτάτοις. — 27 Ὀλυμπίου διότι ἥδρευεν ἐν Ὀλύμπῳ, τῷ ὅρει ἐν τοῖς δρίοις Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας, ὅπερ διὰ τὸ ὑψος αὐτοῦ (2985 μ.) καὶ τὴν ὑπερήφανον μεγαλοπρέπειαν ἐνομίσθη ὡς ἀνταξία κατοικία τῶν Ὀλυμπίων θεῶν ἀφ' ἣς ἐποχῆς οἱ Ἀχαιοὶ ἐγκατεστάθησαν τὸ πρῶτον περὶ τὸν Ὀλυμπὸν, ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ. — 29 Αἴγισθος Μυκηναῖος εὐγενής, ὅστις κατὰ τὴν ἐν Τροίᾳ ἀπουσίαν τοῦ Ἀγαμ. νυμφευθεὶς τὴν βασίλισσαν Κλυταιμῆστραν ἐδιολοφόνησε μετὰ ταύτης τὸν βασιλέα ἀμα ἐπανελθόντα οἴκαδε. Ἀμφοτέρους ἔξεδικήθη δινός Ὁρέστης. — ἀμύμων ἐνταῦθα λαμβάνεται ὡς τίτλος εὐγενοῦς ἄνευ ἡθικῆς σημασίας. Ὑπάρχουσι καὶ σήμερον τίτλοι, ἀπτόμενοι τῆς ἡθικῆς, ἀλλ' ἐστερημένοι οἵασδήποτε ἡθικῆς σημασίας; — 37 ὑπὲρ μόρον μοῖρα κατὰ τὸν ποιητὴν εἶναι οἱ αἰώνιοι καὶ ἀναλλοίωτοι φυσικοὶ νόμοι καὶ ή φυσικὴ καὶ ἡθικὴ τάξις ή κρατοῦσα ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι καὶ ή βούλησις τῶν θεῶν· διθεν μοῖρα = ή βούλησις τοῦ Διός καὶ τῶν θεῶν· ἐντεῦθεν τὸ ἐπεκλώσαντο θεοί 17. Εάν ποτε ή τάξις αὕτη ἀπειλεῖται, ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ τι ὑπὲρ μόρον, ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς μοίρας, γίνεται ἀρμοδίως πρὸ τῆς ὑπερβασίας ὑπόμνησις ἀποτροπῆς παρὰ τῶν θεῶν καὶ ἐν ἀπειθείᾳ ἐπέρχεται ή θεία δικαιοσύνη, ή ἄγρυπνος φύλαξ τῆς μοίρας, οὗτο δὲ ἀποκαθίσταται καὶ πάλιν ή πρὸς στιγμὴν κλονισθεῖσα ή ἀπειληθεῖσα τοῦ κόσμου τάξις. — 37 Ἀργεϋφόρνης διότι τῇ διαταγῇ τοῦ Διός ἐφόνευσε τὸν πολυσόφθαλμον Ἀργον, διν ή Ἡρα ἐκ ζηλοτυπίας είχε τάξις φύλακα τῆς φίλης τοῦ Διός Ιοῦς, βασιλόπαιδος ἐν Ἀργει, ήν ἐκείνη εἰς βοῦν είχε μεταβάλει. — 41 ἐμείρεται αἴης κατά τινας μύθους δ. Ὁρέστης, δτε ἐδολοφονεῖτο δ πατήρ, παῖς ἔξενίζετο ἐν Ἀθήναις· κατ' ἄλλους ή ἀδελφὴ Ἡλέκτρα ὑπεήγαγεν ἐκ τῶν ἀνακτόρων κινδυνεύοντα εἰς Κρίσαν τῆς Φωκίδος παρὰ τὸν βασιλέα Στρόφιον συγγενῆ. Αὐξηθεὶς ἐκεὶ ἥλθε μετὰ τοῦ Ισαδέλφου φίλου Πυλάδου, νιοῦ τοῦ βασιλέως, εἰς Μυκήνας, ἔνθα ἐφόνευσε τοὺς μοιχούς. — 44 γλαυκῶπις ἵδε 156. — 45 Κρονίδης δ Ζεὺς ὡς νέος τοῦ Κρόνου,

δστις ἄλλοτε ἡτο δ ὑπέρτατος ἀρχων τοῦ κόσμου, ἐως καθαιρεθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τούτου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σύμπαντος.

— 47 Τὸν στίχον τοῦτον πολλάκις ἔλεγε Σκυτίων δι νεώτερος ἀναφερόμενος εἰς τὸν θάνατον τοῦ γαμβροῦ Τιβερίου Γράγχου.— 50 **νῆσος** εἶναι ἡ μυθικὴ νῆσος Ὁγυγία, κειμένη κατὰ τὸν ποιητὴν ἐν τῇ ἀπωτάτῃ θαλάσσῃ, ἐν τῷ κέντρῳ (διμφαλῷ) αὐτῆς, ἐπομένως μακρὰν πάσης οἰκουμένης γῆς, διον οὐδὲν πλοῖον προσορμίζεται.

Απεῖχε τῆς νῆσου τῶν Φαιάκων (Κερκύρας) πλοῦν 18 ἡμερῶν, πιθανῶς ὑποτιθεμένη ἐν ΒΔ αὐτῆς ἐτοποθετεῖτο πρὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Βρεττίας, ΝΔ τῆς Ἰταλίας, ἢ Β τῆς Βρεττανίας.— 52 **Ἄτλας** θαλάσσιος γίγας, δστις ἴσταμενος ἐν τοῖς δυτικοῖς τοῦ κόσμου ἔφερεν ἐπὶ τῶν νήσων αὐτοῦ τὴν οὐρανίαν σφαιραν ἢ τὴν γῆν ἀμα καὶ τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν κίονα ἢ τοὺς κίονας τοὺς ὑποβαστάζοντας τὸν οὐρανὸν (δν ἐφαντάζοντο ώς στερεὰν στέγην), ἵνα μὴ πέσῃ οὗτος ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐλέγετο δτι τὸ ἔργον τοῦτο ἐπεβλήθη αὐτῷ, διότι είχε συναγωνισθῆ μετὰ τῶν Τιτάνων πρὸς τὸν Δία. Αρχαῖοι ποιηταὶ ἐταύτιζον αὐτὸν πρὸς τὸ δόρος τῆς Μαυριτανίας (Μαρόκου) Ἀτλαντα. Σήμερον είκονίζεται ώς ὑπόβαθρον λυχνιῶν φωτισμοῦ· εἰκὼν ἐν Μυθολογίᾳ Decharme, μετάφρ. Καράλη σ. 375, **Ραγκαβῆ** Ἀρχαιολ. Λεξ. ἐν λ — δλοσφρων ώς δλεθρίως περίνους ἐν σχέσει πρὸς τὴν δαιμονίαν φύσιν τῆς συχνάκις ὑπούλου καὶ ἐπικινδύνου θαλάσσης ἢ ώς στασιάσας κατὰ τοῦ Διός.— **θαλάσσης πάσης** τῆς Μεσογείου, ἥν μόνην γινώσκει δι ποιητῆς. — 56 **αίμυντοισι** διότι ἔζητει νὰ νυμφευθῇ αὐτόν. — 61 **Ἀργέιοι** Ἀργος εἶναι α') ἡ πόλις. β') ἡ ἐπικράτεια τοῦ Ἀγαμέμνονος, γ') ἡ Πελοπόννησος, καὶ δ') ἡ δῆλη Ἑλλάς δθεν Ἀργεῖοι καλοῦνται πάντες οἱ Ἑλλήνες.— **παρὰ νηυσὶ** ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑλλήνων, δπερ διῆκεν ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Σιγείου μέχρι τοῦ Ροιτείου, Πίν. Β' 1, παρὰ τὴν ἀκτήν, δπου είζον ἀνελκύσει τὰς ναῦς καὶ κατασκηνώσεις.— 62 **Τροίη** ἐν εὐρείῃ διὰ τὴν πρὸ τοῦ Ἰλίου εὐρεῖαν πεδιάδα. — 63 **Ζεὺς** προσωποποίia τοῦ οὐρανοῦ, **νεφεληγερέτα** ώς καλύπτων αὐτὸν διὰ τῶν συναγειρομένων νεφῶν. — 67 **οὐρανὸς** μέχρι τῶν νεφῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἔξικνεῖται δ ἀήρ, ἀπὸ δὲ τῆς ζώνης τῶν νεφῶν ἀρχεται πρὸς τὰ ἄνω δ οὐρανός, δν πληροῦ δ αἰθήρ. ἐπειδὴ δὲ αἱ κορυφαὶ τοῦ Ὀλύμπου διασχίζουσαι τὰ νέφη εἰσχωροῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ θεοὶ λέγεται δτι οἰκουσιν ἄλλοτε μὲν τὸν Ὄλυμπον, ἄλλοτε δὲ τὸν οὐρανόν.— 70 **ἀντίθεος** οὔτω πολλάκις καλοῦνται υἱοὶ καὶ συγγενεῖς θεῶν καὶ δὴ δ Πολ., ἐνταῦθα διὰ τὸ ἀνάστημα καὶ τὴν ὁ-

μην.—**72 Φόρκυς** θαλάσσιος θεός, ἐξ οὗ λιμήν ἐν Ἰθάκῃ ἐκαλεῖτο δό Φόρκυνος λιμήν.—**74 ἐνοστιχθῶν** διότι πᾶσα βιαία κίνησις τῆς θαλάσσης συνεπάγεται κλονισμὸν καὶ τῆς γῆς, ὡς ἐπιπλεούσης ἐπ' αὐτῆς.—**75 πλάζει** τοῦτο φαίνεται παράδοξον, ἐὰν ἀναλογισθῶμεν διτὶ δὲ Ὁδ. τὸ δον ἥδη ἔτος διατρίβει ἡρεμῶν πλησίον τῆς Καλυψοῦ· ἀλλ᾽ δὲ ποιητὴς νοεῖ πλάνας τὴν ἀκουσίαν μακρὰν τῆς πατρίδος παραμονὴν τοῦ Ὁδ.—**84 διάκτορος** δό θεός εἶναι προσωποποίια τοῦ ἀνέμου, δστις τρέχων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον διαβιβάζει τρόπον τινὰ τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν.—**86 ἐυπλόκαμος** αἱ κυρίαι καὶ αἱ θεαὶ διερρύθμιζον μετὰ περισσῆς ἐπιμελείας τὴν κόμην τῶν ἐν μὲν τοῖς ἡρῷοις χρόνοις εἰς βοστρύχους συνεχομένους καὶ διὰ σπειρῶν (χρυσοῦ σύρματος), ὃν πολλαὶ εὑρέθησαν, Πίν. Ζ' 3, ἐπὶ δὲ τοῦ ποιητοῦ εἰς πλοκάμους.—**90 ἀγορὴ** ἡ συνέλευσις πάντων τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν τῆς πόλεως τῶν δυναμένων νὰ φέρωσιν ὅπλα, καλουμένη συνήθως ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἵνα ἀκούσῃ περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ κοινὸν ἀγαθὸν τοῦ ὅλου δῆμου καὶ ἀποφασίσῃ διὰ βοῆς καὶ ὅχι διὰ ψηφοφορίας (ὡς συνέβαινεν ἐν τίνι πόλει τῶν Ἰστορ. χρόνων;); ἀγορὰ ἐκαλεῖτο καὶ δὲ τόπος τῆς συνεδρίας φέρων ἔδρας διὰ τοὺς ἐκκλησιάζοντας καὶ ἰδίαν τιμητικὴν διὰ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἐπιφανεστάτους.—**Αχαιοὶ** ίδ. 239. — **κάρη κομδῶντες** οἱ Ἀχαιοὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς δούλους καὶ τοὺς Ἀσιάτας ἔτεροφον μακρὰν κόμην καθ' ὅλην τὴν κεφαλήν· μόνον τοὺς Ἀβαντας τῆς Εὐβοίας καλεῖ δὲ ποιητὴς δπιθεν κομδῶντας, ὡς τρέφοντας κόμην μόνον ἐν τῷ δπισθοράνῳ, καὶ τοὺς Θρᾳκας ἀκροκόμους ὡς φέροντας κόμην μόνον ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς (πότε καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἔτεροφον κόμην μόνον ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς;). Τὸ ἔθιμον τῶν Ἀχαιῶν διετήρησαν καὶ ἐν τοῖς Ἰστορικοῖς χρόνοις οἱ Σπαρτιάται.—**91 μνηστῆρες** κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ὁδ. σμήνη ἀτασθάλων μνηστήρων, ζητούντων τὴν χεῖρα τῆς Πηνελόπης, ἔκ τε τῆς Ἰθάκης καὶ τῶν πέριξ νήσων καὶ χωρῶν εἰχον κατακλύσει τὰ ἀνάκτορα αὐτοῦ, ἀσώτως σπαταλῶντες τὴν περιουσίαν του· ἥσαν 12 ἔξι Ἰθάκης καὶ 96 ἔκ τῶν πέριξ. Ἐνθυμεῖσθε τώρα τὴν λ. **ἀεθλῶν** 18;—**93 ἐν Σπάρτη** ἐβασίλευε μετὰ τῆς ἀνακτηθείσης συζύγου Ἐλένης δὲ Μενέλαιος, δὲ νῦν τοῦ Ἀτρέως, ἀδελφὸς τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν Ἑλλήνων Ἀγαμέμνονος, βασιλέως τῶν Μυκηνῶν, ἐν **Πύλῳ** δὲ γέρων Νέστιωρ, δὲ πρεσβύτατος πάντων τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ σοφώτατος αὐτῶν σύμβουλος.—**Πύλος** ἡμαθόεις εἶναι τὸ ὅλον βασίλειον αὐτοῦ, ἐκτεινόμενον πρὸς Α

μέχρι τῶν δρίων τοῦ κράτους τῶν Ἀτρειδῶν, πρὸς Β καὶ πέραν τοῦ Ἀλφειοῦ. Ἡ πόλις ἵσως δὲν ἔκειτο ὅπου ἡ σημερινὴ Πύλος, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Τριφυλίας, πιθανῶς παρὰ τὴν σημερινὴν κωμόπολιν Κακόβατον, ὅπου πρό τινων ἐτῶν εὑρέθησαν προϊστορικοὶ τάφοι μετὰ πολυτίμων εὑρημάτων καὶ ὁ λεγόμενος δακτύλιος τοῦ Νέστορος.—*Eἰς τί κυρίως ἀποσκοπεῖ ἡ ἐπίσκεψις τῆς* Ἀθ. πρὸς τὸν Τηλέμαχον καὶ ἡ σύστασις πρὸς μακρινὸν ταξίδιον πρὸς φίλους τοῦ πατρός;

96-143. 96-105 ὡς ὡς ἀντικ. τοῦ εἰποῦσα : ταῦτα, δέομαι (ἀττ. δέω-δῶ, δοῦμαι, ὑποδοῦμαι) δένω τι ἰδικόν μου, πέδιλον-α (πέδη δεσμὸς ποδῶν, ποδ-ποὺς) ὑποδήματα, ποσσὸν ποδ-σίν, βῃ ἔβη, ἔξεκίνησε, ἀλσσώ (ἀττ. ἄτιω, διάττοντες ἀστέρες), ἥιξα, πηδῶ, τινάσσομαι, πετῶ (τῆς αὐτῆς ὁ. αἴγεις (καὶ τὰ κύματα), *Alygaios* κυματῶδες), κάρηνον οὖ. (κάρη 90) (κεφαλὴ) κορυφή, κατὰ η. κάτω ἀπὸ τὰς κ., *Oὐλυμπος* "Ολυμπος, στῇ ἔστη, ἐσταμάτησεν, ἐπάτησεν, δῆμος χώρα, ἡ περιοχὴ πολιτείας τινός, πρόσθυρα ἡ ἔξωθύρα ἡ ἄγουσα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν, οὐδὲδες ἀ. τὸ κατώφλιον (ταύτης), ἐπ' οὐδοῦ ἀκριβέστερος διορ. τοῦ ἐπὶ προσθύροις, ἔχε εἰχε, παράταξις ἀντὶ ἔχουσα, ἔγχος οὖ. δόρυ, εἰδομαι (ἰδεῖν, φαίνουμαι) διμοίᾳς. — 106 - 12 ἄρα ὡς ἦτο φυσικόν, ὡς ἄκλως ἀνεμένετο, ἀγήνωρ-ορος 1 (οἱ ἄγαν ἀνήρ, ἀγαθὸς ἀνήρ) ὑπερόπτης, αὐθάδης, ἔπειτα τότε, ὅτε εὔρεν αὐτούς, θυμὸς 4, θ. ἔτερον διεσκέδαζον, πεσσοὶ ἀ. εἶδος παιδιᾶς, πεσσὸς ἡ κινουμένη ψῆφος, ἴδ. Πραγμ., ἡμαι 26, προπάροιθε ἔμπροσθεν, θύραι ἡ θύρα τοῦ μεγάρου, ὁινὸς θ. δέομα, ἔκτανον 30, διτηρόδες 3 δοαστήριος, οἱ μὲν οἱ κήρυκες, οἱ δὲ-τοὶ δὲ οἱ θεοπόντες, ἐπιμερισμός, κοητὴρ ἀ. (κεράννυμι) εὐρύχωρον, εὐρύστομον ἀγγεῖον, ἐν φ ἀνεμειγγύτεο δοίνος μετὰ τοῦ ὕδατος, αὗτε ἀφ' ἑτέρου, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, νίκω, -ψω..., νίπτω, πλύνω, πολύτρητος 2 (π. τρητὸς τρυπητός, τετραίτιος κ. *τράω τρυπῶ) πολύτρουπος, πολυτρύπητος, πρότιθεν προειδεῖσθεαν παρέθετον πρὸ τῶν καθισμάτων τὰς τραπέζας, δατέομαι διάφ. τύπ. τοῦ δαίομαι 23, 48, δατέοντο-εὕντο ἴων., δά(σ)ομαι..., μοιράζω, διαμελίζω. — 113-8 θεοειδῆς θεόμορφος, ἥστο ἀττ. καθῆστο ἢ ἐκάθητο, τετιημένος κ. τετιηδὼς ἀχρ. ὁ. περίλυπος, φ. ἥτος τὸ κατά τι, δσσομαι (δσσε δφθαλμοί, oculus), ἔξ οὖ δψομαι..., βλέπω, δ. ἐν φρεσὶν βλέπων νοερῶς, φανταζόμενος, ἐσθλὸς 95, εἰπόθεν κυρίως πρότ. εὐχῆς ἐκ τῆς ψυχῆς τοῦ Τηλ.: ἀχ θεέ μου, ἐὰν ἐνεφανίζετο ἀπὸ κανὲν μέρος, εἴτα πλ. ἐρ. ἀναπτύσσουσα τὸ περιεχόμενον τοῦ δοσόμενος πατέρα, σκέδασιν τίθημι περιφρ. σκεδάννυμι, σαρῶν,

μηνηστήρων γεν. ἀντικμ. ἐκ τοῦ σκέδαιου, τῶν μὲν ἐπανιλαμβάνει μετ' ἐμφάσεως τὸ μηνηστήρων χάριν ἀντιθ. πρὸς τὸ αὐτὸς 117, τιμὴ τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα μεθ' ὅλων του τῶν τιμῶν, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐπεδίωκον οἱ μηνηστῆρες, ἀνάσσω εἰμαι ἄναξ, βασιλεὺς, δώμασιν οἶσιν μετ' ἐμφ. ἐν τοῖς ἰδικοῖς του ἀνακτόροις, δύον λησταὶ ἀλώνιζον, μεθήμενος καθήμενος μεταξύ, εἰς τοῦτο τὰ φρονέων τροπ. μὲ τὰς σκέψεις ταύτας.—119-25 Ιθὺς 3 εὐθύς, Ιθύς, ἐπίο. + γεν. κατ' εὐθεῖαν πρός, πρβλ. αἰτ. εὐθὺν 'Ελλησπόντου, δὲ γάρ, πολλάκις παρ' 'Ομ., νεμασάομαι (νέμεσις δικαία ἀγανάκτησις) ἀγανακτῶ, μετ' αἰτ. καὶ ἀπομφ., ἐνὶ θυμῷ ἐνδομύχως, ξεῖνος 3 ίων. Ξένος, ἐφεστάμεν ἐφεστάναι, δηθὰ 49: ἡγανάκτησε δὲ ἡ ψυχὴ του μὲ ἔκεινο, τὸ δοποῖον ἔβλεπεν, εἰς ξένος νὰ ἵσταται..., ἐλε εἴλεν, ἔλαβε, δεξιτερός 3 δεξιός, dexter, δέξατο ἐπῆρε, ἔγχος 104, φωνήσας λαβὼν φωνήν, ἀνοίξας τὸ στόμα, προσσαυθᾶ 31 λέγω πρός τινα+διπλ. αἰτ. πτερόσεις πτερωτός, ἔπεια πτ. διότι ἄμα ἔξελθόντα τοῦ ἔρχοντος τῶν ὀδόντων δὲν ἐπιστρέφουσι πλέον, ὡς πτηνὰ ἐκφεύγοντα ἐκ τοῦ κλωβοῦ, καῖσε ήμεῖς: καλῶς ὕδρισες, φιλήσεαι φιλήσῃ, β' ἐν. μ. μελ. ἐν παθ. σημ. τοῦ φιλέω φιλεύω, φιλοξενῶ, ἄμμι αἰολ. ημῖν, ὅνομ. ἄμμες, δωρ. ἄμες, πατέομαι, πασ(ο)άμην, γεύομαι, τρώγω, pasco(τ), δεῖπνον παρ' 'Ομ. τὸ γεῦμα, μυθέομαι (μῦθος 28) λέγω, διττεο διτον κ. οὔτινος, κερή+αἰτ. προσ. κ. γεν. πράγμ.: δ, τι κρειάζεσαι, ὡς 96, ἐσπετο ἔπομαι.—126-31 δή φα πλέον ἀκριβῶς, ἔσαν δόμου μεγάρου, ότα φυσικά, φέρων ήμεῖς: ἐφερε καὶ τὸ ἔστισε, κίονα μακρὴν 53-4, δουροδόκη (δόρατα δεχομένη, πρβλ. πανδοκεύς, δωροδόκος...) δορατοθήκη· πιθανῶς τὸν ξύλινον κίονα, φέροντα διαβδώσεις, περιέθεον ἄνω καὶ κάτω ἐν συμμετῷ φ ἀποστάσει δύο κρίκοι ἢ δακτύλιοι μετάλλινοι, συγχρατοῦντες τὰ πρός τὸν κίονα κεκλιμένα δόρατα: ἔύξοος 2 δ ἡ φέρων ὠραίας κοιλότητας ἢ διαβδώσεις, ἐν αἷς ἐτίθεντο τὰ δόρατα, ἐνθα περ διο που ἀκριβῶς, ὅπου καί, ταλασίφρων 87, εἰσεν ἀρ. τοῦ ἤζω (σεδ-σεδεο, σι σεδ-յω, σί-σδյω, ἤζω) βάλλω νὰ καθίσῃ, αὐτὴν ὅριστ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἔγχος, ὑπὸ πετάσσας (πετάννυμι ἀπλώνω) στρώσας ὑποκάτω (ώς ὑπόστρωμα), λίτα (λίνον), μόνον αἰτ. οὐδ. πληθ. κ. δοτ. λιτέ, (πρβλ. λισσ-ός, λεῖος) λεῖα, μαλακὰ ὑφάσματα, ὡς λινᾶ, δαιδάλεος (δαιδάλλω τεχνικῶς ἐπεξεργάζομαι, Δαιδάλος) καλλιτεχνικῶς κατεσκευασμένος, πολυποίκιλος, εἰς τὸ θρόνον, θρῆνυς νος ἀ. (θρᾶνος νίων) ὑποπόδιον, ὑπὸ ἐπίο., ποσὶ διὰ τοὺς πόδας.—132-5 πάρ φέτο ἐτοποθέτησε πλησίον διὰ τὸν ἑαυτόν του, κλισμὸς ἀ.

(κλίνεσθαι) ἀνάκλιντον, ποικίλλος (pingo) ποικιλόκοσμος, ἔκποθεν ἐκτὸς τοῦ κύκλου, τῆς ζώνης, μνησιήρων ἐπεξ. τοῦ ἄλλων, ἀνιάσαι στενοχωροῦμαι, δρυμαγδὸς ἄ. θόρυβος, ἀηδέω (ἀηδὴς) ἀηδιάζω, μετελθῶν ἐλθῶν μεταξύ, αἴτ. εἰς τὸ ἀνηθεῖς: διότι εὐρέθη μεταξύ, διότι ἡ τύχη του τὸν ἔφερε μεταξὺ ἀναισχύντων, τὸ αἴτιον ὑποκειμενικόν, κατὰ τὴν σκέψιν τοῦ ἔνοντος οἱ πεζοί: τὸ ὡς+μιχ., ὑπερφίαλος (ὑπερ-φυῆς) ὑπερόπτης, θρασύς, ἵταμός.—**136-**
43 ἀμφίπολος θ. (ἀμφὶ-πελομένη 15) ἡ ἀσχολουμένη περὶ τινα, ἡ θεραπαινίς, χέρωντι·βος θ. ὑδωρ τοῦ νιψίματος, εἰς τὸ φέροντα κ. ἐπέχενε, πρόχοος θ. (χους) νεροκάννατον, τοπ. ἐντὸς τοῦ καννατιοῦ, εἰς τὸ φέροντα, ἢ δργ. εἰς τὸ ἐπέχενε, ἄιτ. ἐπέχεεν, ἀδρ. τοῦ ἐπιχέω, λέβητος ἄ. νιπτήρ, λεκάνη, ὁ διορ. εἰς τὸ ἐπέχενε, νίψασθαι (νίζεσθαι) ἀπομφ. τοῦ σκοποῦ, τανύω κ. τιταίνω (τείνω) ἐκτείνω, στρώνω κατὰ μῆκος, ἀπλώνω, παρὰ ἐπίο. πλησίον, ξεστὸς 3 καλὰ πλανισμένος, ταμίη θ. ἡ οἰκονόμος (θεράπαινα), ἡ ἀπολαύσουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν κυρίων καὶ κρατοῦσα τὰς κλεῖδας τῶν ἀποθηκῶν, αἰδοῖος 3 (αἰδὼς) σεβαστός, σῖτος ἄρτος, δαιτῷδες ἄ. (πρβλ. δατέομαι, δαίομαι κ. ἐνεργ. δαῖτω) ὁ διαμελίζων τὸ κρέας, κόπτων εἰς μερίδια (κοψίδια) καὶ παραθέτων εἰς τοὺς δαιτυμόνας, πίνακες πινάκια, ἐκ τούτου τὸ κρεέων (κρεάων) γεν. περιεχ., δειρω, αἴρω, δειράς ἀπὸ τῆς μαγειρικῆς τραπέζης, πιαρός ἡμῖν: ἐπῆρε καὶ παρέθηκε, σφι ἐγκλ. σφίσιν, αὐτοῖς, κύπελλον ποτήριον, θάμος θαμά, συχνάκις, θαμέες συχνοί, θαμίζω συχνάζω, θαμών, ἐπώχετο ἐπήγαινε καὶ ἥρχετο, ἐγύριζε κατὰ σειράν, οἰνοχοεύω-έω κερονῶ (ἐκ πρόχου, δι' ἣς ἦντλουν ἐκ τοῦ κρατῆρος), ἐκ τούτου τὸ αὐτοῖσιν.

96 πέδιλα οἱ 'Ομηρικοὶ ἥρωες (κατὰ τούτους καὶ οἱ θεοὶ) ἐντὸς τοῦ οἴκου εἶναι ἀνυπόδητοι, ἀλλ' ἐξερχόμενοι φοροῦσι τὰ πέδιλα, πέλματα δερμάτινα μετὰ στενοῦ γύρῳ κρασπέδου, φέροντος δπάς, δι' ὃν διήρχοντο οἱ ἴμαντες οἱ συγκρατοῦντες αὐτὰ ἐπὶ τῶν ποδῶν (ώς περίπου τὰ συνήθη παρὰ τοῖς χωρικοῖς γουρνοτσάρουσα).—**102** Ὀλύμποιο καρήνων πρβλ. καὶ τὸ δημοτικὸν ἄσμα, ἐν δὲ Ὁλυμπος λέγει πρὸς τὸν Κίσσαβον:

ἔχω σαράντα δυὸ κορυφές, ἐξῆντα δυὸ βρυσοῦλλες.

103 πρόθυρα τὸ ἀνάκτορον τῶν ὅμηρικῶν χρόνων ἀπετελεῖτο κυρίως α') ἐκ τῆς αὐλῆς, Πίν. Γ' Α, ὑπαίθρου, συνήθως σχήματος τετραγώνου, εἰς ἣν εἰσερχόμεθ' ἀπὸ τῆς ὁδοῦ διὰ τοῦ προθύρου (-ρων) Κ, β') ἐκ τοῦ μεγάρου Μ, μεγάλου ὑψηλοῦ ὁρμογωνίου ἢ

τετραγώνου δωματίου, φέροντος ἐντὸς 4 μεγάλους ξυλίνους κίονας, ὑποβαστάζοντας τὴν δροφήν, καὶ μεταξὺ τῶν βάσεων αὐτῶν τὴν ἔστιλαν ἡ ἐσκάραν, ἐν δὲ τῇ δροφῇ δπαῖον (φεγγίτην ὃς τροῦλον), ἵνα φωτίζεται (διότι παράθυρα δὲν ὑπῆρχον) καὶ ἔξέρχωνται οἱ καπνοί, καὶ ἔχοντος τὴν κυρίαν εἴσοδον ἀπὸ τῆς αὐλῆς ἐχρησίμευε τοῦτο ὃς ἐνδιαιτημα τῆς οἰκογενείας, ὅπου ἔτρωγον οἱ οἰκοδεσπόται, ἐδέχοντο, συνεσκέπτοντο καὶ εἰργάζοντο· καὶ γ') ἐκ τοῦ **θαλάμου** (κ. **μυχοῦ δόμοιο**) συζυγικοῦ κοιτῶνος καὶ ἐνδιαιτήματος τῶν γυναικῶν, κειμένου ἀκριβῶς ὅπισθεν τοῦ μεγάρου καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ, οἷον φέρουσι καὶ οἱ ἀρχαῖοι ναοί, ὃς δ' Παρθενών, ὅπου ἔχομεν τὸν **πρόναον**, τὸν κυρίως ναὸν (**έκατόμπεδον νεών**, τὸ μέγαρον) καὶ τὸν κυρίως **Παρθενῶνα** (θάλαμον) ἐν τῷ βάθει τῆς δυτ. πλευρᾶς τοῦ ναοῦ.—**104** ἔγχος τὸ δόρυ, ὅπλον ἐπιθετικόν, πρὸς βολὴν ἥ δσιν (νύξιν), ἀποτελούμενον α') ἐκ τῆς λόγχης, **αἰχμῆς**, β') ἐκ τοῦ κυρίως **δόρατος** (χοντράοις), καὶ γ') πολλάκις καταληγον κατὰ τὸ ἔτερον ἄκρον εἰς διβελόν, τὸν **σαυρωτῆρα**, δι' οὗ ἐνεπηγνύετο εἰς τὴν γῆν, ὅσάκις δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο, ἔχον ἐν τῷ συνόλῳ μῆκος 2,5 μ.—**χάλκεον** δ χαλκὸς καθαρὸς εἶναι μέταλλον εὐμάλακτον καὶ ἀκατάλληλον πρὸς κατασκευὴν πολεμικῶν ὅπλων, πελέκεων κλπ. Ἐκ τῶν γενομένων ὅμως χημικῶν ἀναλύσεων τεμαχίων ὅπλων καὶ σκευῶν, εὑρεθέντων ἐν προϊστορικοῖς τάφοις, εὑρέθη ὅτι δ χαλκὸς τοῦ Ὁμ. ἦτο κρῆμα τεχνητὸν χαλκοῦ καὶ καστιτέρου ἐν ἀναλογίᾳ περίπου 0,90-χαλ. καὶ 0,10 κασ., δ καλούμενος δρείχαλκος, λίαν στερεός. Ἡ χρονικὴ περίοδος, καθ' ἥν ἔκαμνον ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ δρείχαλκου, κληθεῖσα δρείχαλκίνη ἐποχή, διήρκεσεν ἐν Ἑλλάδι περὶ τὰ 1000 ἔτη, ἀπὸ 2000-1000 π.Χ.—**105** **Τάφιοι** οἱ κατοικοῦντες τὴν νῆσον Τάφον (νῦν Μεγανῆσι) τὴν μεγίστην τῶν ἐξ αὐτῆς καλουμένων Ταφίων νήσων, αἵτινες κείνται μεταξὺ Λευκάδος καὶ τῶν ἀπέναντι ἀκτῶν τῆς Ἀκαρνανίας, συνέχεια τῶν Ἐχινάδων νήσων· ἥσαν περιβόητοι ἔμποροι καὶ πειραταί, ὅθεν Τάφιος=ληπτῆς (πειρατῆς).—**107** **προπάροιθε θυράων** ἐν τῇ αὐλῇ πρὸ τῆς εἰσόδου (προδόμου) εἰς τὸ μέγαρον.—οἱ πεσσοὶ ἡ πεττεία παιδιὰ ἐπινοηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἥρωος Παλαμήδους· πῶς ἐπαίζετο παρ' Ὁμ., ἀδηλον· ὕστερον ὑπῆρχον δύο κυρίως εἴδη πεττείας, α') δ **διαγραμμισμὸς** (κ. γραμμαί, πεντέγραμμα, πρβλ. τὴν ἡμετέραν τρίλιαν, ἐννεάδα κ. δωδεκάδα), ἐν ᾧ ἐκάτερος τῶν παικτῶν είχε 5 γραμμὰς μετὰ 5 πεσσῶν (ψήφων, ὕστερον ἐκ κρυστάλλου, δστοῦ ἥ λέκτρου), ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἐπὶ τῆς **ίερᾶς** λεγομένης γραμμῆς τὸν (πεσσὸν) **βασιλέα**, μετακινούμενον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκη·

δόθεν παροιμ. **κινεῖν τὸν ἀφ' ιερᾶς** περὶ τῶν προσφευγόντων εἰς τὰ ἔσχατα· β') αἱ πόλεις, ἐν αἷς ἑκάτερος εἶχεν ἀνὰ 30 πεσσοὺς (κύνας), κινουμένους ἐντὸς ἀβακίου, ἔχοντος κεχαραγμένους ἵδιους χώρους (πρβλ. τὸ τοῦ ζατρικίου), **τὰς πόλεις**, ἐν αἷς ἐτίθεντο καὶ μετεκινοῦντο οἱ πεσσοί. Οἱ ἀντίπαλοι πεσσοὶ διεκρίνοντο ἐκ τοῦ διαφόρου χρώματος, μεγίστη δὲ τέχνη ἡτο τὸ ἀποκλείειν καὶ αἴρειν ἐκ τοῦ μέσου τοὺς ἀντιπάλους πεσσούς. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Κνωσοῦ εὑρέθη ἀβάκιον προϊστορικὸν μετὰ χρυσῶν, ἀργυρῶν, κρυσταλλίνων, ἐλεφαντίνων κ. κυανῶν χώρων ἐμπαιτῶν, Πίν. Η' 1.—**108 βοῶν** τοῦ Ὀδ.—**109 θεράποντες** εὐγενεῖς (καὶ ἡγεμόνες πολλάκις) προσκεκολλημένοι εἰς τὸν βασιλέα ὡς οἰκεῖοι καὶ ὑπηρετοῦντες αὐτῷ κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας (ὑπασπισταί). ἐν εἰρήνῃ καὶ οἴκοι βοηθοῦσιν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν βασιλικῶν καθηκόντων καὶ παρέχουσιν ἄλλας μικρὰς ὑπηρεσίας, π.χ. κεραννύοντες καὶ οἰνοχοοῦντες τὸν οἶνον καὶ ὑπηρετοῦντες ἐν εὐωχίαις, ἀφ' οὗ σῶμα ὑπαλλήλων ὀργανωμένον δὲν ὑπῆρχε τότε εἰς τοὺς θεράποντας ἀνηκον καὶ οἱ **κήρυκες** φέροντες ὡς σύμβολον τοῦ ἀξιώματος τὸ σκῆπτρον. Πάντας τούτους εἶχον κομίσει μεθ' ἑαυτῶν οἱ μνηστῆρες ἐκ τῶν οἴκων των εἰς Ἰθάκην χάριν τῆς ὑπηρεσίας των.—**110 οἶνον ἔμισγον** οἱ Ἑλληνες οὐδέποτε ὑπῆρξαν ἀκρατοπόται, ἀλλ' ἐν τίνι ἀναλογίᾳ ἐγίνετο ή κρᾶσις κατὰ τοὺς ηρωικοὺς χρόνους ἀδηλον· δι νεώτερος τοῦ Ὀμ. Ἡσίοδος συνιστᾷ διὰ τὰ κυνικὰ καύματα τὴν ἀναλογίαν ^{8/4} ὅδ. καὶ ^{1/4} οἴν. Τὸ ὕδωρ πίνοντο μόνον τὰ ζῆτα, οὐδέποτε δὲ Ὀμ. ηρωες ὡς αὐτοτελὲς ποτόν, ἀλλὰ πάντοτε προσθέτοντες εἰς αὐτὸ ποσόν τι οἶνον.—**κηρητῆρα** ἐν Πιν. Β' 3.—**111 τραπέζας** δι' ἔκαστον δαιτυμόνα παρετίθετο συνήθως ἵδια τράπεζα.—**112 κρέα εἰ καὶ δ'** Ὀμ. γινώσκει καὶ ὅσπρια, λάχανα κηπαῖα καὶ διπώριας, ὅμως σχεδὸν πάντοτε ποιεῖ τοὺς ηρωας κάμνοντας χρῆσιν ηρωικῆς τροφῆς, τῶν διπτῶν κρεάτων βοῶν, προβάτων, αἰγῶν καὶ χοίρων, μόνον δ' ἐν ἀκρατινάγκῃ τρώγοντας τὸ κρέας πτηνῶν καὶ ἰχθύων, εἰς δι συνήθως προσέφευγον οἱ ἀπορώτεροι. Τὸ κρέας κατανεμόμενον εἰς μερίδας (δατεῦντο) παρετίθετο ἐν πινακίοις καὶ ἐκεῖθεν ἐλαμβάνετο ὑπὸ τῶν δαιτυμόνων διὰ τῶν δακτύλων. Αἱ τράπεζαι παρατίθενται ἐν τῷ μεγάρῳ.—**113 θεοειδῆς πρὸς δήλωσιν** τοῦ μεγίστου βαθμοῦ τοῦ κάλλους.—**117 τιμὴν περὶ τῶν βασιλ.** προνομίων ἴδ. ἐν 393.—**121 χειρὶς ἔλε δεξιτερὴν** δι συνήθης τύπος τοῦ χαιρετισμοῦ ἐξομένων ξένων.—**ἐδέξατο ἔγχος** εἰς δήλωσιν τῆς ἐπιθυμίας νὰ καταλύσῃ ἐκεὶ δι ξένος.—**χάλκεον ἔγχος** ἀνέκαθεν οἱ Ἑλληνες καὶ ἐν τῷ

ειρηνικῷ βίῳ ἐσιδηροφόρουν (ώπλοφόρουν), φέροντες ξίφος ἢ δόρυ
 ἢ καὶ ἀμφότερα ἢ καὶ κράνος καὶ κνημῖδας καὶ κατὰ τὸν Θουκυδίδην
 καὶ κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοῦ οἱ Ὀζόλαι Λοκροί, οἱ Αἰτωλοί καὶ οἱ
 Ἀκαρνᾶνες ἐξηκολούθουν δπλοφοροῦντες πρῶτοι κατ' αὐτὸν οἱ
 Ἀθηναῖοι ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐπαυσαν, ἡμερουμένων κατὰ
 μικρὸν τῶν ἥθων, σιδηροφοροῦντες. Ὅπλα ἐν Πίν. ΣΤ' καὶ Η' 3,
 δπου εἰκονίζεται ἡ παράστασις τοῦ κρατῆρος, Πίν.Β' 3, τοῦ καλου-
 μένου ἀγγείου τῶν πολεμιστῶν.—123 ἐπειτα...δ ἔνιζόμενος μό-
 νον μετὰ τὴν ἑστίασιν ἥρωτάτο ὑπὸ τοῦ ἔνιζοντος τίς εἶναι, πόθεν
 κατήγετο καὶ διὰ τί ἥλθε.—124 δεῖπνον τὸ κύριον φαγητὸν τῶν
 Ὄμηρος, ἥρωών, ποικίλλον ὡς πρὸς τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας ποσάκις
 τῆς ἡμέρας ἐτρωγον οἱ Ὄμηρος ἥρωες ἀδηλον· πάντως φυσικαὶ ὥραι
 τοῦ φαγητοῦ ἦσαν ἡ πρωία (ἀριστον), ἡ μεσημβρία (δεῖπνον) καὶ
 δι μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἥλιου χρόνος (δόρπον) καὶ τούτων μημο-
 νεύει ὁ ποιητής.—127 πρὸς ήλονα τῶν περὶ τὴν ἐσχάραν.—130
 θρόνος τὸ ἐπιφανέστατον τῶν καθισμάτων, ἀποδιδόμενος κατὰ κα-
 νόνα τοῖς θεοῖς, ἔχων ἔρεισμα τῶν γνώτων καὶ τῶν χειρῶν.—132
 κλισμὸς κάθισμα ἔχον ἵσως μόνον ἔρεισίνωντον.—138 νίψασθαι
 κατὰ κανόνα πρὸ τοῦ φαγητοῦ προσεφέρετο τοῖς θεοῖς σπονδὴ καὶ
 θυσία (ἐκ τμημάτων τοῦ φαγητοῦ), ὡς παρ' ἡμῖν γίνεται διὰ τοῦ
 σημείου τοῦ σταυροῦ ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἐπρεπε νὰ ἔχωσιν οἱ τρό-
 γοντες τὰς χεῖρας καθαρὰς καὶ διὰ τοῦτο πρὸ πάσης ἱεροπραξίας αἱ
 χεῖρες ἐνίπτοντο.—πρόχοντος ἐκ Τροίας Πίν. Β' 2.—139 σῖτον δ
 ἀρτος κατεσκευάζετο ἐκ χονδροῦ σιταλεύρου, δπερ μεταβάλλομενον
 εἰς πόλτον ἢ ζυμούμενον ἐξηραίνετο ἐν σκήματι ἀρτού (ὡς τὰ μα-
 καρόνια), δστις ἐτρώγετο βρεχόμενος πρὸ τοῦ φαγητοῦ.—141 δαι-
 τρὸς θεράπων τοῦ οἴκου, καὶ ἐν Σπάρτῃ εἰς τῶν θεραπόντων τοῦ
 βασιλέως συσκηνῶν μετ' αὐτοῦ ἦτο καὶ ὁ κρεοδαίτης.—142 κύ-
 πελλα Πίν. Ε'.—143 κήρυξ δ τοῦ οἴκου, δ Μέδων.—Τί μαρτά-
 νομεν ἐκ τοῦ τμήματος 96-143 περὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ὀδυσσέως;

144-77. 144-9 ἐς ἥλιθον, ἀγήνωρ 106, ἔζοντο ἐν σημ.
 ἀορ., ἔξειης-ῆς (ἔχομαι) κατὰ σειράν, δμωὴ θ. (δάμημι) ἢ δοιιάλω-
 τος, δούλη, ὑπηρέτρια, παρανηνέω (ἐκ τοῦ νέω σωρεύω δι' ἀναδιπλ.),
 μόνον δ πρτκ., ἐπισωρεύω, παραδέτω ἐν ἀφθονίᾳ, κά-
 νιστρον, κοῦροι εὐγενεῖς νέοι, ἐπιστέφομαι πληρῶ μέχρι στεφάνης,
 μέχρι τῶν χειλέων, ἐντελῶς, λάλλω ἀπλώνω, δηηαρ-τος οὐ. (δηίημι,
 δηῆσαι): στυλωτικά, τονωτικά, φαγητά, πάντοτε περὶ τοῦ φαγητοῦ,
 ἀρτού κ. κρέατος, ἐτοῖμα κτγρ. εἰς τὸ προκείμενα.—150 4 ἔξ

ἔντο ἔξεντο, **ἔξιεμαι** ἐκβάλλω ἀπ' ἐπάνω μου, σβήνω, **ἔρον** αἰολ. ἔρωτα, πόσις θ. ποτόν, οἶνος, **ἔδητὺς** θ. (ἔδω ἐσθίω) φαγητὸν (ποβλ. ἔδωδή, ἔδωδιμος, νη-εδ-τις νῆστις): ἀφ' οὐ ἐκόπη ἡ ὅρεξις τοῦ φαγητοῦ..., ἀφ' οὐ κατηύνασαν τὴν πεῖναν..., **μέλω τινὶ εἴμαι** ὑποκείμενον φροντίδος εἰς τινα, οὗτος φροντίζει περὶ ἐμοῦ, : οὗτοι μὲν περὶ ἄλλα (νέας ἀπολαύσεις) είχον στρέψει τὴν προσοχὴν των, ἡ καρδία των ἐγύρευε..., **μολπὴ** θ. (μέλπω-ομαι) ἀσμα (καὶ χορὸς ἡ κροῦσις ὁργάνου), **δρκηστὺς-ύος** κ. δρκησις, ἐπεξ. τοῦ ἄλλα, **ἀναθήματα** ἔξαρτήματα, συμπληρώματα, παρεπόμενα, **δαὶς** δαιτὸς θ. (δαινυμι δίδω μερίδας, φιλεύω) συμπόσιον, εὐωχία, **κιθαρις** θ. κιθάρα, **ἐν χερσὶ Φημίῳ** ἐπιμερ., **ἔὰ** ὡς γνωστόν, **ἀείδω** ἔδω (ἀοιδὴ φόδη, ἀοιδός). — **155-7 ἡ τοι** (ἄληθῶς) μέν, **φορμίζω** παίζω τὴν φόρμιγγα, είδος κιθάρας, **ἀναβάλλομαι** παίζω τὸ προανάκρουσμα ποὶν ἀρχίση ἡ φόδη, ἀρχίζω, εἰς τοῦτο **καλὸν** ὕραῖα, **ἀείδειν** τοῦ σκοποῦ, **αντάρ** ἡ ἀντίθ. πρὸς τοῖσιν μὲν 151, **γλαυκῶπις** 44, **ἄγχι** πλησίον τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀ.: πλησιάσας εἰς τὸ οὖς τῆς Ἀ., **πενθοίατο** πεύθοιντο, **πεύθομαι** πυνθάνομαι. — **158-62 ἡ** ἀλήθεια, μήπως, **νεμεσάομαι** 119 θυμώνω, μοὶ κακοφαίνεται, **δττε** διτ., ἡ ἀναφ. πρότ. τὸ αἴτιον τοῦ **νεμεσήσει**, **τούτοισι** τοῖς μνηστήροσι, **μέλει** 151, εἰς τοῦτο **φῆα** (φήδιος ὁρδίος) εὐκόλως, ἀμερίμνως, μὲ ἐλαφρὰν συνείδησιν, **ἔδω** 150, **βίοτος** ἀ. περιουσία (βιός), **νήπιοινον** (νη(στ)-ποινή) ἀρσ. αἰτ. κτγρ. εἰς τὸ βίοτον, ἀνευ ἀνταπόδοσεως, ἀτιμωρητί, **ἀνέρος** ἐκ τοῦ βίοτον, δρίζον ἀκριβέστερον τὸ γεν. ἀλλότριον, **δὴ** ἥδη, **ποὺ** ἵσως, **πύθομαι** σήπομαι, **κείμενα** ἐστρωμένα, πεταγμένα, **ἥπειρος** Ἑροά, **εἰν** ἐν ἐνί, **ἀλς** ἀλὸς θ. θάλασσα (**παρ-άλ-ιος**, **ἐν ἄλ-ιος**, **ἀλ-ιεύς**): τὸ ὑποκ. τοῦ **πύθεται** τὸ δστέα γίνεται εἰς τὸ κυλίνδει ἀντικ. — **163-5 ἰδοίατο** ἰδοιντο, **ἰδοιεν**, **εἰ λ.** κυρίως εὐχὴ ἐκ τῆς ψυχῆς τοῦ Τ.: ἀχ νὰ ἐβλεπον ἐκεῖνον, ἀσύνδετον ἐν ἀντιθέσει, τὸ **γέ** ἔξαιρει τὴν ἔννοιαν τοῦ **κεῖνον** ἐκεῖνον, ὡς **κεῖσε-έκεῖσε**, **ἀράομαι** εὔχομαι, **ἀφνειδες** (ἀφενος οὐ. πλοῦτος) πλούσιος· σύγχρονις δύο **ἰδιοτήτων** τῆς αὐτῆς ἔννοίας: μᾶλλον ταχεῖς ἢ πλούσιοι, ταχύτεροι καὶ οὐχὶ πλουσιώτεροι, **χρυσὸς** χρυσᾶ σκεύη, **ἔσθῆτ-ῆτος** θ. (Férouν-μι, ves-tis) ἐνδύματα, αἱ γεν. τῆς ὕλης. — **166-8 νῦν** δὲ τώρα ὅμως, τούναντίον ὅμως, εἰσάγεται τὸ πραγματοποιηθὲν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ εὔκτέον, ὡς ὡς εἰπον, **161, μόρος** (μέρος, μοῖρα) θάνατος, **θαλπωρῃ** θ. (θάλπω θεομαίνω) (θέρμανσις) παρηγορία, **ἥμιν** ἐγκλιτ. ἀνευ ἐμφάσεως, **ἥμιν** μετ' ἐμφ., εἰ πέρ τις καὶ ἄν τις, **ἐπιχθόνιος** (ἐπὶ χθονὸς) ἐπίγειος, **φῆ-**

σιν φῆ, συνήθως παρ' Ὁμ. ἡ ὑποτ. ἀνευ τοῦ **κέ(n)** ἡ ἄν, τοῦ δὲ ἀντίθ. εἰς τὸ εἴ πέρ τις..., δὲ ὅμως, : ἀλλὰ τί τὰ θέλεις! , τοῦ Ὁδύσσε., νόστιμον ἥμαρ 9.—**169-73** ἀγε παρακελ. μόρ., ἀτρεκέως (ἀτρεκής, α (στ.) -τρεκ-, τορκεο, τρέπω) ἀπεριστρόφως, ἀληθῶς, εἰς τάληθινά, καταλέγω διηγοῦμαι λεπτομερῶς, τίς (εἰς), εἰς ἐγκλ. εἰ (εἰμί), ἀνδρῶν ἐκ τοῦ τίς (ὄνομα) κ. πόθεν=ποδαπός, ἡ α' ἔρωτ. ἔχει δύο ἔρωτηματικά, πόθι ποῦ, πόλις πατοίς, τοὺς σοί, tibi, τοκεύς, δ "Ομ. **τοκήες** (τίκτω) γονεῖς, δπποίης πλ. ἔρ. ἀνευ ἔρωτ. σημείου, πῶς πάλιν εὐθεῖα ἔρ. εὔχομαι κ. εὔχετάομαι καυχῶμαι, δ πρτκ.: δτε σὺ μετ' αὐτῶν ἔπλεες πρὸς τὰ ἔδω, οὐ μὲν γάρ τι μὲν μήν, ἀληθῶς, οὐ τι οὐδαμῶς, δίομαι οἶομαι. — **174-7** ἐτήτυμος (δι') ἀναδιπλ. ἐκ τοῦ ἐτητυμος (εἰμί) ἀληθής), ἐτήτυμον εἰλικρινῶς, κτγρ. τοῦ τοῦτο, ἐν εὖ, ἡ-ἡ ἡ διπλῆ ἔρ. παρ. Ὁμ. διὰ τοῦ ἡ-ἡ (ἡ)-ἡε (ἡ), ἀττ. πότερον, ἡ, μεθέπω (ἀκολουθῶ δπισθεν) ἔρχομαι (ἔδω), νέον (ἄρτι) διὰ πρώτην φοράν, ἡ ἀντίθ. ἐν τῷ καὶ, ἡδη, τοῦ β' μέλους, ἐσσι ἐσ-σι εἰ.: συνδέεσαι ἡδη διὰ ξενίας μὲ τὸν πατέρα μου, ἀλλοι ξένοι, ζσαν (εἰμι) ησαν, δῶ οὐ. δῶμα, δνομ. κ. αἰτ., ἡ αἰτ. τὸ τέρμα τῆς κινήσεως, ἐπίστροφος ἐπιστρεφόμενος, ἀναπτύσσων σχέσεις, ἀγθρώπων ἀντικ. : κοσμογυρισμένος.

148 κοῦροι οἱ θεράποντες καὶ οἱ κήρυκες. — **150** ἔξ ἔρον ἔντο τὸ συμπόσιον τῶν Ὁμηρικῶν ἡρώων ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων, ἐκ τοῦ πρώτου, προωρισμένου νὰ κατευνάσῃ τὴν πρώτην πενταν καὶ δίψαν, καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου τοῦ ἀφιερωμένου εἰς συζήτησιν καὶ ἀλλας ψυχαγωγίας, καθ' δ ὅμως ἔπινον ἀκόμη καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἔτρωγον. Διὰ τοῦ τυπικοῦ τούτου στίχου δηλοῦται τὸ τέλος τοῦ α' μέρους τοῦ φαγητοῦ. — **153 κιθαρις** καὶ **φρέμιγξ** μουσικὰ ὅργανα τετράχορδα παραπλήσια πρὸς τὴν λύραν ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ ἡχείου, ἐφ' οὐ διήκουσι παραλλήλως δύο βραχίονες, οἱ πήχεις ἡ **κέρατα**, συνηνωμένοι κάτω ἐν τῇ βάσει, ἀνω συνδεόμενοι δι' ἐγκαρδίας ὁάρδου, τοῦ **ζυγοῦ**. αἱ χορδαὶ ἀπὸ τῆς βάσεως διηκόν πρὸς τὸν ζυγόν, ἐφ' οὐ ἐστερεοῦντο διὰ τῶν **κολλόπων** (στριφταριῶν), κανονιζόντων τὴν τάσιν αὐτῶν ἐπαίζοντο διὰ πλήκτρου, ἐφέροντο δὲ συνήθως ἀπὸ τοῦ ὕμου δι' ἀορτῆρος, Πίν. Z' 1.—**Ο** Φήμιος ἡτο **ἀοιδὸς** ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ὁδ. Οἱ ἀοιδοὶ ησαν οἱ λόγιοι τῶν ἡρωικῶν χρόνων, ἄδοντες ἡ παλαιότερα ἡ ίδιας ἐμπνεύσεως ἄσματα, ὃν θέμα εἶναι ἄθλοι θεῶν ἡ ἡρώων, εἰλημένοι ἐκ τῶν μύθων, ἡ καὶ σύγχρονοι ὑποθέσεις, αἴτινες ησαν προσφιλέσταται. Θεράποντες τῶν Μουσῶν, ὑφ' ὧν ἔχουσι προικισθῆ διὰ τοῦ ποιητικοῦ ταλάντου, τυγχάνουσι **Δ. Ν. Γευδῆ**. — Ὁμήρου **Οδύσσεια Α - Ε - Ζ. "Εκδοσις IA'**

τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πανταχοῦ ἐν τε ταῖς αὐλαῖς τῶν ἀνάκτων καὶ ἐν ταῖς ἔδραις τῶν εὐγενῶν, ἀνήκοντες εἰς τὸν καθ' ήμέραν ἐπιφανεῖς ἔνεστιν ἐκείνων. Διὰ τοῦ ἄσματος αὐτῶν, ὅπερ ἐν μέρει συνοδεύουσι διὰ τῆς κιθάρας ἢ φόρμιγγος (μείζονος ἐκείνης), οὐ μόνον τέρπουσι, ἀλλὰ καὶ διδάσκουσι καὶ ἐγείρουσι τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς πρὸς μίμησιν. Τοιοῦτος ἀοιδὸς καὶ ὁ θεῖος Ὅμηρος. Ἐν Ὁδοστείᾳ δύο τοιοῦτοι ἐμφανίζονται, ὁ Φήμιος καὶ ὁ τυφλὸς Δημόδοκος ἐν τῇ ἡγεμονικῇ αὐλῇ τῶν Φαιάκων. Φέρουσι μεγαλοπρεπῆ περιβολήν, ποδὴν χιτῶνα μετὰ παρυφῶν καὶ κροσσῶν καὶ κατάκοσμον χλαῖναν (ἱμάτιον). Προβλ. τὸν κιθαρῳδὸν Ἀπόλλωνα ἐν στολῇ ἀοιδοῦ Πίν. Z' 2. Ὁ Φήμιος εὐλαβῆς πρὸς τὴν μνήμην τοῦ κυρίου του ἔδει μεταξὺ τῶν μνηστήρων καταναγκαζόμενος, ἐὰν δὲ ἥδη ὁ κήρυξ (οὐχὶ ὁ Μέδων) ἐγχειρίζει αὐτῷ τὴν κιθάραν, τοῦτο εἶναι δεῖγμα ὅτι ὀφείλει ἥδη νὰ ṣσῃ. — 152 ἀνεβάλλετο οἱ ἀοιδοὶ ἐκρουνον τὴν κιθάραν α') κατὰ τὴν προαγάκρουσιν εὐθὺς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἄσματος, β') πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐν τῷ μεταξὺ παύσεων ἐν τῇ φᾶ, γ') κατακλείοντες τὸ ἄσμα καὶ δ') ἵσως πρὸς ἔξαρσιν σπουδαίων σημείων τοῦ ἄσματος. — 156 γλαυκῶπις διότι τὸ πάλαι ἐλατρεύετο ὑπὸ μορφὴν γλαυκός. Πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐσφύζοντο λείφανα παλαιᾶς λατρείας τῶν ζῴων ἐν Ἐρεχθείῳ ὑπῆρχεν ὁ ιερὸς ὄφης Ἐριχθόνιος, ἐν τοῖς ναοῖς τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπίσης ὄφης. Ἐκ τῶν ζώων τὰ μὲν ἐπιβλαβῆ ἐλατρεύοντο, ἵνα ἀποσοβῶνται αἱ ἀπ' αὐτῶν βλάβαι, τὰ δὲ οἰκόσιτα ἔξι εὐγνωμοσύνης, διότι ἐν τοῖς ποιμενικοῖς χρόνοις ἡ ὑπαρξίας τοῦ ἀνθρώπου ἐξ αὐτῶν κυρίως ἐξηρτάτο, ἀλλὰ ὡς νομιζόμενα εὑρίσιμα ἢ δυσοίωνα. Ὅστε αἱ ἀντιλήψεις αὗται ἐξέλιπον, ἐπίστευον ὅτι οἱ θεοὶ ἐνεφανίζοντο ἐν μορφῇ ζώων, ὡς ὁ Ζεὺς ὡς ἀετός, Ἰππος, ταῦρος, προβλ. τὸν Μινώταυρον, κ. ἄ., ἡ Ἡρα ὡς βιοῦς (βοῶπις), ὁ Ἀπόλλων ὡς λύκος (Λύκ(ε)ιος), ἡ Ἀθηνᾶ ὡς γλαῦκη (γλαυκῶπις), οἱ χθόνιοι ὡς ὄφεις. Ὅθεν τὰ ζῷα ταῦτα ἐθεωρήθησαν ἴερὰ τῶν θεῶν καὶ συνεδέθησαν μετ' αὐτῶν. Λείψανα τῆς ὑπὸ μορφὴν ζώων λατρείας τῶν θεῶν παρέμειναν ὁ Πάν, οἱ Σάτυροι κατὰ. — 117 ὀπποίης ἰδιοκτήτου ἢ ἔνεης, ἐμπορικῆς ἢ πειρατικῆς, Ἡ πειρατεία κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους καὶ ὑστεροῦ ἥτο συνηθέστατον ἐπάγγελμα λίαν ἐπικερδὲς καὶ παρέχον εὐδὺν στάδιον εἰς ἀνδραγαθίας· ὅπου οἱ πειραταὶ ἐνέσκηπτον ἐπιτυχῶς, οἱ ἄνδρες ἐφονεύοντο, γυναῖκες καὶ παιδία ἀπήγοντο εἰς αἰχμαλωσίαν, αἱ πόλεις διηρπάζοντο, ἐκαίετο πᾶν ὅ, τι δὲν ἥτο χρήσιμον· ἐντεῦθεν αἱ πόλεις τότε ἐκτίζοντο μακρὰν τῆς θα-

λάσσης καὶ ἐν διχυροῖς τόποις. Ὁ ἐρωτώμενος λοιπὸν ἐὰν εἴναι πειρατὴς δὲν θεωρεῖ ἕαυτὸν προσβεβλημένον ἐκ τούτου· πάντως δῆμος ἢ πειρατεία ἐνομίζετο ἔντιμος προσπορίζουσα μέγα κλέος, ἐὰν ἡσκεῖτο πρὸς ἄλλοδαπούς, πρὸς οὓς δὲ λαὸς τοῦ πειρατοῦ δὲν συνεδέετο διὰ φιλίας, ἄλλως ἀδικος καὶ αἰσχρά. Ἀνάλογοι πρὸς τοὺς τότε πειρατὰς τίνες ἦσαν τῶν ἡμετέρων ἐν τῇ ἐθνικῇ ἴστορίᾳ; —Πᾶς ἐμφανίζεται ψυχολογικῶς δὲ Τηλ. ἐν τῷ οἶκῳ του πρὸς τῆς καταστάσεως ταύτης;

178-220. 178-81 προσέειπε πρόσφημι: λέγω πρὸς τινα, τοιγὰρ συλλογ. δι᾽ αὐτὸν λοιπόν, *ἀτρεμέως* 169, *δαΐφρων* 48, *εὔχομαι* κ. εὐχετάομαι 172, *φιλήσεται* ὁ φιλῶν τὰ ἐρετμά (ἐρέσσω κωπηλατῶ, ἐρέτης, temus) κώπας, ναυτικός, *Ταφίοισι* τοπ.—182-4 *κατήλυσθον* κατήλθον, κατηγαγόμην, κατῆρα, κατέπλευσα εἰς τὸν λιμένα, ὅδε τροπ. οὕτως είμαι ἐδῶ, δπως μὲ βλέπεις, *οἶνοψ* (*οἶνον* δπ) ὁ ἔχων τὴν ὄψιν τοῦ οἴνου, σκοτεινός, μαῦρος ἢ κόκκινος, *πόντος* 4, ἐπὶ πόντον ἀνὰ τὸν π., *ἀλλόθροος* (*θρόος*-οῦς ἀ. θόρυβος) ἄλλογλωσσος, ἐπ. ἀ. ἀ. πρὸς.. *Τεμέση* θ. πόλις, μετὰ *χαλκὸν* ἢ κίνησις ἐνέχει τὸν σκοπόν: ἵνα προμηθευθῶ χαλκόν, ἀγω παράταξις ἀντί: ἄγων, ἐν φέρω, *αἴθων* (αἴθω καίω) λάμπων, στιλπνὸς (κατειργασμένος).—185-6 ἥδε ἐδῶ δά, πλησίον, *ἔστηκεν* ἔχει ἀράξει, ἐπ' ἀγροῦ ἔξω εἰς τὰ περίχωρα τῆς πόλεως, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν πόλιν, *νόσφι* (μακράν, χωριστὰ) εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως, *Νήιον*, ὑλήεις 3 (ὑλὴ δάσος) δασώδης.—187-93 ἐξ *ἀρχῆς* ἀνέκαθεν, εἰς πέρι τε... καὶ ἐὰν ἐρωτήσῃς καὶ αὐτὸν τόν..., *ελεύθερομαι* (ἔξ οὖ ἀττ. *ἐρήσομαι*, ἥρόμην) ἐρωτῶ, *ἔπειλθὼν* ἡμεῖς: καὶ ἐὰν ἔλθῃς καὶ ἐρωτήσῃς, *ἀπάνευθεν* μακράν, ἐπ' ἀγροῦ ἐν τῇ ἔξοχῇ, εἰς τὰ κτήματα, *πήματα πάσκειν* δτὶ ὑποφέρει, βασανίζεται (ἐκ τῶν κακουχιῶν, τοῦ γῆρατος), *ἀμφίπολος* 139, *βρῶσις* (βιβρώσκω), *παρτιθεῖ* παρατίθησι, ὡς ἐκ παρατιθέω, πρβλ. παρετθεῖς-θεῖ ἀττ., *εὗτε* δτε, *εὗτ' ἄν*; *γυῖα* οὐ. μόνον πληθ. τὰ μέλη τοῦ σώματος χεῖρες καὶ πόδες, *ἔρπυνται* (θαμ. τοῦ ἔρπειν) σύρομαι, σύρω τοὺς πόδας, *γουνὸς* ἀ. (γόνυν κύρωμα) λοφῶδες ὑψωμα, *ἄλωὴ* θ. (ἄλοιάω ἄλωνίζω, ἄλώνιον) ἐπίπεδος ἔκτασις, ἀ. *οἰνόφυτος* κτῆμα ἀμπελόφυτον, ἀμπελότοπος, *ἄνα γ.* ἀναβαίνων καὶ καταβαίνων τὸ κτῆμα.—194-9 *νῦν* δὲ μετὰ τὴν παρέκβασιν 188-93 ἐπιαναρέρει τὸν λόγον εἰς 187, ἀποκρινόμενος εἰς 175..., δὴ ἥδη, *ἔπιδημιος* ὁ ἐπὶ τῷ δήμῳ, ἐν τῇ χώρᾳ του εύρισκόμενος, *νῦν* (ν) τώρα ώς βλέπω, *βλάπτω* ἐμποδίζω, ἀποκλείω, *κέλευθος* θ. ὄδος,

ἐπάνοδος, οὐ πω ἐν σχέσει πρὸς τὸ δὴ 161 τοῦ Τ., δῖος 14, ποὺ
ἴσως, ὡς νομίζω, κατερύκεται 14, χαλεποὶ σκληροί, ἀφιλόξενοι,
ἔχουσιν εἰς τὰς χεῖράς των, εἰς τὴν ἔξουσίαν των, παράταξις: διού
ἀφιλόξενοι..., ποὺ ίσως, ἐρυκανάω ἔκτενέστ. τύπος τοῦ ἐρύκω.—
200-2 τοὺς σοί, ὡς οὔτως δπως, ἐκεῖνο τὸ δποῖον, ἐν θυμῷ βάλ-
λουσι μοὶ ἐμπνέουν, φέρουν εἰς τὸν νοῦν μου, διω κ. δίομαι 173,
τελέεσθαι μέσ. μέλλ. ἐν παθ. σημ., ἐδὼν (ἐσ-ῶν) ὃν ἐνδ., οὐ τι
χωρὶς ποσῶς, εἰδὼς ἐμπειρος, εἰδήμων, δθεν πρὸς γεν. ἀντικ. οἰω-
νδὸς ἄ. (avis, (ἀFι-ωνός, ὀFι-ωνός) πτηνόν, οἰωνός, σάφα σαφῶς.
203-5 οὐ ἔτι, τοὺς ἥθ., ἀπὸ μακράν, πατρὶς 75, δηρδὸν ἐπὶ μα-
κρὸν χρόνον, δήν, δηθά, διὺ, γὲ τούλαχιστον, οὐδὲ^τ εἰ περ καὶ ἄν
ἄκομη, ἡ ὑποτ. ἄνευ τοῦ ἀν 167, ἔχησι ἔχῃ, κατακρατοῦσι, δέσμα-
τα (δέω δένω) δεσμά, ὑποκ., φράξομαι, φράσσομαι (φράδ-σομαι),
σκέπτομαι: θὰ ἔξενόη μέσα καὶ πόρους, τὸ δσύνδ. ἀντίθεσιν, ὡς
κε πῶς κατά τινα τρόπον.— **206 - 212.** 206 = 169, εἰ δὴ ἐὰν
πράγματι, δπως λέγεις, εἰς ἐγκλ. 170, ἐξ αὐτοῦ δοιστ. ἐξ αὐτοῦ
τούτου, αἰνδὸς 3 δεινός, αἰνδὸς καταπληκτικῶς, μὲν μήν, ἀληθῶς,
ἐπεὶ αἰτιολ. πῶς γινώσκει τὸν Ὁδ., πρὸς δν συγκρίνει τὸν Τ., μί-
σγομαι ἔρχομαι εἰς ἐπιμειξίαν, σμίγω, θαμὰ 143: τόσον συχνά,
δπως συνήθως συμβαίνει ἐν τῇ καθ^τ ἡμέραν ἀναστροφῇ (τοῖον),
ἀναβαίνω ἐπιβιβάζομαι πλοίου, δθεν τὸ ἀναβήμεναι εἰς Τ. βραχυ-
λογικῶς: πρὶν ἐπιβῆ τοῦ πλοίου καὶ κατευθυνθῆ εἰς Τ., ἔνθα
περ δπου ἀκριβῶς, δπου καί, ἔβαν, πρβλ. πρότιθεν 112, κοίλης
κοίλαις, ἐκ τοῦ ἔκτοτε, οὐτ^τ ἐγδῶν οὔτ^τ ἐκεῖνος.— **213 - 6** αὖ κ.
αὗτε ἀφ^τ ἐτέρου, ἀντίον ηύδα ἀμείβετο, πνέω, παρακμ. πεπνυ-
μένος (πνέων, ζῶν, πνευματικῶς κινούμενος) συνετός, (ἐπειδὴ μὲ
ἔρωτᾶς) τοιγάρ 179, μέν τε-αὐτάρ, μὲ ἔμμεναι τοῦ (Ὁδ.), οὐ τίς
πω οὐδεὶς μέχρι σήμερον, ἀνέγνω ἔξηκορίβωσεν ἀσφαλῶς, αὐτὸς
ἔξιδιας ἀντιλήψεως, ἐδὸν γόνον τὴν καταγωγὴν του ὡς πρὸς τὸν
πατέρα, τίς εἶναι δ πατήρ του. — **217 - 20** ως ὅφελον ἔμμεναι
εὐχὴ ἀπραγμ.: εἴθε νὰ ἥμην κυρ. ἐπιφ.: ἐν νὰ ἥμην δά...., τεο-
τευ-τον τινός, ἔτετμεν ἀδρ. ἐκ δ. τεμ- ἀντὶ ἐ- τε- τε- μον ἀνα-
διπλ. συνήντησα, εὔρον, κτέαρ-ατος οὐ. κτῆμα, κ. ἐπι ἀναστροφή:,
δστις νὰ ἐγήρασκεν ἐν μέσῳ τῶν ἀγαθῶν του, δστις νὰ είχε χαρῆ τὰ
ἀγαθά του μέχρι τοῦ γήρατος, νῦν δὲ 166, φασί με ἐκγενέσθαι (ὅτι
ἐγεννήθην ἐκ) τοῦ δς..., ἀποτμος 3 (α(στ.)-πότμος α. (πίπτω) μοῖρα)
δυστυχῆς, ἐπὶ τι αἰτιολ. τὸ προηγούμενον παράπονον, δπερ εἶναι τό-

σον πικρόν, ὥστε δὲν θὰ ἔλεγεν αὐτό· ἐάν λέγει, τοῦτο, διότι ἡρωτήθη· **ἔρεείνω** ἔρωτῶ.

182 ἦ φράσις **ξὺν νηὶ** (ἥτις παριστᾶ τὸ πλοῖον ὡς ἀνηκον εἰς τὸν λέγοντα) καὶ **ἡδ'** **ἔταροισιν** μαρτυρεῖ δτι τὸ πλοῖον ἦτο ἴδιόκτητον.—**184 Ταμέση** ἦ ἄλλως **Ταμασσός**, πόλις ἐν τῷ μέσῳ τῆς Κύπρου, μετὰ μεγάλων χαλκωρυχείων, ἐξ οὗ ὁ χαλκὸς ὠνομάσθη **Κυρρίου** καὶ γερμ. **Kupfer** κατ' ἄλλους πιθανώτερον ἦ ἐν τῇ δυτ. ἀκτῇ τῆς χερσονήσου τῶν Βρεττίων πόλις, διάσημος ἐπίσης διὰ τὰ χαλκωρυχεῖά της.—**σιδηρος** ἐπειδὴ ὡς μέταλλον οὐδέποτε ἀπαντᾷ φύσει καθαρὸς καὶ διὰ τὸ δύσκολον τῆς κατεργασίας, εἶναι ἐν σπανίᾳ χρήσει κατὰ τὴν ἡρωικὴν περίοδον καὶ διὰ τοῦτο θεωρούμενος πολύτιμος χρησιμεύει μόνον πρὸς κατασκευὴν κοσμημάτων. 'Η χρῆσις αὐτοῦ ἀρχεται κυρίως ἀπὸ τοῦ 1100—1000 π. Χ. ἀπὸ τῆς καθόδου τῶν Δωριέων, φερόντων σιδηρᾶ ὅπλα.' Εφ' 'Ομήρου ἐγίνετο ἵκανὴ χρῆσις αὐτοῦ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ πρὸς κατασκευὴν μαχαιρῶν, πελέκεων, σκεπάρνων, ὑννίων κλπ., ἀλλ' ὑπερίσχυεν ἦτι ὁ χαλκός. Τὸ ἐμπόριον τότε ἦτο ἀνταλλακτικόν.—**186 Ρεῖθρον** λιμὴν ἐν 'Ιθάκῃ, **Νήιον** τμῆμα τοῦ ἐν αὐτῇ ὅρους Νηρίτου.—**189 Δαέρητης** δι πατήρ τοῦ 'Οδ. καλουμένου διὰ τοῦτο καὶ Λαερτιάδου, ἐκ τοῦ θλιβεροῦ βίου τοῦ δροίου ἔσχε τὴν ἀρχὴν καὶ ἡ παροιμία **Δαέρητον βίον ζῆν**.—**191** 'Η γραῖα ἀμφίπολος ἐκαλεῖτο Σικελή.—**197 ποὺ** ἦ 'Αθ. γινώσκει καλῶς ποῦ κατακρατεῖται δι 'Οδ., ἀλλ' ὡς ἀνθρωπος ἥδη προσποιεῖται ἄγνοιαν τοῦ τόπου.—**202 μάντις** εἶναι παναρχαία ἡ πίστις δτι ἡ θεότης προλέγει τῷ ἀνθρώπῳ διὰ σημείων τί πρέπει νὰ πράττῃ ἢ οὐ. Τὰ σημεῖα ταῦτα ἡ παρέχουσιν οἱ θεοὶ αὐθόρμητοι ἢ ζητοῦνται παρ' αὐτῶν δι' εὐχῶν, εἶναι δὲ ταῦτα πτῆσις πτηνοῦ, θροῦς τῶν φύλλων ἱερῶν δένδρων, ὡς δι θροῦς τῶν φύλλων τῆς Ἱερᾶς δρυὸς ἐν Δωδώνῃ καὶ τῆς δάφνης ἐν Δελφοῖς, δνειροι, ἀστραπαὶ κ. ἄ. 'Αλλ' οὐχὶ πάντες δύνανται νὰ ἔρμηνευσωσι τὰ σημεῖα ταῦτα, ἀλλὰ μόνον δι εἰδήμων, δι **μάντις**, δστις, κέκτηται τὸ δῶρον τοῦτο ἐξ ίδιας πείρας καὶ ἐξ εύνοίας τῶν θεῶν, κληροδοτουμένης ἐκ πατρὸς εἰς υἱὸν ὡς πᾶσα δεξιότης. 'Η λ. κατ' ἀρχὰς ἐσήμαινε τὸν μαινόμενον, τὸν πληρούμενον ἐνθουσιασμοῦ (θεοῦ, πρβλ. τὴν Πυθίαν), δστις ἐν ἐκστάσει διατελῶν προεφήτευε τὰ ποκαλυπτόμενα εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ θεοῦ, εἴτα δὲ τὸν ἀνευ ἐκστάσεως ἀποκαλύπτοντα τὴν θείαν βούλησιν.—**οιλανοί** τὰ πτηνὰ ὡς προερχόμενα ἐκ τοῦ οὐρανού ψυχούς, δπου ἐφαντάζοντο οἰκοῦντας τοὺς θεούς, καὶ ὡς ἐμφανιζόμενα ἐν χώροις ἀπροσίτοις εἰς ἀνθρώ-

πινον πόδα ἔξελαμβάνοντο ὡς Διὸς ἄγγελοι. Ἀλλ᾽ οὐχὶ πᾶν πτηνὸν ὡς οὐδὲ πᾶν ὄντερον εἶναι σημαντικὸν θείας βουλήσεως, ἀλλὰ μόνον οἱ μεγάλοι οἰωνοί καὶ μάλιστα ὁ ἀετός, τὸ ιερὸν τοῦ Διὸς πτηνόν, ἔρμηνευταὶ δὲ τούτων ἡσαν οἱ οἰωνοπόλοι η̄ οἰωνοσκόποι, οὐχὶ οἱ μάντεις κατὰ τὸ χωρίον. Προβλ. τὸ ήμέτ. **Μαντεῖον τῶν Δελφῶν** σ. 13-31.—**204 σιδήρεα δέσματα** καὶ η̄ σκληρότης τοῦ σιδήρου προεκάλει τὸν θαυμασμόν, ὅθεν αἱ φράσεις οιδήρεον ἥτοι οιδηρέη κραδίη κλπ.—**207 τόσος πάις** ὁ Τηλ. κατὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πατρὸς ἦτο νήπιον θηλάζον ἔτι ηδὴ εἶναι νεανίας πόσων ἐτῶν; —**211 Ἄργειοι** ίδ. 61.—**Ποῖον φάρμακον χοησιμοποιεῖ** η̄ Ἀθ.;

221-51. 221-3 μὲν μῆν, ἀληθῶς, τοὺς ήθ., νώρυμνος 2 (νη(στ.)-δηνμα αἰολ.) ἀνώρυμος, δπίσω χρον. ἐν τῷ μέλλοντι : κατέστησαν τὸ γένος σου οὐχὶ ἀνώρυμον διὰ τὸ μέλλον, δὲν προώρισαν εἰς τὴν γενεάν σου ἀδοξον μέλλον, ἔγεινάμην(γεν-, γίγνομαι) ἐγέννησα (ἐπὶ τοῦ πατρός), ἔτεκον (ἐπὶ τῆς μητρός), τοῖον τοιοῦτον, τόσον ἴκανόν, ἀξιον, **Πηνελόπεια** Ὁμ., ὑστερὸν Πηνελόπη. — **224. Θ δαὶς 152, τίς κτιγ.** τί εἴδους, **δμιλος** (δμοῦ-λῃ) δμάς, ὄχλος, μαζεύματα, **ἔπλετο** 16 ἦτο, δ πρτκ. η̄ ἀρδ. ἀναφέρεται εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ παρελθόντος, καθ' η̄ τὸ πρῶτον εἰσερχόμενος δ ἔνος ἀντελαμβάνετο αὐτά, **τίπτε** τί ποτε, τί τέλος πάντων, πρὸς τὸ οὖδ. **χρεὼ** (ἐστί) η̄ αἰτ. σὲ κατὰ τὸ χερή τινα **τινος**, ὡς ἐνταῦθα νοεῖται η̄ γεν. δαιτός, δμίλουν, πρὸς τί λοιπὸν χρειάζεσαι αὐτά, **ειλαπίνη** θ. συμπόσιον, εὐωχία (κυρίως ἐν ἕορταις καὶ θυσίαις), **γάμος** γαμήλιον συμπόσιον, **ἔρανος** ἀ. γεῦμα (λιτόν), διασκέδασις ἀπὸ συνεισφορᾶς, **Picknick**, **τάδε γε** αὐτὰ δὰ τοὐλάχιστον τὰ πολυδάπανα, πλουσιοπάροχα, **δοκέονται** ἀσύνδ. διασαφ., **δαίνυμαι** (προβλ. δαις) εὐωχοῦμαι, **δαίνυμι** ἐστιῶ, ἐκ τούτου τὸ **ὑπερφιάλως** 134 μὲ περισσὴν ἀναίδειαν, ὡς τε ὡς ὑβρίζοντες: συμπεριφερόμενοι, νομίζω, αὐθαδῶς, **νεμεσσήσαιτό** **κεν** ἥθελε καταληφθῆ ὑπὸ δικαίας ἀγανακτήσεως, **αἴσκεα** ἀσχημοσύναι, : ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν πολλῶν ἀ., δστις ἀναφ. ὑποθ., **πινυτὸς 3** (πινέω, πε πιν-μένος 123) συνετός, γε κολάζει τὸ δς τις : ἐὰν μὴ πᾶς, ἀλλὰ τοὐλάχιστον πᾶς γνωστικὸς ἀνθρωπος, **μετέλθοι** ἥθελεν εὐρεθῆ ἐν μέσῳ (μετα-) ὅλων αὐτῶν.—**230-3 ἀντίον ηὔδα** ἀμειβετο, **ἄρ**, **ἄρα**, κ. **ὅτα** λοιπόν, **δὴ** τώρα, **δνείρομαι** 188 (ἀν)έρωτῶ, **μεταλλάω** (μέταλλον) ἀνασκάπτω, ἔρευνῶ, ἔξετάζω μετὰ περιεργείας· ὡς ἀπόδοσιν τοῦ **ἔπει...** ήμεις θὰ ἐλέγομεν : ἄκουε, μάθε λοιπόν, **μέλλεν** **ἔμμεναι** φαίνεται ὅτι ἦτο ποτε, πιθανὸν νὰ ἦτο ποτε, πιθανὴ συνέπεια τῶν ὅσων ἔχει ἀκούσει καὶ τῶν λειψάνων τοῦ μεγαλείου, τὰ δποῖα βλέπει, **ἀφνειδες** 165, **ἀμύ-**

μων 29 ἐπιφανής, μεγαλοπρεπής, **όφρα** ἐφ' ὅσον, **κεῖνος** περὶ τοῦ ἀπόντος πατρός, **ἐπιδῆμιος** 194.—**234-8 βόλομοι** σπαν. ἀντὶ βούλομαι, **μητιάω** (μῆτις θ. σκέψις) σκέπτομαι, μελετῶ, ἐτέρως κατ' ἄλλον, κατ' ἀντίστροφον τρόπον: ἄλλως ἔδοξε, οὐλάναφ. αἰτιολ., **μὲν** ἀληθῶς, **ἄιστος** (α(στ.) *ιδ-εῖν*) ἀφαντος, **περὶ π.** ὑπὲρ πάντας, προ-
ένησαντες κακόν, τὸ δποῖον δὲν ἔδοκίμασεν ἄλλος ἀνθρώπος ἐν τῷ
κόσμῳ, τὸ δποῖον εἶναι μεγίστη τῶν συμφορῶν: τοῦτο αἰτιολογεῖ τὸ
ἐπεὶ **ἀναχοιμην** μ. ἀδρ. τοῦ **ἀναχίζομαι** (ἀχνυμαι, ἄχος λ. περ. στε-
ναγμός, λύπη) λυποῦμαι, **θανόντι περ** ἐνδ. πρὸς τὴν νοούμενην δοτ.
οἰ (‘Οδ.) τοῦ αἰτίου: δὲν θὰ ἐθλιβόμην δι' αὐτὸν καὶ ἀν ἀκόμη εἴχεν
ἀποθάνει, καὶ δι' αὐτὸν τὸν θάνατόν του, **ῳδε** οὕτως ὅπως τώρα,
δάμνημι κ. δαμνάω δομ-ο δέδμημαι, ἐδμήθην, δαμάζω, **εἰ δάμη** ἐὰν
θὰ ἤθελε φονευθῆ ἐν μέσῳ τῶν, **οἰς** ἕοις, **δῆμος** χώρα, **ἔταροι** 5 (*sat-
tel lites*) οἱ ἀνθρώποι τῆς ἀκολουθίας του, **φίλοι** οἱ ἐν τῇ πατροΐδι
οἰκεῖοι: ἐν τοῖς κόλποις, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῶν οἰκείων, **τολυπεύω**
(τολύπη θ. τουλούπα ἐρίων) (μετασκευάζω τὸ ἔριον εἰς τολύπας) πα-
ρασκευάζω, πλέκω, φέρω εἰς πέρας, δι' ἀδρ. μετὰ τὸ εἰ δάμη τὸ ἀπρα-
γματοποίητον· ἡ ἔννοια 234-8: ἐὰν δι πατήρ μου ἀπέμνησκεν εἴτε ἐν
τῷ πεδίῳ τῆς μάχης εἴτε ἐν τῷ οἴκῳ του μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου
ἡ λύπη μου δὲν θὰ ἥτο τόσον μεγάλη.—**239-40** τῷ ἡ τῷ ὅργ. πτ,
τότε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νέα ἀπόδοσις τοῦ εἰ δάμη *T.* ἐνὶ δήμῳ,
Παναχαιοὶ σύμπαντες οἱ ‘Α., **τύμβος** (*tumulus*) μνῆμα (σωρὸς
χώματος, οἰ ‘Οδ. χαρ.. **ἀρνυμαι** δ, ἡράμην κερδίζω, **ῳ παιδὶ** ἀντὶ¹
ἔμοι χαρ., εἰς τοῦτο **δπίσω** διὰ τὸ μέλλον: θὰ ἐκέρδιζε μεγάλην δό-
ξαν, τὴν δποίαν θὰ ἐκληροδότει καὶ εἰς τὸ τέκνον του.—**241-8 νῦν**
δὲ 166, **ἀρπυιαι** αἱ θύελλαι (*ἀρπάζειν*), **ἀνερείπομαι** ἀρπάζω εἰς
τὰ ὑψη, **οὐχεται** πάει, ἀσύνδ. διασαφ., **ἄιστος** 235, **ἄπυστος** (α(στ.)-
πνθ., πυνθάνεσθαι) χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ, ἀνευ εἰδήσεων, **μάλλιπεν** ἐκ
τοῦ κατάλιπεν, κατ-λιπεν, **γόσις** α. θρῆνος, στεναγμός, οὐδέ τι ἄλλο
οὐδαμῶς, ἡ ἀντίθ. 235, οὗ ἡ ἔννοια ἐπανέλήφθη χάριν τῆς ἀντιθ.
ἐν 242, **στένω-νάζω-χίζω** στενάζω, **νὺ νῦν**, ὡς παρ' ἡμῖν τὸ τώρα,
χρον. κ. συλλογ., **τεύχω**, -ξω..., παρασκευάζω, δημιουργῶ (τεύχεα
ἐργαλεῖα), **κῆδος** οὐ. (*caed-o*) θλίψις, πικρία, **ἄριστοι** εὐγενεῖς, πρὸς
τὸ δσσοι, **κρατέονται** βασιλεύοντιν, ἔχουσι τὴν ἀρχήν, **ὑλήεις** 3 ἡ
2-186, **κοιρανέω** (*κοιράνως ἄρχων*) ἄρχω, **κραναδεῖς** 3 (*κράν-ος,
κραν-ιον*, κέρας, cornu, ἡ δῖζα δηλοῖ τὸ σκληρόν) τραχύς, πετρώ-
δης, **μνάομαι** 39, **τεύχω** φθείρω, παράταξ. ἀντὶ μτχ. **οίκος** περι-
ουσία.—**249-51 στυγεόδες** 3 (στυγέω μισῶ) φρικτός, δστις προ-

καλεῖ τὸν ἀποτροπιασμόν, **τελευτὴν** (τῆς μηνιστύος, μηνηστείας) ποιῆσαι νὰ δώσῃ ἐν τέλος, νὰ τελειώσῃ, **φθινύθω** ἔκτενέστ. τύπος τοῦ φθίνω·φθίω, φθείρω, κατασπαταλῶ, **τάχα** ταχέως, παρ' Ὁμ. πάντοτε χρον., δὴ τώρα πλέον, **διαρραίω** συντρίβω, κάμνω κομμάτια.

222 νώνυμον μέγιστον δυστύχημα ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐνομίζετο ὁ ἀφανισμὸς γένους καὶ τοῦ ὄντος αὐτοῦ.—**226 οὐκ ἔρανος** εἰς ἔρανον ἐκάλει συνήθως ὁ βασιλεὺς τοὺς ὑποβασιλεῖς τῆς χώρας, τοὺς γέροντας, ἰδ. 245, οἵτινες εἰσέφερον εἰς τοῦτον ἐξ Ἰδίων ἀλλὰ τὸ προκείμενον δὲν εἶναι ἔρανος, διότι ὁ βασιλεὺς ἀπουσιάζει, ὁ υἱὸς δὲν μετέχει αὐτοῦ, οἱ δὲ παρόντες εἶναι νεώτατοι, οὐχὶ οἱ γέροντες, ὅλλα οἱ υἱοὶ αὐτῶν.—**232 ἀφνειδὸς** πολλάκις ὁ Τηλέμαχος παραπονεῖται, διότι οἱ μηνιστῆρες κατεσπατάλουν τὴν πατρῷαν περιουσίαν τρώγοντες βοῦς, αἴγας, πρόβατα, χοίρους καὶ πίνοντες ἀφειδῶς τὸν οἶνον.—**239 Παναχαιοί** κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον τὸ κρατοῦν φῦλον τῶν κατοίκων ἐν Ἑλλάδι εἶναι οἱ Ἀχαιοί, ἐξ ὧν καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος καλοῦνται οὗτοι, ἐλλείποντος ἔτι τοῦ νεωτέρου καθολικοῦ ὄντος τῶν Ἑλλήνων, διότι Ἑλλὰς τότε ἐκαλεῖτο μικρὰ χώρα ἐν Φθιώτιδι τῆς Θεσσαλίας.—**Ο τύμβος** κοσμούμενος καὶ διὰ λίθου ἢ κίονος διελάλει εἰς τοὺς μεταγενεστέρους τὸ ὄνομα καὶ τοὺς ἄθλους τοῦ ἀποθανόντος.—**241 ἀρπυιαί** θυελλώδεις ἄνεμοι, προσωποποιία τῶν θυελλῶν ἀνευ ώρισμένης μορφῆς· ὡς πνεύματα τούτων (πρβλ. τὰς ἡμετέρας Ἀνεμοξουριάς) ἀφαιράζουσιν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνθρώπους, οὐδὲν πλέον ἔχνος καταλείποντας καὶ ἀπάγουσιν εἰς ἄγνωστον τόπον, ὡς ἐνταῦθα, ἢ εἰς τὸν κάτω κόσμον· ἐν τοῖς ὕστερον μύθοις παρεστάθησαν ὡς πτηνὰ μετὰ μορφῆς παρθένου, ἀφαιράζοντα ὃς θύελλαι ὅ, τι θέλουσιν ὡς ἀπὸ τοῦ τυφλοῦ Φινέως παρὰ τὰς Συμπληγάδας πέτρας τὴν τροφήν.—**245 κρατέονσιν** ὑπὸ τὴν κυριαιράχιαν τοῦ Ὄδυσ. ὑπῆρχον ἐν τῷ κράτει αὐτοῦ καὶ ἄλλοι ἡγεμόνες, ἀρχοντες ἔκαστος μικροτέρων περιφερειῶν, οἵτινες ἀπετέλουν καὶ τὴν **βουλὴν** τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν ἄλλων εὐγενῶν τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ κράτους δηλ. πολλάκις ὁ βασιλεὺς ἐκάλει τούτους εἰς δεῖπνον καὶ μετὰ τὴν εὐωχίαν συνεσκέπτετο παρὰ τὴν τράπεζαν μετ' αὐτῶν περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ὄλου δήμου· ἢ λαμβανομένη ἀπόφασις, **βουλή**, ἥδυνατο νὰ ὑποβληθῇ καὶ ὑπὸ τὴν ἔγχορισιν τῆς ἀγορᾶς τοῦ δήμου, ἰδ. 90.—**Δουλίχιον** πιθανώτατα μία τῶν κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελέου Ἐχινάδων, ἢ καλούμένη ἄλλως Δολίχα, ἔξηπειρωθεῖσα ὕστερον διὰ τῶν προσχώσεων τοῦ ποταμοῦ, **Σάμη** ἢ Κεφαλληνία. Αἱ νῆσοι αὗται

μετά τημήματος τῆς ἡπειρωτικῆς ἀκτῆς ἀπετέλουν τὸ κράτος τοῦ
Ὄδ., οὗ οἱ κάτοικοι συλλήβδην ἔκαλοῦντο Κεφαλλῆνες. — Διὰ τί ἡ
θεὰ ἐρωτᾷ περὶ πραγμάτων γνωστῶν εἰς αὐτήν; — Διὰ τί δὲ Τηλ. πα-
ρέχει λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ οἴκου;

252-305. 252-4 ἐπαλαστέω ἔξοργίζομαι, ἔξαγγοιοῦμαι, ὁ
πόποι αἰσχος! τρομερόν! ἀνήκουστον! Η δὴ ἀλήθεια λοιπόν, πολλὸν
πολὺ, δεύτερος δεύτερος δέη, ἔχεις ἀνάγκην, αἰσθάνεσαι τὴν ἀπουσίαν,
πολὺ σοὶ εἶναι αἰσθητή, σκέψῃς ἀναφ. συμπ., ἐφίημι ἐπιβάλλω. —
255-9 εἰ γὰρ σταίη εὐχὴ καὶ ἥγονύμενον ἄμα τοῦ 266: ἂν νὰ παρου-
σιάζετο...! εάν τοῦτο ἐγίνετο, τότε... ἐν πρώτης θύραις εἰναι
θύρωφ 103, πήληξ·κος θ. (pellis δέρμα, πέλ·μα ἐρυσίπελας) κράνος,
τοῖος ἐών μὲ τὴν νεανικὴν ἐκείνην ὅώμην, νόησα ἀντελήφθην, εἶδον,
τὰ πρῶτα τὴν πρώτην φοράν, ἀνειμι ἔρχομαι δπίσω, ἐπιστρέφω, Ε-
φύρη θ. Εφύρα, Μερμερίδης δινός τοῦ Μερμέρου. — 260-4 καὶ
κεῖσε δπως καὶ εἰς ἄλλους τόπους, θύρας 3 (θέω) ταχύς, ταχύπλους, διζη-
μαί, διζήσομαι, ζητῶ, δφρα εἴη οἱ ἵνα ὑπάρχῃ εἰς αὐτόν, ἔχη, χοίε-
σθαι ὑποκ. ἔ, σκοποῦ, τὸ μέσον: τοὺς ἑαυτοῦ, Ιδεὶς ἀ. βέλος, χαλκή-
ρης (χ. ἀραιόσκω προσαρμόζω) χαλκόδετος, χαλκοῦς, ἐπεῑ ζα ἐπειδὴ
ἀκριβῶς, νεμεσίζομαι 119 (θεωρῶ τι ἀπορετές) αἰσχύνομαι, φοβοῦ-
μαι, αἰνῶς 208, φιλεεσκε θαμ. ἐφίλει. — 265-6 τοῖος ἐών ἐπα-
ναλαμβ. τὰ 255-7, ἵνα ἐπαγάγῃ τὴν ἀπομακρυνθεῖσαν ἀπόδοσιν
266, δμιλέω συναναστρέφομαι, ἐνταῦθα ἐπὶ ἐχθρὸς σημ. ἔρχομαι
εἰς χεῖρας, ώκύμορος 2 (ῶκνς 3 ταχὺς μόρος) ταχυθάνατος, πικρό-
γαμος 2 δικάμνων πικρὸν γάμον: θὰ εὔρισκον ταχέως τὸν θάνα-
τόν των καὶ θὰ ἔκαμνον πικρὸν γάμον, θάπέβαινε ξινός δι γάμος. —
267-70 ητοι ἀληθῶς, ταῦτα ἀναφέρεται εἰς τὴν προηγηθεῖσαν ἔν-
νοιαν καὶ ἐπεξηγεῖται ἐν 268, γόνυν, γόνατος κ. γοννός, ἐν γ. θεῶν
κεῖται εὑρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν θ., ἔξαρτῶνται ἐκ τῆς ἀπο-
φάσεως τῶν θ., η ἡε διπλ. πλ. ἐρ., ἀποτίνομαι ἐκδικοῦμαι, λαμ-
βάνω ἐκδίκησιν, ὑποτ.+κέν, οὐκὶ οὐχί, ἀνωγα πρκμ. ἐν σημ.
ἐν. προτρέπω, φράζομαι 76, δππως κε πλ. ἐρ. κατὰ ποιόν τινα
τρόπον, ἀπώσεαι ἀπωθοῦμαι, ὑποτ. ὡς ἀποτείσεται 268: θὰ ἔκκα-
θαρίσῃς, θὰ σαρώσῃς. — 271-3 εἰ δὲ ἄγε παρακελ. ἀλλ' ἐμπρός,
ἀντὶ τοῦ πλήρους: εἰ δὲ βούλει, ἄγε, ξυνίημι (βάλλω μαζὶ εἰς τὸν
νοῦν) καταλαμβάνω, ἀκούω, ἐμπάζομαι + γεν. φροντίζω, δίδω
προσοχήν, σημασίαν, φράζω ἀρό. ἀναδιπλ. πέφραδον, δεικνύω,
ἀνακοινώνω, τὸ μ. φράζομαι τί σημ.; μῆθος γνώμη, θέλησις,
μάρτυρος ἀ. μάρτυς, ἐπὶ ἐπίο. ἐπὶ τούτου, περὶ τούτου. — 274-8

ἄνωχθι β' προσ. παρακμ. προστακτ. τοῦ **ἄνωγα** 269, σκίδναμαι σκεδάννυμαι, ἐπὶ σφέτερα ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν, εἰς τὰς οἰκίας των, **μητέρα** δ' ἀνακόλουθον ἡ αἵτ. ἐτέθη ως ἀντίθ. εἰς τὸ μηνιστῆρας μέν, ἀλλ' ἔνεκα τῆς παρεμπτώσεως τῆς ὑποθ. προτ. ὁ λέγων ἐλημονησε τὴν σύνταξιν καὶ ἀντὶ **πέμψων** ἡ ἀναλόγου δῆματος λέγει **ἴτω** ἡ μητῆρ, ὅτε ἡ αἵτ. **μητέρα** ως πρὸς δὲ τὴν μητέρα σου, **θυμός** δρεξις, ἐπιθυμία: ἐὰν ἡ καρδία της ἔχει τὴν δρεξιν, γαμέομαι ὑπανδρεύομαι, **ἀψ** δπίσω, **ἴτω** ἡ προστκ. παραχώρησιν: εἶναι ἐλευθέρα νὰ ἐπιστρέψῃ, οὐδὲ δὲ οἱ γονεῖς της, παράταξις ἀντὶ τελ. προτ., **τεύχω** 224 ἑτοιμάζω, **ἀρτύνω** παρασκευάζω, **ἔσδρα** τὸ πάλαι τὰ πράγματα (ἀντίτιμον) τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ μηνιστῆρος εἰς τὸν πενθερὸν καὶ εἰς τοὺς οἰκείους τῆς νύμφης πρὸ τοῦ γάμου, ἐνταῦθα ἡ προϊξ, ἦν φέρει ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας ἡ νύμφη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, **ἐπὶ παιδός**: δση προϊξ ἀρμόζει νὰ δίδεται ἐπὶ προσφιλοῦς θυγατρὸς τῆς τάξεώς της.—**279-83** ὑποτίθεμαι (θέτω ὑπὸ εοὺς πόδας βάσιν, στήριγμα) ὑποβάλλω, συμβουλεύω (ὑποθήκη), **πυκνίδς** 3 κρουστός, συνετός: θὰ σοὶ δώσω γνωστικὴν συμβουλήν, **αλ** αἰολ. εἰ, **αλ** **κε** ἔαν, ἐὰν τυχὸν θελήσῃς νὰ μὲ ἀκούσης, **ἀραιόσικω**, ἥρσα κ. ἥραρον, συναρμόζω, ἐφοδιάζω: ἐκ τούτου τὸ **ἄρα** ἀρ δά, δηλοῦντα ἀμεσον συνοχὴν τῶν ἐπομένων πρὸς τὰ ἥγονύμενα, **ἐρέτης** (ἐρέσσω) κωπηλάτης, **ἔεικοσιν** εἴκοσιν, **ἥτις** **ἀρίστη** τὴν ἀρίστην, **πεύσομαι** πεύθομαι κ. πυνθάνομαι, **πατρὸς** περὶ τοῦ πατρὸς, δὴν οἰχομένοιο ὁ δόποιος εἶναι πολὺς καιρός, ἀφ' ὅτου ἔφυγε καὶ ἔγινεν ἄφαντος, **ἥν τις...** πλ. ἐρ. ἐκ προτιάσεως ἀποπείρας: μήπως **ἴσως**, **εἴπησι** ἀνακοινώσῃ, **βροτὸς** 32, δσσα θ. (νοχ, **ἐπ-**, **εἰπεῖν**) φήμη ἀδέσποτος, ἀγνώστου προελεύσεως, μυστηριωδῶς διαδεδομένη καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸν Δία ἀποδιδομένη: ἡ λ. ἔχει ἀντίθ. πρὸς τὸ **εἴπησιν** ἀνακοινώσῃ ἐξ ἴδιας ἀντιλήψεως, **ἐκ Διὸς** εἰς τὸ **ὅσσαν**, **κλέος** εἰδῆσεις, νέα, **μάλιστα** εὐρύτατα, **ἀνθρώποισι** τοπ. μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.—**284-6** **εἴρομαι** 188, δῖος 214, δς οὔτος, **ἥλθεν** ἐπανῆλθεν, **δεύτατος** ὑπρθ. τοῦ δεύτερος: πάντων τελευταῖος, **χαλκοχίτων** χαλκοθώραξ.—**287-92** **βίοτος** ἀ. βίος: ὅτι ὁ πατήρ σου ζῶν ἀπῆλθεν ἐκ Τροίας, ἡ συχνά ἐν ἀρχῇ ἀποδόσεως μετὰ τὴν ὑπόθεσιν: ἐ τότε, ***τιλάω**, τήσομαι, **ἔτλην**, τέτληκα, ὑπομένω, ὑποφέρω, **τρυχόμενός** περ 6 παρ' ὅλα σου τὰ μαρτύρια ἀπὸ τοὺς μηνιστῆρας, **τεθνητός** τεθνηκάτος, ἡ γεν. περὶ ἐμμέσου ἀντιλήψεως, δὴ **ἔπειτα** τότε πλέον, ἐν τοιαύτῃ πλέον περιπτώσει, **χέω**, ἔχενα, χύνω, σωρεύω (χῶμα), ἐγείρω, **σῆμα**

(σημεῖο) τάφος, κενοτάφιον, **κτέρας-εος** οὐ. κτῆμα ἀνῆκον τῷ νεκρῷ, **κτέρεα** ἐνδύματα καὶ ὅπλα συγκαιώμενα μετὰ τοῦ νεκροῦ, σπονδαί, ἐπικήδειοι τιμαί, **κτεσ(ε)ιξω** προσφέρω εἰς τὸν νεκρὸν τὰ κτέρεα, παρέχω τὰς ἐπικήδειους τιμάς, θάπτω ἐπισήμως, τὰ ἀπομφ. ἀντὶ προστκ., ἐπὶ πρὸς τούτοις, **ἔσικε** (κτερεῖται), δοῦναι δός, ὑπάνδρευσον.— **293-7** ἔρδω, -ξω-ξα, ἔσιγα, (F ερδ-, Fεργ., ποβλ. καὶ ὁρέω) πράττω, **φράξεσθαι** ἀντὶ προστκ., **κατὰ φρένα κατὰ θ.** ἐν τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, μὲ δλα σου τὰ δυνατά, **δππως** κε πῶς τυχόν, **τεδς** 3 σός, τυπ., **ἀμφαδὸν κ. ἀμφαδὰ** ἀναφανδόν, οὐδὲ καὶ δέν, **δχέω**, θαμ. τοῦ ἔχειν ὡς φροέω φέρω, φέρω, **νηπιάνη θ.** (νηπιακὴ ἡλικία) παιδαιώδης τρόπος : νὰ δεικνύης παιδαιώδεις τρόπους, νὰ παιδιαρίζῃς, **τηλίκος** ἔσσοι ἔχεις ταύτην τὴν (νηπιακὴν) ἡλικίαν.— **298-302** **ἄιω** ἀκούω ἐν σημ. πρκμ., **οἶον** τί ἔξαιρετον, τί λαμπρὸν δόξαν, **πάντας ἐπ'** ἀνθρώπους ἔκτασιν : ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, **πατροφονεύς, δολόμητις-ιος** 2 (μῆτις 234) κ. δολομῆτης δολίους σκοποὺς ἔχων, ὕπουλος, καταχθόνιος, **κλυτὸς** 2 (ἀλύω ἀκούω) ἔξακουστός, ἔκτα ἀόρ. ἐκ δ. κτέν., κτα-, κτείνειν, **φίλος κλητ., ἔσσος** (ο) προστκ. μ. τύπου τοῦ εἰλί (ἐσ-μι) ἔσο, **ἄληιμος** (ἀλκὴ ὁρμη) γενναῖος, ἐν εὖ, εὖ λέγω ἐπαινῶ, τις περιλ. πολλοί, **δψίγονος** (δψὲ γιγνόμενος) μεταγενέστερος.— **303-5** **θοδὸς** 260, **ἥδη** τώρα πλέον, **ἀσχαλάω** καὶ **ἀσχάλλω** στενοχωροῦμαι, δυσφορῶ ἔνεκα ἀναβολῆς τινος, καθυστερήσεως..., ἀνυπομονῶ, **μένω** ἀναμένω : ἀνυπομόνως, μὲ ἀναμένουσι, **ποὺν** ἵσως, ἀν δὲν ἀπατῶμαι, **μελέτω** προσωπικ. 151, ὑποκ. ταῦτα, ή μῆτις, **σοὶ αὐτῷ** ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ λέγοντος σύστασιν : ἀλλὰ σὺ αὐτὸς δεῖξον περὶ τούτου ἔνδιαφέρον, λάβε αὐτὸς ζεστά, **ἔμπάζομαι** 271.

256 πήληξ καὶ **κόρως** θ. εἶναι παρ' Ὁμήρῳ πῖλος δεομάτινος κωνοειδῆς, καλύπτων μέρος τοῦ μετώπου, τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς καὶ τοὺς κροτάφους· ἐπὶ τῆς κορυφῆς προσηρημόζοντο τρίχες χαίτης ἵππου ή οὐρᾶς, πρὸς ἐπίρρωσιν δὲ τῆς ἀμυντικότητος αὐτῆς καὶ ὡς κοσμήματα ἐφηρμόζοντο ἐπὶ τοῦ κώνου δίσκοι μετάλλινοι· ἐκ τῆς λ. τὸ ἡμέτερον **πηλήιον**, Πίναξ ΣΤ' 2, —**ἀσπις** εἶναι τὸ κυριώτατον ἀμυντικὸν ὅπλον τοῦ ἥρωος, ἀποτελουμένη ἔξι ἐπαλλήλων βοείων δεομάτων συνερραμμένων, ἐφ' ὅν πολλάκις ἐφηπλοῦτο ἔξωθεν καὶ χαλκῆ πλάξ, φερομένη διὰ τελαμῶνος ἀπὸ τοῦ ὄμου καὶ κρατουμένη ἀμά διὰ τῆς ἀριστερᾶς κειρός· ή ἔξωτεροικὴ αὐτῆς πλευρὰ ἔφερε συνήθως κωνικὴν προεξοχήν, τὸν διμφαλόν πρὸς τίνα σκοπόν;—**δύο δοῦρε** οἱ ἥρωες φέρουσι συνήθως

δύο (διὰ τί;) δόρατα πρός μάχην ἢ ἀνὰ ἐν ἐν ἐκατέρᾳ χειρὶ ἢ ἀμφότερα διὰ τῆς δεξιᾶς.—**259 Έφύωση** πόλις ἐν Θεσπρωτίᾳ τῆς Ἡπείρου, ἔξ ής ἀνακάμπτων δὲ Ὁδ. ἔμελλε νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Τάφου κειμένης πρός Β τῆς Ἰθάκης. ‘Ο Μέρομερος δὲ πατὴρ τοῦ Ἰλου ἡτο σῖδος τοῦ Φέροητος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀδμήτου, ἔγγονος τοῦ Ἰάσονος καὶ τῆς Μηδείας, ἀφ’ οὓς δὲ οἰκος θὰ ἐκληρονόμησε τὴν παρασκευὴν ιοῦ.—Τὰ βέλη οὐκανά τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους ἡσαν οὐκέτινα οὐκανά, Πίν. ΣΤ’ 4, ἐθεωρεῖτο δὲ ἀσεβὲς τὸ ἐπιχρίσιν αὐτὰ δι’ ιοῦ (στοιχεῖον τι τοῦ διεθνοῦς δικαίου). ἐκ τούτου φαίνεται διτε δὲν ἀπώκνουν ἐνίστε τότε νὰ ἐμβάπτωσι τὰ βέλη εἰς δηλητήρια, κληθέντα ἐντεῦθεν **τοξικὰ** (φάρμακα), ὡς γινώσκομεν καὶ περὶ τοῦ Ἡρακλέους, ἐμβάψαντος τὰ βέλη του εἰς τὸν ίὸν τῆς Λερναίας ὑδρας (καὶ σήμερον οἱ ἄγροι).—**267 θεῶν ἐν γούνασι** οὐκ παροιμ. φράσις προοήλθεν ἐκ τῆς συνηθείας ἐπὶ τῶν γονάτων τῶν εἰδώλων τῶν καθημένων θεῶν νὰ ἐπιθέτωσι δῶρα, συνδεδεμένα μετὰ τῆς παρακλήσεως νὰ ἐκτελέσωσιν οἱ θεοί τι ἀνέφικτον τῷ ἀνθρώπῳ ἐπειδὴ οὐκέτεσις τούτου ἔξαρταται ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπὶ τῶν γονάτων δώρου καὶ ἐκ τῆς εὐμενείας τῶν θεῶν, ητις ἀδηλος, οὐκ φράσις σημαίνει καὶ τὸ ἀγνωστὸν τῆς ἐκβάσεως.—**276 πατρὸς** δὲ πατὴρ τῆς Πην. ἡτο δὲ Ἰκάριος, ἀδελφὸς τοῦ Τυνδάρεω, τοῦ πατρὸς τῆς Ἐλένης, κατοικῶν ἐν Ἀκαρνανίᾳ. Ἐὰν οὖν Πην. ἐπανήρχετο εἰς τὴν πατοικὴν οἰκίαν, θὰ ἐγίνετο τότε πάλιν ὑπεξούσιος τοῦ πατρὸς τότε πλέον οἱ μνηστῆρες καταλείποντες τὸν οἶκον τοῦ Ὁδ. ὥφειλον νὰ στραφῶσι πρὸς τὸν Ἰκάριον ζητοῦντες παρ’ αὐτοῦ τὴν χεῖρα τῆς Πην. —**277 ἔεδνα** κατὰ τοὺς προηρωικοὺς χρόνους οὐκνὴν ἡρπάζετο ὑπὸ τοῦ συζύγου, ὕστερον προαγομένων τῶν ἡθῶν ἡγοοράζετο ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῆς διὰ τῶν ἔεδρων, συνήθως βιῶν, ἐπειτα δὲ προαγομένου ἔτι μᾶλλον τοῦ πολιτισμοῦ τὰ ἔεδνα ἡσαν γαμήλια δῶρα τοῦ μνηστῆρος πρὸς τὴν μνηστὴν καὶ τοὺς οἰκείους αὐτῆς, ἥδη δὲ ἐπὶ ‘Ομήρου τὰ ἔεδνα δὲν παρείχεν δὲ μνηστήρος, ἀλλ’ ἀπεκόμιζε μεθ’ ἔαυτῆς ἐκ τοῦ πατρικοῦ οἴκου ὡς φερονὴν ή νύμφη εἰς τὸν οἶκον τοῦ συζύγου τοιαύτη φερονὴ θὰ ἐδίδετο καὶ εἰς τὴν Πην. ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς, ἐὰν ἀπεφάσιζε νὰ ἔλθῃ εἰς δεύτερον γάμον.—**280 ἔρετησιν ἔεικοσιν** αἱ πολεμικαὶ νῆες παρ’ Ομ. εἰναι πεντηκόντοροι, αἱ φορτηγοὶ καὶ αἱ ἐπιβατικαὶ ἔεικόσοροι, Πίν. Η’ 2.—**286 χαλκοίτων** δὲ χιτῶν εἰναι ἔνδυμα φοινικικὸν (σημιτικόν, κιτά) λινοῦν λευκὸν ή ὑπωχρον, εἰσαχθεὶς ὑπὸ τῶν Φοινίκων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ φορούμενος μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν εἰναι ὁπτός, φορεῖται ἔ-

σωθεν ὡς τὸ ὑποκάμισον, ἔχει συνήθως χειρίδας μέχρι τοῦ ἀγκῶνος, ἔξικνεῖται ὡς τὰ πολλὰ μέχρι τῶν γονάτων, ζώννυται συνήθως κατὰ τὴν ἐργασίαν καὶ εἶναι τὸ μόνον ἔνδυμα τὸ φρούμενον ἐν τῷ οἴκῳ. Ἐπὶ τοῦ χιτῶνος ἔφορεῖτο δὲ θώραξ, συνιστάμενος ὑστερὸν ἐκ δύο χαλκῶν πλακῶν (γυάλων), ὃν ἡ μὲν ἐκάλυπτε τὸ στῆθος, ἡ δὲ τὰ νῶτα· ἐπειδὴ τὰ γύαλα ἔφημοδόζοντο ἐπὶ τοῦ χιτῶνος, ἥδυνατο δὲ τοῦ χιτῶνος νὰ ἐκληφθῇ χάλκεος, ὃς ἡ κόρης καὶ τὸ δόρυ πολλάκις καλοῦνται χάλκεα, διότι μέρη αὐτῶν εἶναι χαλκᾶ, χωρὶς νὰ εἶναι δλα ἐκ χαλκοῦ· δύτεν χαλκοχίτων δὲ φέρων τοιοῦτον χιτῶνα καὶ θώρακα.—
291 σῆμα... δὲ ἄνθρωπος προέβη εἰς τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν ἀφ' ὅτου ἐπίστευσεν δτι δὲ ἀποθανὼν καὶ μετὰ θάνατον ἔξηκολούθει ζῶν καὶ συνεχίζων τὸν ἐν τῇ γῇ βίον. Εἶχεν ἄρα δὲ νεκρὸς ἀνάγκην οἰκήματος (τάφου), ἵνα κατοικῇ ἐν αὐτῷ, καὶ σκευῶν καὶ ἔνδυμάτων καὶ ἄλλων προσφιλῶν πραγμάτων, ὃν ἔκαμνε χρῆσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μάλιστα τῶν δπλων, ἵνα καὶ ἔκει συνεχίσῃ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ, πάντων συνθαπτομένων (κτέρεα κτερεῖζειν). Τὸ θάπτειν ἐν Ἑλλάδι ἦτο διττόν, τὸ κατορύττειν καὶ τὸ καίειν· δὲ Ὁμ. γινώσκει μόνον τὴν καῦσιν. Κατέ ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐπεσωρεύετο ἐπὶ τοῦ νεκροῦ σωρὸς γῆς, δὲ τύμβος (χεύειν τύμβον, σῆμα), ἀναμιμνήσκων τοὺς ζῶντας τὸν φίλατον ἀποικόμενον. Συχναὶ δὲ ἦσαν καὶ αἱ χοαι (σπονδαὶ) οἴνου, ἔλαιου, μέλιτος πρὸς συντήρησιν τῆς ψυχῆς.—
300 δολόμητις δὲ Αἴγισθος, διότι οὐχὶ διὰ βίας, ἀλλὰ διὰ δόλου προέβη εἰς τὸν φόνον τοῦ Ἀγαμ., ἥρπασε τὸν θρόνον καὶ συνεζεύχθη τὴν μοιχαλίδα Κλυταιμήστραν.—
302 ἐν εἵπη οἱ Ὁμ. ἥρωες ἀποδίδουσι μεγάλην ἀξίαν εἰς τὴν ὑστεροφημίαν.—Τίς ἡ σημασία τῶν ὑποδείξεων τῆς θεᾶς;

306-23. **306-8** ἡτοι 155, φίλα φρονέων ἐκ φιλικῶν αἰσθημάτων, ἐκ φιλικῆς προθέσεως, θέλων τὸ καλόν μου, **ἀς τε** ὡς, δμοιωμ., (ἀγορεύει), **λήσομαι** ἐπιλήσομαι. — **309-13** ἐπιμένω παραμένω, ἐπείγομαι σπεύδω, +γεν. ὡς ἐφετ., ἡ μτχ. ἐνδ.: παρὸ δλην σου τὴν σπουδὴν πρὸς ἀπόπλουν, **δφρα τελ.**, **λοέω** (λοεσ-), ἀττ. λούω, lavo τεταρπόμενος ἀόρ. ἀναδιπλ.: ἀφ' οὐ στυλώσης διὰ τοῦ φαγητοῦ τὴν καρδίαν σου, **κίω** 22, κίον, μτχ. κιών, πορεύομαι, μτβτ. **κι-νέω**, τὴν κυρίαν ἔννοιαν ἔχουσιν αἱ μετοχαὶ = ἵνα πρῶτον λουσθῆς καὶ καλοφάγης καὶ κατόπιν καταβῆς, **τιμήεις** (-ῆς) -ήεσσα -ῆνεν βαρύτιμος, πολύτιμος, πρὸς τὸ δᾶρον, δ ἀναφ. συμπ., **ἔσται** θὰ σοὶ εὑρίσκεται, **κειμήλιον** (κεῖσθαι) πολύτιμον ἀντικείμενον, δπερ ἀποταμιεύεται καὶ ἀσφαλῶς φυλάσσεται, **ἔμέο** ἔμεῦ, **ἔμοι**, **οἰα** ἐξ ἔκει-

νων, δποῖα, φίλοι επίθ. ἐνεργ., ξεῖνοι ξείνοισι ἀντὶ τῆς ἀλληλο-
παθοῦς ἀντων. σχηματισθείσης δμοίως: ἄλλοι ἄλλοις: ἐν ἀμοιβαίω
πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ.—314-8 ἀμείβομαι 44, μὴ ἔτι, κατεργάνω
14, λιλαίομαι 15, ἢ μτχ. παρὰ τὸ πέρι 6 αἰτιολ.: ἐπειδὴ βιάζομαι
διὰ τὸ ταξείδιον (κυρ.: μὴ ζήτει νὰ μὲ κρατήσῃς ἀδιαφορῶν...,
παρὰ τὴν βιασύνην μου), σττι κε δ.τι ἄν, διδήποτε καὶ ἄν, δινώγη
(σε) πρκμ. ὑποτ. τοῦ ἄνωγα, κῆρος κῆρος οὐ. (κέαρ, cor cord - is,
καρδ·ia) καρδία, ὑποκ., δόμεναι δός (μοι), φέρεσθαι νὰ φέρω
μαζί μου, τοῦ σκοποῦ, ἀνερχομένω δταν θὰ ἐπιστρέψω, ἐλῶν (ἐκ
τοῦ κιβωτίου) ἀφ' οὗ ἐκλέξης, καὶ μάλα κ. ἐν ὠραῖον, καὶ πολὺ^ν
μάλιστα ὠραιῶν, δὲ ἀντὶ γάρ, ἔσται (ὑποκ. δῶρον), ἀμοιβὴ ἀνταλ-
λαγὴ, ἦν ὑπεδήλωσεν δ T 313, ἀνταπόδοσις: εἰς σὲ δὲ θὰ δοθῇ
ἄλλο δῶρον ἀξιον ἀνταλλαγῆς, ἀνάλογον κατὰ τὴν ἀξίαν πρὸς τὸ
ἰδικόν σου.—319-23 ἀρα λοιπόν, δρνις ἀ. θ. πτηνόν, δ. ὡς ἀνα-
στροφή, διαπέτομαι, διεπιάμην, πετῶν διὰ μέσου φεύγω, ἀνόπταια
αἰτ. οὐδ. πληθ. ἐπιρ. (ἀνὰ·δπαῖον φεγγίτης στέγης ἀνωθεν τῆς
ἔστιας, δπως φεύγῃ δ καπνὸς καὶ εἰσέρχεται φῶς): πετάξασα πρὸς
τὰ ἄνω διὰ μέσου τοῦ φεγγίτου ἔφυγεν, θῆκε ἐνέπνευσε, τῷ θυμῷ
ἐπιμερ., μένος θάρρος, τόλμην, ἐνθουσιασμόν, ἔτι μᾶλλον, πάροι-
θεν (ἐμπροσθεν) πρότερον: ἦ πρότερον κατὰ τὸν διάλογον, ησι
έαις, θαυμέω ἐκθαμβοῦμαι, ἐκπλήττομαι, κατὰ θ. ἐνδομύχως,
δίσατο διησθάνθη, τῷ ἐπῆλθεν ἦ ὑπόνοια.

310 λοεσσάμενος τὸ λουτρὸν καὶ τὰ καθαρὰ ἐνδύματα
ἥσαν συνήθως ἡ πρώτη περιποίησις ἡ παρεχομένη εἰς τὸν ξε-
νιζόμενον.—311 δῶρον δ ξενίζων προσέφερεν εἰς τὸν ξενιζό-
μενον, δτε ἀπήρχετο, δῶρον ἀναμνηστικὸν τῆς ξενίας, τὸ ξένιον,
ἀξίας ἀναλόγου πρὸς τὴν περιουσίαν του καὶ πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ
ξένου πολλάκις τοιοῦτον δῶρον ἀνταπέδιδε καὶ δ ξενισθείς.—Διὰ
τί δ μυστηριώδης τρόπος τῆς ἀναχωρήσεως τῆς θεᾶς;

324-66. 324-7 φῶς φωτὸς ἀ. ἀνήρ, ἐποίχομαι προσέρχο-
μαι, ἀείδω 154, περικλυτὸς 300 περίφημος, τοῖσι τοπ. ἐν μέσῳ αὐτῶν,
ἥτο ἦντο, ἐκάθηντο, λυγρὸς (lulg·eo) θλιβερός, ἐπιτέλλομαι διατάσ-
σω, ἐπιβάλλω, ἐκ Τροίης εἰς τὸ νόστον τὸ ἀντιπροσωπευόμενον διὰ
τοῦ δν.—328-31 κούνη κόρη, Ἰηάριος, περίφρων (ἢ περι·ἐπιτ.)
περίνους, μὲ ἔκτακτον φρόνησιν προικισμένος, συντίθεμαι φρεσὶ^ν
(ὅσα ἀκούω βάλλω μαζὶ εἰς τὸν νοῦν μου) ἀκούω, τοῦ ἀοιδήν,
ὑπερώιον ὑπερφόν, ἀνώγαιον (ἄνω πάτωμα) ὑπὲρ τὸν θάλαμον
(τὴν γυναικωνῖτιν), θέσπις κ. θεσπέσιος (θεός·σεπ., ἐννέπειν 1,

δν ὁ θεὸς μόνον δύναται νὰ εἴπῃ) θεσπέσιος, ἔξαίσιος, θεῖος,
κατεβήσετο μεικτ. ἀόρ., **οἶο δόμοιο** τῶν διαμερισμάτων της, **ἄμα**
τῇ γε ἀσύνδ. διασαφ. — **332-5 σταθμὸς** παραστάς, τέγος οὐ.
 (tego, στέγη) (ἔστεγασμένος) οἶκος, μέγαρον, **ποιητὸς** πεποιημένος,
πύνα (πυκ-ῆρς) στερεὰ (ἀνευ χασμάτων), **σχομένη** κατοῦσα, φέ-
 ρουσα, **κωῆδεμνον** οὖ. (κάρη δέειν) κεφαλόδεσμος, καλύπτρα, **λι-**
παρὸς 3 λαμπρός, στιλπνός, **ἄντα παρειάων** πρὸ τοῦ προσώπου
 (ῶστε νὰ φαίνωνται μόνον οἱ διφθαλμοί), **ἀμφίπολος** ἀνευ ἄρθρου,:
 ἀνὰ μία δὲ ἀμφίπολος, **κεδνὸς** (κήδομαι) προσεκτικός, πιστός, **ἄρα**
εὐθὺς. — **336-44 δακρύσασα** ἐναρκτ. ἀναλυθεῖσα εἰς δάκρυα, γάρ
 αἰτιολ. τὰ ἐν 339, **θελητήρια** τερψιθύμια, εὔθυμα ἄσματα, διασκε-
 δαστικά, **βροτῶν** ἀντικ., **ἔργα** ἄθλους, ήρωικὰ κατορθώματα,
κλεῖω (κλέος, κλέω) κλεῖω, ὑμνῶ, **παρήμενος** παρακαθήμενος,
 οὐ δὲ παράταξις ἀντὶ: ἐν ᾧ αὐτοὶ ἄς..., **ἀποπαύε** (ο), λυγέδς
 327, **τείρω** (tero, τέρετρον, τύρος, τρυπάω) διαπερῶ, κατατρώγω,
καθίκετο ἐπληξεν, **μάλιστα** ἐν μεγίστῳ βαθμῷ, **ἄλαστος** ἀλησμό-
 νητος, ἀφρόητος, **τοίην** μίαν τοιαύτην, τόσον μεγαλοπρεπῆ μορ-
 φήν, ἣ **κεφαλὴ** ὡς τὸ τιμιώτατον τοῦ σώματος, ἀντὶ τοῦ ὅλου προσ-
 ώπου,: μορφήν, **ἀνδρὸς** ἐκ τοῦ κεφαλῆν, **εὐρὺ** κτγρ. εἶναι εὐρέως
 διαδεδομένον. — **345-9 τί τ' ἄρα** διὰ τί λοιπόν, **φθονέω** ἐκ
 φθόνου ἐμποδίζω ὅ, τι εἰς ἄλλους προξενεῖ χαράν, **ἐρίηρος** (ἐρι-άρα-
 ρίσκω) πολὺ ἀφωσιωμένος, πιστός, ἀγαπητός, **ὅπη** ὅπως, **νόσος**
 ἢ καρδία, ἢ ψυχή του, **ὅρνυμι** ἐγείρω, **ὅρνυμαι**, ἀόρ. ὠρόμην,
 πρκμ. **ὅρωρα**, ἐγείρομαι, πετῶ: ὅπως πετᾶ ἢ ψυχή του, κατὰ τὴν
 ἐσωτερικὴν ὕθησιν (ὑπαγόρευσιν), **ὅρεξιν** τῆς ψυχῆς του, τῆς
 καρδίας του, **τ' τοὶ σοὶ**, ἥθ.: ἵσως δὲν εἶναι οἱ ἀοιδοὶ ὑπεύ-
 θυνοὶ τοῦ θλιβεροῦ περιεχομένου, τῆς τραγικῆς ὕλης τῆς λυγοῆς
 ἀοιδῆς 340, **ποθὴ** πού, ὡς νομίζω, **ἀλφηστῆς** ἀ. (ἀλφαίνω κερ-
 δαίνω): οἱ ἐπιμόνως ἐργαζόμενοι καὶ κερδίζοντες, οἱ ἐν ἰδρωτὶ τοῦ
 προσώπου των ἀποζῶντες. — **350-2 οὐ νέμεσις** 119 (ἐστὶ) δὲν
 δικαιούμεθα νὰ κατακρίνωμεν αὐτόν, **οἶτος** ἀ. μοῖρα (πάντοτε ἐπὶ
 κακοῦ), **Δαναοὶ** οὕτω καλεῖται πάντοτε ὁ ἐν Τροίᾳ ἔλλ. στρατός,
ἐπικλεῖω 338 ἐπαινῶ, ἐπικροτῶ, γενικῶς προτιμῶ, **τὴν ἐκείνην,**
ἥτις (ᾶν), **ἀμφιπέλομαι** ἀντηχῶ γύρῳ, ἢ **ἀμφι-** ἐν σχέσει πρὸς τὰ
 δύο ὅτα:, **ἥτις** πραγματεύεται νωπὰ γεγονότα, **ἀκουόντεσσι** ἀκού-
 ουσι. — **353-5 ἐπιτολμαέτω** ἀς κάμην ὑπομονὴν (διαρκοῦντος
 τοῦ ἄσματος), ἀς ἀκούῃ μὲ ὑπομονήν, **φῶς** 324. — **356-9 κομίζω**
 (κομέω, ἴπποκόμως...) ἐπιμελοῦμαι, κοιτάζω, **σ'** σά, **ἴσταμαι**

ἀργαλειός (ώς στηνόμενος δρυμιος), ἔποίχομαι τρέχω εἰς, καταγίνομαι ἐν σπουδῇ εἰς τὰς ἑργασίας, μελήσει θὰ είναι τὸ μέλημα, μῆδος τὰ λόγια, τί δικαιοῦται νὰ εἴπῃ ὁ εἰς καὶ τί ὁ ἄλλος, τοῦ (κτητ.) κράτος, διότι αὐτὸς είναι ὁ κύριος ἐν τῇ οἰκίᾳ.—**360-4** θαμβέω 323, πάλιν βεβήκει μετέβαινεν δπίσω, οἰκόνδε εἰς τὰ διαμερίσματά της, πόσις 14, 15, δφρα ἔως δτου, οἱ ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιμερ.—**365-6** δμαδέω (δμαδος ἀ. πλῆθος ἀνθρώπων θορυβούντων, θόρυβος) θορυβῷ φύρδην μείγδην, δ ἀρό. ἐναρκτ., ἥρχισαν νὰ..., δράσμαι ἐκφράζω τὸν πόθον: ἐν ζωηροῖς ἀλαλαγμοῖς ἔξεδήλωσαν τὸν πόθον, κλιθῆναι νὰ κατακλιθῶσι, παραὶ ἀρχ. τοπ. τῆς παρὰ: πλησίον, λέχος οὐ. (*λέχομαι κοιμίζομαι, λόχος ἐνέδρα, λοχάω-ῶ, ἄλοχος, λεχώ) κλίνη, λεχέεσσι τοπ.

326 νόστον λυγόδν οἱ Ἀχαιοὶ κατὰ τὴν ἐκ τῆς Τροίας ἐπάνοδον ἔπαθον πολλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τοῦ Αἴαντος τοῦ νιοῦ τοῦ Ὁιλέως, βασιλέως τῶν Λοκρῶν, δστις κατὰ τὴν ἀλωσιν τοῦ Ἰλίου βίᾳ ἀποσπάσας ἀπὸ τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς, εἰς δ ὡς ἵκετις εἶχε ζητήσει ἄσυλον, τὴν ἱέρειαν τοῦ ναοῦ Κασσάνδραν, θυγατέρα τοῦ Πριάμου, ἥχμαλώτισεν αὐτήν· ἀλλ' ἡ Ἀθηνᾶ ἔξοργισθεῖσα διὰ τοῦτο ἐπήγαγε κατὰ τὸν νόστον πολλὰ δεινά· δ ἀσεβήσας ἥρως συνετρίβη περὶ τὸν Καφηρέα, ναυαγήσας, δ Ἀγαμέμνων ἐδολοφονήθη, δ Μενέλαος καὶ δ Ὁδυσσεὺς περιεπλανήθησαν καὶ ἄλλοι ἔπαθον ἄλλα.—**328** ὑπερωιόθεν ἡ Πην. ἀπεσύρετο εἰς τὸ ὑπερῷον, δπου ἐφησύχαζε μόνη, χρησιμοποιοῦσα αὐτὸν καὶ ὡς κοιτῶνα. Ἐκεῖθεν ἥδυνατο διὰ τοῦ δπαίον τοῦ μεγάρου ν ἀκούσῃ τὸ ἄσμα τοῦ Φημίου.—**331** ἀμφίπολοι δύο. Αἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἡρωίδων καλοῦνται συνήθως δμωαί, ἡ δοριάλωτοι γυναῖκες ἢ ἀγορασθεῖσαι ἀπὸ πειρατῶν· μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν κυριῶν δὲ ὑφίσταται συνήθως μέγα χάσμα, ἄλλὰ τούναντίον οἰκεία ἀναστροφή, διότι ὡς πισταὶ θεράπαιναι δύνανται ν ἀπολαύσαι μεγάλης ἐκτιμήσεως καὶ φιλόφρονος εὐνοίας· τοιαῦται εὐνοούμεναι, ἐν κρείττονι μοίρᾳ τῆς συνήθους δμωῆς, ἥσαν αἱ ἀμφίπολοι, αἰτινες, εἰ καὶ ἥσχολοῦντο εἰς τὰς ἑργασίας τοῦ οἴκου, ἀπετέλουν τὴν ἀκολουθίαν τῶν δεσποινῶν ἢ δεσποινίδων. Βασιλεῖς καὶ βασίλισσαι ἐμφανίζονται δημοσίᾳ συνοδευόμενοι πάντοτε ὑπὸ θεραπόντων (διορυφόρων) καὶ θεραπαινῶν, συνήθως δύο. —**334** κρήδεμνον καὶ αἱ Ἀχαιίδες ἔξερχόμεναι δημοσίᾳ ἐκαλύπτοντο κατ ἔθος Ἀνατολικόν· πρὸς τοῦτο ἐφόρουν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τῆς κορυφῆς αὐτῆς τὴν καλύπτραν ἢ κρήδεμνον, ἐκ λινοῦ ὑφάσματος, ἄλλοτε

βραχυτέραν, ἄλλοτε μακροτέραν, κατερχομένην ἐκατέρωθεν τῶν παρειῶν καὶ δπισθεν τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τοὺς ὄμους, τὸν αὐχένα καὶ τὰ νῶτα, ὥστε τὸ πρόσωπον νὰ είναι ἐλεύθερον, ἐν ἀνάγκῃ καλυπτόμενον καὶ τοῦτο (ἐν φὲν Ἀνατολῇ καλύπτει καὶ τὸ πρόσωπον) πρβλ. καὶ τὴν καλύπτον τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἐλέου ἐν τῇ Δυτ. Ἐκκλησίᾳ παρεμφερῆ πρὸς τὴν Ὁμηρικήν.— 336 θεῖον διὰ τί καλεῖται οὗτος ὁ ἀοιδός;— 344 Ἑλλὰς παρ' Ὁμ. είναι μικρὰ χώρα καὶ πόλις ἐν Φθιώτιδι τῆς Θεσσαλίας, ἀνήκουσα εἰς τὸ κράτος τοῦ Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐν τῇ φράσει καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργος ἔχει εὑρυτέραν σημασίαν σημαίνουσα τὴν Βόρειον καὶ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα.— Ἀργος τὸ Ἀχαικόν, ἡ ἐπικράτεια τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐξ ἣς ὡς ἴσχυροτάτης ὠνομάσθη καὶ ὅλη ἡ Πελοπόννησος, ὡς ἐνταῦθα διὰ τῶν δύο τούτων τημημάτων δηλοῦται ἡ ὅλη Ἑλλάς· διὸν ἡ φράσις = πανταχοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν.— 347 Ζεὺς αἴτιος 33.— 349 Δαναοὶ κυρίως οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Ἀργούς, παρ' Ὁμ. πάντες οἱ ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντες Ἑλληνες.— 364 Ἀθήνη ὡς κηδεμὼν τοῦ ὅλου οἴκου τοῦ Ὀδυσσέως.— 365 σκιόεντα ἐν ἀντιμέσει πρὸς τὴν ἡλιόλουστον αὐλὴν τὸ μέγαρον ἐδέχετο τὸ φῶς μόνον ἀπὸ τῆς θύφας καὶ τοῦ ὅπαίου· ἐν ταῖς θερμαῖς χώραις τοῦ Νότου τὸ σκιερὸν είναι πλεονέκτημα τῆς κατοικίας πολύτιμον.— Ἔπεδρασαν οἱ λόγοι τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τὸν Τηλ.; Πῶς βλέπομεν τὴν σύζυγον τοῦ Ὀδ.;

367-424. 367-71 ἔχοντες ὑβριν ὑβρίζοντες (ὑπέρ, ἐν τῇ χοήσει ὑπερτέρας δυνάμεως φερόμενοι αὐθαδῶς, ἀλαζονικῶς), ἀκόλασταίνοντες, ἀσχημονοῦντες, **ὑπέρθιος** (μὲν ὑπερβάλλουσαν βίαν) αὐθάδης, βίαιος: ὃν ἡ ἀσχημοσύνη ὑπερέβη πᾶν ὅριον, **διάνυματι** 328, πρβλ. δαιτυμάν, βοητὺς-ύος θύρων, **τό γε ἐπεξ.** ἐκ τοῦ ἀκούέμεν: τοῦτο βέβαια, (**ἐν**)ἀλίγκιος ὅμοιος, **αὐδὴ** φωνὴ (αὐδάω).+ 372-3 ἡδθεν (ἡώς θ. πρωία) ἀπὸ πρωίας, αὔριον τὴν αὔγην, κίω 22, 311, **καθέξομαι** κάθημαι, συνεδριάζω, συσκέπτομαι, **ἀπόφημι**, ἀποείπω: ἐκφράσω παροησία, ἀπροκαλύπτως, καθαρὰ καὶ ἔαστερα, **μῆθος** 273, **ὕμιν** ἐγκλ. τύπ. ἀντὶ ὕμιν, **ἀπηλεγέως**, (ἀπηλεγής, ἀπὸ ἀλέγω, φροντίζω) ἀφροντίστως, ἀπροκαλύπτως.— 381-2 **ἄδα** ὡς ἦτο φυσικόν, **δδᾶξ** ἐπίο. διὰ τῶν δδόντων, πρβλ. πύξ, λάξ, **ἀποιξ**, δ. **φύντες** ἐν χ. σφιγκτὰ δαγκάσαντες τὰ χείλη, δ. δτι, διότι. — 383-7 **ἢ μάλα** δὴ ἐ βέβαια χωρὶς ἄλλο, ἀναμφιβόλως, **ὑψαγόρης** (ὑψι ἀγορεύω) κομπορρήμων, μεγάλαυχος, **μὴ σέ γ'** ἀπευχή: νὰ μὴ δώσῃ δ. θεὸς νὰ γίνης, **Κρονίων** Κρονίδης, δ. υἱὸς τοῦ Κρό-

Δ. Ν. ΓΥΔΗ. — Ὁμέρου Ὀδύσσεια A - E - Z. "Εκδ. IA'

νου, **ἀμφίαλος** 2 (ἀμφὶ-ἄλς θ.) περίκλυστος ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ὅτι εἶναι βασιλέα, γενεὴ δυνάμει τῆς καταγωγῆς σου, κληρονομικῷ ἀπὸ τοῦ πατρὸς δικαιώματι.—**388-93 ἄγαμαι**, ἡγασάμην, (θαυμάζω, φθονῶ) ἀγανακτῶ, ἀγάσσεαι ὑποτ. : καὶ ἀν δυσαρεστηθῆς κατ' ἐμοῦ δι' ὅ, τι εἴπω, καὶ τοῦτο καὶ αὐτὸ μάλιστα (βασιλεὺς εἶναι), **ἀρέσθαι** τοῦ ἄρνυσθαι δ, **Διός γε...** ἀφεῖ μόνον δ Z. νὰ ἥθελε νὰ παράσχῃ τοῦτο, **ἢ** φῆς ἀλήθεια φρονεῖς, φρονεῖς ἵσως, τεύχω 244. 277, δ πρκμ. μ. τέτιγμαι, ὑπρσ. τετύγμην, πολλάκις κείνται ἀντὶ τοῦ : εἰμί, ἦν, **κάνιστον** τὸ μέγιστον τῶν δυστυχημάτων, **ἐν ἀνθρώποισιν** ἐν τῷ κάσμῳ, **οὐδὲ μὲν γάρ τι** ἀλήθεια δὲν εἶναι ποσῶς **καὶ δὲν** (ἐστὶ) κτγρ. **τὲ-καὶ** ἀσύνδ. αἰτιολ., **αἰψα** εὐθύς, δῶ δνομ. αἰτ. ἀντὶ δῶμα, δ οἰκος, οἰ τῷ βασιλεῖ, δπερ ἔνυπάρχει ἐν τῷ βασιλευέμεν βασιλέα εἶναι, **τιμηστερος** 312 (ἐστὶ) τιμᾶται περισσότερον (ἢ πρότερον). — **394-8 ἀλλ'** **ῆτοι** ἀλλὰ τι νὰ γίνη ; **βασιλῆς** εὐγενεῖς δυνάμενοι νὰ προβάλωσιν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ θρόνου, **καὶ ἔχησιν παρ'** Ομ. ἢ ὑποτ. + ἀν ἢ κὲν ἐν κυρίαις (καὶ ἔξηρημ.) προτ. σημ. προσδοκίαν ἴσοδοναμοῦσα πρὸς μέλλ. δῷ. **ἔξει** ἢ εὐκτ. + **ἄν**, **λάβοι** **ἄν**, **τόδε** τὸ βασιλικὸν ἀξιώματα, **ἄνταξ** κύριος, οἰκοδεσπότης (ἄνασσα, ἀνάσσω), **ἡμέτερος** ἐκ τῆς οἰκογ. γλώσσης, δμῶς-ωδες ἀ. (δάμ-νασθαι) δοριάλωτος δοῦλος, θ. δμωὴ 147, **ληίζομαι** (λεία, ληίς θ.) λαφυραγωγῶ.—**399-404 αὐτει** ἀφ' ἑτέρου, **ἐν γούνασιν....** 267, **ὅς τις...** πλ. ἐρ. ἐπεξ. τοῦ ταῦτα, **ἔχοις** δύνασαι νὰ κατέχῃς, **οἰσιν** σοὶς, ὡς αὐτοπ. ἀντων. τιθεμένη ἐν τῇ ἀρχαιοτέρᾳ γλώσσῃ καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων : τοῖς σαυτοῦ, τοπ. 117, **μη ἔλθοι** παραχωρ. δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἔλθῃ, καλὰ θὰ κάμῃ νὰ μὴ ἔλθῃ, **βίηφι** δργ. (ἢ δργ. ἀντὶ γεν. ἢ δοτ.), **ἀπορρεαίω** ἀποσπῶ, + διπλ. αἰτ. κατὰ τὸ ἀφαιρεῖσθαι, **ναιετάω** διαφ. τύπ. τοῦ **ναιώ** δ1, : ἐφ' δσον ἢ Ιθ. (κατοικεῖ τὴν θέσιν τῆς) ὑφίσταται ἀκόμη.—**405-9 φέριστος** κ. φέρτατος, συγκρ. φέρτερος (φέρ.) παραγωγικώτατος, ἄριστος, γενναιότατος, **ἔρεσθαι** τοῦ εἰρεσθαι, μέλλ. εἰρήσομαι 180, δπτρδθεν πλ. ἐρ. ἀνεν ἐρωτηματικοῦ σημείου, **ποίης**, ποῦ εὐθ. ἐρ., ποῦ δέ νυ καὶ ποῦ λοιπόν, **γενεὴ** ἢ οἰκογένεια, **ἄρουρα-ης** θ. (ἀρόω ἀροτριῶ) γῆ καλλιεργήσιμος, **ἥ-ἥ** 175, ἀγγελήην π. **ἔρχομένοιο** εἰδησίν τινα περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ πατρός, γεν. ἀντκμ., φέρει ἐνεστ., διότι οἱ μνηστῆρες τώρα θὰ ἐμάνθανον αὐτήν, **ἴκω** κ. **ἴκανω** ἥκω, τόδε ἐπιθ. διορ. τοῦ συστ. ἀντκμ. ταύτην ἔδω τὴν ἔλευσιν, **ἔδω**, (**ἔ**)**ἔλδομαι** (Fελ-, velle, βούλομαι) ἐπιθυμῶ, **χρῆσο** οὐ. (χρῆ) χρεία, ἀνάγκη,: ποθῶν νὰ διεκπεραιώσῃ ἰδίαν του ἐπεί-

γουσαν ὑπόθεσιν.— **410-1 οἶον** ἐπιφ. πῶς, μὲ ποῖον τρόπον, ἀνα-
ίσσω 102 ἀναπηδῶ, ἀνατινάσσομαι, **ἀφαρ** εὐθύς, μετὰ μτχ. ὡς τὸ
εὐθύς, **οὐδέ** ὑπέμεινε καὶ δὲν κατεδέχθη νὰ μείνῃ, **γνώμεναι** σκο-
ποῦ: νὰ τὸν γνωρίσωμεν, νὰ κάμωμεν τὴν γνωριμίαν του, **οὐ μέν**
γάρ τι 392, δὲ **γάρ** αἴτιολ. τὴν ἔννοιαν: καὶ ὅμως ἡ σπουδὴ του
καὶ ὁ φόβος του ἡσαν ἀδικαιολόγητα· εἰχε τὴν στοιχειώδη ὑπο-
χρέωσιν νὰ παραμείνῃ νὰ τὸν γνωρίσωμεν, διότι· αἴτιολογεῖ τὸν
πόθον νὰ γνωρίσωσιν αὐτὸν· **κακὸς** ταπεινός, κοινός, τῆς κατωτέ-
ρας κοινων. τάξεως ἀνθρωπος, **ἄντα** Ἰωσας οὐδ. (δὲ 'Ομ. προσώπατα,
προσώπασι), δψις: εἰς τὸ ἰδεῖ(v). — **412-6 πεπνυμένος** μετὰ πολ-
λῆς περισκέψεως, δὲ 413 ἀπόκροισις εἰς 408, **πείθομαι** δίδω πίστιν,
ἔλθοι ἄγγελή, **θεοπροπίη** κ. **θεοπρόπιον** προφητεία, μαντεία,
ἐκ τοῦ **θεοπρόπος**, (θ. πρεπ., prec-or παρακαλῶ καὶ ἐρωτῶ, πρβλ.
τροgo) μάντις, **ἥν τινα** δποιανδήποτε, **ἔξερεώ-ομαι** ἔξερωτῶ, : διε-
ρωτῶσα τοὺς μάντεις περισυλλέγει.— **417-20. 417-8=180-1, φρεσὶ**
δὲ ἀλλ ἐνδομύχως, **ἔγρω** εἰχεν ἀναγνωρίσει.— **421-4 τρεψάμενοι**
στραφέντες, **ὅι** φρέντες, **δρχιστὺς** θ. δρχησις, **ἱμερόεις** (ἱμερος ἀ.
πόθος, ἱμερόομαι 41 ποθῶ) θελκτικός, **μένον** ἀνέμενον, **ἔπι** **ἔλθειν**,
ἔσπερος ἀ. ἐσπέρα, **δὴ** πλέον, **ἔβαν** ἔβησαν, **κακηέιω** (κατ-κείω
ἔφετ. τοῦ κεῖσθαι) ἐπιθυμῶ νὰ κατακλιθῶ.

'Ο **Ἀντίνους** καὶ ὁ **Εὔρύμαχος** οἵ σπουδαιότατοι καὶ **ἰσχυρό-**
τατοι τῶν μνηστήρων τῆς Πην.— **386 Κρονίων** 345.— **387 πα-**
τρώιον ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἡ ἡρωικὴ βασιλεία ἦτο κληρονο-
μική.— **393 ἀφνειδην-τιμηέστερος** πρόσοδοι τοῦ βασιλέως πρὸς
διατήρησιν τοῦ ἀξιώματος καὶ ἀξιοπρεπῆ παράστασιν εἶναι α') τὸ
τέμενος, κτῆμα τοῦ στέμματος, τὸ δποῖον ἀποχωριζόμενον ὑπὸ τῶν
ὑπηκόων ἐκ τῆς κοινοτικῆς χώρας καὶ δωρούμενον αὐτῷ ἐκαρποῦτο
κληρονομικῶς, β') οἵ νενομισμένοι φόροι, γ') προαιρετικὰ δῶρα,
δ') μερὶς τῶν λαφύρων ἐν πολέμῳ, ε') προσκλήσεις εἰς δείπνα καὶ
ζ') τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ λαοῦ τὰς δαπάνας τῆς ἔενίας
καὶ τῶν ἔενίων, τὰ δποῖα δωρεᾶ εἰς τοὺς ἔενους, τῶν δείπνων, τὰ
δποῖα παρέχει εἰς τοὺς εὐγενεῖς (οἶνον, βοῦς...). Τὰς τιμὰς ταύτας
διετήρησαν οἵ βασιλεῖς τῆς **Σπάρτης**· ἐτρέφοντο δημοσίᾳ δαπάνῃ
λαμβάνοντες διπλῆν μερίδα ἐν τοῖς συσσιτίοις, εἰχον τὰ βασιλικὰ
κτήματα ἐν τῇ Λακωνικῇ, ἐλάμβανον τὸ τρίτον τῶν λαφύρων ἐν πο-
λέμῳ, τὰ δέρματα πάγτων τῶν θυομένων, ἐν πολέμῳ δὲ καὶ τὰ νῶτα
αὐτῶν, ἐκ τῶν νεογῶν πάσης συὸς δέλφακα, προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι
κ. ἄ.— **394 βασιλῆες** μέλη εὐγενῶν οἰκων, βασιλικῶν γενῶν δυνα-

μένων νὰ λάβωσι τὴν βασιλείαν· δ σφετερισμὸς τοῦ ὀνόματος δει-
κνύει τὴν προαγώγην τῆς δυνάμεως τῶν εὐγενῶν καὶ τὴν μείωσιν
τῆς βασιλικῆς ἔξουσίας.—**398 ληίσσατο** ἐν πειρατικαῖς ἐπιδρομαῖς
εἰς ὅμορους χώρας, πρὸς ἃς δὲν διετέλει ἐν φιλικαῖς σχέσεσι 171.—
400 θεᾶν ἐν γούνασι 267.—**411 κακῷ** οἱ ἐλεύθεροι κάτοικοι
πάσης χώρας διηροῦντο εἰς τοὺς εὐγενεῖς καὶ τὸν δῆμον· οἱ εὐγενεῖς
πλὴν τῆς εὐγενείας καὶ τοῦ πλούτου ἐπιστεύετο ὅτι ἐλαίφθεοῦ (ὡς
διογενεῖς) συνεκέντρουν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν, **ἐσθλοὶ** καλούμενοι,
ἐν ᾧ οἱ τοῦ δήμου καλοῦνται **κακοὶ** καὶ ὑπάρχουσι καὶ σῆμερον
οἱ πιστεύοντες ὅτι μέλη βασιλικῶν οἰκων εἶναι εδδιάχριτα ἐκ τῶν
χαρακτηριστικῶν τῆς μορφῆς καὶ λέγουσιν ὅτι εἰς τὰς φλέβας αὐτῶν
ὅρει κυανοῦν αἷμα.—**416 καλέσασα** **θεοπρόπον** καὶ σῆμερον μω-
ραὶ γυναικεῖς περισυλλέγουσαι Ἀθιγγανίδας ἢ μαγίσσας ζητοῦσι
νὰ διερευνήσωσι δι’ αὐτῶν τὸ μέλλον.—**424 οἰκόνδε** οἱ μνηστῆ-
ρες δὲν ἔκοιμῶντο ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Ὁδ., ἀλλ’ οἱ μὲν Ἰθα-
κῆσιοι ἐν τοῖς ἴδιοις οἰκοῖς, οἱ δὲ ἄλλοι δπου ἔκαστος ἔξενίζετο.—
Ποία σήμερον ἡ στάσις τοῦ **T.** πρὸς τὸν μνηστῆρα; ποῖαι αἱ δια-
θέσεις τῶν μνηστήρων πρὸς τὸν νέον τοῦ βασιλέως;

ΓΛΩΣΣΙΚΑ - ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ε

Τὰ μεταξὺ α-ε. Ὁ Τηλ. συγκαλέσας ἀγορὰν τοῦ δήμου ἔκαυ-
τηρίασε τὰς ἀτασθαλίας τῶν μνηστήρων καὶ μάτην ἥξιστε τὴν κα-
τάπαυσιν αὐτῶν. Μετὰ τοῦτο ἐπιβὰς πλοίου ἀπέρχεται εἰς Πύλον
καὶ εἴτα εἰς Σπάρτην πρὸς τὸν Μεν., δστις ἀγγέλλει αὐτῷ ὅτι κατὰ
τὸν θαλάσσιον ἥρωα Ποωτέα ὁ πατήρ διατρίβει ἐν Ὥρυγίῃ, ἀδυ-
νατῶν νάποπλεύση δι’ ἔλλειψιν πλοίου.

28-42. 28-32 ἡ γ' ἐν. πρτκ. τοῦ ἡμι (αιο) λέγω, παρ'
ἄττ. ἐν τοῖς ἦν δ' ἔγω, ἢ δ' ὅς, εἴπε: ταῦτα λοιπὸν εἴπε, **ἀντίσιον** ηὔδα
συνήθωσ: ἀμείβετο, ἀπεκρίθη, 213, ἐνταῦθα: προσεφώνει, ἀπήγθυνε
τὸν λόγον, αἰτιολ. τὴν ἐν 30 ἀνατιθεμένην αὐτῷ ἐντολήν, **αὕτε** εἰς
τὸ σύ: σὺ πάλιν, ἀφ' ἐτέρου, τοὐλάχτστον, **τά τ' ἀλλα** περ καὶ εἰς
πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν εἶσαι κανονικῶς, **30-1=a** 86-7, **πομπῆ** ὑπὸ
τὴν ὅδηγίαν (καὶ προστασίαν), **οὔτε-οὔτε** εἰς τὸ νόστον.—**33-40**
πῆμα α 49, **σχεδίη** θ. σχεδία, πλοίον αὐτοσχεδίως (ἐκ τοῦ προχείρου)
κατασκευαζόμενον (τουρκ. σάλι) ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ κατὰ τοὺς κανόνας
τῆς ναυπηγικῆς ναυπηγούμενα, **πολύδεσμος** 2 ἡ συνδεδεμένη διὰ
πολλῶν δεσμῶν (ῆλων, σχοινίων...), καλοδεμένος, **στερεός**, **Σχερίη**

Σχεοία, ἔριβωλος 2 (ἔρι(ἐπιτ.)-βῶλος) ὁ ἔχων μεγάλους βώλους, παχύγειος, εὔφορος, **Φαίηκες** Φαίακες, γέγαντα κ. γέγονα (γεν-γα-ῶς τεν-, τα-, τείνω), **ἀγχιθεος** ὁ ἄγχι ἐγγὺς α 157 θεῶν, ὡς πρὸς τὴν καταγωγὴν) πλησιέστατος συγγενῆς τῶν θεῶν: κατάγονται, ἔχουσι στενὴν συγγένειαν πρὸς, **περὶ** (ἐπιφ.) περισσῶς, **κῆρι** (τοπ.) ἐν τῇ καρδίᾳ, ἐξ ὅλης καρδίας, ἐγκαρδίως, **θεδν** ὡς ἀναστροφή, **χαλκὸς**... χαλκᾶ... σκεύη, ἐσθῆτα 165 ἴματισμός, **ἄλις** ἐπίο. ἀρκετά, σωρηδόν, ἐν ἀφθονίᾳ, **πολλὰ** εἰς πάντα τὰ προειδημένα, **ἔξηρατο** ἀρό. τοῦ ἔξαρνυσθαι δη̄ ἔξαιρεσθαι ἀποκομίζειν, κερδίζειν, **ἀπήμων** ἀπαθής, ἀβλαβής, **λαγχάνω** λαμβάνω διὰ κλήρου, **ἄισα** θ. μερὶς (aequus), **ληῖς-ίδος** θ. λεία, λάφυρα, ἐκ τούτου ληῖζομαι α 398, ἀπὸ λ. εἰς τὸ αἴσαν.—**41-2** ὡς πρὸς τὸ μοῖροῦστι: οὕτως εἶναι μοιραῖον δι' αὐτὸν, αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρά του, ὡς ἐλέχθη 32-40, **ὑψόροφος** 2 ὁ ἔχων ὑψηλὴν ὁροφήν, ὑψηλός.

28 Ερμείας α 48 νῖος τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας, θυγατρὸς τοῦ Ἀτλαντος α 52.—**30 νύμφη** α 14.—**ἐνυπλόκαμος** α 86.—**34 Σχεοίη** χώρα, ἥν ἐφαντάζοττο ΒΔ τῆς Ἰθάκης, ταυτίζομένη πρὸς τὴν νῆσον Κέρκυραν καὶ οἰκογένειη ὑπὸ τῶν Φαιάκων.—**ἀγχιθέων**, διότι ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ἀλκίνους ἦτο ἐγγονος τοῦ Ποσειδῶνος, αὐτοὶ δὲ κατά τινα παράδοσιν ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς Γῆς ὡς οἱ Κύκλωπες καὶ οἱ Γίγαντες.—**40 ληίδος αἴσαν** πᾶσαν πολεμικὴν λείαν ἔχωριζον οἱ μετασχόντες τῆς στρατείας στρατιῶται εἰς τὴν μερίδια, διαγεμόμενα μεταξὺ αὐτῶν διὰ κλήρου· ἀλλὰ πρὸ τῆς διανομῆς τὰ κάλλιστα τῶν ἀντικειμένων τῆς λείας ἢ πρόσθετόν τι μερίδιον ἔξεχωρίζετο ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐδίδετο τιμῆς ἔνεκα εἰς τὸν ἡγεμόνα, καλούμενον **γέρας**, μετὰ τοῦ κληρούμενου εἰς αὐτὸν μεριδίου, πρβλ. καὶ α 393.

43-84. 43-9 οὐδ' ἀπίθησε λιτότης: εὐθὺς ὑπήκουσε, **διάκιταρος** **Ἀργεΐφόντης** α 38, 84, **44 6=α 96-8, ἀμβρόσιος κ. ἀμβροτος** (α(στ.) βροτὸς θνητός, ἐκ δ. μορ., μορ., πορς μορούς, μβροτὸς (ώς μεσημ(ε)ρία μεσημβρία), ἐν συνθ. ἀ-βροτος, ἀλλ' ἀπλοῦν βροτός) ἀθάνατος, θεῖος, αἰώνιος, ἀφθαρτος, **φέρον** συνήθως ἔφερον, μὲν α 71, **ὑγρὴ** ὡς οὖσ. θάλασσα, πρβλ. **ἡπειρος, χέρσος, ἔηρα,** **ἀπειρων-ονος** (ἀ-πείρατα πέρατα) ἀπειρος, ἀπέραντος, **πνοιὴ** θ. πνοή, **ἄμα π. ἀνέμοιο** συγχρόνως μὲ τὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου, ἀμιλλώμενον μὲ..., τῇ ἥ. **θέλγει** μαγεύει, ὑπνωτίζει, ἀποκομίζει ὁμ. ματα θέλγειν) ἐθέλει, τοὺς δὲ ἄλλους δέ, **ὑπνώσω** ὑπνώτιω, **ὑπνώσαταις** ἐσχημ. κατὰ τὰ εἰς-άω α 32, **κρατὺς** (ἐξ οὐ κράτιστος, ὡς ἡδὺς-

ηδιστος) κρατερός.—**50-4** ἐπιβαίνω πατῶ ἐπάνω, ἔμπεσε ἐπεσεν,
ἔροιφθη μέσα, σεύατο ἀρό. ἄσιγμος. ὡς ἔχενα, τοῦ σεύομαι, ἀρό.
καὶ ἐσσύμην, προκ. ἔσσυμαι, ἐσσύμην, τίθεμαι εἰς ταχεῖαν κίνησιν,
ὅρμη, πετῶ, ἐπὶ ἡσμα ἐπάνω εἰς τὰ κύματα, λάρος ἀ. γλάρος,
δεύω-ομαι βρέχω-ομαι (παρ^ο ἡμῖν ἐν τῷ ἀναδεύω ἀναβλύζω), ἀληθ.
θ. ἀλμυρὸν ὅδωρ, θάλασσα (προβλ. σῆμ. ἀρμη), πυκνινὰ αἴτ. πυκνό-
πτιλα, ἀγράσσω (ἄγρη α) ἀγρεύω, ψαρεύω, ἀτρύγετος α 72,
δχέομαι (α 68, γαιήχος) ἐποχοῦμαι, φέρομαι: διωλίσθησε, πο-
λέεσιν πολλοῖς: ἐπὶ τῶν ἀτελευτήτων κυμάτων, ἵκελος 3 κ. εἴκε-
λος 3 (Feik-, Fix-, ἐ οικ α) ὅμοιος.—**55-8** τὴν νῆσον τὴν πολλά-
κις μνημονευθεῖσαν. ἦ αἴτ. τὸ τέρμα, τηλόθι κ. τηλοῦ α 22: μεμα-
κρυσμένην, ἀπωτάτην, ἔνθα τότε, λοειδῆς 2 (ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ
ἴου) σκοτεινός, βάσις πατήσας, ἥπειρος ὅρδες εἰς τὴν ἔηράν (καὶ περὶ
νῆσου: ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν θάλασσαν), ἥιεν ἦει, δφρα ἔως δτου,
σπέος α 15, τῷ ἔνι ἀναστῷ. ἐνὶ τῷ, ναίω κ. ναιετάω α 51, τέ-
τμεν α 218, ἔνδοθι ἔνδον.—**59-62** ἐσχαρόφιν ἀντὶ ἐσχαρῆφιν
ῶς ἔξ ὁν. ἐσχαρον, ἐπ^ο ἐσχαρόφιν ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἑστίας, ὀδμὴ
θ. (δέω, ὀδωδα, δθ-) ὀσμή, εὐωδία, κέδρος θ. τὸ κέδρον, δένδρον
παρεμφερές πρὸς ἔλατην, εὐκέατος 2 (εὐ-κεάζω διασχίζω) εὐκόλως
διασχιζόμενος, θύνον ἦ μετ' εὐόσμους ἔύλους κυπαρισσοειδῆς θύνια (νῦν
τούγια, Θύνια), δαίω (δαF-, δανλός, δαλός, δαῖς-δάς) καίω, τηλόσε
δὲ παράταξις ἀντὶ: οὔτω μέγα (πῦρ), ὕστε..., δαιδιάω (ἀοιδὴ) ἐπι-
τεταμ. τύπ. τοῦ ἀείδω ἔδω, δψ θ. (vox) φωνή, κερκίς θ. σαΐττα,
ἐποίχομαι πηγαίνω καὶ ἔρχομαι (διὰ τὸ πλάτος τοῦ ὑφαινομένου
ὑφάσματος), ἴστος 357: πρὸ τοῦ ἀργαλειοῦ.—**63-9** σπέος ἀμφὶ
ἀναστροφὴ τῆς ἀμφὶ μὴ ἀνοβιθαζούσης τὸν τόνον, τηλεθόων-ωσα
3 (τηλεθάρ ἐκτενέστ. τύπ. τοῦ θάλλω) εὐθαλής, θαλερός, κλήθρη-α
θ. δένδρον ὑδροχαρές, κλῆθρος ἦ κλέθρα, αἴγειρος θ. μαυθολεύκη,
τανυσίττερος 2 (τανύω τείνω, τεντώνω) ἀπλώνων, τεντώνων τὰ
πτερά, εύνάζομαι (εύνη κλίνη) κοιμῶμαι, κουρνιάζω, σκάψω-ωπδε
ἄ. (σκοπ-έω) εἶδος γλαυκός (ἐκ τῶν ἀτενῶν ὄφθαλμῶν) ἦ: εἶδος
φιλοσκώμμονος πτηνοῦ, ὅπερ ἀπομιμεῖται τὰς φωνὰς κακοκήλως
(σκλώπτα, moqueur), λεηξ -ηκος ἀ. λέραξ, κορώνη θ. κουρούνα, τα-
νύγλωσσος 2 (*τανύ-ς, τάρν-μαι τείνομαι) δ ἀπλώνων τὴν γλῶσσαν,
εινάλιος (ἐν ἀλί θ.) θαλάσσιος, τὲ α 59, μέμηλε προκ. τοῦ μέλειν
προσωπικ.: αἴτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ἔργα τῆς θαλάσσης, ἔχουσι
νὰ κάμωσι μὲ τὴν θάλασσαν, ἦ ἀναφ. πρότ. ἐπεξ. τοῦ εινάλιαι, ἦ
δὲ προεξαγγέλλει τὸ ὑποκ. ἡμερίς, δηλοῦν καὶ τὴν μετάβασιν εἰς τὶ

νέον: ἄλλος ίδον καὶ ή... ήμερος-ίδος θ. ἀμπελος, κλῆμα, κληματαριά, ήβάω (νεάζω, ἀκμάζω) ἀπολύω ἀφθόνους βλαστούς, σφριγῶ, τανύω (*ταρύς, τανύγλωσσος), τείνω: ήτο ἐξηπλωμένη, περὶ σπέσος γύρω ἀπὸ τὸ..., γλαφυρὸς α 15, τεθήλει, ὑπροτι, τοῦ θάλλειν, : ἐκρέματο δὲ βρίθουσα τροφανῶν σταφυλῶν.— 70-3 πίσυρες αἰολ. τέσσαρες, ἔξεινης α 145, δέον ἔτερον, λευκὸς διαυγής, δοτ. συνοδ., ἄλλυδις ἄλλοσε, ἄλλῃ, τετραμμέναι ἀ. ἄλλῃ ἐκάστη ἐστραμμένη πρὸς διάφορον κατεύθυνσιν, ἀμφὶ ὀλόγυρα ἀπὸ τὰς πηγάς, μαλακοὶ διὰ τὸ ὑγρὸν τοῦ ἐδάφους καὶ τὰς μαλακὰς πόας, θηλέω θάλλω, είμαι κατάφυτος ἐκ θαλεῶν.— 83-5 ἐνθα ἔκει, ἔπειτα τότε, ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, κατόπιν τῶν θελγήτων τοῦ τοπίου, καὶ ἀθάνατος περὶ καὶ ἀθάνατος ἀκόμη, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀθάνατοι, ἔπειταθῶν ἐὰν ηθελον ἐπισκεψθῆ, θηέομαι ἀττ. θεάομαι: ηθελε καταληφθῆ ὑπὸ θαυμασμοῦ, καταπλήξεως, ησιν ἔαις, ἐνθα ἔκει, πρὸ τοῦ σπηλαίου.— 76-80 αὐτῷ ἐπεὶ δὴ ἀφ' οὐδὲ πλέον, θηήσατο ἐῷ θυμῷ παρετήρησε μετ' ἐνδομύχου θαυμασμοῦ, ἄρα μετὰ τοῦτο, δια θεάων α 14, ἀγνο(ι)έω, οὐδὲ ηγνοίησε λιτότ. καὶ τὸν ἀνεγνώρισε πολὺ καλά, ἀντην (ἀντὶ) κατὰ πρόσωπον εἰς τὸ ίδουσα, γάρ τε πατημε (=nam), ἀγνώσ-ώτως 1 ἀγνωστος, κτγρ., οὐδὲ εἰ καὶ ἀν ἀκόμη, ἀπόποσθι μαχόν.— 81 Ζ οὐδὲ ἄλλὰ δέν, ἄρα δις ἀνέμενε (νὰ εῦρῃ), μεγαλήτωρ-ορος (μ. ητορ) μεγαλόκαρδος, πάρος περὶ ἀκριβῶς πρότερον (κλαῖε ήμενος, ήστο κλαίων), ἔρεχθω σπαράττω, κατατρύχω, βασανίζω, στοναχὴ (στέρω-τάχω) στεναγμός.

Αργειφόντης α 37, διάκτορος α 84. — 44 πέδιλα α 96. — 45 ἀμβρόσια πᾶν δ. τι ἀνήκει τοῖς θεοῖς εἶναι ἄφθατον καὶ αἰώνιον.— 46 ἀμα πνοιῆς ἀ. δ. θεὸς εἶναι προσωποποιία τοῦ ἀνέμου· ως δ ἀνεμος πέμπεται ὑπὸ τοῦ Διός, οὗτο καὶ δ 'Ερμῆς εἶναι ἄγγελος αὐτοῦ· ως δ ἀνεμος περιφέρεται τῇδε κάκεῖσε, οὔτω καὶ δ 'Ερμῆς ἐγένετο ὁ θεὸς ἡγήτωρ, ἡγεμόνιος, ἐνόδιος, ὅδηγὸς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐν ταῖς διασταυρώσεσι τῶν ὁδῶν πολλῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχον οἱ ἔρμαι (προβλ. τοὺς ἔρμας τῶν Πεισιστρατιδῶν, περὶ ὧν ἵδ. τὰ ήμέτερα Διδακτικὰ σ. 73-4 καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ μόνου εὑρεθέντος ἔρμοῦ αὐτῶν ἐν Ἀθην. Πολ. Πιν. Γ' 3 τῆς ήμετέρας ἐκδόσεως)· ως δ ἀνεμος (θύελλαι α 241) κλέπτει, οὔτω καὶ δ 'Ερμῆς· ως δ ἀνεμος συρίττει (ἄρδει ως ἀοιδὸς καὶ μουσικός), οὔτω καὶ δ θεὸς εἶναι ἐφευρετὴς τῆς λύρας. Ἐπειδὴ δὲ η ψυχὴ διοικάζει πρὸς πνοήν, δ θεὸς κατάγει εἰς τὸν "Αδην τὰς ψυχὰς τῶν

ἀποθανόντων, ἀλλὰ καὶ ἀνάγει ἐκεῖθεν, κρατῶν χρυσῆν δάβδον (ἔξ ής χρυσόφρατις), δι' ής ἀποκοιμίζει πάντα, ὅστις θὰ ἡτο πρόσκομμα εἰς τὸν δρόμον του.— **50 Πιερία** χώρα πρὸς Β καὶ Α τοῦ Ὀλύμπου.— **60 αἰθὴρ** α 67.— **πόντος** ὑποτίθεται ή ἐν ΒΔ τῆς Ἐλλάδος ἀπέραντος θάλασσα, ή ὑπ' οὐδενὸς πλοίου διαπλεομένη, η περιβάλλουσα τὴν νῆσον Ὡγυγίαν.— **61 ἀσιδιάσουσα** ἵσως τὸ ἄσμα ἡτο ὁνθμικόν, πρὸς τὸν ὁνθμὸν τοῦ ὅποίου ή Νύμφη ὕφαινεν. Καθ' ὅλους οἱ ἀρχαῖοι Ἐλλήνες συνήθιζον νὰ συνοδεύωσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν καὶ δι' ἄσματος, καθιστῶντες αὐτὴν οὕτω κουφοτέραν καὶ τερπνοτέραν· οὕτω μνημονεύονται φέδαι Ιματῖοι (τῶν ἀντλούντων ὕδωρ), ἐπιμύλιοι (τῶν μυλωθρῶν), λυτιέρσαι (τῶν θεριστῶν), ἐπιλήνια (κατὰ τὴν θλῖψιν τῶν σταφυλῶν), βαυκαλήματα τῶν μητέρων, ἐρετικαί, ποιμενικαὶ κ. ἄ. — **64 εὐώδης κυπάρισσος** κατὰ τὰς θερμοτέρας ήμέρας ἀναδίδει ἀναθυμιάσεις εὐαρέστου δσμῆς.— Τί σκοπεῖ ὁ ποιητὴς παριστῶν καὶ αὐτὸν τὸν θεδν Ἔρμην θαυμάζοντα τὰ κάλλη τῆς Ὡγυγίας; Τί παρατηροῦμεν εἰς τὴν περιγοαφήν;

85-147. **85 90 ἐρεείνω, ἐρέω-ομαι, εἴρωμαι** ἐρωτῶ, ἐρεύνω βάλλω νὰ καθίσῃ, καθίζω, φαεινὸς 3 (φάος φῶς, φαεσ-νὸς) ἀπαστράπτων, ἀκτινοβολῶν, σιγαλόεις 3 στιλπνὸς (διὰ τὴν λειότητα καὶ στίλβωσιν), τίπτε α 225, χρυσόφραπις-ιδος (χ., Φραπ.-, δάβδος, ρόπαλον) δ φέρων χρυσῆν δάβδον, ειλήλουνθα ἴων. ἐλήλυθα, **αιδοῖος** α 139 ἀξιοσέβαστος, ἀξιότιμος, φίλος πεφιλημένος, τὰ ἐπίθ. παράθεσις τοῦ ὑποκ.: Ἔρμη, ὅστις μοὶ εἰσαι ἀξιότιμος καὶ πεφιλημένος, διὸ περιβάλλω διὰ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης, διὰ τί..., **πάρος** 82, **θαμίζω** α 143 συχνάζω, ἐπισκέπτομαι συχνά.: ἐν τούτοις (μὲν μήν) ἄλλοτε (πρότερον) τούλάχιστον ποσῶς δὲν ἐσύχναζες ἔδω, **αὐδάω** α 371 λέγω, φρονέεις ἔχεις μέσα σου, **θυμδὸς** α 4, 107, **ἀνώγω** α 269: εἶμαι εὐχαρίστως πρόθυμος, **τετελεσμένον** περὶ πράγματος, περὶ τοῦ ὅποίου ἔξ ίδιας πείρας γινώσκομεν διὰ ἔχει ἥδη καὶ ἄλλοτε ἐκτελειθῆ, ἐπομένως δύναται καὶ σήμερον νὰ ἐκτελεσθῇ: ἐκτελέσιμον.— **92-4 ἀμβροσίη (-α)** ή τροφὴ τῶν θεῶν, **νένταρ** οὐ. τὸ ποτὸν τῶν θεῶν, **κεράννυμι...** κυρ. οἰνον μεθ' ὑδατος, ἐνταῦθα καταχρηστικῶς κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην συγνθειαν: ἔχουσεν εἰς τὸν κρατῆρα, διόπθεν ἥντλει διὰ πρόχου (καννατιοῦ) καὶ ἐκέργνα εἰς τὸ ποτήριον, **ἔσθιω** καὶ **ἔσθιω** ἔδω.— **95 8 δειπνέω** α 124, **ἥρασον**, ἀδό. τοῦ ἀραρίσκω α 280: ἐστύλωσε τὴν καρδίαν του, ἐκαρδοπιάσθη, **ἔδωδή,** **ἔδώδιμος,** **ἀμειβομαι** α 44, 63, **εἰρωτᾶς** παράταξις ἀντί: ἐπειδὴ ἐρωτᾶς με, **αὐτὰρ** (αὐτε ἄρα)

ἐν τῇ κυρ. σημ. λοιπὸν ἐγὼ ἀφ' ἑτέρου, ἐννέπω α 1 (σεπ., ίπ-καμ
θε(σ)-σπέ-σιος, θέσπις α 328), ἐνισπήσω κ. ἐνίψω, ἐπισπον, λέγω,
τὸν μῆδον δ, τι ἔχω νὰ εἴπω, *νημερτέως* α 86, εἰλικρινῶς, *κέλο-*
μαι (κελ-, κελεύω) κελήσομαι, ἀδρ. ἀναδιπλ. κε κ(ε)λ-όμηγ, κε-
κλόμηγ, προτρέπω.—99-104 ἡνώγει υπρστκ. τοῦ ἄνωγα, πρκμ.
ἐν σημ. ἐνεστ. προτρέπω, πρστκ. *ἄνωχθι*, τις δ' αἰτιολ. τὸ οὐκ
ἐθέλοντα, *τοσσόνδε* ἀπὸ τῆς Πιερίας μέχρι τῆς Ωγυγίας 50, ὅπερ
δεικνύει, *ἀσπετος* 2 (α(στ.)-σεπ., ἐννέπω) ἀρρητος, ἀπέραντος, ἐπί-
τασις διασαφοῦσα τὸ *τοσσόνδε* ὡς ἐπιφώνησις, *οὐδὲ* καὶ δέν,
εἰσάγον παρατακτικῶς μετὰ τὸ *ἀσπετον* β' τὸ αἴτιον τοῦ οὐκ ἐθέ-
λοντα, τὸ ἔρημον καὶ ἀκατοίκητον τοῦ ἀπεράντου χώρου, *οὐδέ* τις
(ἔστι), *πόλις* βροτῶν τις γενική; *ἄγχι* α 157, συγκ. *ἄσσον*,
ὑπερθ. *ἄγχιστα*, *φέξω* *Ιερὰ* α 47, *ἐκατόμβη* α 25, *ἔξαιτος* 2 (ἐξ
-αι-νυμαι λαμβάνω), *ἔξαιρετος*, *ἐκλεκτός*, *ἔστι* *ἔξεστιν*, είναι δυνα-
τόν, *μάλ'* οὐ πως καθ' οὐδένα ἀπολύτως τρόπον, *παρέρχομαι*
(προσπερνῶ) ὑπεκφεύγω, *νόσος* θέλησις, *αλγίοχος* (ἔχων αλγίδα) ὁ
φέρων τὴν αλγίδα (άισσω α 102), *ἀσπίδα* (τοῦ Διός), ήτις τινασ-
σομένη ἔτρεπε τοὺς ἀντιπάλους εἰς φυγήν, ή δ' ἐπὶ τῆς (κατ)αλγί-
δος ὅγούμενος, θυελλώδης, *ἄλισώ* (ἄλιος μάταιος) ματαιώνω.—
105-15 *διξυρὸς* 3 (διξὺς θ., ἐκ τοῦ ἐπιφ. οὐ, ἀθλιότης, δυστυ-
χία) *ἀθλιος*, *ἀξιοδάκρυτος*, *ἀξιολύπητος*, *ὑπρθτ.*, *διξυρώτατος*, *ἄλλων*
ὧς ἐκ συγκρ. : ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλους, ἔξ δλων, ante alios, τοὶ¹
σοὶ, τῶν (δεικτ.) *ἄνδρον* διαιρ. ἐκ τοῦ ἄνδρα, *ἡνώγειν* γ' προσ.
ἐκ τοῦ *ἡνώγεεν*, δ πρτκ. (ὑπρστκ. 99), διότι δ 'Ερ. ἀποβλέπει εἰς
τὴν στιγμήν, καθ' ήν ἐλάμβανε τὴν ἐντολήν, *νῦν* *ἀποπεμπέμεν*
ν' ἀφήνης ἐλεύθερον νὰ φύγῃ, *αίσα* θ. 40 μοῖρα, τῆς δε ἐνταῦθα,
πρὸς τὸ δλέσθαι, *νόσφιν* 20, ἔτι ἀκόμη, καὶ πάλιν πρὸ τοῦ θανά-
του του, πρὸς τὸ ἰδέμεν.—116-20 *φριγέω* (φρίγος, frigus) κατα-
λαμβάνομαι ὑπὸ φρίγους, παγώνω. 117=α 122, *σχέτλιος* σκληρός,
ἄνευ συμπαθείας, *ζηλήμων* (ζηλέω) ζηλότυπος, φθονερός, κτγρ.
ἔξιοχον *ἄλλων* δσον οὐδὲν ἄλλο πλάσμα εἰς τὸν κόσμον, οὐ τε
ἄναφ. αἰτιολ., *ἄγαομαι* κ. ἄγαμαι, ἀγασθε μετ' ἐπενθ. α μετὰ
τὴν συναίρεσιν α 39,+δοτ. ζηλεύω, φθονῶ, *εὐνάζομαι* 66, *ἀμ-*
φαδίην, ἔξ ἐπιθ. ἀμφάδιος, ὡς ἐπίο. πρὸς τὸ εὐτάζεσθαι, κ. ἀμ-
φαδόν, ἀμφαδά ἀναφανδόν, ἐν φανερῷ, ἐν νομίμῳ γάμῳ. δστις
παρ' 'Ομ. καλεῖται ἀμφάδιος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς μιστικὰς ἐρωτι-
κὰς σχέσεις, τις (θεὰ) οἰαδήπστε θεά, *ποιήσεται* υποτ. ἀσρ. ἐκλέξῃ
δι' ἑαυτήν, *ἀκοίτης* α 39 δ σύζυγος, φίλον ἀ. κτγρ. τοῦ νοούμε-

νου ἄνδρα τινά. — **121-8** ριδοδάκτυλος ή ἔχουσα ριδόχρους δακτύλους, ἔλετο εἶλετο, τόφρα κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον (τῆς συμβιώσεως), ἡγάσθε ἐκηρύξατε ἐκ ζηλοτυπίας ἄγριον πόλεμον, δῆτα 160, φ. ζώοντες οἵ ἀπόνως καὶ ἀμερίμνως ζῶντες, ἀγνὴ διὰ τὴν αὐστηρὰν παρθενίαν της, ἐποιχομαι ἐπέρχομαι, προσβάλλω, ἀγανὸς 3 μαλακός, γλυκύς, ἀνώδυνος, η δοτ. ἐκ τοῦ ἐποιχομένη, κατέπεφνον ἀδό. ἀνευ ἐνεστ. ἐκ δ. φεν-(φον-ος), μετ' ἀναδ. φέ φ(ε)ν-ον: πέφνον, ἐφόνευσα, ὅς δ' (ἡγάσθε), μίγη παθ. ἀδό. β' τοῦ μείγγυνσθαι συνεκοιμήθη, φιλότης θ. ἔρως, εὐνῆ τοπ. η δηλη ἐκφρασις: συνεκοιμήθη ἐξ ἔρωτος, εύκω (ύπείκω) ἐνδίδω: ἐνδώσασα εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς καρδίας της, ἀκολουθήσασα τὴν καρδίαν της, νειδὸς θ. (γῆ, νέος, ὑπερθ. νείατος ἔσχατος, κατώτοτος) κτῆμα κείμενον εἰς βαθούλωμα, γούπατον, βαρικόν, τρίπολος 2 (πέλομαι) τρεῖς φροδάς γυρισμένος, ἀροτριαμένος, τὸ ἕαρ, θέρος καὶ φθινόπωρον πρὸ τῆς σπορᾶς, οὐδὲ ἀλλὰ δέν, ἀπυστος 2 α 242: ἀλλὰ δὲν παρέμεινεν ἐν ἀγνοίᾳ, δὲν ἐβράδυνε νὰ φθάσῃ τοῦτο εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ Διός, δῆτα 49, 203, ἀργῆς-ῆτος 1 (ἀργὸς λευκός, ἄργ-ιλος, ἄργυρος, ἐν-αργῆς) ἀπαστράπτων, ἀστραπήβόλος.—**129-36** αὖ πάλιν, μοὶ πρὸς τὸ ἀγασθε κ. παρεῖναι: διότι ἔχω εἰς τὸ πλευρόν μου, βροτὸς α 32, μὲν μήν, δμως, σαδὼ σάζω, βεβαδε-ῶτος βεβηκώς, τρόπις-ιος θ. τὸ κατώτατον μέρος τοῦ σκάφους, η δοκὸς (καρῆνα), εἰς ην προσαρμόζονται αἱ πλευραί, : καθ' ην στιγμὴν είχε κρεμάσει τοὺς πόδας του περὶ τὴν τρόπιν, ἐν φέκαθητο ἵππαστι ἐπ' αὐτῆς, οἶον ἀνευ τῶν ἑταίρων, διασπορύμενον ἐν 133, ἐλάσας πλήξας, κεάζω σχίζω, συντρίβω (πρβλ. Καιάδας βάραθρον, σχισμή), οἴη ηθ., οἰνοψ-οπος ἔχων τὴν ὄψιν τοῦ οἴνου, ὑπόμαυρος, σκοτεινὸς (η καὶ ὑπέρυθρος, κόκκινος περὶ τὴν ἀνατολήν, δύσιν), [έσθλδς 3 α 95, ἀπέφθιθεν ἀπεφθίθησαν, τοῦ ἀποφθί(ν)ω, ἔξ οὖ καὶ μ. ἀδό. ἀπεφθίμην ἀφανίζομαι, ἔξολοιθρεύμαι, ἀρα ἔπειτα, πελάζω (πέλας πλησίον) φέρω πλησίον], μὲν ἀληθῶς, φιλέω φιλοξενῶ, τρέφω περιποιοῦμαι, ἀγήραος ἀτ. ἀγήρως.—**137-40.** 137-8=103-4, ἔρρω ἔρχομαι η πηγαίνω ἐπὶ κακῷ μου, πρβλ. ἔρρο' ἐς κόρακας, ἔρρετω ἃς ὑπάγη εἰς τὴν δογὴν (εὔχην) τοῦ θεοῦ, η προστκ. παραχώρησιν, ἐκ τούτου τὸ ἐπὶ πόντον, ἀτρύγετος α 72, ἐποτρύνει μιν ('Οδ.) ἔρρειν, ἀγώγει γ' ἐν. ἐνεστ. ἀνώγω, σχηματισθέντος ἐκ τοῦ προκι. ἀνωγα διὰ τὴν ἐνεστ. σημ.—**140-4** πέμπω παρέχω τὰ μέσα τῆς ἀναχωρήσεως, οὐ πη οὐδαμῶς, πάρα πάρεισι, αἱ προθέσεις ἐν τοιαύτῃ

περιπτώσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον (ἔη ἔνεστι, ἐπὶ ἔπεστι), ἐπήρετμος ὁ ἔχων ἐρετμά, κώπας, κωπήρης α 181, οὐκέτι ἀναφ. συμπ., πέμπτω συνιδεύω, νῶτα ἡ ἐπιφάνεια, ὑποτίθεμαι α 279, πρόφρων 2 ὁ ἔχων τὴν φρένα ὑπέρ τινος, εὔμενής, μὲ ἀνοικτήν, πρόθυμον καρδίαν (ἄνευ ὑστεροβουλίας), κτγρ., κ. προφρογέως πρόφρων θυμῷ, ἐπικεύθω ἀποκρύπτω τι, πρὸλ. κενθυμῶν, ὡς κε συμπτ. οὕτως ὥστε νά, ἦν ἐήν, ἀσκηθῆς 2 ἀβλιθής.—145-7 διάκτορος α 84, οὕτω δπως λέγεις 139, ἐποπλίζομαι (ὅπις θ. (δπωπα) παρατήρησις, προσοχή) σέβομαι, φοβοῦμαι, μῆνις-ιος θ. δογή. μετόπισθε κατόπιν, ἐὰν δὲν συμμορφωθῆς πρὸς τὴν ἐντολήν του, κοτέομαι (κότος ἀ. θυμός, δν φυλάττομεν, μνησικακία) κρατῶ, φυλάττω ἔχθροπάθειαν, χαλεπαίνω ἐκδηλώνω ἀγρίως τὴν δργήν μου.

86 θρόνος α 130.—93 ἀμβροσίη ἡ τροφὴ τῶν θεῶν, πιθανῶς μέλι, νέκταρ τὸ ποτὸν αὐτῶν, πιθανῶς τὸ ὑδρόμελι, ὕδωρ διὰ μέλιτος γλυκανθέν.—94 Ἀργείφρόντης α 37.—102 ἐκατόμβη α 25—103 αγίοχος ἡ αἰγὶς ἥτο ἀσπὶς τοῦ Διὸς ἀποτελουμένη ἐξ ἀπλοῦ δέρματος, οἵαι ἡσαν αἱ πρωτόγονοι ἀσπίδες. Ἐπειδὴ τίνασσομένη ἔμιπνέει τρόμον τοῖς ἀντιπάλοις, φαίνεται ὅτι εἴναι προσωποποία τῶν θυελλωδῶν νεφῶν τῆς καταιγίδος, ἐξ ὧν προέρχονται ἡ ἀστραπὴ καὶ ὁ κεραυνός, τὰ φοβερὰ ὅπλα τοῦ Διός ἐν Πίν. ΣΤ' φορεῖ αὐτὴν ἡ Ἀθηνᾶ. —106 Πρέσαμος ὁ γηραιὸς βασιλεὺς τῆς Τροίας.—121 Ἡώς ἡ θεὰ τῆς ἀνγῆς παρίστατο ὑστερον ἐστεμένη δι' ἀκτίνων καὶ ἐπιβαίνουσα τεθρίππου ἀναδυομένου τὴν πρωίαν ἐκ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, ἐν ᾧ ὁ νέδος Φωσφόρος (Ἀνγερινός), μικρὸς πτερωτὸς παῖς, πετᾶ πρὸ αὐτῆς κρατῶν δῆδα ἀνημμένην· ἄλλοτε ὡς παρθένος πτερωτὴ λευκὴ περιβεβλημένη πετᾶ διὰ τοῦ αἰθέρος χύνουσα ἐξ ὑδρίας δρόσον εἰς τὴν γῆν· πρβλ. καὶ τὴν τοιχογραφίαν τοῦ Γουΐδου Ῥένη. Ῥοδοδάκτυλος διότι χρόνον βραχὺν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἥλιου προβάλλουσιν ἐν τῷ δρίζοντι δέσμαι ἡλιακῶν ἀκτίνων ὡς ὁρδινοὶ δάκτυλοι τῆς Ἡοῦς, δταν δὲ ἔκτασις ὅλη ἐνωρίτερον πρὸ τῆς ἀνατολῆς προβάλλει ὡς κροκόχρούς, ἡ θεὰ λέγεται τότε κροκόπεπλος. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ θέρος δ (ἀστερισμὸς) Ὁροτῶν (γίγας κραταιός) ἐπιτέλλει περὶ τὴν πρωίαν πρὸς Α ἐν ἀκτινοβόλούσῃ καλλονῇ, ἐπιστεύετο ὅτι ἡ Ἡώς ἡγάπησε καὶ ἀνήρπασεν αὐτὸν (διότι ἐκ τοῦ πρωινοῦ φωτὸς γίνεται ἀφαντος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ), ἔως ἡ Ἀρτεμις (προσωποποία τῆς χρυσῆς σελήνης, ὅθεν χρυσόθρονος) ἡ θεὰ τῆς παρθενικῆς ἀγνότητος κατετόξευσεν αὐτὸν ἐν τῇ νήσῳ Ὁρινγίᾳ, ὡς ἐκαλεῖτο τὸ πρῶτον ἡ νῆσος Δῆλος ἡ γενέθλιος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ

τῆς. Ἀρτέμιδος (κατ' ἄλλους ἐν τῇ πρὸ τῶν Συρακουσῶν νήσῳ). Διὰ τῶν βελῶν (ἀκτίνων τῆς σελήνης) ἔξαποστέλλει ταχὺν καὶ διὰ τοῦτο ἀνώδυνον θάνατον πρὸς τὰς γυναικας, ἐν φ οἱ αἰφνίδιοι καὶ ἀνώδυνοι θάνατοι τῶν ἀνδρῶν ἀπεδίδοντο εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἀπόλλωνα (ἥλιον) τὸν Ὡρίωνα φονεύει οὐχὶ ὡς θεὰ τοῦ θανάτου (διότι μόνον γυναικας φονεύει), ἀλλὰ διὰ προσωπικὴν πρὸς αὐτὴν προσβολὴν.—125 ἡ Δημήτηρ, θεὰ τῆς καλλιεργουμένης γῆς (πάροχος τῶν δημητριακῶν καρπῶν), ἐνυμφεύθη τὸν Ἰασίωνα, δαιμόνα τῶν καρποφόρων χθονίων τῆς γῆς, ἐξ οὗ ἐγέννησε τὸν Πλούτον (τὸν γεννώμενον ἐκ τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς).—132 α 8.—136 θήσειν ἀθάνατον διὰ τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ νέκταρος, δι' ὧν οἱ θεοὶ συντηροῦσι τὴν ἀθανασίαν αὐτῶν.—Διεξήγαγε μετὰ τέχνης τὴν ἀποστολὴν του δ 'Ερμῆς; Πῶς;

148-191. 148-50 κρατὺς 49, μεγαλήτωρ 81, πότνια α 14, ἥιε ἦει, ἐπικλύω ἐπακούω α 300, ἐπέκλυνεν ἀόρ., ἀγγελίαι παραγγελία, προσταγή.—151-8 ἀρα ὡς ἡτο φυσικὸν ν' ἀναμένωμεν μετὰ τὰ 81..., δσσε δυῖκ. οὐ. ὄφθαλμοι (oculus), τέρσομαι (torreo, torrens-χείμαρρος, terra ξηρὰ) ξηραίνομαι, στεγνώνω, δακρυδφιν δργ. α 403 δακρύων, αἰλὼν γ. κ. (aevum) ζωή, κατείβω κ. καταλείβω (εἴβω στάζω, χύνω) ἀφήνω νὰ στάξῃ, χύνω, κατείβετο κατέρρεε, κατείχετο ὡς δικηός, ἐστραγγιζε, δόδύρομαι νόστον θρηνῶ, ποθῶ τὸν ν.: ἐν τῷ ἀλγεινῷ πόθῳ τοῦ ν., ἀνδάνω (ἡδύς, suavis), ἄδον καὶ εὔαδον, ἔαδα, ἀρέσκω, ἥτοι α 155, λαύσεσθε θαμ. πρτκ. τοῦ λαύω: συνήθιζε νὰ διανυκτερεύῃ, τακτικῶς ἐκοιμᾶτο, καὶ ἀνάγκη εἰ καὶ κατ' ἀνάγκην, εἰ καὶ καταναγκαζόμενος, παρὰ τὴν θέλησίν του, παρὰ ἐθελούσῃ οὐκ ἐθέλων: ἀνευ ἀγάπτης παρὰ τὸ πλευρὸν ἐκείνης, ἡτις τὸν ἥγάπα, ἀμ ἀνά, μετ' ἀποκοπῆς τοῦ α, ἀμ π. ἐπάνω εἰς τοὺς βράχους, ἡιών-όνος θ. ἀκτή, δερμέσκετο θαμ. πρτκ. τοῦ δέρκομαι, ἔδρακον, δέδρον, κοιτάζω, στρέφω τὰ βλέμματα (δράκων), ἀτρύγετος α 72, λείβω (κ. εἴβω 152) σταλάζω, χύνω.—159-64 ἀγχοῦ ἄγκι 101, κάμμιορος (κατ(ά)-σμιορος) δι κακίστην τύχην ἔχων, δυστυχέστατος, μοὶ χαρ. σὲ παρακαλῶ, φθίνω τήκομαι, πρόφρασσα θηλ. τοῦ πρόφρων 145, μάλα π. μὲ δῆν μου τὴν καρδίαν, ἥδη τώρα πλέον, δόρυ, δούρατος κ. δουρός, ξύλον (δούρειος ἵππος), χαλκὸς χαλκοῦς πέλεκυς, εἰς τὸ ταμάν, δρομόζομαι συναρμόζω, συνδέω διὰ τὸν ἔαυτόν μου, σχεδίη 33, Ἄντια (κυρίως) δύο μικρὰ σανιδώματα (καταστρώματα), τὸ ἐν κατὰ τὴν πρῶραν, τὸ δὲ κατὰ τὴν πρύμναν, διότι ἡ Ὁμ. ναῦς δὲν εἶχε συνεχὲς κατάστρω-

μα, πήγνυματι ἵ. συναρμόλογω τὰ πατώματα, ύψος, ύψοθι κ. ύψι
 νψηλά, ώς τελ., ἡεροειδῆς 2 (ἀήρ ἡέρος θ. ἀήρ, διμίχλη) ἀεροει-
 δῆς, διμιχλώδης, σκοτεινός.— 165-170 μενοεικῆς 2 (μένος-ἔοικα,
 εἰκ.) δ σύμφωνος πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν, ἐπαρκῆς (καὶ δ εὐφραίνων
 ἄμα τὴν ψυχήν), τὸ ἐπίθ. καὶ εἰς τὰ τρία οὖς: πλούσια, πλουσιο-
 παρόχως, ἔρυντος α 14, λιμός ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνει καὶ τὴν δί-
 φων, ἢ κεν ἀναφ. συμπ.: τόσον ἄφθονα, ὥστε..., ἀμφι-έννυμι
 (Ἐεσ-, veſtis, ἐσθῆς), εἶμαι (Ἐεσ-μα, ἐμμα) ἔνδυμα, ἐκ τούτου
 τὸ ἴματιον, οὔρος ἄ. (αὔρα) οὔροις ἄνεμος, ἦν τεήν, α 402, ἀσκη-
 θῆς 144, ώς κε ἦ σκοπηθεῖσα ἀκολουθία: ὥστε νά, ἔχουσι
 κατοικοῦσι, φέρετερος α 405 ὑπέρτερος, ἀνώτερος, κραίνω κ. κραί-
 αίνω, ἔκρηνα κ. ἔκρηγνα, (ετε ο) ἔκτελῶ, τὸ ἀπομφ. ἀναφ.: ἐν τῇ
 συλλήψει καὶ ἐν τῇ ἔκτελέσει.— 171-6 φίγέω 116, πολύτλας
 μόνον δνομ. (τλῆγαι α 87) δ πολλὰ ὑπομείνας, καρτερικός, πολυπά-
 θῆς, μήδομαι-σουμαι-σάμην, σκέπτομαι, πρβλ. μῆτις, πολύμητις,
 μητιάω α 234, τόδε ἀντκμ., ἀλλο τι κτγρ.: τοῦτο δά, τὸ δποῖον
 σκέπτεσαι, είναι ἀλλο τι—πρὸς τούτοις σκέπτεσαι ἀλλο τι, καὶ κανὲν
 ἀλλο σχέδιον μελετᾶς, δὴ ἀσφαλῶς, πομπή ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν πα-
 τρίδα, οὐδέ τι ποσῶς δμως, ἡ αἵτιολ., κέλομαι 98, λαῖτμα οὐ.
 δνομ. αἵτ. (λαιμός καταπίνων) χάσμα, βυθός, λ. θαλάσσης βαθεῖα,
 ἀχανῆς θάλασσα, ἀργαλέος 3 (ἄλγος) πικρός, ἐπικίνδυνος, οὐδὲ
 ἐπιδ. ἐπὶ τὸ μεῖζον, ἔισαι (ἴσος) σύμμετροι, ίσορροποι, ἐν δριζον-
 τίφ θέσει ὑπὲρ νὰ κύματα πλέουσαι, ὠκύποδος (ὠκὺς 3 ταχὺς)
 ταχύποδος, ταχύπλοντς, α 266, τὸ λαῖτμα, τὸ δὲ ἀντιθ. καὶ δμως
 δὲν..., ἡ ἐπὶ πρὸς τὸ τό : ὑπεράνω αὐτοῦ, ἀγαλλόμεναι τρελλαὶ ἀπὸ
 τὴν χαράν των, χροοπηδῶσαι, οὔρος 167.—177-9 οὐδ' ἀν ἔγω...
 ἀλλὰ ἔγω δὲν θὰ εἶχον καμμίαν δρεξιν νά), ἀένητι α 79, σέθεν
 σοῦ, τλαίης α 228, τὸ δ. σημ. καὶ τολμᾶν: εὰν δὲν ἐλάμβανες τὴν
 τόλμην, τὸ θάρρος, εὰν δὲν ἀπεφάσιζες, μέγαν ἐπίσημον, μὴ βου-
 λευσέμεν εἰδ. ἀπομφ..., ἀλλο τι ἀντκμ., πῆμα κακὸν παράθ., μολ
 αὐτῷ τίς δοτ.; — 180-3 μειδάω κ. μειδιάω, καταρέζω θω-
 πεύω, ἔπος ἔφατ' ἥοχισε νὰ λέγῃ. ἐκ τ' δνόμαζε καὶ ὠνόμαζε μὲ
 τὸ δνομα, προσεφώνει (χωρὶς ν' ἀκολουθῇ πάντοτε τὸ δνομα: ἐν-
 τεῦθεν=) καὶ εἰπε πρὸς αὐτόν, ἡ δὴ ἀληθῶς λοιπόν, ἀλιτρός 3
 (ἀλιταίνω ἀμαρτάνω, ἀλιτήριος) ἀσεβῆς, ἐνταῦθα ἐν ἀσθενεῖ σημ.
 πανοῦργος, πονηρός, διάβολος, κολασμένος ἀνθρωπος, ἀποφάλιος
 ἀχρηστος, ἀνωφελής, οὐκ ἀ. εἰδώς ἔξευρίσκων τὰ ἐπίκαια, δι
 ἐκάστην περίστασιν γνωρίζων τὸ πρακτέον, δλως γνωστικός, ἐπι-

φράξομαι ἐπινοῶ, ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν μου, **οἶον** ἐπιφ. αἴτιο-λογοῦσα τὸν προηγούμενον χαρακτηρισμόν : τί ἡτο λοιπὸν αὐτό, τὸ διόποιον ἐσκέφθης νὰ εἴπης, =διότι τοιοῦτον λόγον....—**184-7** **ἴστω**, οἶδα, ἔστω μάρτις τοῦδε, **ὑπερθεν** ἄνω, τὸ δεικτ. ἐκεὶ κάτω, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ **ὑπερθεν**, **κατειβώ** 152, διὰ τε, καθ' ἔλειν πρὸς τὸ κτγρ. δροκος, ἀντὶ διὰ τε, τὸ δρκίζεσθαι εἰς τὴν Στύγα, **δεινότατος** φοβερότατος, φρικτότατος, **πέλω**, πέλομαι, **βουλευσέμεν** ἐπεξ. τοῦ τόδε 184, ὑποκ., ἐμὲ παραλειφέν, διότι ή δῆλη φράσις σημ. δρκίζομαι.—**188-91** **μὲν** ἀληθῶς, τὰ δεικτ., **νοέω** ἔχω κατὰ νοῦν, **φράξομαι** σχεδιάζω πρὸς ἐκτέλεσιν : αὐτὰ πράγματι, οὐδὲν ἄλλο ἔχω κατὰ νοῦν καὶ θὰ σκεφθῶ νὰ κάμω, **ἄσσ'** ἄττα, ἄτινα, **μήδομαι** 173, **χρηὶ** θ. (κ. χρεὼ α 225, χρῆσος α 409, χρῆ) ἀνάγκη, ἵνω κ. ἵνανω ἥκω : δοσα θὰ ἥθελον ἔξενθει δι' ἐμὲ τὴν ίδιαν, ἔάν ποτε ἥθελε μὲ εὔρει τόσον μεγάλη ἀνάγκη, **καὶ ἐμοὶ**, ὃς καὶ ἄλλοις, **νόος** αἰσθήματα, καρδία, **ἐναίσιμος** 2 (ἐν αἷσα τὸ προσῆκον) δ ὅπως πρέπει, εὐγενής, **θυμὸς** διάθεσις, καρδία, **σιδήρεος** λίθινος, ἄσπλαγχνος, **οὐδέ μοι** αὐτῇ καὶ ἐγὼ οἴκοθεν, ἐκ φύσεως δέν...

158 δερκέσκετο πρὸς τίνα κατεύθυνσιν καὶ τίνα ζητῶν ;—**164** **ἥεροειδῆς** ὅταν παρατηρῶμεν τὴν ἀπέραντον θάλασσαν πρὸς τὰ βάθη τοῦ δρίζοντος, νομίζομεν ὅτι δὲν βλέπομεν πλέον τὸ στοιχεῖον τοῦ ὕδατος, ἀλλά τι ἀεροειδές, διμιχλῶδες, ὅπερ περιβάλλει γύρῳ τὸν πόντον.—**167 Αἰδος οὐρῷ** διότι δ Ζεὺς εἶναι δ κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἀέρος.—**185 Στινὲς** ποταμὸς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἀρκαδίᾳ ἐπὶ κλιτύος τῶν Ἀροανίων, σήμερον **Μαῦρο νερό** διὰ τὸ πένθιμον περιβάλλον καὶ τὴν μυστηριώδη εἰς σκοτεινὴν χαράδραν κατάδυσιν τοῦ ὕδατος ἐπιστενέτο ὅτι ἡ Στινὲς εἰσεχώρει μέχρι τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς (κατειβόμενον) καὶ διέρχεται τὸ βασίλειον τοῦ Ἀιδου. Οἱ θεοὶ δρκιζόμενοι ἐπεκαλοῦντο μάρτυρας τῆς ἀληθείας τῶν λόγων αὐτῶν τὰ τοία στοιχεῖα, τὰ δοποῖα ἀντιπροσωπεύουσι πᾶν διὰ τοῦ ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐν τῇ γῇ καὶ ὑπὸ αὐτῆν (ἐν τῷ ἄδη). δ θεὸς δ ἐπικαλούμενος ἐν τῷ δρκῷ τὴν Στύγα ἐδήλουν ἄμα ὅτι κατηράτο καθ' ἑαυτοῦ τὸν θάνατον (δεινότατος).—**191 σιδήρεος** α 204.

192-227 .192-201 **ἥγήσατο** προηγήθη, προεπορεύθη, **καρπάλιμος** ταχύς, **λχνιον** λχνος, **Ιξον** μεικτ. ἀορ. τοῦ ἵκω, **σπεῖος** ἀσύνθετος ἀντὶ σπέος, **καὶ δα** καὶ δή, **τιθει πάρα** παρετίθει, **ἔδωδή** ἐδέσματα καὶ ποτά, **πᾶσαν** παντοίην, παντὸς εἴδους, ἐντεῦθεν τὸ ἀναφ. **οἴα** πληθ. ἐκείνων, τὰ δοποῖα, **ἀντίον** ἀντικόν, **λξω** καθίζω, **δμωὴ** α 147. **200** =α 149.—**201-5** **τέρομαι** +γεν. χορταίνω, **ἔδητνς** ἐδωδή, πο-

τής θ. ποτόν, ήρχε μύθων ἡνοιξε τὴν ὅμιλίαν, διογενῆς ὁ ἐκ τοῦ Διὸς καταγόμενος, εὐγενῆς, σύτω ὅπως κατεφάνη ἐκ τῆς προηγηθείσης ἐν τῇ ἀκτῇ συνομιλίας: ἄ! ἔτσι λοιπὸν (κάμνουν), σφστὰ λοιπόν, ἐν ἐρωτήσει περὶ πράγματος, τὸ δποῖον συμβαίνει δυσαρέστως δι' ἡμᾶς, ἔμπης (ἐν· πᾶς), καὶ ἔμπης καὶ μ' ὅλα ταῦτα, καὶ παρ' ὅλον τοῦτο, παρὰ τὴν πικρίαν, ἦν μοι προξενεῖ ὁ ἀποχωρισμός, καὶ τε κατευόδιόν σου, εἰς τὸ καλόν, εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ. — 206-10 μὲν μήν, ὅμως, αἴσα 40, κῆδος α 244, ἀναπέμπλημι κ. συμπληρῶ τὸ μέτρον τῶν συμφορῶν (τὸ δρισθὲν ὑπὸ τῆς μοίρας): πόσα ποτῆρια πικριῶν σοὶ εἶναι πεπρωμένον νὰ πίης μέχρι τελευταίας ὁανίδος (νὰ στραγγίσῃς), ἐνθάδε αὖθι (αὐτόθι) ἀμφότ. τοπ.: ἐνταῦθα χωρὶς νὰ κινηθῆς (ἐν τῷ αὐτῷ τούτῳ τόπῳ, πρβλ. διαρκῶς ὁ αὐτὸς ὡς αὐτῶς), φυλάττω δῶμα μένω ἐν αὐτῷ διαρκῶς, ὡς διὰ νὰ φυλάξω, πρβλ. τὸ ἡμέτερον μεῖνε νὰ φυλάξῃς..., θὰ είχες μετ' ἐμοῦ τὴν φροτίδα διὰ τὴν κατοικίαν ταύτην, ἴμειρομαι α 41 (ἴμερος πόθος, ίμερόεις θελκτικός), ἴμειρόμενός περ δοσον καὶ ἀν ἥτο ζωηρὸς διάρθρος σου, ἀλοχος θ. α 36, ἔέλδομαι α 409. — 211-3 θὴν ἔγκλ. μόριον: βεβαίως, οὐ μέν θην καὶ ὅμως δικαιοῦμαι εἰς τὰ σφστὰ νὰ καυχηθῶ ὅτι..., χερείων χείρων, ὑποδεεστέρᾳ κείνης γε, δέμας οὐ. μόνον αἰτ. (σῶμα) ἀνάστημα, κορμοστασιά, φυὴ ἡ φυσικὴ διάπλασις τοῦ σώματος (ώς πρὸς τὴν εὐρυθμίαν τῶν μελῶν, ὡς πρὸς τὰς φυσικὰς γραμμάς), οὐ πως οὐδὲ ἡ ἐπανάληψις τῆς ἀρνήσεως ἐπιτείνει αὐτήν, ἔσικεν ἀρμόζει, ἔριζω ἀντιπαραβάλλομαι, ἀντιμετροῦμαι, εἶδος μορφή, καλλονή. — 214-20 πολύμητις-ιος (μῆτις θ. σκέψις, σχέδιον, μήδομαι 173) πολυμήχανος, πότνα κλητ. τοῦ πότνια, θ. τοῦ πόσις, α 14, χώρο πρστικ. τοῦ χώρομαι ὀργίζομαι, θυμώνω, τόδε σύστ. ἀντκμ. διὰ τοῦτο, πάντα μάλ' ὅλα ἀνεξαιρέτως, ούνεκα (οὐ ἔνεκα κυρ. αἰτιολ. διότι) ὅτι, περιφρων ἡ πολὺ μυαλωμένη, ἡ πολὺ γνωστική, ἀπιδνὸς 3 μόνον ἐν τῷ συγκρ. ἀκιδνότερος ἀσθενέστερος, ὑποδεεστερος, μέγεθος ἀνάστημα, (μεγαλοπρεπὲς) παρουσιαστικόν, ἄντα (ἀντὶ) κατὰ πρόσωπον, ἀ. εἰσιδέσθαι εἰς τὴν κατὰ πρόσωπον θεωρίαν, προσβλεπομένη κατὰ πρόσωπον 77, καὶ ὡς καὶ παρ' ὅλην τὴν ἀσύγκριτον ὑπεροχήν σου. — 221-4 δαίω συντριβώ, προκαλῶ ναυάγιον, ἀντκμ. μέ, εἰ + νποτ. ἀνεν τοῦ κέν, αὖ πάλιν, ὡς καὶ ἄλλοτε, οἶνοψ 132, τιλήσομαι θὰ τὸ ὑποφέρω, ἔχων αἰτιολ., ταλαιπωνθῆς 2 καρτερικὸς πρὸς τὰς συμφοράς, ὑπομονητικός, μογέω (μόγος μόχθος, μόγις μόλις) μοχθῶ, πάσχω, ὑποφέρω, βασανίζομαι,

κύμασι-πολέμῳ τοπ. ἐν μέσῳ τῶν..., καὶ τόδε γενέσθω, μετὰ τοῖς μέσα εἰς ὅλα ταῦτα ἀς προστεθῇ καὶ αὐτό.— 225-7 κνέφας οὖ. ὄνομ. αἰτ. σκότος (πρβλ. δρόφος, νέφος), ἐλθόντες τῷ πληθ. κ. δυϊκ., φιλότης 125, μυχὸς ἀ. τὸ βάθος, τὸ ἐνδότατον, μυχῷ τοπ. εἰς τὸ τερπέοθην.

197 οἷα ἔδουσι α 112.— 199 δμωαὶ α 330.— 218 Πῶς ἐφαντάζοντο οἱ ἡρωες τοὺς θεοὺς ἐν σχέσει μὲ τοὺς ἀνθρώπους; Πῶς ἐμφανίζεται ὁ Ὁδ. πρὸ τῆς Καλυψοῦς;

228-81. 228-33 ἥμος δτε, τὸ δεικτ. ἥμος, ¹ Ήώς-όος θ. Αὔγη, ἡριγένεια θ. ἐπίθ. ὁς ἔξ ἀρσ. ἡριγενῆς (ἀήρ θ. ἡέρος, ἡέρι καὶ ἡρι, ἡ ὄμιχλη) ἡ γινομένη μὲ τὴν ὄμιχλην, ὄμιχλογενῆς καὶ ἐπειδὴ ἡ ὄμιχλη γίνεται τὴν πρωίαν, ἐντεῦθεν: πρωιογενῆς ἔννυμαι ἀμφιέννυμαι, χλαῖνα θ. μάλλινον φόρεμα, χιτῶν ὑποκάμισον, φᾶρος οὖ. λινοῦν φόρεμα, ἀργύφεος 3 (ἐκ θέμ. ἀργυ-, πρβλ. ἀργυ-ρος καὶ φά-ος), λευκαινγής, ἀπαστραπτούσης λευκότητος, ἀργυροδέλευκος, χρύσειος χρυσοκόσμητος, ἱξὺς-όος θ. ὀσφύς, μέση, ἱξυτ τοπ., καλύπτρη θ. κ. ἡρήδεμνον α 334 τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, ἐφύπερθε (βάλετο) ἀπ' ἐπάνω, μήδομαι 173, πομπὴ ἀποστολῆ, πρβλ. 32.— 262-8 ἔην ἦν, ἀρα φυσικά, ἀφ' οὗ εἰχε τελειώσει ὅλην τὴν ἐργασίαν του, πέμπε ἀφῆκεν ἐλεύθερον νάναχωρήσῃ, είμα 117, θυώδης (θύος οὖ. ἀρωματ.) ἀρωματώδης, τὸν ἔτερον τὸν ἕνα, ἔτερον δὲ ἔνα δὲ ἄλλον, ἥια κ. ἥα ἐφόδια, ζωτοροφίαι, κάρυκης ἀ. δερμάτινος σάκκος, ἔν δὲ (ἔθηκε), δψων τὸ ἐπὶ τῷ ἀρτφ ἐσθιόμενον, προσφάγιον, μενοεικῆς 166, προῖημι ἀπολύτῳ, οὐδρος 167, ἀπήμων (ἀ-πήμα) ἀκίνδυνος, λιτ. εύνοϊκός, λιαρδὲς 3 χλιαρός, εύκρατής, γλυκύς.— 269-77 γηθόδυνος (γηθέω, gaudeo χαίρω) περιχαρής, ἐκ τούτου τὸ οὐδρω, ιθύνω (ιθὺς 6 ευθὺς) διευθύνω, ιθύνετο διηθύνυνε τὴν σκεδίαν του, οὐδὲ παράταξις ἀντὶ: χωρὶς νά, **Πληιάδες** Πλειάδες, Πούλεια, **Βοώτης** (βούτης, βουκόλος) καὶ ² Αρκτοῦδος ἀστερισμὸς παρὰ τὴν "Αρκτον, ἐπικλητιν καλέουσι παρονομάζουσι, ἀμαξαὶ ίων., στρέφεται περιστρέφεται, αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, χωρὶς νὰ κατέρχεται ὑπὸ τὸν δοίζοντα, καὶ τε καὶ προσέτι, δοκεύω παρατηρῶ προφύλακτικῶς, ἐναγωνίως, οὕη μόνη ἐκ τῶν τότε γνωστῶν ἀστερισμῶν, ἀμμορος (σμερ-μμορ) ἀμοιρος, ἀμέτοχος: δὲν δύει, ἀνωγα 139, α 269, ποντοπορεύω ποντοπορῶ, πλέω διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ πελάγους, ἔχοντα τὴν ("Αρκτον), ἐπ' ἀριστερὰ κ. πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς κ., πρὸς τὰ ἀριστερά.— 278-81 δητωκαι-δεκάτη ὡς εὶ προεῖτο ἡμέρας, ἀγχιστον ὑπρθ. τοῦ ἀγχι πλησίον

101: ὅπου ἡ χώρα ἦτο δι² αὐτὸν πλησιέστατα, κατὰ τὸ σημεῖον τῆς χώρας, τὸ πλησιέστατον πρὸς αὐτόν, κατὰ τὴν πλευρὰν αὐτῆς τὴν πρὸς αὐτὸν ἐστραμμένην, εἴδομαι φαίνομαι, εἴσατο ὑποκ. ὅρεα: προσέπεσον εἰς τὸν δοφθαλμούς του, ὡς (εἴδεται) στε (εἴδεται) ὅπως ποτὲ φαίνεται, διινὸν οὖ., συνημέστ. διινὸς θ. δέρμα, ἀσπίς, ἡεροειδής 164· ὡς ἡ ἀσπίς κατὰ τὴν ἔξωτερο. πλευρὰν κυρτοῦται κωνοειδῶς διὰ τὸν διμφαλόν, ίδ. Πραγμ. α 256, οὕτω καὶ ἡ ὁρεινὴ χώρα τῶν Φ. μετὰ τῶν μετρίων ὑψηλῶν δρέων τῆς ἀνεδύτο ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὡς ἀσπίς διμφαλωτή.

228 *ἔοδοδάκτυλος* **Ἔδος** 121.—**228** *χιτῶν* α 286.—**χλαῖνα** τὸ κυρίως ἐθνικὸν ἔνδυμα τοῦ Ἑλληνος ἦτο ἡ ἔρεα χλαῖνα, ἥν ἐφόρουν ἔξω τῆς οἰκίας, ἐπανοφώριον, ἐπίμηκες τεμάχιον ὑφάσματος, δπερ δὲν ἐφορεῖτο, ἀλλ᾽ ἐργίπτετο περὶ τὸν δῶμαν (ὡς τὸ σάλιον) καὶ ἐπορποῦτο ἐπ’ αὐτῶν, ἀναδιπλούμενον διὰ πόρης ἡ περόνης. Ἡ χλαῖνα τῶν ἐπιφανῶν ἦτο πολλάκις πορφυρᾶ, ἡ δὲ ἐρτάσιμος ἔφερεν ἐνυφασμένας ποικίλας παραστάσεις. Οἱ Ὁμ. ἥρωες ἐν εἰρήνῃ εἶναι ἀσκεπεῖς πλὴν ἐν θήρᾳ καὶ ἐν τῇ ἔξοχῇ, ὅπου φέρουσι πῖλον πύλινον ἡ δερμάτινον.—**230** *φᾶρος* λ. αἰγυπτιακὴ P(h)aar δηλοῦσα εἰδός τι αἰγυπτιακοῦ λίνου καὶ ὑφασμα λινοῦν, δι² οὗ περιετυλίσσοντο τὰ πτώματα (μόμιαι), παρ² Ὁμήρῳ καὶ ἔνδυμα λινοῦν (ὅθεν ἀργύφεον διὰ τὸ λεκανγὲς τοῦ χοώματος τοῦ λίνου), εὐρὺ μακρόν, φερόμενον μόνον ὑπὸ ἐπιφανῶν εἴτε ἀνδρῶν ὡς ἱμάτιον (ἐν φ. ἡ χλαῖνα ἐφορεῖτο ἀδιακρίτως ὑπὸ ἀνδρῶν πάσης τάξεως), καὶ πολλάκις πορφυροῦν χάριν ποικιλίας πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τοῦ λευκοῦ χιτῶνος, εἴτε ὑπὸ γυναικῶν περιεβάλλετο περὶ τὸν δῶμαν, καὶ ἔζωννυτο ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Ἀλλὰ τὸ σύνηθες ἔνδυμα τῶν γυναικῶν ἦτο δ ἐρεοῦς *πέπλος*, ἐπίσης μακρὸν εὐρὺ τεμάχιον ὑφάσματος, φέρον ἐνυφασμένα πολλάκις ποικίλα κοσμήματα, περιβαλλόμενος περὶ τὸν δῶμαν, πορπούμενος ἐπ’ αὐτῶν, ζωννύμενος κατὰ τὴν μέσην, ὡς καὶ τὸ φᾶρος, καὶ συρόμενος δπισθεν. Τὸ φᾶρος ἐφορεῖτο ἵσως μόνον κατὰ τὸ θέρος διὰ τὴν λεπτότητα αὐτοῦ.—**232** *χρυσείη* ἡ ζώνη ἡ διότι ἦτο ὅλη ἐκ χυσοῦ ὡς ζώνη θεᾶς ἡ διὰ τὰ χρυσᾶ αὐτῆς κοσμήματα.—*καλύπτρη* κ. *κρήνεμνον* α 334. Ἀλλον κόσμον αἱ γυναικες ἔφερον ἔρμα (ἐνώτια), δριμους (περιδέραια), δακτυλίους, ψέλια, ἵσως ἐπὶ τῶν ἔνδυμάτων ἐπερραμμένα ποικιλόμορφα κοσμήματα, πόρπας ἐπιχρύσους καὶ χυσοκεφάλους, κτένας (ἔξι ἐλεφαντίνου δστοῦ) ἡμικυκλίους ἀνέχοντας ἐμπροσθεν τὴν κόμην ὡς ἀκριβῶς οἱ σημερινοὶ

Δ. Ν. Γευδῆ. — Ὁμήρου 'Οδύσσεια Α - Ε - Ζ. "Εκδοσις ΙΑ'

καὶ στεφομένους διὰ χρυσοῦ χείλους, σπείρας τῶν πλοκάμων, πολλὰ δὲ καὶ βαρύτιμα τοιαῦτα εὐρήματα ἀπόκεινται ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ Μυκ. Αἰθούσῃ.—**264** Θυώδης δωμάτια ἡ ἐνδύματα ἐπληροῦντο μύρων, διὸ ὃν καὶ μύρες καὶ σῆτες ἀπείρογοντο τῶν ἐνδυμάτων καὶ οὐδετεροῦντο αἱ κακαὶ δσμαί, ἀς ἡ κνῖσα καὶ οἱ σωροὶ κόπροι ἡπείλουν νὰ μεταδώσουν εἰς Ὁμ. οἰκίαν. Τὰ μύρα θὰ ἐκομίζοντο ἵσως ἔξωθεν καὶ δὴ ἐκ Φοιγίκης.—**266** Θύρας εἰς τί θὰ ἔχονται μενεύει τοῦτο;—**272** Πληιάδες 7 ἀστέρες, νομισθέντες ὡς πελειάδες, ἄγριαι περιστεραί, θυγατέρες ποτὲ τοῦ Ἀτλαντος. Ἐκ θλίψεως ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τοῦ πατρὸς αἱ 52 ηντοκτόνησαν καὶ κατηστερούσθησαν. Εἶναι δὲ ἀστερισμὸς τῶν ναυτιλλομένων, διότι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτῶν (περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου) ἄρχεται ἡ καλὴ ἐποχὴ τῆς θαλάσσης, κατὰ δὲ τὴν δύσιν (περὶ τὰ μέσα Νοεμβρίου) ἡ κακὴ.—**273** Ἀρκτος ἡ μεγάλη θυγάτηρ ποτὲ τοῦ Λυκάονος, βασιλέως ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἡ Καλλιστώ, γεννήσασα ἐκ τοῦ Διός τὸν Ἀρκάδα· ἵνα διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν τῆς ζηλοτυπούσης Ἡρας μετεμορφώθη εἰς ἀρκτον, φονευθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ καταστερισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Διός· διὰ τὸ σχῆμα αὐτῆς ἔξελήφθη καὶ ὡς ἀμαξα, ἐλαυνομένη ὑπὸ τοῦ Βοώτου (βουκόλου) ἡ Ἀρκτούρου (ἀρκτοφύλακος) παρ' αὐτὴν ἡ μικρὰ Ἀρκτος, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πολικὸς ἀστήρ· πάντες οὗτοι ἀστερισμοὶ τῶν ναυτιλλομένων.—**δψε** δύονται διότι μένει δρατός, καὶ δτε οἱ ἄλλοι, καὶ αὐτὴ ἡ Ἀρκτος, ἔχουν σβεσθη.—**274** Ωρίων περίφημος ἐπὶ τῷ κάλλει θηρευτής· φονευθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος 121 κατηστερίσθη· ἄλλὰ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ καταδιώκει τοὺς ἄλλους ἀστέρας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κυνὸς αὐτοῦ Σειρίου· ἐπιτέλλει περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου, δόποθεν ἀρχονται τὰ κυνικὰ καύματα.—**Ωρίωνα δοκεύει** διότι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ Ωρίωνος ἀρχίζει ν' ἀνυψώνεται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐν τῷ δρίζοντι καὶ οὕτω φαίνεται δτι ὑπεκφεύγει αὐτόν.—**277** ἐπ' ἀριστερὰ κειοδες τὸν πλοῦν πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ἀπὸ ΒΔ πρὸς ΝΑ.—**279** σκιδεντα διότι τὰ δρη, ὡς τὰ νέφη, μακρόθεν φαίνονται εἰς τὸν δρυθαλ-μὸν ὡς σκιεραὶ προβολαί.

282-332.282-5 ἀγειμι ἐπιστρέφω, κρείων α 4δ, ἐνοστ-χθων α 74, οἱ Σόλυμοι ἔθνος, εἴσατο 281, ἐπιπλώω ἐπιπλέω, χώο-μαι 215, ηγρόθι (ηγρ 36) ἐν τῇ καρδίᾳ, μᾶλλον ἔτι μᾶλλον ἡ πρότε-ρον, διότι ἡτο ὡργισμένος κατ' αὐτοῦ ἀπὸ πολλοῦ αβ2..., κάρη α90 προ-τὶ ποτὶ κ. πρός : εἰπεν ἐνδομύχως—μέσα του.—**286-90** ὁ πόποι ἐπιφ. αἰσχος!, φρίκη!, ἡ μάλα δὴ ἀναμφιβόλως λοιπόν, μεταβούσλεύω

μεταβάλλω γνώμην, **ἀμφ**^ο **Οδ.** ὅσον ἀφορᾷ τὸν **Οδ.**, **ἐμεῖο** ἐμέο, **ἐμεῦ** (**ἐμοῦ**), **ἐμέθεν**, **καὶ δὴ** καὶ **ἢδη**, καὶ **ἰδού**, **σχεδὸν** πλησίον (**ἐστίν**), **πεῖραφ-ατος** οὐ. σχοινίον, βρόχος, παγίς, **διξὺς** θ. (οἱ, διξυρὸς 105) ἀθλιότης, δυστυχία: τὴν μεγάλην πλεκτάνην τῆς συμφορᾶς, **ἥτις ἔχει** **ἔλθει** **κατ'** ἐπάνω του, εἰς τὴν δοπίαν **ἔχει** τυλιχθῆ, **ἄλλὰ μὲν** (**μὴν**) **ἄλλ**^ο **ὅμως**. **ἔλααν** ἀντὶ (**ἔλαειν**) **ἔλααν** 119, α 25, 39, μέλλ. ἀπομφ. τοῦ **ἔλαανω** βάλλω **ἐμπρός**, **ἄδην** **ἐπίο**. (**σαδ-**, **satis**) ἀρκετά, **κακότης** δυστυχία, **ἥ** γεν. ἐκ τοῦ **ἄδην**: **θὰ** τὸν βάλλω **ἐμπρός**, **θὰ** τὸν κυνηγήσω, **ῶστε** νὰ χορτάσῃ ἀπὸ φαρμάκια, νὰ βάλῃ καὶ εἰς τὰ βρακιά του, **θὰ** τὸν κάμω νὰ χορεύσῃ ἀρκετὰ ἀκόμη τὸν χορὸν τῆς δυστυχίας.—**291-6 τρίαινα** θ. καμάκιον φέρον τρεῖς αἰχμάς, φερομένη ὑπὸ τοῦ Ποσ., **δροθύνω** ἐκτενέστ. τοῦ ἐρέθιτο **ἐρεθίζω**, **ἔξεγείω**, **ἄελλα** θ. (**ἄημι** πνέω) **θύελλα**, **ἄελλαι** **ἀνέμων** ἀνεμοστρόβιλοι, **σὺν κάλυψεν** συγχρόνως **ἐκάλυψε**, **καθ'** ὀλοκληρίαν, **νὺξ** **σκότος**, **ὄρνυμαι** α 348, **ἔξ** αὐτοῦ **ὄρνις**, **ὄρος**, λατ. **οριο**, : **ἐνέσκηψε**, **σὺν ἐπεσον** συνεκρούσθησαν, **δυσαήης** (**δυσ-ἄημι**) δυσμενῆς πνέων, **ἐναντίος** **ἥ** σφοδρός, **αἰθρηγενέτης** **ὅ** ἐν τῷ αἰθέρι, **ἐν** τῇ **καθαρῷ** διαυγείᾳ τοῦ αἰθέρος γεννηθείς, **ὅθεν** **ὅ** **ἔξαστερών** τὸν οὐρανόν.—**297-302 λύτο**, **ἄόρ**. **λύμην** τοῦ **λύομαι**: **παρέλυσαν** τὰ γόνατα, **ῶς** **ἥ** **ζδρα** τῆς **ζωικῆς** δυνάμεως, **δχθέω** ἀγανακτῶ, **βαρυθυμῶ**: **ἐν** ἀγανακτήσει, **ἐν** δυσθυμίᾳ, **δειλδς** **δείλαιος**, **δόλιος**: **ἄχ** **καῦμένος**!, **νὺ** α 32, **μήκιστα** εἰς **ἀνώτερον** βαθμόν, **χειρότερον**, **τί** **νύ μοι...** τί **θὰ** συμβῇ λοιπὸν **ἐπὶ** **τέλους** **χειρότερον**, **τί** **λοιπὸν** **θὰ** **ἀπογίνω**; **δείδω**, **δείσομαι**, **ἔδεισα**, **δέδια**, **δέδοικα**, **φοβοῦμαι**, **μὴ** **δὴ** **μήπως** πράγματι, **νημερτῆς** α 86 **ἄληθής**, **ἀναπλήσειν** 207, **τὰ** **δὲ** **ἄλλὰ** **ταῦτα** **ὅλα**, **δὴ** **ἰδού**, **προδήλως**.—**303-5 οἰοισιν** μὲ πόσον πυκνὰ **νέφη**, **πῶς** μὲ **νέφη**, **περιστέφει** **σκεπάζει** **δλόγυρα**, **ἐπισπέρχω** (**σπέρχω-ομαι** σπεύδω) **ἐπισπεύδω**, **ἐπιταχύνω** τὸ βῆμα, **ἐνσκήπτω**, **σάος** (**σῶς**) **σῶος**, **ἀσφαλής**, **δριστικός**, **κτγρ.**, **αἰπὺς** α 11.—**306-7 μάκαρ** α 82, **φέροντες** **χάριν** **χαριζόμενοι**, **προσφέροντες** φιλικῶς τὰς **ὑπηρεσίας** των.—**308-12 καὶ ἔγω**, **δὴ** **λοιπόν**, **ἄφελον** (**ἀόρ**. τοῦ **ἄφελειν**) **θανέειν** **εἴθ**^ο **ἔθανον**, **ἔφέπω** (**ἔπομαι**-σεπ-, σπ-), **ἔπεοπον**, **τρέχω** **κατόπιν**, **ἐπιζητῶ**, **εύρίσκω**, **πότιμος** **ἄ.** (**πίπτω**) **μοῖρα**, **μοιραῖος** **θάγατος**, **δοῦρα** **δόρατα**, **ῶς** **γοῦνα**, **χαλκήρης** 2 α 262, **περὶ** **Π.** **θανόντι** **γύρω** μὲ τὸν νεκρὸν τοῦ Πηλείδου, **ἐν** τῷ **ἀγῶνι** **περὶ** τοῦ πτώματος τοῦ **Π.**, **τῷ** α 239, **λαγχάνω** (**διὰ λαχνοῦ**) **λαμβάνω**, **τυγχάνω**, **κτέρεα** α 291, **κλέος** **τιγδῆς** **ἥ** **περὶ** **τινος** **φήμη**, **καὶ** (**κε**) **ῆγον** καὶ **θὰ** **μετέφερον**, **θὰ** **περιέφερον**

εὐρέως τὴν φήμην μου, **μείρομαι** (*σμερ-*, *σμορ-*, *μμόρος*, *ἄμμορος* 275, *κάμμορος* 160) μετέχω, **είμασται** (*σέ-σμαρται*, *ἔμμαρται*) εἶναι δεδομένον, πεπομένον, ἀλῶνται νὰ ἀφαρπασθῶ, **λευγαλέος** 3 κ. **λυγρὸς** (*lug-eo* πενθῶ) οἰκτρός, ἀξιοδάκρυτος.— **313-8** **ἔλασεν**, **ἔλαύνω**, **ἔπληξε**, **κατ’ ἀκρηγης** κυρ. ἀπὸ τῆς κορυφῆς. ἀπ’ ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω, **ἔπισεύμαται** δὲ ἐπιφέρομαι, προκμ. **ἔπέσσυμαται** ἐν σημ. ἐνεσ., **δεινὸν** κτγρ., **ἔλελίζω** περιστρέφω, στρεφογυρίζω, **προῖημι** ἀφήνω νὰ πέσῃ, **θύελλα** **ἀνέμων** ὡς ἄελλα ἀνέμων 292, **ἔλθοῦσα** ἐνσκήψασα, **μίσγομαι** συγκρούμαι, **ἄγνυμι**, **ἔφαξα**, **μέσον** κτγρ. εἰς τὸ μέσον, **σπεῖρον** (*σπείρω* τυλίσσω, *σπάρτον*, *σπάργανον*, *σπεῖρα*, *σπυρίς*, *πείρατα*) ἵστιον, **ἔπικρισιν** ἡ κεραία (*antepina*), εἰς ἣν προσαρτᾶται τὸ ἵστιον.— **319-21** **θῆκε** τὸ ὑπὸ τῆς θυέλλης ἐγερθὲν κῦμα, **ὑποβρύχιος** 3 κ. **ὑπόβρυχος**, αἰτ. μπλ. **ὑπόβρυχα** κτγρ., δὲ ὑπὸ τὸ ὕδωρ: βεβυθισμένον ὑπὸ τὸ ὕδωρ, **δυνάσθη** Ὁδ., **ἀνέσκεθον** ἀόρ. ἐκτεν. ἀντὶ ἀνέσχον ἀνεδύθην, ἀνέκυψα, **ὑπὸ** δρμῆς κύματος: ὑπὸ τὸ χράτος τῆς δρμῆς, **ὑποκύπτων** εἰς τὸ δρμητικῶς φερόμενον κῦμα, **φά** φυσικά, **πόρον** ἀόρ. ἀχρ. ἐνεστῶτος, προκμ. **πέπρωται**, **ἔδωκα**. — **322-6** **δψὲ** δὲ ἀργὰ τέλος πάντων, ἀργὰ μόλις, **ἐκπτύνω**, **ἀλμη** 53, **κελαρύζω** λ. π. **καταρρέω** (μετά τινος ἥχου), **πολλὴ** κτργ. ἐν ἀφθονίᾳ, **οὐδὲ** ὡς παρ’ ὅλον τοῦτο δμως δέν, **ἔπιλήθομαι** ἐπιλανθάνομαι, **τείρω** α 342 καταπονῶ, **ἔξαντλῶ**, **πέρ** α 6: παρ’ ὅλην του τὴν **ἔξαντλησιν**, **μεθορμάομαι** δρμῷ ἐν μέσῳ, **ἔλλαβετο** ἐπιάσθη ἀπ’ αὐτήν, **ἀλεείνω** ἀποφεύγω· τί σημ. δὲ ἐνεστ.; **τέλος** **θανάτοιο** τελειωτικὸς θάνατος.— **327-32** **φορέω** θαμ. τοῦ φέρω, **ἔνθα** καὶ **ἔνθα** τῇδε κάκεῖσε, πάντοτε περὶ δύο ἀντιθέτων κατευθύνσεων, **ἔμπρὸς** καὶ **δπίσω**, **κατὰ δόν** κατὰ τὸ ορεῦμα, ὡς δὲ (γίγνεται) δτε 281, **δπωρινὸς** φθινοπωρινὸς (δπώρη κυρ. δὲ πὸ τῶν μέσων τοῦ Ἰουλίου χρόνος μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος), **φορέω** φέρω **ἔνθα** καὶ **ἔνθα**, ἡ ὑπὸτ. ἀνευ τοῦ κέν, **ἅμ** ἀνὰ συγκεκομ., **ἔχονται πρὸς** ἀ. συγκρατοῦνται, **ἔμπλεκονται** πρὸς ἀλλήλας, **φέρεσθαι** ἵνα τὴν παρασύρῃ μεθ’ ἔαυτοῦ, **εἴκω** (νπείκω) ὑποχωρῶ,: παρήτει, οἵ δόρ. θαμ. ἐν σημ. πρτκ., **διώκω** βάλλω **ἔμπρός**.

282 **Ἄιθίοπες** α 22. — **283** **Σόλυμοι** Ἰθαγενεῖς ἐν Λυκίᾳ, οἵτινες ἀπωσθέντες ὑπὸ τῶν Λυκίων εἰς τὰ δόην **ἔξων** δρμόμενοι ἀπὸ τούτων ὡς λησταί, ὡς ὑστερον οἱ Πισίδαι, Λυκάονες, **Ἴσαυροι**. — **291** **ἔτάραξε πόντον** ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τῶν δρέων τῶν Σολύμων εἴχε κατέλθει εἰς τὴν θάλασσαν. — **295**

Μόνον τῶν τεσσάρων τούτων κυρίων ἀνέμων γινώσκει τὰ ὀνόματα
ὅ "Ομ.—**300 νημεοτέα εἶπε ποῦ**;—**306 Δαναοὶ** α 349.—**307**
"Αἰρετῖαι ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Μενέλαος ὡς υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως, βα-
σιλέως τῶν Μυκηνῶν. — **Πηλεῖται** καὶ **Πηλείδης** ὁ Ἀχιλλεύς, ὡς
υἱὸς τοῦ Πηλέως, βασιλέως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Φθίας· ἔπειτε βληθεὶς
εἰς τὸν κληθέντα Ἀχίλλειον τένοντα κατὰ τὴν πτέρωναν ὑπὸ τοῦ
Πάριδος διὰ βέλους κατευθυνθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος· τὸ
πτῶμα, περὶ τῆς τύχης τοῦ ὅποίου εἶχε συγκροτηθῆ πεισματωδε-
στάτη μάχη, ἔσωσαν ὁ Ὁδυσσεὺς καὶ ὁ Αἴας ὁ υἱὸς τοῦ Τελαμῶ-
νος, βασιλέως τῆς Σαλαμῖνος.— **311 οἰτέοεις** α 291. — **Ἀχαιοὶ** οἱ
στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν Τροίαν.

333-33. **333-40 σφυρὸν** τὸ μέρος τοῦ ποδὸς τὸ περὶ
τὸν ἀστράγαλον, **καλλισφυρός**, **Δευκοθέη** α, **αὐδήεις** 3, 28 ἔχων
ἀνθρωπίνην φωνήν, **πέλαγος** (πλάγ-, πλάζω, πλήσσω α 2) κυρ. τὸ
πλῆττον κῦμα, ὁ πληθ. μόνον ἐνταῦθα, κύματα: ἐν τῇ θαλασσοτα-
ραχῇ τῶν κυμάτων, ἐν τῇ κυματώδει θαλάσσῃ, **ἔμμορε** ἀόρ. ἢ προκ.
τοῦ μείρεοθαι 312, **τιμῆς** ἀντκμ.: τῆς τιμῆς τῆς θεότητος, **θεῶν**
ἐξ ἐκ μέρους τῶν θεῶν, κατὰ παραχώρησιν τῶν θεῶν, **ἀλάσματα**,
ἀλήθην, ἀλάληματα περιπλανῶμαι, **ἀλγεῖ** ἔχοντα τροπ. εἰς τὸ ἀλώμε-
νον: πίνοντα φαρμάκια ἐν μέσῳ τῶν βασάνων του, **κάμμορος** (κάτ-
σμορος 312) 160, **τίπτε** 87, **δδύσσομαι** α 62, **ἐκπλαγός** χάριν
εὐφων. ἀντὶ **ἐκπλαγός** (**ἐκπλήσσω**) καταπληκτικός, ἐπιφ. φοβερά,
κοθ. ὑπερβολήν, εἰς τοῦτο τὸ ὄδε α 182, **ὅτι** κυρ. εἰδ. δπως δύ-
ναμαι νὰ εἰκάσω ἐκ τούτου, **ὅτι**, εἰτα: αἰτιολ. διότι· ἡμεῖς: ὥστε
δημιουργεῖ.— **341-5 οὐ μὲν δὴ ἀλλ᾽ ἀσφαλῶς** δέν, **καταφθίω-**
φθείσω, **ἔξαφανίζω,** **ἔξολοθρεύω,** **φθίνω** ἀμτβ., **μενεαίνω** (μέν-ος
ὅρη, ζωηρὰ ἐπιθυμία, μέν-ω ἀναμένω, ἐπιθυμῶ, προκ. μέμονα
καὶ μέματα) **ζωηρῶς** ἐπιθυμῶ, **μάλ'** ὄδε **ἀκριβῶς** οὔτως, δπως σοὶ
λέγω, **ἔρξαι** ἀπόμφ. ἀντὶ προστκ., **ἔρδειν,** **ἔρζειν** α 47, 293, **ἀπινύσσω**
(ἐκ τοῦ ἀχρ. ἀπίνυτος, α(στ.)-πινυτὸς α 229, ἀσύνετος) εἰμαι ἀσύνε-
τος, ἀνόντος, **καλλιπε** κατ(ά)λιπε, **φέρεσθαι** 331, **νέω,** **νήχομαι**
(νήσσα) κ. **νάω** (νήσος) κολυμβῶ, **ἐπιμαίομαι,** **ἐπιμάσσομαι,** **ἀπτο-**
μαι, **ἐπιδιώκω,** **γαλῆς** γεν. ἀντκμ. εἰς τὸ **νόστου** ἀφίξεως (διότι ἢ
ἀρχ. σημ. τοῦ νέομαι ἔρχομαι) εἰς τὴν χώραν, **ἀλύσκω-ξω-ξα** (τῆς
αὐτῆς ὁ. ἀλεείνω 326) ἀποφεύγω, σώζομαι. — **345-50 τῇ** ἐπίρ.
δεικτ. ἰδού, **νά** (λάβε), **τανύω** (τείγω) τεντώνω, δένω σφιγκτά, **ἀμ-**
βροτος 45, οὐδὲ **δέος** (ἐστί), **παθέειν** τι, **ἔφαψει** ἀόρ. ὑποτ.,
ἀπολυσάμενος ἀπὸ σεῖο λύσας, **ἄψ** πάλιν, **βαλέειν** ἀντὶ προστκ.,

πολλὸν ἀπὸ πολὺ μακρὰν ἀπό, νόσφι μακράν, τραπέσθαι ἀντὶ προστκτ. νὰ γυρίσῃς τὰ βλέμματά σου πρὸς τὰ δπίσω (ἀπο-).—**351-3 ἔοικα** (Φεικ., Φικ., εἰκὼν) ἔοικα, αἰθνια θ. θαλάσσιον πτηνόν, ή βουταναριά.

333 καλλίσφυρος ὁ πέπλος τῶν γυναικῶν ἡτο μὲν μακρὸς ὅπισθεν, ἄλλ' ἔμπροσθεν ἡτο βραχύτερος, ὥστε ἐφαίνοντο οἱ πόδες καὶ δὴ τὰ σφυρὰ αὐτῶν.—**Iνώ** θυγάτηρ τοῦ Κάδμου καὶ τῆς Ἀρμονίας ἐνυμφεύθη τὸν βασιλέα τοῦ Ὁρχομενοῦ Ἀθάμαντα, ὅστις παραφρόνησας ἐφόνευσε τὸ ἐν τῶν δύο τέκνων, θὰ ἐφόνευε δὲ καὶ τὸ ἔτερον, ἄλλ' ή μήτηρ Ἰνώ παραλαβοῦσα αὐτὸ ἔρριφθη ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν (Κακῆς Σκάλας) εἰς τὴν θάλασσαν, γενομένη ἔκτοτε θαλασσία θεότης, ή Λευκοθέα, θεὰ τῆς μετὰ τὴν θύελλαν λευκῆς γαλήνης, σώτειρα τῶν ναυαγῶν· μετὰ τοῦ Ἡρακλέους είναι τὰ μόνα παραδείγματα ἀποθεώσεως τῶν θνητῶν παροῦ Ὁμήρῳ.—**334 αὐδήσσα** ὃς τοὺς θεοὺς ἐφαντάζοντο οἱ ἀρχαῖοι μείζονας τῶν ἀνθρώπων, οὗτοι καὶ τὴν φωνὴν αὐτῶν διάφορον κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀνθρωπίνης.—**346 τὸ κρήδεμνον** θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸν Ὁδ. ὡς φυλακτόν, ὡς σφρίβιον.—**350 ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι** ὁ ἐπικοινωνῶν πρὸς τοὺς θεοὺς καλὸν ἡτο ἐν τῇ βαθείᾳ αὐτοῦ εὐλαβείᾳ νὰ μὴ ἀτενίζῃ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον.

354-81. 354-7 πολύτιλας 171, μερμηρίζω (μέρ-, μέριμνα, μέρ-μερ-ος ἄξιος μερίμνης) διαλογίζομαι, **355 = 298, ὕμοι** ἔγαλ ἄχ καῦμένος, (δέδια) μή, ὑφαίνω πλέκω, βυσσοδομῶ, μαγειρεύω, **αὔτε** πάλιν, ὃς καὶ ἄλλοτε πρότερον, **ὅτε** ἀναφ. αἴτιολ.—**358-64 πὼ πὼς**, ὃς οὐτιω-οὐτιως, μάλ' οὐ πὼ 103, ἐκάς μακράν, φύξιμον

ἔμμεν φευκτὸν εἶναι ἀπροσ., μάλ' ὥδε 342, **ὅφρ** ἀν κεν (δἰς τὸ ἀοριστολ.) ἔως ἄν, **ἀραρίσκω** 95, α 280, προκμ. ἀμτβ. **ἀρηρα** είμαι συνδεδεμένος, **ἀρμονίη** (ἀρμός, ἀρμόζω, ἀραρίσκω) σύνδεσμος, κλείδωσις: εἶναι συνδεδεμένα μέσα εἰς τὰς κλειδώσεις των, **τόφρα** ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, **τλήσομαι** θὰ ἐγκαρφερήσω, **πάσχων** ἐνδ., διὰ τινάσσω διασκορπίζω, διαλύω, **νήχομαι** 344, **πάρα** 141 πάρεστι, ὑπάρχει πρόχειρον, **οὐ μέν τι ἄμεινον** οὐδὲν βεβαίως καλύτερον.—**365-70** ἦσις ἔως, **δρμαίνω**, ἐκτεν. τύπ. τοῦ δρμᾶν, στρεφογυρίζω εἰς τὸν νοῦν μου, ἀνακυκλῶ κατὰ νοῦν: ἐν ᾧ ή κεκινημένη ψυχὴ του καὶ καρδία διελογίζετο ταῦτα, **ῶρσεν** ἐπὶ ὑψώσεις κατ' ἐπάνω του, δὲ ἐν τῇ κυρ. προτ. λείψανον τῆς ἀρχαίας κατὰ παράταξιν συνδέσεως, **ἀργαλέως** 175, **κατηρεφῆς** 2 (κατερέφω) ὁ σκεπάζων ἀπ' ἐπάνω, καμαρωτός, ὑψηλοκρεμαστός, **ἥλασε** ὑποκ. **κῦμα** 313, **ζαής** 2 (ζα-

(ἐπιτ.) ἄημι) δρμητικός, σφοδρός, προβλ. δυσαής 295, τινάσσω διασκορπίζω, **θημάδν-ῶνος** ἀ. θημωνιά, σωρός, **ἥια** οὐ. ἀχυράκια, καλαμάκια (σιτηρῶν), **καρφαλέος** 3 (κάρφω ξηραίνω, κάρφως ξηρὰ καλάμη σιτηρῶν) ξηρός, τὰ μὲν δεικτ., διεσκέδασε γνωμ. ἀρό., **ἄλλυδις ἄλλη** ἄλλα ἔδω ἄλλα ἐκεῖ 71, ἡ πρότασις δὲν ἔξαρται ἐκ τοῦ ως, ἄλλα πλατύνει τὴν παραβολὴν διὰ τῆς προσθήκης μεμονωμένης παρατηρήσεως, διεσκέδασε τὸ κῦμα.—**370-4** ἀμφὶ δ. βαῖνε 130, ως **ἴππον ἔλαύνων** ως εἰς τρέχων ἔφιππος (κελητίζων), **κέλητ-ητος** (ταχύς, πρβλ. cel et) ἀ. ἵππος τῆς ἵππασίας, τῶν ἵπποδρομιῶν, πόρε 321, **κάππεσε** (κατ(α)πεσε) ἔροιφθη κάτω, ἀλλιτοπ. τοῦ τέρματος, **μέμαα κ.** μέμονα (μεγ-, μα-, ως τεν-τα, τείνω) προκμ. ἐν σημ. ἔνεστ. τοῦ **μένειν** ἀναμένειν, ἐπιθυμεῖν : ζωηρῶς ἐπιθυμῶ (πρβλ. μέρος α 89, μεροεικής ε 166, μερειών 314), ἡ μτχ. εἰς τὸ χ. πετάσας, **νήκω** νήχομαι.—**375-81** **ηρείων** α 45, **376** =285, ἀλόω πρστκ. τοῦ ἀλάομαι 336, ἀλάου-ῶ-όω, πρβλ. ἀλήτης, εἰς δ **κεν** ἔως ἄν, **μείγνυμαι** μίσγομαι, σμίγω, συναντῶ, πλησιάζω, **διοτρεφής** 2 δ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀνατραφείς, συγγενῆς τῶν θεῶν, περὶ τῶν ἀγχιθέων Φαιάκων 35, **ἄλλ'** οὐδ' ως ἄλλ' ἄν καὶ ἀπέχω πλέον πάσης περαιτέρω καταδιώξεως, **ἔλπομαι** (ἔλπιζω), ἔολπα ἐν σημ. ἔνεστ. νομίζω, **ὄνοματ-ο(σ)ομαι-σάμην**, φέγω, μεμψιμοιῶ, **κακότης** 290 : πιστεύω, δτι δὲν θὰ παραπονεθῆς διὰ τὴν ἀθλιότητά σου (δτι εἶναι δλίγηη), εἰρων. : πιστεύω δτι θὰ βάλης τὴν δυστυχίαν καὶ εἰς τὰ βρακιά σου, **ἱμάσσω** (ἱμάς) κτυπῶ διὰ τῆς μάστιγος, **καλλιθρειξ**, δθι ὅπου, **ἔσασιν** εἰσίν, **κλυτός** α 300.

371 κέληθ' **ἴππον** κατὰ τοὺς 'Ομ. χρόνους ἥτο ἐν χρήσει ἡ ἵππασία, ἄλλ' οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ήρωικοῖς, δτε οἱ ήρωες ἐπιβαίνουσιν ἀρμάτων δ ποιητῆς ἐθεώρησεν ἀπρεπὲς νὰ θέσῃ τοὺς ήρωας ἐπὶ τῶν νώτων **ἴππον**, ως καὶ οἱ Σπαρτιᾶται, οἱ διατηρήσαντες πλεῖστα ἔθιμα τῶν ήρωικῶν χρόνων, περιεφρόνουν τὸν **ἴππον** πρὸς χρῆσιν τῶν μαχητῶν, ἀναβιβάζοντες ἐπ' αὐτοὺς τοὺς χειρίστους τῶν ἀνδρῶν.—**378 διογενεῖς, διοτρεφεῖς κ.** δτοι ἔκαλοῦντο οἱ βασιλεῖς (κ. εὐγενεῖς), διότι ἐπιστεύετο δτι εἴλκον τὴν καταγωγὴν ἀπὸ τοῦ Διός, παρ' οὐ είχον λάβει καὶ τὴν βασιλικὴν ἔξουσίαν (ὅς οἱ ἐλέφθεοῦν βασιλεῖς).—**εις δ κεν δ Ποσ.** δύναται νὰ βασανίσῃ τὸν 'Οδ., ἄλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀντιστῇ εἰς τὰς βουλὰς τῆς Μοίρας (Διός) νὰ ἐπανέλθῃ δ ηρως οὔκαδε κατὰ τὸ είκοστὸν ἔτος τῆς ἀπουσίας του· ἥδη παρατούμενος ἄλλουν διωγμοῦ τοῦ 'Οδ. ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν προσδοκίαν τοῦ Διός α 77.—**380 δ** Ποσειδῶν ἐποχεῖται

συνήθως ἄρματος συρρομένου ὑπὸ πτερωτῶν ἵππων.— **381 Αἰγαὶ** μικρὰ πόλις ἐν Ἀχαΐᾳ διάσημος διὰ τὴν ἐν αὐτῇ λατρείαν τοῦ Ποσειδῶνος· τὸ ὄνομα ἔφερον καὶ ἄλλαι πόλεις, ἐν αἷς ἐπίσης ἐλατρεύετο ὁ θεός· ἡ λέξις συγγενῆς πρὸς τὸ **αἴγες** (ἀίσσω) κύματα, **Αἴγατον** (κυματῶδες).

382-423. **382-7** ἀλλ' ἐνόησεν ἄλλην σκέψιν συνέλαβεν, **κέλευθος** α 195 : ἀνέστειλε τὴν κίνησιν τῶν ἄλλων ἀνέμων· ἐν ἀντιθέσει πρὸς τίνα; **εὐνάζομαι** 119 ἡσυχάζω, κοπάζω, δ. ε. διασαφεῖ τὸν 383, **ἐπόρυνυμι** ἔξαποστέλλω, **κραιπνόδες** 3 (πρβλ. **καρπάλιμος** 193) σφοδρός, δρμητικός, πρὸς ἐπίρ. ἔμπροσθεν τοῦ Ὁδ., ἵνα διευκολύνῃ τὸ κολύμβημα, **ἔστιν** ἄγνυμι, **μιγείη** 378, **φιλήρετμος** 2 α 181, **διογενῆς** 203, **ἀλύσκω** 345, **κήρῳ** κηρός θ. ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου, ὃ πληρυντ. τοὺς ποικίλους κινδύνους τοῦ θανάτου.— **383-93** **πλάζομαι** α 2, **κῦμα** περιληπτ., **πηγδες** εὐπαγής, εὐτραφής, μέγας, φουσκωμένος, **προτιόσσομαι** (προσσόσσομαι, ἐξ οὐ μέλλ. δψομαι, δσσε 151) προσβλέπω: συχνὰ ἔβλεπε μὲ τὸν νοῦν του ἐμπρός του τὸν θάνατον, **τέλεσε** ἐπήγαγεν, ἢ δὲ ἐκεὶ δέ, ἵδον δέ, **νηνεμίη** παράθ. τοῦ γαλήνη, ἄκρα γαλήνη, **προϊδὼν** ὁίψας τὸ βλέμμα (μακρὰν) ἐμπρός, **μάλα δξὺ** μετὰ μεγάλης δξυδεροκείας, **σκεδὸν** 288· τί διορίζει ἡ μτχ. **ἀρθεῖς**;—**394-9** ὡς δ' δτ' 328, **βίοτος** ἀ. (ζωὴ) ἀνάρρωσις, **φανήη** γνωμ. ἀόρ., **ἀσπάσιος** 3 εὐχάριστος, εὐπρόσδεκτος, πρὸς μεγάλην χαράν, **κεῖται** ὑποτ. **κείεται-κέεται-κεῖται**: εἶναι κλινήρης, κατάκειται, ἐν **νούσῳ** ἐν ὑλικῇ σημ.: ἐν μέσῳ τῶν δεσμῶν νοσήματος, πιασμένος ἀπὸ νόσου (ἢ δποία δὲν τὸν ἀφῆνε), **δηρὸν** α 203, δὲ γάρ, **δαίμων** θεότης, κακὸς δαίμων, πονηρὸν πνεῦμα, **χραύω**, ἀόρ. ἔχραον, (ἐγγίζω) ἐπιτίθεμαι, καταδιώκω, **στυγερὸς** 3 (στυγέω μισῶ) ἀποτρόπαιος, φρικτός, **ἀσπάσιον** 394, εἰς τοῦτο οἱ καὶ παίδεσσι, **ὑλη** τὸ δάσος, **ἔείσατο** 283 (vid-ετι), **ἀσπαστὸν** ἀσπάσιον-ως, **Ὄδυσσεη** (ι).—**400-7** δσσον ἀναφ. συμπ., **γέγωνα** ἐν σημ. ἐνεστ. κ. **γεγωνέω** φωνάζω ὕστε νὰ γίνω ἀκουστὸς (εἰς ἐπήκοον): ὕστε νὰ γίνῃ τις ἀκουστός, ἐὰν φωνάξῃ, καὶ δὴ καὶ ἥδη, συνεχίζον τὴν χρον. πρότ., ἡς ἡ ἀπόδ. ἐν 406, **δοῦπος** ἀ. λ. π. (ντούπ) κρότος, βρόντος, ὁρχθος, ἐκ τούτου τὸ **θαλάσσης**, **σπιλάς-δος** θ. βράχος ἐν θαλάσσῃ, εἰς δν προσκρούουσι τὰ κύματα, σκόπελος, **φοχθέω** (φόχθος ἀ. πάταγος, βοὴ τῶν θραυσμένων κυμάτων) λ. π. βούζω, βρόντω, δὲ γάρ, **ἔρεύγομαι** (ἔξεμῶ) ἐκβράζομαι, **δεινὸν** ἐπίρ. μετὰ φοβεροῦ πατάγου, **ξερὸς** 3 ξηρός, **ἐπὶ ξ.** **ἡπείροιο** πρὸς τὴν ξηρὰν ἡπειρὸν (τὴν ξηράν), ὡς 277, **ἐπ'** ἀρι-

στερά χειρός ἐπ^ο ἀριστερὰν χεῖρα, εἴλυτο ὑπερος τοῦ εἰλύω (Φελ-, ἔλισσω, vol.-νο) περικαλύπτω, δὲ ὥστε, πάνθ^ο ὑποκ., ἄχνη ἀφρός, ἔσαν ἡσαν, δχος ἄ. (δ περιέχων, φυλάττων) κρατητής, στήριγμα, προστασία καὶ σκέπη, ἐπιωγαλ θ. (Φάγγυμι, Φι Φωγ·αι) μέρη, δπου ἀγγυνται ἡ δρμὴ τῶν ἀνέμων καὶ κυμάτων, δρμοι ἀσφαλεῖς, ὑπήνεμοι, προβλῆτ-ῆτος 1 δ προβάλλων ἐμπρὸς τὴν γωνίαν του, προεξέχων ἀποτόμως, ἀποκρήμνως, πάγος ἄ. (παγ-, τὸ ἐμπεπηγμένον καὶ ἀκίνητον) βράχος (πρβλ. Ἀρειος πάγος), οἱ ε. 402-δ διασάφησις τοῦ 401, **406-7 = 297.8.** — **408-14** δὴ ίδού, νά, ἥδη, **ἀελπής** (α(στ)-ελπομαι 379) ἀνέλπιστος, κτγρ. ἀπροσδοκήτως, **διατμήγω** (τέμνω) διασχίζω, **λαῖτμα** 174, **οὕπη** οὐδαμοῦ, ἔκβασις μέρος πρὸς ἔξοδον, ἐκ τούτου τὸ ἀλδες κ. **θύραζε** ἔξω εἰς τὴν ξηράν, πολιεδος 3 λευκός, ψαρός, πολιοτο θηλ., **ἔκτοσθεν** (ἀπ^ο) ἔξω ἐν τῇ ξηρῷ, ἡ ἀντίθ. 413, **βέρευχα** πρκμ. ἐν σημ. ἐνεστῶτος (κ. βρυχάομαι) βρυχῶμαι, μουγκρίζω, **ἀμφὶ** γύνωφ, **φόθιος** (φόθος - φόχθος 412) λ. π. θορυβώδης, παταγώδης, βούζων, **ἀναθέω**, ἀραδέδρομε ἐν σημ. ἐνεστ. ἀνυψοῦνται, ἀναδύονται, προβάλλουσιν **πέτρη** θ. βράχος, **λισσδες** 3 λειος, δλισθηρός, κτγρ., **ἄγχιβαθης** 3 ἄγχι (τῆς γῆς) βαθύς: βαθεῖα παρὰ τὴν ἀκτήν, κτγρ. **στήμεναι** νά πατήσῃ στερεά.—**415-6 μή πως** 356, **λέθαξ** 1 λιθώδης, τραχύς, αίχμηρός, **ἔκβαίνοντα** τί σημ. δ ἐνεστ. ; **ἔσεται** ἡ δριστ. μέλλ. διότι ἡ ζωηρὰ παράστασις τοῦ κινδύνου ἐμφανίζει αὐτὸν ὡς βέβαιον, ἐὰν ἐποραγματοποιεῖτο δ ἄρτι ἐκφρασθεὶς φόβος, **δρμη** ἡ προθυμία (ἐν τῷ κολυμβήματι), ἡ ὑπεράνθρωπος τόλμη, τὸ τόλμημα, **μέλεος** 3 μάταιος.—**417-23 παρανήξομαι** ὑποτ., ἡ **παρα-** κατὰ μῆκος, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκτήν, **προτέρω** πλέον ἐμπρός, περαιτέρω, **ἥν που** πλ. ἐρ. μετὰ πρότ. ἀποπείρας, **ἥιων** 156, **παραπλήξ** 1 δ πληττόμενος πλαγίως ὑπὸ τῶν κυμάτων, δμαλός, λειος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς προβλῆτας ἀκτάς, 405, **δείδω** 300, **ἔξαντις** αὐθίς, **ἰχθυόεις** δ γεμάτος ἀπὸ ιχθύς, ιχθυοβριθής, **καὶ** εἰς ὅλην τὴν πρότασιν, **ἐπιστεύω** ἔξαπολύ, **δαίμων** 396, **ηῆτος** οὐ. τεράστιος ιχθύς, τεράστιον θηρίον τῆς θαλάσσης, **ἔξ** ἀλδες ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, **Ἀμφιτρίτη** θαλασσία θεά, **κλυτὸς** δικατ., **οἴτα** ἔξ ἐκείνου τοῦ εἴδους, τὰ δρποῖα, **δδώδυσται**, πρκμ. τοῦ δδύσσομαι α 62, : **ἔχει** ἔξαγοιωθῆ.

382 Αθηναίη ἐγεννήθη ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, προσωποποιία τῆς ἀστραπῆς (ἢ τῆς καταιγίδος) τῆς γεννωμένης ἐκ τῶν δμροφόρων νεφῶν τοῦ οὐρανοῦ (Διός).—**385 Βορέην** διὰ τί ἀφῆ-

κε τοῦτον;—387 διογενῆς 378.—388 νύκτας· ήματα προηγοῦνται ἐν τῇ ἀπαριθμήσει αἱ νύκτες, διότι τὸ πάλαι ἡ νὺξ ἐθεωρεῖτο ἡ ἀρχὴ τοῦ ὅλου ἡμερονυκτίου, καθ' ὃσον ὡς χρονικὸν μέτρον ἐλαμβάνετο οὐχὶ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ἡ σελήνη.—391 γαλήνη ἡς παρακολουθήσωμεν ἐὰν ἡ γαλήνη ἡτο τελεία.—400 δσσον τε γέγωνε βοήσας πρωτόγονος ὑπολογισμὸς μήκους.—422 Ἀμφιτρίτη θεὰ τῆς θαλάσσης ὡς ὁ Ποσ. ὕστερον ἐγένετο σύζυγος αὐτοῦ.

424-53. 424-5 424=365, τόφρα ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ.
—426-9 ἔνθα χρον., ἀποδρύπτω ἀποσπῶ τὸ δέρμα, γδέρων, φινὸς 281, συναράττω (ἀράσσω κρούω ἵσχυρῶς, συντρίβω) συντρίβω, τὸ κὲν πρὸς ἀμφότερα τὰ δ., φινὸνς κ. δστέα τὸ κατά τι, εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε ἐὰν δὲν ἐνέπνεεν εἰς αὐτὸν (σωτῆριον) τινὰ σκέψιν, γλαυκῶπις α 156, ἡ σκέψις διασπεῖται ἐν 428-9, ἐπεσσύμενος πεταχθείς, τιναχθεὶς ἐκεῖ ἐπάνω (ὑπὸ τοῦ κύματος).—**430-5** ὑπαλύσιω ὑπεκφεύγω, ὑποκ. Ὁδ., παλιρρόθιος 3 (π. δόθος 412) ὁ πρὸς τὰ ὅπίσω φερόμενος: τὸ κῦμα δὲ παλινδρομοῦν, γυρίζον ὅπίσω, ἐπεσσύμενον ἐφορμῆσαν, χυθὲν ἐπάνω του, ὡς διε 328, πουλύπονς πολύπονς, ὀκταπόδι, ἐξελκομένοιο τίς μτχ.; θαλάμη θ. φωλεά, τρῦπα, ἔχονται ἔχουσι προσκολληθῆ, κοτυληδών όνος θ. ὀφθαλμὸς (πλοκάμου τοῦ πολύποδος, ἀπομυζητικὴ θηλή), πρὸς κοτυληδονόφιν (-σιν) ἐπάνω εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, λᾶιγξ-γγος θ. (ὅ λᾶας λίθος) μικρὸν λιθάριον, χαλίκιον, φινοὶ τεμάχια δέρματος πόθεν ἔξαρταται ἡ γεν. τοῦ; ἀπέδρυψθεν-θησαν 426, θεασὺς θαρραλέος, τολμηρός, τὸν δὲ ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ φινοί.—**436-40** ἔνθα δὴ τότε πλέον, δύστηνος α 55, ὑπὲρ μόρον α 34, ἐπιφροσύνη παρουσία πνεύματος, ἐτοιμότης π., 438 ἀσύνδ. ἐπεξ., τά τ' ἀναφ. εἰς τὸ περιληπτ. κύματος: ἀνελθών, ἀνακύψας ἐκ τῶν κυμάτων, δποῖα (δπως 422) αὐτά, ἔρεύγεται 403, παρέξ ἐκεῖ πλησίον (παρὰ) ἀπ' ἔξω (ἀπὸ τὰ εἰς τὴν ἀκτὴν ἐκβραίζοντα κύματα), ἀπ' ἔξω δίπλα (εἰς τὰ πλάγια), οὐχὶ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν ξηράν, ἀπ' ἔξω κατὰ μῆκος (τῆς ἀκτῆς), παρέξω, ἐς γαῖαν δρώμενος (δ "Ομ. φιλεῖ τὰ μέσα) μὲ τὰ βλέμματα διαρκῶς καθηλωμένα εἰς τὴν, 40=418.—**441-3** στόμα στόμιον, ἐκβολαί, ἔξε μεικτ. ἀδρ., κατὰ ἀπέναντι, τῇ δὴ ἐκεῖ πλέον, κυρ. πρότ., ἐείσατο 398, 281, ἀριστος καταλληλότατος, κτγρ., λεῖος 3, +γεν. γυμνός, καθαρός, ἐπὶ (ἥν) πρὸς τούτοις, σμέπας-αος οὐ. σκέπασμα, σκ. ἀνέμοιο τόπος ὑπήνεμος.—**444-50** ἔγγω ἀντελήφθη, προρρέω ὁέω ἐμπρός, προχωρῶ ἐμπρός μὲ τὸ ὁέῦμα, δν κατὰ θυμὸν ἐνδομύχως, κλύω, ἀδρ. ἔκλν(ο)ν, πρστικτ.

(κέ)κλῦθι, (κέ)κλῦτε, (ἐπ)άκούω, κλυτός α 300.., δστις ἐσσὶ δστισδήποτε είναι (διότι δὲν γνωρίζει τὸ ὄνομά του), ἵκανω ἵκω, ἥκω+ αἰτ. τοῦ τέρματος, πολύλλιστος (πολὺ λίσσομαι παρακαλῶ) ὁ πολλάκις ἱκετευόμενος, χιλιοπαράκλητος, πολυπόθητος, κτγρ., ἐνιπή θ. (ἐνίπτω ἐπιπλήττω) ἔπιπληξις, ἀπειλή, λύσσα, ὁ πληθ. τὰς ἐκρήξεις τῆς λύσσης, μὲν (μήν) τε ἀληθῶς, αἰδοῖος ἄξιος σεβασμοῦ, καὶ (ἐπιδ.) ἀθανάτοισι, δς τις ἀνδρῶν, ἵκηται ὡς ἱκέτης, ἀνεν κέν, ἦ ὑποτ. ἀόρ. ἐπανάλ.. ἀλάσμαι 336, μογέω 223, ἀλλὰ ὅθεν, δὲ αἰτ., εὔχομαι κ. εὐχετάσμαι καυχῶμαι, εὔχομαι ἔμμεν βεβαιῶ, διακηρύττω ὅτι. — 451-3 παῦσεν ἐσταμάτησε, ἔσκε ἀνέκοψε, κῆμα περιληπτ. τὰ πρὸς τὸ στόμιον φερόμενα θαλάσσια κύματα, πρόσθε οἱ ἔμπροσθεν τοῦ Ὁδ., σαύω 130 (σάος, σῶς), προχοαὶ πάντοτε πληθ. ἐκβολαί, στόμιον (ὅπερ ἦτο ἦδη κενὸν ὄντας).

432 ὁ πολύπονος ἔχει 8 πλοκάμους, χρησιμεύοντας πρὸς κίνησιν, σύλληψιν τῆς τροφῆς κλπ., φέροντας ἔκαστον δύο σειρὰς μυζητικῶν κοτυληδόνων, δι² δν καὶ κρατεῖται στερεῶς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων.—436 ὑπὲρ μόρον α 33.—445 ἀναξ οἱ ποταμοὶ ἔθεοποιήθησαν πανταχοῦ τῆς Ἐλλάδος α') διὰ τὴν εὐεργετικὴν αὐτῶν ἐπίδρασιν ἐπὶ ζῆτα καὶ φυτά, β') διὰ τὰς μεγάλας καταστροφὰς ἐπὶ τὴν χώραν καὶ γ') διότι, ἐν φ ζῆτα καὶ φυτὰ παρέοχονται, οἱ ποταμοὶ ἔρευσιν ἀκοίμητοι, ἀέναιοι καὶ ἀθάνατοι.

453-93. 453-7 ἔκαμψε ἐλύγισε..., ἐσωριάσθη κατὰ γῆς, κεῖρας κατὰ ζεῦγμα πρὸς τὸ κάμψε: ἀφῆκε παραλύτους τὰς κεῖράς του, ἡηρ 36, δάμνημι α 237, δέδμητο εἰχεν ἔξαντληθῆ, ἐκνευρισθῆ, οἰδέω πρήσκομαι, φουσκώνω (οἴδμα, κῆμα, οἰδαλέος, Οἰδίπους) κρώδες ἀ., κρωτός κ. κροός, δέομα, σῶμα (ἀττ ἐν κρῷ κεκαρμένος), θάλασσα τὸ θαλάσσιον ὄντωρ, κηκίω ἀναβλύζω, ἀν στόμα ἀπὸ τοῦ στομάχου ἐπάνω διὰ τοῦ στόματος, φίνες ὁώθωνες, ἀπνευστος ἀνευ ἀναπνοῆς, ἀπνους, ἀναυδος 2 ἄφωνος, δλιγηπελέω ἔχω ἔξασθενημένας τὰς δυνάμεις, εῖμαι λιπόθυμος, αἰρός α 208.—458-63 δή φα τέλος πάντων, ἀμπτυντο μ. ἀόρ. β' τοῦ ἀναπνέω, θυμὸς ἥ ζωή, ἥ ζωτικὴ δύναμις, ἥ ἐγκλειομένη συνήθως ἐν ταῖς φρεσί, ἀγείρω, ἀγέρθη, ἀγήγεομαι, συναθροίζω, συγκεντρῶ (ἀγορά): συνῆλθεν εἰς ἔαυτόν, θεοῖο θηλ., τίνος; ἔσο οὖ, ἀπὸ ἔσο ἀφ' ἔαυτοῦ, τὸ μὲν δὲ 462, μεθίημι ἀπολύω, φίπτω, ἀλιμυρήεις 3 (ἄλι (τοπ. τοῦ τέρματος) μύρομαι ὁέω μετὰ θορύβου, πατάγου) ὁ ἐκβάλλων εἰς τὴν θάλασσαν παταγωδῶς, κατὰ φόν 327 κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ θαλασσίου ὁέυματος, λιάζομαι παραμερίζω, ἀποσύρομαι, ὑπε-

κλίνθη ὑπεκλίθη, κατεκλίθη ὑπό, σχοῖνος ἀ. σχοῖνος, βοῦφλον, κυνέω, ἔκυσα, φιλῶ (πρβλ., προσκυνῶ), ζείδωρος (ζειαὶ θ. (ζΕΦ-ιάδ-ασπροσίτι, καλαμπόκι), ζΕΦ-ό ή ζεΦέ-δωρος) ή τροφοδότειρα, ἀρουρα α 407. — 464-9 464-5 = 298-9, φυλάττω νύκτα ώς καὶ παρ² ήμιν: διανυκτερεύω ἀγρυπνῶν, δυσκηδής (κήδεα α 244) πικρός, φαρμακερός, ἐν ποταμῷ παρὰ τὸν π., (δέδια) μὴ 356, στίβη θ. πάγος, παγωνιά, ἔέρση θ. δρόσος, δροσιά, θῆλυς (θάω θηλάζω, θηλή) ή θηλάζουσα, τρέφουσα, δροσίζουσα, δροσερά, ὑγρά, δαμάση με 465, κεναφήδως μόνον αἰτ. ἐκ δ. καπ-καπνός: ἐκπνέων, ἄχρ. ὅγματος, ὑποκ. μέ, δλιγηπελίη θ. (δλιγηπελέω 457) ἀτονία, λιποθυμία, δ διορ. εἰς τὸ δαμάση: μήπως μὲ καταβάλωσι κατόπιν τῆς λιποθυμίας (ἔξαντλήσεως) καὶ ἐκμετρήσω τὸ ζῆν, δὲ αἴτ., αὔρη ὁρεῦμα τοῦ ἀέρος (πολὺ διαπεραστικὸν περὶ τὴν πρώιαν). ψυχὴ κτυρ., ἡδθὶ τοπ. τὴν αὐγήν, πρὸ ἐπιφ. ἐνωρίς.— 470-3 δάσκιος (δα(ἐπιτ.) σκιά) κατάσκιος, σκιερός, κατα-δαρ-θάνω (dor-mio), κατέδραθον ἀντὶ κατέδαρθον, κοιμῶμαι, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ φυλάσσω 466 μεθίημι ἀφήγω, εἰλ² με... ἐν ἦ περιπτώσει μέ, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει διτ..., εἰς τὸ καταδράθω, κάματος ή ἔξαντλησις, δείδω 300, ἐλωρ-ρος οὐ. (ἐλ-εῖν) ἄγρα, βορά, κύρωμα οὐ. (κυρέειν-εῖν: ἐπιτυγχάνειν, εὑρίσκειν) εῦρημα, ἔρμαιον, θῆρα θηρός ἀ. θηρίον, τίς ή δοτ. : — 474-82 δοάσατο ἐλλιπ. δ. μόνον ἄδρ. ἐφάνη, ώς φρονέοντι, κερδίων-ιον ἐπικερδέστερος, ωφελιμώτερος, ὑπρθ. κέρδιστος, ἀνευ θτικ., ὑποκ. τοῦ ἔμμεν τὸ ἴμεν (ἴέναι) εἰς ὕλην, ἀνθ² οὐ 475 ἀκολουθεῖ ή ἐκτέλεσις τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως, σχεδὸν 288, ύδατος τοῦ ποταμοῦ, ἐν περιφανομένῳ οὖσ. ἐν περιόπτῳ θέσει, ἐφ² ὑψηλοῦ (ὑψώματος), ὑπήλυσθε ὑπῆλθε, ἐχώθη ὑποκάτω, ἀρα εὐθύς, δοιδ² 3 διττός, δοιοὶ δύο, πεφυῶτας πεφυκότας, δμόθεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου, θέσεως: συμφυεῖς, δ μὲν ἦν, ἐπεφύκει, φυλῆ θ. φυλίκη (οὔτως ἐν Κερούρᾳ καὶ Ἀγοράφοις), ή γλατζινιά, ἐλαίη ἀγριελαία, μένος ἀνέμων δρμητικοὶ ἀνεμοί, ἀημι, ἀπρωφ. ἀήμεναι, μτχ. δειλ² κ. ἀήμενος, πνέω, πρβλ. ἀήρ, ἄελλα, ὑγρὸν ἐπιφ. πρὸς τὸ ἀέντων, διάη, διάημι πνέω διὰ μέσου τινός, διαπερῶ φυσῶν, διεισδύω (πιάνω), φαέθων μτχ. ἄχρ. δ. φαέθω (φά-ος): φωτοβόλος, τὸ ποτὲ νοητέον καὶ πρὸς τὸ α', οὔτε περάσης συνήθως (θαμ.) διεπέρα, διαμπερὲς (διά-ἀνά-πέρας ή διά-ἀναπείρω) πέρα καὶ πέρα, δι² δλου τοῦ πάχους τῶν τοιχωμάτων, ἔφυν ἔφυσαν, εἶχον φυτῷσει, ἐπαμοιβαδὶς (ἐπαμείβεσθαι) ἀλλήλοισι ἐπαμειβόμενοι (συναλλάσσοντες) ἀλλήλους, διὰ μέσου ἀλλήλων, συμπεπλεγμένοι πρὸς ἄλ., υποδύομαι, : υπωλίσθη-

σεν, ἔχωθη ὑποκάτω, ἐτρύπωσεν.— **482-91 ἄφαρ** α 410, ἐπ-αμάομαι (ἀμάω θερίζω) συλλέγων φύλλα (ώς οἱ θερισταὶ τοὺς στάχυς, ἐπισωρεύω, ἐπιστρώνω, εὐνὴ στρῶσις, στρῶμα, χύσις φύλλων χυμένα φύλλα, ἥλιυθα λίαν, δσσον τόσον ὕστε, τόσα δσα θὰ ἥσαν ἀρχετὰ νά, ἔρυματι, ἔρυμην, ἐνεστ. ἦ πρκμ διάφ. τύπ. ἔρυματι προφυλάττω, χειμέριος χειμερινός, ὁρη χ. χειμών, εἰ καὶ εἰ, χαλεπαίνω ἀγριεύω, ὑποκ. ἡ ὁρη: ἐν καιρῷ χειμῶνος δσον ἀγριος καὶ ἀν είναι, τὴν εὐνὴν, γηθέω, gauideo, γέγηθα, χαίρω, πολύτλας 171, λέντο ἀρό. ἐκ δ. λεχ- (πρβλ. λέχος, λεχώ, λόχος, ἀ λοχ-ος) σημ. κατακλίνεσθαι, ἐν μέσῃ τῇ εὐνῇ, ἥτις ὡς ὑπόστρωμα ἔχει τὴν χύσιν, ἐπεχεύατο ἔχυσεν ἐπάνω του ὡς κάλυμμα, ἔγκρυπτω (παραχώνω, δ ἀρό. γνωμ., δαλδς (δαίω 61) δαυλδς ἀναμμένος, σποδιή θ. τέφρα, στάκτη, ἐσχατιή θ. ἐσχατον μέρος, ἀγρὸς ἔξοχή: διαμένων εἰς τὰ ἐσχατα δρια τῶν (ἔξοχικῶν) κτημάτων, πάρα 141 (φ ἀν μὴ) παρέωσι-παρῶσι: δστις δὲν ἔχει πλησίον του, σφξων τί σημ. δ ἐνεστ.; σπέρμα πυρδς ἔναυσμα, προσάναμμα (ζώπυρον), αὔω ἀνάπτω, ζητῶ πῦρ.— **361-3 τῷ** δμμασι ἐπιμερ., παύσειε δ ὑπνος, δυσπονῆς 2 ἐκ τοῦ δύσπονος, πολύπονος, κοπιώδης.

458 θυμδς ἀγέρθη ἐν λιποθυμίᾳ ἐπιστεύετο δτι ἡ ψυχὴ προσωρινῶς κατέλειπε τὸ σῶμα.— **460 μεθῆκε** διὰ τί; Κατὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἰνοῦς δ Ὁδ. ἐπρεπε νὰ δίψῃ τὸ κορήδεμνον εἰς τὸν οἴνοπα πόντον 349 καὶ δμως δίπτει εἰς τὸν ποταμόν πῶς αἰρεται ἡ ἀντίφασις;— **461 Ἰνδ** 333.— **490 σπέρμα πυρδς σφξων** διὰ τὴν ἔλλειψιν τότε πυρείων.

III. ΓΛΩΣΣΙΚΑ · ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ζ

1-47. 1-6 δις α 6, πολύτλας ε 171, δῖος α 14, ἔνθα ἔκει, ἀρημένος μόνον μτχ. πρκμ. (ἀράω βλάπτω): βεβαρημένος, βεβυθισμένος εἰς βαρὸν ὑπνον καὶ ἔξηντλημένος ἐκ τοῦ καμάτου, αντάρ κ. ατάρ δέ, ἡ ἀντίθ. πρὸς τὸ μὲν 1, βῆ ἔβη, μετέβη, δά ευθύς, ἀμέσως (μετὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν), δῆμος χώρα, πρὸν ἐπίρ. πρότερον, ναίω κ. ναιετάω α 51, Ὑπέρεια, εὐδύκορος 2 δ ἔχων εὐρείας πλατείας χοροῦ, ἀγκι, ἀγκόθι, ἀγκοῦ πλησίον, πρθτκ. ἀσσον, ἀγχιστα, πρβλ. ἀγχιστεῖς, ἀγχιστεία, ὑπερηνορέων (ὑπερήνωρ δ ὑπὲρ ἄνδρα ὧν)

νύπερόπτης, ἀλαζών, ἀτάσθαλος, σινέσκοντο θαμ. πρτκ., σίνομαι βλάπτω, σφέας κ. σφάς ἐγκλ. ἀττ. σφᾶς, φέρτερος ε 170, α 405, δὲ αἵτ., βίηφι δργ. πτ. τοῦ βίη (ἢ δργ. ἀποδίδεται διὰ γεν. ἢ δοτ.) δύναμις.— 7-10 ἀνίστημι ἀποικίζω, σηκώνω (ἐκ τῆς ἔδρας), παίρνω, ἄγε ἡγε, θεοειδῆς θεόμορφος, εἶσα α 130 ἐγκατέστησα, ἐγκαθίδρυσα, Σχερίη τοπ. ἑκάς (χωριστά), μακράν, πρβλ. ἔκαστος, ἀλφηστής ἀ. (ἀλφάνω πορίζομαι, κερδαίνω μετά πόνου) ὁ ἐν ἴδρωτι τοῦ προσώπου ἐργαζόμενος, ἐργατικός, φιλόπονος, ἀμφὶ ἐλαύνω σύρω γύρω, ἐγείρω κύκλῳ, περιβάλλω, δέμω, ἔδειμα, δέδημαι κτίζω, πρβλ. δόμος, οἰκοδόμος..., δῶμα, νεό-δημτος, νηὸς ἀ. ναὸς (ναίω), δαιέομαι κ. δαιόμαι α 23, 48, δά(ο)σομαι (δάτ-σομαι), δα(ο)σάμην, πρβλ. πατέομαι-σάμην α 24, δέδασμαι, διανέμω.— 11-2 δάμνημι ε 451, πὴρ ε 387, Ἀτδης-δωνεὺς κ. **Αις-δος-δι ὁ Πλούτων, ὁ θεὸς τοῦ Ἀιδου (α(στ.)-ίδεῖν : ἀόρατος) "Αιδός δε δόμονδε "Αιδος, Ἀλκίνοος Ἀλκίνους, μῆδος οὐ., μόνον πληθ. μῆδεα σκέψεις, βουλαί, σκέδια : (μήδομαι ε 173, πολύμητις 214, μητιάω α 234), θεῶν ἀπο (ἐκ θεοῦ), ἀναστρ. εἰς τὸ μῆδεα εἰδώς : πεπροικισμένος ὑπὸ τῶν θεῶν μὲ μεγάλην σοφίαν.— 13-9 μὲν μήν, πράγματι, γλαυκῶπις α 156, μητιάω α 234 μελετῶ, σχεδιάζω, νόστος α 5, μεγαλήτωρ-ορος α 81, ἔμεν-αι λέναι, βῆ ἔμεν ἔξεκίνησε νὰ ὑπάγῃ, Θάλαμος κοιτῶν, πολυδαίδαλος 2 (δαίδαλος-εος πολυποίκιλτος, τεχνικῶς κατεσκευασμένος, δαιδάλλω τεχνικῶς ἐπεξεργάζομαι, δαίδαλον τεχνούργημα, Δαίδαλος) μετὰ πολλῆς τέχνης κατεσκευασμένος, πλουσίως πεποικιλμένος, φῶ ἔντι ἀναστρ. ἐνὶ (ἐν) φῶ, φυὴ εἶδος ε 212, πάρ παρὰ (οἴ), ἐπίρ., ἀμφίπολος θ. α 136, Χ. ἀπο ἀναστρ., εἰς τὸ κάλλος ἔχουσαι, πρβλ. 12 θεῶν ἀπο μῆδεα εἰδώς, ἑκάτεροθε δέ ἐκατέρωθεν, σταθμὸς ἀ. παραστάς, γεν. δυϊκ., θύραι θυρῷφυλλα, φαεινὸς 3 (φάρος, φαεσ-νὸς) στιλπνός, ἐπέκειντο εἰχον ἐπιτεθῆ, ἐφαρμοσθῆ, ἥσαν κεκλείσμέναι, παράταξις ἀντί : ἐν φ αῖ θ.— 20-4 ἐπι(σ)σεύομαι, ἀόρ. ἐπεσούμην, ἐπέσσομαι, σπεύδω, τρέχω (ἐντὸς διὰ τῆς κλειστῆς θύρας), δέμνια οὐ. πλ. κλίνη, ἄρσα φυσικὰ ὡς ἐπρεπε νὰ ἀναμένωμεν, ὑπὲρ κεφαλῆς ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ τήν, πρὸς ἔειπεν α 122 μετὰ διπλ. αἵτ. τὸ δ. πρόσφημι κ. προσ-ανδῶ, εἶδομαι α 105, ναυσικλειτὸς 3 (ν. -κλείω κλέιτζω : δοξάζω, κλειτὸς περίφημος) περίφημος θαλασσινός, ἔην ἦν, δμηλι-κή ἀφηρ. ἀντὶ συγκ. δμῆλιξ, πεχάριστο ἥτο προσφιλής, ἀγα-πητή, θυμῷ α 4 τοπ. ἐγκαρδίως, ἐεισαμένη ἀόρ. τοῦ εἰδομένη 12, δρεο ἐπαναλαμβάνει.— 25-30 νὺ α 32 : διὰ τί λοιπόν, γείνατο

άδο. ἐκ δ. γεν., γίγνομαι, περὶ τοῦ πατρός : ἐγέννησε, περὶ τῆς μητρός : ἔτεκε, δ ἐνεστ. γείνομαι γεννῶμαι, μεθήμων (μεθίημι ἀμελῶ) δικνηδός, ὥδε οὕτω δά, τόσον δά, εἶμα ε 167, σιγαλόεις 3 στιλπνός, πολυτελής, ἐπιθ. διορ. τοῦ εἴματα, τοὺς σοί, tibi, ἥθ. ἀχ ἔντροπή σου ! κεῖται είναι πεταμένα, σωρευμένα, ἀκηδής 2 (ἀστ.).- κήδομαι φροντίζω) παρημελημένος, κτγρ., δὲ παράταξ. ἀντί : εἰ καί, σκεδδὸν (ἔχομαι) πλησίον, ἵνα ἔνθα, δτε, καθ' ὅν, αὐτὴν (σέ), τὰ δὲ ἄλλα δὲ τοιαῦτα, φυσικὰ ἐπίσης ὠραῖα, κὲ(ν) ἂν ἀοριστολ. ἦ δυνητ., ἄγομαι παίρνω εἰς τὸν οἰκόν μου ὡς γυναικα ἦ ὡς νύμφην, ἐνταῦθα περὶ τοῦ μνηστῆρος καὶ τῆς ἀκολουθίας του, οὐ κέ σ. ἀ. οἱ σε ἄξονται, ἐκ τούτων οὐ. ἐὰν φορεῖ ἥ νύμφη ὠραῖα ἐνδύματα καὶ ἐλευθερίως προσφέρει τοιαῦτα, φάτις-ιος (φημι) φήμη, δνομα, ἐσθλὸς 3 ἀγαθός, καλός. ἀνθρώπους ἀναβαίνει διαδίδεται εὑρέως μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, τοὺς βέβαια, χαίρουσι δὲ παράταξις ἀντὶ ἀκολουθίας προπαρασκευασθείσης διὰ τοῦ ἑσθλή, πότνια θ. α 15. — 31-5 ζομεν ὑποτ., ἡώς-όσις θ. αὐγή, ἀττ. ἔως, φαινομένηψι δργ. 6 βίηφι, καὶ ἐγώ, τοὺς συνέργιθος (ἔριθος ἀ. θ. μισθωτὸς ἐργάτης, ὑπηρέτης) βοηθός, συνεργάτης, δφρα τελ., ἐντύνομαι ἐτοιμάζομαι, ἐντύνη ὑποτ. ἀδρ. β' προσ., τοὺς βεβαιωτικόν : μάθε, δὴν ε 127, α 203, μνάομαι ζητῶ εἰς γάμον, πρβλ. μιηστήρ, μνηστή, προμηήστρια συμπεθεριάστρα, ἀριστεὺς ἀριστος, εὐγενής, ἐκ τούτου πάντων Φ. καὶ κατὰ δῆμον ὡς ἐπίτ. ὑπερθ. : οἱ εὐγενέστατοι ἐκ πάντων τῶν ἀνὰ τὴν χώραν Φ., δθι ἐν οἷς (ἀριστήσεσσι), καὶ τοὶ αὐτῇ μεταξὺ τῶν δποίων ἀνήκει καὶ τὸ ἴδικόν σου γένος. — 36-40 κλυτὸς α 300, ε 445, ἡῶθι πρὸ ε 469, ἐφοπλίζω παρασκευάζω, ἄμαξα (ἄμα+ἄξων axis), ἀττ. ἄμαξα, φορτηγὸς τετράτροχος, ἥ κεν ἄγησι ἥ ἄξει ἀναφ. τελ., ζωστρον ζώνη ἥ δ χιτῶν τῶν ἀνδρῶν ὡς ζωνύμενος (μὴ δ στιθόδεσμος, ἐπενδύτης σφιγκτός ;), πέπλος ἀ. τὸ ἔνδυμα τῶν γυναικῶν, σκέπασμα (θρόνου κλπ.), φῆγεα οὐ. (φέζω βάπτω) τὰ βαπτιά, σιγαλόεις 26, καὶ δὲ σοὶ αὐτῇ ἄλλα καὶ διὰ σὲ αὐτήν, κάλλιον εὐπρεπέστερον, ὥδ' ἐφ' ἀμάξης, εἰς τὸ ἔοχεσθαι, ἥ ἐ ἥ, πλυνδὸς ἀ. πλυντήρ, γοῦρνα, λίθος μετὰ σκαφοειδοῦς κοιλότητος, ἐν ᾧ ἔπλυννον, πολλὸν ἀπὸ πολὺ μακράν. — 41-7 γλαυκῶπις α 156, δθι οὖ, δπου, ἔμμεν(αι) είναι, ἔδος οὖ. (σεδ-έζομαι, sed-es) ἔδρα, κατοικία, ἀσφαλῆς ἀδιατάρακτος, εἰς τοῦτο τὸ αἰεί, οὕτε ἀσύνδ. ἐπεξ., ε 479, τινάσσομαι συγχλονίζομαι, τραντάζομαι, δεύω ε 53, ἐπιπίλναμαι (πέλ-, πέλας πλησίον, πρβλ. σκεδ-άγνυμαι, σκίδ-ναμαι) προσπελάζω, ἐπισκέπτομαι, αἰθρη αἰθρία, ἔξαστεριά,

μάλα παντελῶς, τελεία, πετάννυμαι (pateo), πέπιαμαι ἀπλώνομαι, ἐπιχύνομαι, αἴγλη (ἀγλαός, γλαύσσω, γαλήνη) λάμψις, φεγγοβόλημα; λευκὸς (λευκ-, λύκ-, λυκόφως, λυκανυγές, λύχ-νος, λυκ-, λύκ-ειον, λεύσσω βλέπω) φωτεινός, ἀκτινοβόλος, ἐπιθέω, ἐπιδέδρομα : ἔχω ἐπιχυθῆ, ἐπικάθημαι, ἔνθα ἐκεῖ, δια-φράξω (φράξω δεικνύω, φράζομαι σκέπτομαι), ἀδρ. ἀναδιπλ. διεπέφραδον, δίδω ἀκριβεῖς δόηγίας.

3 Φαίηνες ε 34.—4 Υπέρεια μυθικὴ χώρα πρὸς Β τῆς Σχερίας (ἥ ἄνω χώρα) ἢ πόλις, κατὰ τινας ἢ ἐν Σικελίᾳ Καμάρινα, κατ' ἄλλους ἐν Ἡπείρῳ ἢ ἐπὶ νήσου παρὰ τὴν Σικελίαν. — 5 Κύπελλωπες γιγαντώδης ἄγριος ποιμενικὸς λαός, κατοικοῦντες ἐν μυθικῇ χώρᾳ, ἢν ἐτοποθέτουν ὑστερον παρὰ τὴν Αἴτνην καὶ Κατάνην ἐν Σικελίᾳ. — 7 Ναυσίθοος υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς τῶν Φαιάκων. — 8 Σχερίη ε 34.—10 νηὸν ἐπὶ τοῦ Ομ. ὑπῆρχον ναοὶ τῶν θεῶν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους οἵ θεοὶ ἐλατρεύοντο ἐντὸς ἀλσῶν, ναοὶ δὲ ἀσφαλῶς θὰ ὑπῆρχον μόνον ἐν Μ. Ἀσίᾳ. — 10 ἐδάσσατο ἀρούρας οἱ Ἐλληνες (οἱ Ἀχαιοὶ) κατελθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἥσαν λαὸς ποιμενικὸς καὶ νομαδικός, ἀλλὰ τὸ δρεινὸν τῆς χώρας, προβαλλούσης διαρκῶς φυσικὰ προτειχίσματα κατὰ τοῦ πλάνητος βίου, ἐπήνεγκε τὴν μόνιμον κατοικίαν αὐτῶν ἐν τοῖς πεδινοῖς τμήμασι καὶ τὴν τροπὴν εἰς τὸν γεωργικὸν βίον· ἡ περιφέρεια τῆς γῆς κατενέμετο εἰς τμήματα, κλήρους (χλᾶν), παραχωρηθέντας εἰς τὰ μέλη τῆς κοινότητος, ὃν ἔκαστος ἥρκει πρὸς διατροφὴν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας καὶ πρὸς πλήρωσιν τῶν κοινοτικῶν ὑποχρεώσεων, γενόμενος κατ' ὅλιγον ἰδιοκτησίᾳ τῆς οἰκογενείας· δύθεν δῆμος ἡ διανεμηθεῖσα περιφέρεια. “Ο, τι ἔπραξαν οἱ ἔγκατασταθέντες ἐν Ἑλλάδι Ἀχαιοὶ ἀποδίδει κατ' ἀναλογίαν δὲ ποιητὴς εἰς τοὺς Φαιάκας. Τίς φυλὴ διετήρησε τὸν θεσμὸν τῶν κλήρων ἐν Ἑλλάδι; — 12 Ἀλκίνοος υἱὸς τοῦ Ναυσίθου. — 13 γλαυκῶπις α 156.—15 Θάλαμος περὶ τοῦ ἀνακτόρου ἵδ. α 103· Θάλαμος ἐνταῦθα ἵδια κατοικία, δὲ κοιτῶν τῶν ἐφήβων ἢ ἐγγάμων παίδων ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ. — 18 δύο δαμφίπολοι αἴτινες ἥσαν τῆς ἰδιαιτέρας ὑπηρεσίας αὐτῆς καὶ συνώδευον τὴν Ν. ἔξερχομένην τοῦ οἴκου α 331.—Χάριτες** θυγατέρες τοῦ Διός καὶ τῆς Εὐρυνόμης σκοοπίζουσαι εἰς πάντα τὰ ὅντα τὰς χάριτας αὐτῶν· δὲ ἀριθμὸς παρ' Ομ. δὲν εἶναι ὀρισμένος, δὲ Ἡσίοδος μνημονεύει τρεῖς, τὴν Ἀγλαῖαν, Εὐφροσύνην καὶ Θάλειαν. — 19 σιαθροῦν ἐ. πρὸς φύλαξιν τῆς εἰσόδου. — **φαειναὶ** διὰ τὴν λειότητα καὶ στιλπνότητα τοῦ ἔντονος ἐκ στιλβώσεως. — 20 Αἱ μορφαὶ**

τῶν δνείρων ὡς διερχόμεναι τὰς κλειστὰς θύρας εἶναι ἀερώδεις.—
21 ὑπὲρ κεφαλῆς ὁ συνήθης τόπος, ὅπου ἵστανται αἱ μορφαὶ
 τῶν δνείρων.—**28** ἀγωνται ὁ γαμβρὸς λαμβάνων τὴν νύμφην ἐκ
 τῆς οἰκίας τῶν γονέων τὴν ἐσπέραν ὥδηγει αὐτὴν εἰς τὸν οἰκόν
 του διὰ μέσου τῆς πόλεως, θεράποντες καὶ θεράπαιναι ἐκράτουν δῆ-
 δας ἀνημμένας, ἥδοντο γαμήλια ἄσματα, δρκησταὶ ἔχόρευον καθ'
 ὅδόν, δργανοπαῖκται ἔπαιζον αὐλοὺς καὶ φόρμιγγας, ἐν ᾧ αἱ γυναι-
 κες τῶν παροδίων οἰκιῶν ἐξερχόμεναι εἰς τὴν αὐλειον θύραν παρη-
 κολούθουν μετὰ θαυμασμοῦ τὴν γαμήλιον πομπήν.—**32** συνέρ-
 θος πράγματι δύμως δὲν μετέβη μετ' αὐτῆς εἰς τὴν πλύσιν ἡ θυγά-
 τηρ τοῦ Δύμαντος.—**38** πέπλος ε 230.—**47** "Ολυμπος α 27.

48-54. **48·51** Ἡδως-ός θ. ἡ Αὐγὴ, ἐνθρόνος εὔθρονος
 καλλίθρονος, μὲν α 71, ἀφαε εὐθύς, δνειδος ἀ. κ. δνειδον, πλ. δνει-
 δοι κ. δνείρατα, διὰ δώματα παρ' Ὁμ. πολλάκις ἡ διὰ+αἴτ. τὴν
 διὰ τόπου κίνησιν, τοκεὺς (τίκτω), μόνον πλ. τοκῆς γονεῖς, φίλος
 ε 28, κικάνομαι, ἀόρ. ἔκιχον χησάμην, εὐρίσκω, ἔνδον ἐντὸς τῶν
 δωμάτων τοῦ μεγάρου, ἴδ. Πραγμ. α 103.—**52-5** ἐσχάρῃ ἡ ἐστία,
 ἐπ' ἐ. παρὰ τὴν ἐστίαν, μεταξὺ ταύτης καὶ τοῦ θαλάμου τῆς οἰ-
 κοδεσποίνης, δστις ἔκειτο εἰς τὸ βάθος, δπισθεν τοῦ μεγάρου, ἥστο
 ἀττ. ἐκάθητο κ. καθῆστο, ἥμαι, ἀμφίπολος θ. α 136, στρωφάω
 θαμ. τοῦ στρέφω, στρίβω, ἥλακατα οὐ. μόνον πλ. μαλλιὰ ἀπὸ τὴν
 ἥλακάτην (ὅρκων), ἀλιπόρφυρος 2 διὰ θαλασσίας πορφύρας βε-
 βαμμένος, πορφυροβαφής, ἔνυμβλητο μ. ἀόρ. β' κατὰ τὰ εἰς -μι
 τοῦ ἔνυμβάλλομαι συναντῶ, τῷ πατοί, θύραζε εἰς τὴν θύραν, ἔξω:
 ἐξερχομένῳ, βασιλῆς οἱ γέροντες, οἱ εὐγενεῖς, οἱ ὑποβασιλεῖς,
 Πραγμ., ἀλεῖτὸς ἴδ. ναυσὶ ἀλεῖτὸς 22, μετὰ+αἴτ. μετὰ ὁ. κινήσεως
 δηλοὶ κίνησιν εἰς τὸ μέσον, εἰς συγκέντρωσιν, βουλὴ τὸ συμβού-
 λιον τῶν ἡγεμόνων, τῶν γερόντων, ἀγορὴ ἡ συνάθροισις τοῦ λαοῦ,
 τοῦ στρατοῦ, ἵνα τοπ. ὅπου, κάλεον εἰχον καλέσει, ὁ πρτκ. διότι
 ἡ πρόσκλησις ὑποτίθεται κατακλειομένη διὰ τῆς ἀφίξεως τοῦ κλη-
 θέντος, ἀγαυδὸς (α(ἐπιτ.)-)γαίω καμαρώνω, γανριῶ, γαF-, γαῦρος,
 γηθέω, gaudeo) εὐγενής (παρ' Ἰωσιν οἱ εὐγενεῖς Γελεόντες).—
56-59 ἀγκι 5, πάππας-αο (ὑποκορ. τοῦ πατήρ), μόνον κλητ.
 πάππα τρυφερὰ προσφώνησις τέκνου πρὸς πατέρα: πατεράκι μου,
 μπαμπάκια μου, ἐντεῦθεν παππάζω φωνάζω πάππα, ἐφοπλίζω 37,
 οὐκ ἀν ἐφοπλίσειας; ἡ φράσις τρυφερὰν καὶ θερμὴν παράκλη-
 σιν, μοὶ χαρ. θερμῶς παρακαλῶ, ἀπήνη ἀμάξια φορτηγὸς τετρά-
 τροχος, συρρομένη ὑπὸ δύο ήμιόνων, εὔκυκλος (κύκλος α οἱ τρο-
 Δ. Ν. ΓΟΥΔΗ.—'Ομήρου 'Οδύσσεια Α - Ε - Ζ. "Εκδ. IA'

χοι) καλλίτερος, ἄγομαι φέρω μαζί μου, εἶμα οὖ. ε 167, ηλυτὸς 35, ἐς ποταμὸν εἰς τὸν ποταμόν, τὰ ἄ, κεῖται 26, ὁυπόω ὁυπαίνω, λερώνω, μολ τίς δοτ. ;—**60-7** καὶ δὲ ἀλλὰ καὶ 39, ἔσικε προσῆκει, βουλᾶς βουλεύειν νὰ συνδιασκέπτεσαι, πρώτοισι τοπ., μετὰ ἐπιρ. μεταξύ, ἐν μέσῳ τῶν, ἔχοντα ἡ κυρία ἔννοια, ἀντὶ ἀπομφ., καὶ τὸ βουλεύειν ἀντὶ μτχ., χρῶς ἄ. ε 455, τοπ., υἱες κ. νιέες ὡς ἔξ δν. υἱός, γέγασ κ. γέγονα (γεν., γα-, ὡς μέμασ κ. μέμονα ε 375): ζῶσι, τοὺς σοί, μέγαρα δ ὅλος οἶκος, μέγαρον ἡ αἴθουσα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς οἰκογενείας, οἱ δύο-τρεῖς ἐπιμερ. τοῦ πέντε: οἱ μὲν δύο, δπνίω, ἐνεστ. κ. πρτκ., νυμφεύομαι (περὶ τοῦ ἀνδρός), δπνίων ἔγγαμος, ἥιθεος, ἀτ. ἥιθεος, παλληκάριον, νεανίας ἔγαμος, θηλ. παρθένος, θαλέθω ἐκτεν. τοῦ θάλλω, μόνον μτχ. θαλέθων θαλερός, εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεανικῆς ἡλικίας, οἱ δὲ οἱ τελευταῖοι τρεῖς (διότι περὶ τῶν ἄλλων τίνες μεριμνῶσι);, μέλω προσωπικ. είμαι ὑποκείμενον φροντίδος, δ πρκμ. ὡς ἐνεστ.: αὐτὰ δλα ἀπασχολοῦσι πολὺ τὴν σκέψιν μου, περὶ δλων τούτων πρέπει νὰ μεριμνήσω ἐγώ, ὡς ἀντικ. τοῦ ἔφατο ἔφη, αἰδομαι κ. αἰδέομαι (αἰδώς) ἔξονομαίνω (ἡ ἔξ τὸ ἔξω, ἐκφράζειν) προφέρω τὸ δνομα τιῦ γάμου, θαλερός δ γάμος ὡς γινόμενος ἐν τῇ ἀκμῇ, ἐν τῷ ἄνθει τῆς νεανικῆς ἡλικίας, ὥριμος (πρβλ. δραῖος γάμος, παρθένος δραία γάμου).—**67-70** ἀμείβομαι α 44, φθονέω + δοτ. προσ. κ. γεν. πράγμ. (ἐκ φθόνου) ἀποποιοῦμαι, τέκνος οὖ. τέκνον οἱ γονεῖς; τεο τευ-του τινός, ἔρχεο ἀσύνδ. τῆς ἀκολ., ἡ πρστ. συγκατάθεσιν: λοιπὸν είσαι ἐλευθέρα νὰ πηγαίνῃς, δμῶς-ωδὸς (δάμναμαι) δ (δοριάλωτος)δούλος, θηλ. δμωή, ἀπήνη 57, δραզίσκω α 280, ε 95, δραζοῦντα ἐφωδιασμένη μέ, ὑπερτερερή θ. (ὑπέρτερος) τὸ κιβώτιον τῆς ἀμάξης, ἔφ' οῦ τὸ φροτίον [ἢ τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ἀμάξης προφυλάσσον ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς βροχῆς].—**71-4** κέλομαι ε 98, ἐπιθυμοτο μ. ἀόρ. β', δρα εὐθὺς ἀμέσως, ἡμιόνειος 3 συρόμενος ὑπὸ ἡμιόνων, δπλέωδπλίζω κ. ἐφοπλίζω 57, 69, ὑπάγω δδηγῶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν (δν καὶ σήμερον φέρουσιν οἱ βόες ἐν τῷ ἀρότρῳ), ὑπ' ἀπήνη διότι δ ζυγός, ὑφ' δν ὠδηγήθησαν, ητο μέρος τῆς ἀμάξης, ἐσθῆτης θ. ε 165, περιληπτ. ἴματισμός, δοῦχα, δουχισμός, θάλαμος ἀποθήκη, ἴματιοθήκη, φαεινὴν 19 ὡς λινᾶς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς 26.—**75-80** εεξεστος 3 (εν̄ ξέω) καλῶς πλανισμένος, ἔξωμαλισμένος, κατειργασμένος, ἔδωδὴ ε 95, μενοεικῆς ε 166, κίστη θ. κιβώτιον, καλάθιον, δψων ε 267, ἔν ἔχενα ἀόρ. τοῦ χέω, ἀσκῷ τοπ., αἴγειος δ ἐκ δέρματος αἰγὸς (σήμ. ἡ τράγελα), ἐπεβήσετο μεικτ. ἀόρ., δῶκεν εἰς τὰς χεῖ-

ρας τῆς κόρης, **λήκυθος** θ. ἐλαιοδόχον δοχεῖον, τὸ λαδικόν, ἥσος
ἔως, ἵνα τελ., πρβλ. τὸ δφρα χρογ. κ. τελ., **χυτλόματι** (χύτλον α
(χέω) τὸ նծազ τοῦ λουτροῦ καὶ τὸ ἔλαιον, δι' οὗ ἐπεχρίσαντο μετὰ
τὸ λουτρὸν) λούνομαι καὶ ἀλείφομαι δι' ἔλαιου. — **81-4 σιγαλόεις**
27, τὰ ἡνία διὰ τὴν στιλπνότητα τοῦ δέρματος (λουστρινιοῦ), ἐλαύνω
κ. ἐλάω ἀπρομφ. ἐλάειν-ᾶν κ. ἐλάαν α 39, τρέχω, τὸ ἀπρομφ. τοῦ
σκοποῦ, **κανακὴ** θ. λ. π. κρότος (ἐκ τῶν ποδοκτυπημάτων), **ἥμισ-**
νουιν γεν. δυϊκ. (ἥ : ἀφαιρ. γεν. ἀπὸ τῆς ἥμιονηλάτου ἀμάξης), **τα-**
νύομαι συγν. τῷ τείνομαι (παρ' ἥμιν ἐν τῷ τανυέμαι) ἐντείνομαι,
(ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου), τρέχω δρομαίως, παρ' ἥμιν : βάλνομαι,
ἄμοτον ἐπιρ. ἀκαταπονήτως, ἀκαταπαύστως, **φέρον** δὲ ἀντὶ φέρον-
σαι, **αὐτὴν** διασταλ. **οἶος** 4 μόνος, **ἅμα** τῇ ἀσύνδ. ἐπεξ., **κιλ** κίον
κιών, ἀμτβ. τοῦ κινέω, πορεύομαι, **κίον** πεζῇ, **ἄλλαι** πλὴν αὐτῆς,
πρὸς τούτοις (διότι ἡ N. δὲν ἔτο δούλη) α 128.

48 Ἡώς ε 121, **ἐνθρόνος** α 130.—**50 διὰ δώματα** διὰ μέ-
σου τῶν διαφόρων οἰκημάτων (θαλάμων, ἀποθηκῶν κλπ.) ἀτινα
ἀνῆκον πάντα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός.—**52 ἐσχάρη** α 103.—
52 στρωφῶσα ὡς οἵ ἥρωες ἐν κινδύνῳ μὲν εἶναι ὑπεραπισταὶ
τῆς πατρίδος, ἐν εἰρήνῃ δὲ ποιμαίνουσι, γεωργοῦσιν ἥ ἐποπτεύ-
ουσι τὰς ἐν τοῖς κτήμασιν αὐτῶν συντελουμένας ἔργασίας, οὕτω καὶ
αἱ ἥρωΐδες ἐπιμελοῦνται τῶν ἐν τῷ οἴκῳ, αὐταὶ ὑφαίνουσαι, πλύ-
νουσαι, θηλάζουσαι τὰ ἴδια τέκνα κλπ.—**θύραζε** εἰς τὴν θύραν, δι'
ἥς ἔξηρχοντο ἐκ τοῦ μεγάρου εἰς τὴν αὐλήν.—**54 βασιλῆες** α 245
ἐν Σχερίᾳ μετὰ τοῦ Ἀλκίνου, δστις ἔτο δ ἐπικυρίαρχος.—**55 βου-**
λὴ α 245. συνήθως δ βασιλεὺς καλεῖ τοὺς γέροντας εἰς βουλὴν περὶ
τὴν βασιλικὴν τράπεζαν.—**77 δψα, οἶνος** α 124 σύνηθες δψον
τότε ἔτο καὶ τὸ κρόμμυον.—**79 ἔλαιον** πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὡς
εὐῶδες τι ἔλαιον, μυρέλαιον, ε 264: τὰ μύρα ἔσαν ἀπαραιτήτον
τμῆμα πάσης οἰκιακῆς οἰκονομίας.—**84** α 335.

85-126. 85-92 ἐνθα ὅπου, **πλυνδεῖς** 40, **ἐπηετανδεῖς** 3
(ἐπη- δργ. τῆς ἐπὶ- ἔτος) δ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἔχων նծազ, ἀστείρευτος,
πολὺ κτγρ. ἀφθονον, **ὑπεκπρόρρεεν** ἐκ τοῦ βάθους ἀγαθούς (ὑπεκ-)
ἔρρεε, **ὅνπόω**, **ὅνπόωτα** ἥ συναίσ. καὶ ἥ παρεμβολὴ τοῦ ο κατὰ τὰ
εἰς -άω α 25, 32, **μάλα περ φ** δ. δσον πολὺ ὁνπαρὰ καὶ ἀν ἔσαν, **ἐνθα**
δεικτ. ἔκει, ἀναφέρ. εἰς τὸ ἐνθα 86, ἀπόδοσις εἰς 85, **ὑπεκπροέλυ-**
σαν ἀπέξευξαν ἀπὸ τὸν ζυγόν, ὑφ δν ἔσαν, **σεύω**, **ἔ(σ)σενα**, ὡς χέω
ἔχενα, (θέτω εἰς ταχεῖαν κίνησιν) ἀπολύω, **δινήεις** 3 (δίνη, συ-

στροφὴ τῶν ὑδάτων) ὁ σιρεφογυρίζων τὰ νερά του, πολυστρόβιλος, ἄγρωστις-ιος θ. ἀγριάδα, χλόη (πρβλ. γράστις, γρασίδι), μελιηδῆς 2 γλυκὺς ὡς τὸ μέλι, ἐσφορέω θαμ. τοῦ ἐσφέρω, δίπτω μέσα, μέλαν διὰ τὸ βάθος ἢ τὴν σκιερὰν περιοχήν, στειβω πατῶ (πρβλ. στίβος) διὰ τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν, βόθρος ἀ. λάκκος, γοῦρνα, (πλυνός), θοῶς ταχέως α 260, προφέρουσαι ἔριδα δεικνύουσαι ἄμιλλαν, συνεριζόμεναι, ἢ φρ. διασαφεῖ τὸ θοῶς τὰ ἀπογδύμια, ἀφ' οὗ ἐρρίπτοντο ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ καὶ διεβρέχοντο, ἀνεσύροντο ἐκεῖθεν καὶ ἐσωρεύοντο εἰς τοὺς βόθρους, ὅπου ἐν πρὸς ἐν ἐτρίβοντο ὑπὸ τῶν πλυντριῶν.— 93-5 ὁύπος ἀ. πλ. μεταπλ. ὁύπα, πετάννυμι 45 ἀπλώνω ἔξεινης ε 70, θὶς-ινδός ἀ., σωρὸς (ἄμμου), ἀκτή, ἀλς α 82, ἥχι ὅπου, ἀποπλύνεσθε ὀσάκις εἴχε κύματα, ποτὲ προτὶ κ. πρός, π. χέρσον ἐκ τοῦ ἀποπλύνεσθε (ἐρευγομένη ἐκβράζουσα ποτὶ χ.), λαῖγξ ε 433.— 96-8 λοέω α 310, λίπα δργ. πτ. τοῦ λίπος : λιπαρῶς, ἀφθόνως, δεῖπνον γεῦμα, μένον ἀνέμενον, τέρσομαι, ἀδρ. ἐτέρσην, torreo, torrens terra) (Ἐηρᾶ)) Ἑηραίνομαι, στεγνώνω, ε 152 ὕποκ. εἵματα, αὐγὴ φῶς, θερμότης, ἐκ τούτου ἡελίοι.— 98-109 δμωὴ θ. α 147, τάρφθεν-φθησαν κ. τάρπησαν, (τε)τάρποντο, τέρπεσθαι χορταίνειν, σῖτος ἢ τροφὴ καὶ τὸ ποτόν, ταὶ δὲ ὁ δὲ ἐν τῇ ἀποδ., ἀπὸ βαλοῦσαι, κρήδεμνον α 334, λευκάλενος ἢ ἔχουσα λευκάς ὠλένας, λευκοβραχίων, μολπὴ (μέλπω-ομαι) ἄσμα μετὰ χροῦ, ἐνταῦθα : παιδιὰ μετ' ἄσματος καὶ χροῦ, τῆσι τοπ. μεταξὺ αὐτῶν, οἶη κτγρ. ὅπως, λοχέαιρα (ἢ λὸνς (βέλη) χέουσα (εὔστοχος) τοξεύταια, οὐρὸς ὅρος, κατ' οὐρεα ἀνὰ τὰς ὁάκεις τῶν, Τηῦγετον Ταῦγετον κ. Ταῦγετος, περιμήκετος 2 κ. περιμήκης ὑπερύψηλος, τερπομένη διασκεδάζουσα, ενδίσκουσα εὐχαρίστησιν, κάπροισι τοπ. ἐν τῷ μέσῳ τῶν κάπρων, ἐν τῇ θήρᾳ τῶν κ., ὀκνὺς 3 ταχύς, ἐπίρ. ὥκα, ἀμα τῇ, αλγίοχος ε 103, ἀγρονόμος 2 δ νεμόμενος (κατοικῶν) τοὺς ἀγρούς, ἀγροδίαιτος, παίζουσιν διασκεδάζουσιν ἐν τῷ κυνηγίῳ, γηθέω ε 486, φρένα ἐνδομύχως, ὑπὲρ ἔχει κάρη α 90, κάρη μετωπα αἰτ. τοῦ κατά τι πέλομαι ε 79, ἀρίγνωτος 3 (ἀρι (ἐπιτ.) -γνω-) εὐδιάκριτος, φῆα εὐκόλως, ἐξ οὖ δήδιος, δάδιος, δὲ τὲ παράταξ. ἀντί : εἰ καὶ πᾶσαι, ὡς τὸ ἀναφ. οἶη 102, ἀδμῆς-ῆτος 1 (α(στ.) -δάμναμαι, μὴ δαμασθεῖσα ὑπὸ ἀνδρὸς) ἀνύπανδρος, μεταπρέπω διαπρέπω μεταξὺ τῶν.— 110-4 δὴ ἀρ πλέον ἀκοιβῶς, ἔμελλε ἐσκόπευεν, ἐπροτίθετο, νέομαι α 17, πάλιν ὅπίσω, πτύσσω διπλώνω, πρβλ. πινχή, ζεύξασα-πτύξασα εἰς τὸ νέεσθαι : ἀφ' οὗ πρῶτον ζεύξῃ, αὗτε πάλιν, ἀφ' ἐτέρου, ἀλλ' ἐνόησε ε 328, ως ὥστε, δια-

σαφ. τὸ ἄλλ’ ἐνόησε, ἔγείρομαι, ἀρό. ἐγρόμην, ἀφυπνίζομαι, εὐδ-
πις ιδος (εὖ δπ-) εὐόφθαλμος, ἡ ἡγήσαιτο ἀναφ. τελ., τί σημ.
ἡγοῦμαι+δοτ.; — 115-8 ἔπειτα συνέπεια τοῦ ἄλλ’ ἐνόησε 112;
τότε, βασιλεια θ. βασιλόπαις, μετὰ+αἰτ. πρός, ἀμαρτάνω τινός,
τὸ ἀσύνδ. ἀντίθεσιν, δίνη στροβίλος τῶν ὑδάτων, πρβλ. δινήεις 89,
αὕτω, ἀντίθεσιν, δίνη στροβίλος τῶν ὑδάτων, πρβλ. δινήεις 89,
δῖος, θ. δῖα α 14, ἔξόμενος ἀνακαθίσας, δρμαίνω κ.φ.κ.κ.θ. ε
365. — 119-26 ὁμοι εγώ ἂχ καῦμένος!, τέων τῶν τίνων πρβλ.
ἐνικ. τοῦ τῷ, βροτὸς α 32, ε 45, ἵκανω, ἵκω, ἥκω, αὔτε πάλιν,
δπως καὶ ἄλλοτε, ἡ ἀληθῶς, ἡ ὅτα ἀρα, ὑφριστῆς (ὑπὲρ super, su-
per bus) ὁ καταχρώμενος τὴν ὑπεροχήν του, ὑπερόπτης, ἀτάσθα-
λος, νόσος ἀ. αἰσθήματα, καρδία, θεοδδῆς (θεοὺς δεδιώς, θεοδῆς)
θεοφοβούμενος ἡ (ἥ) ἦε δύο ἔρωτήσεις αὐτοτελῶς, ἄλλως διπλῆ
ἔρωτησις, ὡς μία ἐκφερομένη, διὰ τοῦ: ἡ (ἥ) -ἡ (ἥ), ἀττ. πότε-
ρον ἡ, ἀντὴ θ. (αὕτω 117) φωνή, θῆλυς ε 467 γυναικεία (λεπτή,
λιγυρά, διαπεραστική), ἀμφήλυνθέ με (ἥλθε) μοῦ ἔπληξε τὰ δύο
ῶτά μου, ὡς κουράων γεν. ἀφαιρ. ὡς ἀπὸ κορασίων, ἔχουσι κα-
τοικοῦσι, κάρρηνον κ. κάρη α 99 κορυφή, αἰπεινὸς 3 κ. αἰπὺς α
11, πῖσος οὖ. (πιδώα ἀναβρύω, πῖδ-σος, πῖδ αξ) τόπος ὑγρός, λι-
βάδιον, ποιηεις 3 (ποίη-πόα) ποώδης χλοερός, ἡ νύ που ἀναμφι-
βόλως λοιπὸν ἀν δὲν ἀπατῶμαι, συνέπεια τοῦ 122, αὐδήεις 3 ε
334, αὐτὸς προσωπικῶς, ἐν ἀντιμέσει πρὸς τὴν παθητικὴν ἐντύπω-
σιν τῆς ἀκοῆς, πειρήσομαι ὑποτ.

89 σεῦναν ὅταν ἀποζευχθῶσι τὰ ζῆται καὶ δεχθῶσιν ἐν κτύ-
πημα ἐπὶ τῶν νώτων, τρέχουσι πρὸς τὴν βοσκήν. — 97 δεῖπνον
α 121. — 100 κοήδεμνον α 334. — 101 μολπῆς καὶ ἐνταῦθα
τὸ ἔσμα θὰ ἡτο ὁυθμικὸν ε 61. — 101 λευκώλενος τὸ ἐπίθ. μαρ-
τυρεῖ ὅτι ἡ χείρ, τοὐλάχιστον ὁ πῆχυς, ἡτο γυμνή, ὁ πέπλος ἄρα ἡ
τὸ φᾶρος τῶν γυναικῶν δὲν εἶχον χειρίδας οὐδὲ ἔκαλυπτον τὰς χειρας.
— 102 "Αρτεμις θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, ἀδελφὴ τοῦ 'Α-
πόλλωνος, προσωποποιία τῆς ἀγρίας φύσεως καὶ τῆς σελήνης· ὡς θεὰ
τοῦ καθαροῦ φωτός, εἰναι παρθένος ἀγνή μὴ γνωρίσασα τοῦ ἔρωτος
τὰς κηλῖδας, ὀραία καὶ ὑψηλὴ ὑπερβάλλουσα τὰς συντρόφους Νύ-
μφας, ὡς ἡ σελήνη τοὺς συνοδεύοντας ἀστέρας· ἀγαπᾷ τὴν ἀγροτι-
κὴν φύσιν· καὶ ὡς τοξότις (βέλη αἱ ἀκτῖνες τῆς σελήνης) ἀγαπᾷ
τὴν θήραν ἀγρίων θηρίων, κάρδων καὶ ἐλάφων. — 103 'Εργάμαν-
θος ὄρος τῆς ἀοχαίας 'Αρκαδίας· ἀμφότερα τὰ δοῃ ἥσαν πολυθρύ-
λητα ὡς πλούσια θηραμάτων (πρβλ. καὶ τὸν 'Εργυμάνθιον κάπρον).

—105 αἱ Νύμφαι αἱ 14 εἰναι θεότητες πηγῶν, δένδρων, ἀλσῶν, λειμῶνων, ἄντρων, δρέων (προσωπ. τῶν αἰωνίως ὑεόντων ὑδάτων ἦ τοῦ ὑγροῦ χυμοῦ τοῦ ζωογονοῦντος πᾶσαν γηίνην βλάστησιν ὅθεν καὶ κοῦραι Διὸς ὡς ἔχουσαι τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς βροχῆς τοῦ Διός) ἔκει κατοικοῦσι, λούονται, ἄρδουσι, χορεύουσιν, ἐργάζονται καὶ ἐπικοινωνοῦσι φιλίως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· καὶ δὴ αἱ τῶν κοηνῶν καὶ τῶν γλυκέων ὑδάτων καλοῦνται **Κρητιάδες**, **Ναΐδες** κ. **Ναϊάδες**, τῶν ἀλμυρῶν ὑδάτων **Νηρηίδες**, τῶν ἀλσῶν **Αλσηίδες**, τῶν δρέων **Ορειάδες** καὶ **Ορεστιάδες**, τῶν δένδρων **Δρυάδες** (γεννώμεναι ἀμάκι καὶ ἀποθνήσκουσαι μετ' αὐτῶν, ὅθεν καὶ **Άμαδρυάδες**), τῶν ποταμῶν **Ποταμίδες**, τῶν ἄντρων **Αντριάδες**. — **αιγιοχος** ε 103.

127-97. 127 ὑπεδύσετο μεικτ. ἀδό. ἔξετρον πωσεν ἀπὸ τοὺς θάμνους, τὸ ἀντίθ. ε 476, 481, **κλάω** κόπτω (κλάσμα, ἀρτοκλασία), **πτύρθος** ἀ. βλαστός, κλάδος, **φύλλων** γεν. περιεχομένου: κλάδον φυλλοβριθῆ, **ὅσμοιαι** σφέζω, φυλάττω, σκεπάζω (ἀλλὰ ὅσμαι ήματς), **μήδεα** οὐ. αἰδοῖα, φάς φωτός, ἀ. ἀνήρ, **χεῶς** ε 455. — **130-6** βῃ **ἴμεν** 1b, **δρεσίστροφος** δρεσίβιος, **ἄληή**, δοτ. μετπλ. **ἄληι**, (ἀλέξω ἀποκρούω) ἀμυντικὴ δύναμις, εἰσο̄ εἰσι, **ἀήμενος** ε 475 ὑπὸ τῶν ἀνέμων, **ὅσσε** ε 151, **δαίομαι** ε 61: εἰναι κατακόκκινοι, ἀστράπτουν, **Ἒν** ἐντὸς τῆς κεφαλῆς, τῶν κόγχων, **μετέρχεται** + δοτ. εἰσοριμῷ μέσα εἰς, **δις** (ovis), ἀτ. **οἰς**, πρόβατον, **ἀγρότερος** ἀγροδίαιτος, ἄγριος, ἥ κατάλ. τερος (συγκρ.) δηλοῖ ἀντίθεσιν μεταξὺ ἀγροῦ καὶ οἴκου (οἰκοσίτων ζώων), πρβλ. δεξιτερός, ἀριστερός, **κέλομαι** ε 98, **δὲ** αἰτιολ., **δόμοις** ἀ. μάνδρα, στάνη, **πυκινδὸς** 3 στερεός, ἀσφαλῆς, καὶ ἐπιδ. καὶ δὴ καὶ, **πειράω** κάμνω ἀπόπειραν, προσβάλλω, ἥ μτχ. τελ. εἰς τὸ ἐλθεῖν, **μῆλα** οὐ. αἰγοπρόβατα, **ἔμελλε** μοιραίως ὕφειλε (δὲν ἥδυνατο ἄλλως νὰ γίνη), **μίσγομαι** ε 378, **πὲρ** α 6, **χεῷω** ε 189, **ἴκανε** μίν, αὐτόθι. — **137-41** **σμερδαλέος** 3 φρικαλέος, κτγρ., **κεκακωμένος** αἰτιολ. ἐπειδὴ εἶχε παραμορφωθῆ, ἀσχημίσει, **ἄλμη** ε 53, **τρέω** φεύγω περίτομος (ό τρέσας), **ἄλλυδις** ἄλλη ε 71, **ἥιῶν** ε 156, **προέχω** προεξέχω, **φρένες** α 42, **ἐνι φρεσὶ τῇ** ἐπιμ., **Ἐν** εἴλετο γυίων α 192, **στῇ** ἔμεινεν ἀκίνητος, **σχομένη** κρατηθῆσα εἰς τὴν θέσιν, **ἄντα** (ἀντὶ) μὲ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς αὐτόν, ἀντιμέτωπος, χωρὶς νὰ ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπον. — **141-7** **μερμηρίζω** ε 354, **λισσομαι**, **ἔλισάμην** κ. **ἔλιτόμην**, παρακαλῶ (λιτή παράκλησις, λιτανεύω·εία), **εὐῶπις** 113, **λαβὼν γούνων**, **αὔτως** (αὐτός, δ τόν. αἰολ.) μόνον οὕτω, ἀπλῶς μόνον νὰ παρακαλέσῃ, **ἐν** ἀντιθ. πρὸς τὸ γούνων λαβόν, ἐπεξ. ὑπὸ **ἀποσταδὰ** μειλ. ἐπ., **ἀποσταδὰ** (-δὸν).

ἔξι ἀποστάσεως, μακρόθεν, μελλιχος-χιος (μειλίσσω γλυκαίνω) γλυκύς, ἔπος α 31, εἰ δείξειε πόλιν κυρ. πρότασις εὐχῆς (ἄλλα κέδεικνυε!) ἀναπτύσσουσα τὸ περιεχόμενον τοῦ λίσσοιτο, ἐντεῦθεν πλ. ἔρ. ἔξι ἑννοίας ἀποπέρας, 145=α 474, λίσσεσθαι ἐπεξ. τοῦ ὡς, (δεδιότα) μή, χολόσιμαι ἔξογίζομαι, λαβόντι τίς μιχ.;—148.52 κερδαλέος 3 εὐφυής, πονηρός, μὲ σκόπιμον ὑπολογισμόν, ὑστερόβουλος, γουνδομαι κ. γουνάξομαι κυρ. ἀπιομαι τῶν γονάτων, περιβάλλων τὰ γόνατα διὰ τῶν χειρῶν, παρακαλῶ, ἐνταῦθα: ἵκετεύω θεομάτατα, ἄνασσα κυρ. περὶ θεαῖνῶν: βασίλισσα, Μεγαλειότάτη, νὺν λοιπόν, τάχα, θεδς θ., ἐσσι εἰ, τοὶ ἔξι ἐκείνων οἵ δόποιοι, ἔσσκω (Feix-, Fé Fox-a, κ. Fix-, Fe Fix(η) σκω) παρομοιάζω, ἄγχιστα 5 κατὰ προσέγγισιν: σὲ εὐρίσκω δμοιοτάτην, μέγεθος ἀνάστημα, μεγαλεῖον παραστάσεως, φυὴ ε 212.—153.9 ναιετάω 4, α 51, χθῶν θ. γῆ (ὑποχθόνιος), τοὺς ἐπιτ. τὸ μάκαρες, πρβλ. τρισόλβιος, τρισάθλιος..., κασίγνητος ἄ. (κάσις ἀδελφὸς-γεγονώς) ἀδελφός. θυμὸς α 4, λαίνω θεομαίνω, εὐφραίνω (διότι ἡ χαρὰ θεομαίνει δύντως, ἐπιταχύνουσα τὴν χυκλοφορίαν, ἐν φῇ ἡ λύπη παγώνει), εὐφροσύνη εὐφροσύνη, -ναι εὐφρόσυνα συναισθήματα, σεῖο σέο σεῖ (σοῦ) σέθεν, λεύσσω (λευκός) βλέπω, ἡ μιχ. χρον. ἀντὶ δοτ. πρὸς ἔξαρσιν τοῦ πράγματος, θάλος οὖ. (θάλλω) θαλερὸς βλαστός, βλαστάρι, ἀνθος, εισοικνέω θαμ. τοῦ εἰσοίχομαι: συχνὰ πυκνὰ ἐμβαίνω εἰς τὸν χορόν, τὸ θηλ. κατὰ σύνεσιν πρὸς τὸ θάλος, αὖ ἀφ' ἐτέρου ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἀδελφούς, ἔξοχον ἐπιτ. τὸ μακάριτας (μάλιστα), κήδε 36, ἄγομαι 28, ἡ ὑποτ. +κέν=μέλ. ὁρ., βειθῶ σω σα βέβριθα, είμαι βαρύς, ζυγίζω βαρύτερον, ὑπερισχύω, κεδνα κ. ἔδνα τὸ πάλαι: τὸ ἀντίτιμον, δι' οὐ ἥγόραζέ τις τὴν νύμφην, είτα τὰ γαμήλια δῶρα, χάριτες τοῦ ἀρραβώνος, πρὸς τε τὴν νύμφην καὶ τοὺς οἰκείους: ὑπερθεματίσας τοὺς ἀνταγωνιστάς, ὑπερισχύσας διὰ τῶν γαμηλίων δώρων. — 160.9 τοιόνδε οἴα εἰσαι σύ, σέβας οὖ. δνομ. κ. αἴτ. θαυμασμός, κατάπληξις, δή ποτε ἥδη ποτὲ (κατὰ τὸν εἰς Τροίαν πλοῦν 164), Δήλω τοπ., ἔρνος οὖ. (δρυνμα) τρυφερὸς βλαστός, φυντάνιον, νέος νεαρός, ἀνέρχομαι ὑψηλώνω· ἡ σειρὰ τῶν λ.: ἐνόησα δή ποτε Δήλω — παρὰ βωμῷ Ἀπ. τοῖον νέον ἔρνος φοίνικος ἀνερχόμενον, ἔσπετο, ἐπεσθαι, ἦτο ὑπὸ τὰς διαταγάς μου, λαδὸς στρατός, τὴν ὅδὸν σύστι. ἀντικμ. κατ' ἐκεῖνο τὸ ταξείδιον (τὸν εἰς τὴν Τ. πλοῦν), ἢ δή κατὰ τὸ ὅποῖον ὅπως γνωρίζει ὁ κόσμος ὅλος, κήδεα α 244, μέλλεν ἐπέπωτο, ὡς δ' αὔτως ὠσαύτως δὲ (ἐκ τῶν: δ(s) οὗτος κ. αὐτός), τέθηπα, ὑπρσ.

ἔτεθήπεια, ἀόρ. ταφών (ἐκ τῆς ὁ. θαφ·, ταφ·, θάμβος), μένω ἔκθαμ-
βος, ἔχω ἀπολιθωθῆναι καταπλήξεως, δὴν α 203, δόρυ ε 162 σιέ-
λεχος, ἀνήλυσθεν ἐφύτωσεν, ἔξεπετάχθη, ὡς ὅπως, ἄγαμαι θαυ-
μάζω, τένηπα είμαι ἐνεός, μένω μὲν ἀνοικτὸν τὸ στόμα, ή ἐννοια
ἐπανέρχεται εἰς 161, αἰνῶς α 208, δέδια, μᾶλλον δέδεια, ἵνανει
με μὲν ἔχει εὔρει, πλήξει, δέ με παράταξις ἀντὶ ἐνδ. πρ. — 170-4
οἴνοψ α 183, χθιζδς 3 χθεσινός, κτγρ. χθές, τόφρα ἐν τούτῳ τῷ
μεταξὺ (τῶν 20 ἡμερῶν), ἔως δὲ τὴν στιγμὴν ταύτην, κῦμα περιλ.
φόρει θαμ. ἐφερε τῇδε κάκεῖσε, θύελλα (θύω φυσῶ μανιωδῶς, ἔει
οὖ κ. θυμός), κραιπνδς 3 ε 385, κάβαλλε (κάτ-βαλε, ἐπίσης κάπ-
πεσε, κάλλιπε) ἔρωψεν, ἐπέταξεν, δαίμων κακός τις δαίμων, δφρα
τελ., ἔτι κακὸν καὶ ἄλλα κακά, τῆδε ἐδῶ δά, καὶ ἐπιδ., ποὺ ἴσως,
δίουμαι οἴομαι, παύσεσθαι ὑποκ. κακόν, τελέουσι μέλλ., πάροιδεν
πρότερον. — 175-9 ἐλεαίωδε ἐλεῶ, ἐς πρωτην σέ, μογέω ε 223,
τήνδε τὴν πόλιν τοῦ τόπου ἐδῶ (διότι δὲν βλέπει τὴν πόλιν), ἀστυ
τὸ σύνολον τῶν κατοικιῶν τῆς πόλεως, πόλις τὸ μόνιμον κέντρον
τῆς κατοικημένης περιοχῆς (δήμου ή γαίης), δάκος οὐ. (δήγνυμι)
ἐσχισμένον καὶ ἐφθαρμένον ἔνδυμα (κουρέλι), ἀμφιβάλλομαι περι-
βάλλομαι, εἰς πον ἐὰν ἴσως, ἐφ' ὅσον τυχόν, ἔχεις εἰχες (δάκος τι)
ώς), εἰλυμα (εἰλύω ε 403) περιτύλιγμα, σπεῖρον ε 318 ἔνδυμα,
ὅσυχον. — 180-5 μενοινάω (μένος σφοδρὰ ἐπιθυμία, μενεάινω ε
314) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, ποθῶ: δ, τι ποθεῖ ή ψυχή σου, οἶκος οἰκογέ-
νεια, δπάζω (δπαδός, ἐποιαι, sequiοt, παρέχω ὡς δπαδόν), χαρίζω,
δμοφροσύνη (συζυγική) σύμπνοια, ἀρμονία, ἐσθλδς α 95, οὐ μὲν
γάρ (ἐστι) διότι ἀληθῶς δὲν ὑπάρχει ἄλλο, ἀρείων-ον συγκ., ὑποθ.
ἀριστος (ἀρε-τή): ἔξαισιώτερον, θειότερον, δθ' ὅτε ὁ ή μετὰ τὸ
προεξαγγ. τοῦ γε, διασαφούμενον διὰ τοῦ ὅτε..., πλεονάζει, μεῖξεις
δύο συντάξεων: τοῦ γε, ὅτε..., καὶ: η ὅτε, δμοφρονέοντε νοήμα-
σιν ἔχοντες μίαν γνώμην, ἔχω οἶκον διευθύνω, ἐπιμελοῦμαι, ἀλγεα
φαρμάκια, δυσμενής ἐχθρός, κάρωμα οὐ. πηγὴ χαρᾶς, εὐμενέτης ἀ.
εὐμενής, φίλος, εἱλυνον ε 445 γνωμ. ἀόρ.: ἄλλα καὶ αὐτοὶ οἱ ՚διοι
αἰσθάνονται αὐτό, λαμβάνουσι πεῖραν αὐτοῦ (τῶν ἀγαθῶν τῆς συζυ-
γικῆς ἀρμονίας). — 186-93 ἀντίον ηύδα ε 28, κακὸς κοινός,
ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ, αὐτόδες (οὐδεὶς ἄλλος) μόνος, δλβος εὐδαιμονία,
ἐσθλοι εὐγενεῖς, δπως ἐθέλησιν ἄνευ τοῦ κέν, καὶ σύ, ποὺ ὡς
νομίζω, τάδε τὴν τωρινὴν κακήν σου τύχην, ἔμπης ε 205, *τιλάω
ε 178, τετλάμεν ἀπομφ. ἀόρ. ἀντὶ τλῆναι, προστκτ. τλῆθι κ. τέτλαμι.;
νὰ ὑποφέρῃς καρτερικῶς, νὰ ἐγκαρτεροήσῃς δσονδήποτε πικρὰ καὶ

ἄν είναι αὕτη (έμπης), ἐπεὶ ἐπαναλαμβάνει τὰ ἐν 187, διακοπέντα ἔκ τῆς παρεχθάσεως τῶν περὶ Διός, δεύομαι δέομαι, οὖν φυσικά, τεο·τεν (τοῦ) τινός, ἐπέοικε τίκος ἐστι, προσήκει, ὃν μὴ δεύεσθαι, μεταλαμβάνειν, τυγχάνειν, ἴκετην ὑποκ., ταλαπελειος (ταλα·πελρα, δις πολλὰς ἔτλη πεῖφας) δι υποστὰς πολλὰς δοκιμασίας, πολυνθασιμένος, ἀντιάξω (ἀντί) συναντῶ: ἐάν τις συναντήσῃ ἡμᾶς.—194·7 ἐρέω ἐρῶ, λαοὶ οἱ κάτοικοι, τήνδε 117, μεγαλήτωρ ε 81, κάρτος κράτος, ἡ βασιλικὴ ἔξουσία, βίη ἡ κυριαρχικὴ ἐπιβολή, ἔχεται ἀσκεῖται, ἐκ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ, Φαιήνων ἀντικ. ἐκ τοῦ κράτος βίη.

5 ἐυπλόκαμος α 86. —138 ἐπ' ἡιόνας προυχούσας πρὸς τὴν θάλασσαν, διότι δ 'Οδυσ. προήρχετο μᾶλλον ἐκ τῶν μεσογείων ε 470, τὰ δὲ κοράσια ενδίσκοντο μᾶλλον παρὰ τὴν ἀκτὴν 94. — 142 γούνων λαβὼν σημεῖον θεομῆς ἵκεσίας, διότι τὰ γόνατα ἐθεωροῦντο ὡς ἡ ἔδρα τῶν σωματικῶν δυνάμεων, τῆς ζωῆς.—159 ἐδνα α 277.—162 Δῆλος γενέθλιος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, δπου πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἐτελοῦντο τὰ Δήλια· δι βωμὸς θὰ ἥτο ἐν ὑπαίθρῳ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ τεμένους, πλησίον τοῦ δποίου ὑπῆρχε καὶ δι φοῖνιξ, δεικνυόμενος καὶ ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ὡς ἱερὸν λείψανον τῆς ἀρχαιότητος, διότι ἀπ' αὐτοῦ κρατηθεῖσα ἡ Λητὼ ἐτεκε τοὺς δύο θεούς· τὸ καινότερον τοῦ δένδρου, μετενεχθέντος εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ Φοινίκων, ὡς δηλοὶ τὸ δόνομα, καὶ τὸ εὐθυτενὲς τοῦ στελέχους μανθάνομεν ἐκ τοῦ χωρίου τίνας ἐντυπώσεις θαυμασμοῦ προυχάλεσεν ἐν Ἑλλάδι. — βωμὸς τόπος ἐφ' οὐ γίνεται ἡ θυσία πρὸς τιμὴν θεοῦ τίνος. Ἐκ τῆς συνηθείας νὰ προσφέρωνται αἱ θυσίαι ὑπὸ τῆς οἰκογενείας πάντοτε ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐσχηματίσθη διὰ τοῦ χρόνου ὑψωμα τέφρας, δι βωμός, τὸ κέντρον τῆς λατρείας, οἷος ἐσφύζετο ἐν Ὁλυμπίᾳ ἔχων περιφέρειαν 132 ποδῶν καὶ ὑψος 32· ὕστερον οἱ βωμοὶ κατεσκευάζοντο ἐκ χορτοπλίνθων ἢ πλίνθων ἀτέχνων σωρευμένων· βραδύτερον ἐκτίζοντο ἢ ἀπετελοῦντο ἐκ μεγάλων λελαξευμένων λίθων ποικίλων σχημάτων καὶ μεγεθῶν, ἐνίστε καὶ ἐκ φυσικοῦ βράχου· τὰ θύματα ἐσφύζοντο ἐπ' αὐτοῦ, τὸ αἷμα ἐχύνετο κάτω περιλοῦν αὐτόν, ἀγήπτετο ἐπ' αὐτοῦ πυρὶ καὶ ἐπὶ ταύτης ἐψήνετο τὸ θῦμα, τῶν θεῶν συνήθως γενομένων τῆς κνίσης.—165 κακὰ κήδεα μάλιστα κατὰ τὴν ἐπάνοδον.—172 Ὄμγυγίη α 50. — 181 ἀνδρα τὸ δύνειρον τῆς Ἑλληνίδος ἥτο ἡ ἀποκατάστασις καὶ ἡ ἐκ τοῦ γάμου ἀπό-

κτησις τέκνων.—187 *κακός* α 411. — 188 *Ζεὺς...* ώς όυθμιστής τῆς Μοίρας α 33.

198-250. 198-200 ἡ ε 28, κέλευσε + δοτ. ἐφώναξε πρός, πόσε ποῖ, ἢ ἀλήθεια, μή που μῆπως τάχα, ἀττ. ἄρα μή, ἢ ἀπόκρισις προσδοκᾶται ἀποφ., φάσθε φατέ, νομίζετε, ἔμμεναι τόνδε, τινὰ κτγρ.—201-5 διερδός 3 (διάω, ζάω, δίαιτα τρόπος τοῦ ζῆν) ζωντανός, γένηται ἢ ύποτ. τὸ προσδοκώμενον=γενήσεται, δημιοτής θ.(δήιος (δαίω) δι καίων, δι πολέμιος) ἔχθρα, ἔχθρικαι διαθέσεις, ἢ σύνταξις: οὗτος ἀνὴρ, δις κεν ἵκηται..., οὐκ ἔστι διερδός βροτός (ζῶν=οὖτις) οὐδὲ γένηται: ὁ ἀνὴρ ἔκεινος, δοτις θὰ τολμήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν τῶν Φ. μὲ ἔχθρικὰς διαθέσεις, δὲν ζῇ (δὲν ἔγεννήθη ἀκόμη) οὔτε θὰ γεννηθῇ, φίλοι (εἰμὲν ἐσμέν), ἀπάνευθε α 190, πολύκλυτος 2 (κλύζω) πολυκύμαντος, πολυτάραχος, ἔσχατοι εἰς τὴν ἀκρην τοῦ κόσμου, ἐπιμίσγεται ἔχει ἐπιμειξίαν, ἐπικοινωνίαν, ἀμμι αἰολ. ήμιν, δνομ. ἀμμες, αἰτ. ἀμμε, δωρ. ἀμές.—206-10 (οὐχί!) ἀλλ' ὅδε δύστηνός (α 55) τις, παράθ. εἰς τὸ ὅδε: κάποιος δυστυχής, ἀλώμενος ε 336, εἰς τὸ ἱκάνει, ἀντίθ. εἰς τὸ δημιοτήτα φέρων 203, πρβλ. καὶ δύστηνος, κομέω (κ. κομίζω) περιποιοῦμαι, πρβλ. ἴπποκόμος, γηροκομῶ..., πρὸς Διὸς (προέρχονται) ἐκ μέρους τοῦ Διός, δοτις τρόπον τινὰ στέλλει αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, δόσις δῶρον, φίλος παθ. ἀγαπητός, ἢ φράσις παροιμ.: καὶ δλίγη καὶ εὐπρόσδεκτος, δοσον μικρὰ καὶ ἀν είναι, είναι δύμως τόσον εὐάρεστος, δθι δπον, ἐπὶ ἔστι ἢ δλη φράσις ε 443.—211-6 ἔσταν ἔστησαν, κέλευσαν ἐφώναξαν, ἐνεθάρρυναν, καδ είσαν καθεῖσαν (ἔβαλον νὰ καθίσῃ), ἐτοποδέτησαν, διδήγησαν, ἐπὶ σκέπας εἰς τόπον προφυλαγμένον (ἀπὸ τοῦ ἀνέμου), ὑπήνεμον, παρ' ἔθηκαν ἐτοποθέτησαν πλησίον, ἄρα πρὸς τούτοις, φᾶρος ε 230, είματα παράθ. ἵνα περιβληθῇ, 215=79, ἀνώγω κ. ἀνωγα α 269, ε 139, ἄρα ἀκολούθως, δοαὶ ὁεῖθρα, ὁεύματα, τοπ. — 217-23 μεταυδάω λέγω ἐνώπιον, ἐν μέσῳ ἄλλων, ἀπόρροθεν μακράν, στήτε ἀ. παραμερίσατε, οὕτω δεικνύων διὰ τῆς κειρὸς τὴν θέσιν, δφρα ἔως δτου, ἀποκλίνον καὶ εἰς τελ. σημ., πρβλ. ἥος 80, αντὸς μόνος, ἀνέν τῆς βοηθείας σας, ἀπολούσομαι ὑπτκτ., ἀλοιφὴ τὸ μύρον, ἀπὸ χροὸς μακράν τοῦ σώματος, δηρὸν ε 396: διότι πολὺν καιρὸν τὸ σῶμά μου ἔχει νὰ ἔλη μύρον, ἀντην ἄντα 141, ἐνώπιον σας, πρὸ τῶν δφθαλμῶν σας, λοέσσομαι μέλ. + ἄν, ως πολλάκις παρ' Ομ., μετελθῶν ἀφ' οὐ ἄπαξ ενδέθην μεταξύ, ἵσαν ἥσαν, ἀπάνευθε 204, ἄρα φυσικά.—224-6 νίζομαι α 112 μετὰ διπλ. αἰτ. ως στερητικόν, ἐκδύσεως,

ἐκ ποταμοῦ λαιμβάνων ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, ἀμπέχω (ἀμφὶ ἔχω) περικαλύπτω, ἀμπέχοντο, σμήχω διὰ τοιβῆς καθαρίζω (σμήγμα πηλός, εἰδος σάπωνος), χνόσος ἀ. ἄχνη, ἀφρός, ἀτρύγετος α 72.—**227-35 πάντα** τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὅλον τὸ σῶμα, λίπα 96, ἔσσατο ἔννυσθαι, πόρε ε 321, ἀδμῆς 109, ἐκγέγαα ἐκγίγνομαι, γεννῶμαι ἐκ, εἰσιδέειν κατά τι : εἰς τὴν θεωρίαν, μείζων ὑψηλότερος, πάσσων παχύτερος, πλέον γεμάτος, καδ ἥκε ἀφῆκε νὰ χυθῶσι κάτω, οὐλος (Φελ-, Φέρ-ιον, vellus) μαλλιαρός, πυκνὸς (ἢ Φελ-, ἔλισσω : σγουρός), δακίνθινος, δι τοῦ ὑακίνθου, ἄνθους, ἔδρεις-ιος (Φιδ-, εἰδέναι) ἔμπειρος, εἰδήμων, δέδαεν ἀόρ. β' ἀναδιπλασιασθεὶς ἐκ ο. δα : ἐδίδαξε, οἱ ἔξης τύποι ἀμτβτ. : δαήσομαι, ἐδάην, δεδάηκα-μαι, πρβλ. δαΐφρων α 48, ἀδάης, δαήμων, ἀδαημοσύνη, τελείω τελέω, παράταξις ἀντὶ ἀκολουθίας, περιχεύεται ἀόρ. ὑποτ. περιβάλλει, ἐμβάλλει, ἐγκατασπείρει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (περι-) (διὰ τῆς ἐμπαιστικῆς) ἢ ἐπιχρυσώνει, ὡς ἄρα οὔτως ἀκριβῶς, τῷ κεφαλῇ ἐπιμ.—**236-43** ἔξδημην πάντοτε ὡς ἀόρ., κίω 84, ἀπάνευθε κ. ἀπομακρυνθείς, φίς 14, θηέομαι θεάομαι, κλύτε κ. κέκλυτε ε 445, ἀέκητι α 79, οὐ δέκητι λιτ. βεβαίως κατὰ θέλησιν, ἐπισμίγεται 205, ἀντίθεος ισόθεος, δέατο ἀχρ. δ. μόνον δ τύπος οὔτος : ἐδόκει, ἐφαίνετο, (δε-, δέε-λος δῆλος, συγγενὲς τῷ δοάσατο 145), δῆ ναί, ἀλήθεια, ἀεικέλιος 3 (ἀεικής, (ἀ-εοικα), ἀττ. αἰκής - κίακίζω-ομαι) δυσειδής.—**244-6** αἱ αἰολ. εἱ, ἐν εὐχῇ αἱ γάρ εἴθε, τοιόσδε τοιοῦτος δά, τόσον ὁραῖος, δόσον οὔτος, κεκλημένος εἴη νὰ ἐκαλεῖτο, νὰ ἔφερε τὸ δνομα, διαφέρει δὲ τοῦ ἀπλοῦ συνδ. εἰναι, διότι τὸ καλεῖσθαι δῆλοι οὐ μόνον τὴν ὑπαρξιν τῆς ἰδιότητος, ἀλλὰ καὶ τὴν γενικὴν αὐτῆς ἀναγνώρισιν, πόσιν α 15, κτγρ., ἀνδάνω (ῆδύς), ἄδον κ. εναδον, ἔαδα, ἀρέσκω, καὶ οἱ ἄδοι συνδέεται πρὸς τὸ ναιετάρων: δστις νὰ κατώκει ἐνταῦθα καὶ εἰς δν νὰ ἥρεσκε (καὶ φ ἄδοι), **246-269.**—**247-50** ἄρα φυσικά, εὐθύνς, κλύνον ἀόρ., μάλα προθύμως, ἄρα ἀκολούθως, εὐθύνς, ἥτιοι μέν, ἡ ἀντίθ. αντάρ 251, ἔσθιω, ἔσθιω κ. ἔδω, ἔρπαλέως ἀρπακτά, λαιμάργως, ἄπαστος (ἀστ.)-πατέομαι α 124) νηστικός, ἔδυτης θ. κ. ἔδωδῃ τροφή.

208 δυσμενέων πειρατῶν α 171. — **203** φίλοι ἀθανάτοισι ε 35. — **204** ἀπάνευθε κατὰ τὰς τότε ἀντιλήψεις ἡ Σχερία ἡτο ἔξω τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου. — πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ μόνον ἐνταῦθα παρίσταται ὡς νῆσος, πανταχοῦ ἀλλαχοῦ ὡς χώρα. — **207** πρὸς Διδές δστις διὰ τοῦτο καλεῖται ξείνιος κ. ίκετήσιος. — **209** φᾶρος ε 230, χιτῶν α 286· λουτρὸν καὶ καθαρὰ ἐνδύματα ἦσαν

τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς φιλοξενίας. — 222 γυμνοῦσθαι μόνον κάλυμμα εἶχε τὸν κλάδον. — 226 ἔσμηχε ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ὁ λουσόμενος ἐσμήχετο διὰ ὁμμάτων (σμηγμάτων), ἐπεχόντων θέσιν σάπωνος, οἷα ἡσαν ἡ κονία (ἀλκαλικὴ τις κόνις), νίτρον, ἀφρόνιτρον, κιμωλία καὶ ἄλλα εἰδη λεπτῆς ἀργίλλου, ἔχυμωμένα μετ' εὐωδῶν ὑλῶν (κατὰ τοὺς δῶμα. αὐτοκρατορικούς χρόνους εἰσήχθη καὶ ὁ σάπων, sapo λ. κελτική¹ οἱ ἡμέτεροι χωρικοὶ σμήχονται καὶ διὰ κεραμιδιῶν)² μετὰ τὸ λουτρὸν οἱ 'Ομ. ἥρωες ἐπηλείφοντο δι' ἔλαιουν, εὐώδους μύρου, προσδίδοντος στιλπνὴν λειότητα εἰς τὸ δέρμα, ἔλαστικότητα καὶ εὐωδίαν εἰς τὸ σῶμα. — 231 ὑάκινθος οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῆς λ. ἐνόσουν ποικίλα ἄνθη ἢ φυτά, τὴν Ἱριν, τὸν gladiolum, τὸ αἰάντιον (δελφίνιον τοῦ Αἴαντος) καὶ τὸν κυρίως ὑάκινθον (διατσέντο), δ. "Ομ. ἐνόει πιθανῶς ἐν τῶν δύο τελευταίων, τῶν μόνων ἔχοντων πυκνὴν τὴν ταξιαγθίαν. Ἐπιστεύθη ὅτι ἄλλοτε ἦτο ὠραιότατος βασιλόπαις τῆς Λακωνικῆς, φύλος τοῦ 'Απόλλωνος, ὑπὸ τοῦ ὅποίου καὶ ἔφονεύθη ἐν δισκοβολίᾳ³ ἐκ τοῦ αἷματος τοῦ 'Υακίνθου ἀνεβλάστησε τὸ διμώνυμον ἄνθος, ἐπὶ τοῦ ὅποίου οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον ὅτι ἀνεγίνωσκον τὸ ἀρχικὸν γράμμα Y ἢ τὸ θρηνῶδες ἐπιφώνημα AIAI ἢ AI, τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ Τελαμωνίου Αἴαντος, ἐκ τοῦ αἷματος τοῦ ὅποίου κατ' ἄλλους μύθους προῆλθε τὸ ἄνθος· ἐνταῦθα ἔχει χρῶμα σκοτεινόν. — 223 Ἡφαιστος υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἡρας, χωλὸς ἐκ γενετῆς, θεὸς τοῦ πυρὸς καὶ τῶν μετάλλων (ἐπειδὴ τὸ πῦρ μαλάσσον αὐτὰ καθιστᾶ ἐπιδεκτικὰ κατεργασίας), θαυμάσιος καλλιτέχνης. — **Παλλὰς** 'Αθήνη ὡς ἔφευροῦσα καὶ προστατεύουσα πᾶσαν εἰρηνικὴν ἐργασίαν ἐτιμάτο ὕστερον ὡς Ἐργάνη. — 241 ἀντιθέοισιν οὓς ἄλλως οὐδεὶς θνητὸς πλησιάζει 205. — 243 θεοῖσιν ἔσικεν ἐντεῦθεν τὰ ἐπίθ. ἀντίθεος, λισόθεος, θεοῖς ἐπιείκελος διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, τὴν ὁώμην, τὸ κάλλος, τὰς πνευματικὰς ἀρετάς.

251-312. 251-4 ἄρα δηλαδή, κρατερῶνυξ 1 ὁ ἔχων ἴσχυρὰς ὄπλας, νύχια, **ἄν** (ἀνὰ) ἔβη, ἔπος ἔφατ' ἐκ τ' δύνμαζεν ε 187. — 255.7 δρσεο κ. δρσο ἀόρ. πρστκτ. τοῦ δρνυσθαι α 348: ἐγέρθητι δὴ νῦν τώρα πλέον, πέμπω συνοδεύω, δαΐφρων α 48, εἰδησέμεν μέλλ. τοῦ εἰδέραι: ὅτι θὰ γνωρίσῃς, δσσοι Φαιήκων. — 258-61 ερδειν α 293, ἀντὶ πρστκ. ὑποκ. σύ, μάλ' ὥδ' ἀκριβῶς οὗτως, ὅπις θὰ σοὶ εἴπω, ἀπινύσσω ε 342, δφρ' ἀν ἔως ἄν, ἐν φ ἄν, ἀγροὺς διὰ τῶν ἀγρῶν τῆς ἔξοχῆς, ἔργα καλλιεργημένοι ἀγορί, ἔξοχικὰ κτήματα, τόφρα ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, ἔρχεσθαι πρστκ., καρπαλίμως ε 193,

ἡγεμονεύσω προηγουμένη θὰ δεῖξω τὴν ὅδόν.—**262-90** ἐπὴν ἐπιβήσαντες μόλις πατήσωμεν τὸν πόδα ἐπὶ τῆς πόλεως, **πύργος** (ἔστι) πυργωτὰ τείχη, **καλδε** δὲ αὐτοτελῆς πρότασις, ἀπαλλαγεῖσα τῆς πρὸς τὴν ἀναφορικὴν συνδέσεως, ὡς ἀποδεικνύει τὸ ἔκτερον πόλης, ἀντὶ: καὶ ἡς ἔκάτερον, **εἰσιθμη** (*εἰσιέναι*) ἡ εἰσοδος εἰς τὴν πόλιν ὑπὲρ τὸν ἴσθμὸν τὸν μεταξὺ τῶν δύο κόλπων· ἡ πόλις κατὰ ταῦτα ἥτο ἐκτισμένη ἐπὶ χερσονήσου, πρὸ τῆς πόλεως δύο λιμένες βαθέως εἰσχωροῦσιν ἔκατέρωθεν εἰς τὴν χερσόνησον, ἀφήνοντες μεταξὺ αὐτῶν στενὸν ἴσθμον, δι' οὗ δύναται τις ἐρχόμενος ἔξωθεν νὰ διέλθῃ μεταβαίνων εἰς τὴν πόλιν, **λεπτὸς** 3 στενός, **ἀμφιέλισσαι** ἀμφίκυνοτοι (κατὰ τὴν πρῷαν καὶ πρύμναν), **ἐρύμοιαι**, προκμ. εἰργυμαὶ ἀνέλκομαι, : ἔχουσιν ἀνελκυσθῆ εἰς τὴν ὅδὸν (ἔκατέρωθεν αὐτῆς), **ἐπίστιον** οὐ. (ἐπί-οτ-ιον, στῆναι) δ τόπος, ὅπου ἔκαστος τοποθετεῖ τὸ πλοῖόν του, **ἔνθα** ἔκει (παρὰ τὰς ναῦς), δέ τε ἀλλὰ καί, **ἄγορα** δ τόπος, ὅπου ἔκαλεῖτο ἡ ἄγορὰ τοῦ λαοῦ, **Ποσιδήιον** ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος, ἀντὶ Ποσίδειον, Ποσειδώνιον, **ἀμφὶς Π.** διλόγυρα, **ἀραρύτα** 70, **λᾶας** ἀ. **λᾶος**, **λᾶι**, **λᾶαν**, **λίθος**, πρβλ. **λα-τόμος**, λενώ λιθοβολῶ, **κατωρυχῆς** 2 (κατορύσσω) κεχωσμένος εἰς τὴν γῆν, **φυτὸς** 3 (φύω, ἐρύω σύρω) ἐλκυστός, μέγας λίθος, ὃν διὰ τοῦτο μεταφέρουσι σύροντες, **ἔνθα** ἔκει, ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὅπου καὶ τὰ πλοῖα, ἐπαναλαμβάνον τὸ **ἔνθα** 266, **ἀλέγω** φροντίζω, λαμβάνω πρόνοιαν περὶ τῆς κατασκευῆς, κατεργάζομαι, συνήθως μετὰ γεν., ἐνταῦθα πρὸς αἰτ., **δπλα** τὰ ἀρμενα τῶν πλοίων, τὰ ἔξαρτήματα (ίστοι, ίστία, καλώδια, κῶπαι καὶ εὖναι: λίθοι κρεμάμενοι ὡς ἄγκυραι), **πεῖσμα** οὐ. καλύδιον, **σπεῖρον** ίστιον ε 318, **ἀπ** οξύνω καθιστῶ αἰχμηρὰν τὴν κώπην εἰς τὸ ἄκρον τῆς πλάτης, δι' ἡς πλήττεται ἡ θάλασσα, **ἔρετμὸν** ἀ (ἐρέσσω, ἐρέτης, τρι-ήρης, τριακόντρο-ος) κώπη, μέλει 65, **βιδὸς** ἀ. τόξον, **φαρέτρη** (*φέρειν*) φαρέτρα, βελοθήκη, **ἔισαι** ε 175, **ῆσιν** αἵς, **ἀγαλλόμενοι** μεθ' ὑπεροφράνου χαρᾶς, πολιὸς 3 ε 410, τῶν τούτων τῶν ἔκει ἐργαζομένων Φαιάκων, **ἀλεείνω**, **ἀλέομαι**, **ἀλύσκω-άξω** ἀποφεύγω, **φῆμις-ιος** θ. φῆμη, λόγια σχόλια, **ἀδευκῆς** 2 (δ μὴ ἐνδιαφερόμενος περὶ τινος) σκληρός, κακόβουλος, φ. **ἀδευκέα** τὴν κακογλωσσιάν, **μή τις** διότι τὸ **ἀλεείνω** φῆμιν ἐνέχει ἐννοιαν φόβου, **μωμεύω** (μῶμος ἀ. ψόγος) ψέγω, κακολογῶ, **δπλοσσω** ἀπ' ὅπίσω, κατόπιν, **ὑστερον**, **ὑπερφίαλος** 2 α 134, **κατὰ δῆμον** ἐν τῇ χώρᾳ, μεταξὺ τοῦ λαοῦ, **νῦ** ἵσως, **εἴπησι** ἡ ὑπτικ. προσδοκίαν: **ἔρει**, εἴποι ἄν, **κακώτερος** τῆς κατωτέρας κοινωνικῆς τάξεως, **ἀντιβολέω** συναντῶ, πρβλ. ἀντιάζω 193, **τίς** δὲ **δδε** διακόπτει πᾶσαν

ἄλλην συζήτησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ προκαλεῖ τὴν προσοχὴν των ἐπί τι νέον περίεργον, δηλοὶ κατάπληξιν καὶ καθιστᾶς ζωηρὰν τὴν ἔρωτησιν : ἄλλα (ἄς ἀφῆσωμεν τὴν συζήτησιν) ποῖος . ; τὸ τέος κτγρ. τοῦ δδε : τίς ἔστιν δδε, καλός..., δς ἔπεται ; νὺ ἴσως, οἶ αὐτῇ ἀντιδιαστ. διὰ τὴν ἴδιαν, ἡ δποία ἐτρελλάθη δι' ὑπανδρείαν, ἥ που βέβαια, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, τηλεδαπὸς 3 δ ἐκ μεμακρυσμένης χώρας, ξενομερίης, ἡ γεν. ἐκ τοῦ τινά, πλάζομαι α 2, κομίζομαι παραλαμβάνω, περιμιαζεύω, συμμαζεύω, ἥς ἔης, ἀναφέρ. εἰς τὸ ἀντικ. τινά, οὐχὶ εἰς τὸ ὑποκ. τοῦ κομμίσατο, ἐπειλατιολ. τὸ τηλεδαπῶν : ὃς νὰ ἔχαθησαν οἱ ἐντόπιοι, ὃς νὰ μὴ ὑπῆρχεν ἐντόπιος! πολυάρητος 2 (π. ἀράομαι εὔχομαι ἐν παθ. σημ.) κ. πολύλλιστος ε 445 : πρὸς τὸν δποῖον ἔκαμνε χιλίας εὐχάς τὴν ἡμέραν, ἥλθεν οἱ τῆς ἔκαμε τὴν χάριν καὶ ἥλθε, εὐξαμένη ἐπὶ τῇ θεομηπι παρακλήσει της, ἔξει ἡ N. ὡς σύζυγον, ἥματα πάντα πάντοτε, διὰ πάντα, πρβλ. τὸ γαλλ. *tou-jours* (*tous jours*), βέλτιερον (ἐστὶν) συγκ., ὑποθ. βέλτιστον: πάντως, ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι καλύτερον (ἥλθε καλύτερα τὸ πρᾶγμα), εἰ ποὺ εὔρε (καὶ τοιουτορόπως ἡσυχάζομεν, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἐλάμβανε κανένα καὶ δὲν θὰ ἡσυχάζομεν ἀπὸ τὴν λύσσαν της), καντὴ ἡ κόρη, καὶ μάλιστα ἡ ἴδια αὐτοπροσώπως, ἐποιχομένη ἀφ' οὗ ἐπῆρε τοὺς δρόμους, ἄλλοθεν ἔνον, ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἥ γὰρ διότι βέβαια, ἡ κυρία, τὸ πρόσωπόν της, ἀτιμάξω περιφρονῶ, τούσδε τοὺς ἐδῶ, κατὰ δῆμον τοὺς ἐντοπίους, μνάομαι 34, πολέες πολλοί, ἐσθλοὶ εὐγενεῖς, ἐρέουσι ἀναλαμβάνει τὸ εἰπησο 275, δνειδος στίγμα, μεγάλη προσβολή, κτγρ., νεμεσάω α 119, 263, κακίζω, κατακρίνω, καὶ δ' ἄλλῃ ἄλλα καὶ ἄλλην, ἥτις ὑποθ. δποιαδήποτε, φέξω α 47, ἥ τ... διασαφεῖ τὸ τοιαῦτα, ἐξ ὧν λαμβάνει μίαν μόνην περίπτωσιν: ἥτις ἄς ὑποθέσωμεν, φέρο ἐιπεῖν, ἀέκητη α 79, φίλων τῶν προσφιλῶν της, τὴν φράσιν διασαφεῖ καὶ ἐπιτείνει ἡ μετ' ἔστρων: ἐν φ ἔχει ἀκόμη τὸν πατέρα της..., μίσγομαι ἔχω συνεντεῦξεις, ἀναπτύσσω σχέσεις, ἀμφάδιος (ἀμφαδὸν-δὰ) φανερός, δημόσιος, νόμιμος, ὅκα ἐπίρ. τοῦ ὠκὺς ὡς ταχὺς τάχα, ξυνίημι (συμμαζεύω ὅσα ἀκούω εἰς τὸν νοῦν μου) ἀκούω, καταλαμβάνω, ἐμέθεν ἐμοῦ, παρ' ἐμοῦ, δς. ἀναλαμβάνει τὸν 258, πομπὴ ἀποστολή.—291-4 δῆμω μόνον ἐν σημ. μέλλ. θὰ εὔρω, ἀλσος ιερὸς χῶρος δενδρόφυτος, αἴγειρος θ. μαυρολεύκη πόθεν ἔξαρταται καὶ τίς ἡ γεν. ; κέλευθος α 195, νάω ὅέω, τρέχω (κολυμβῶ, νῆσος) λειμάδων (ἐστί), ἀμφὶ δλόγυρα, τέμενος οὐ. (τέμ-νω) τόπος ἀποχωρισμένος τῶν πέριξ καὶ ἀφιερωμένος εἰς θεὸν ἥ ἥρωα, ἐν

ταῦθα : βασιλικὸν κτῆμα, κτῆμα τοῦ στέμματος, ἀλωὴ α 193 κῆπος, ἐπίπεδον ἄγροτ. κτῆμα καρποφόρον, τεθαλυῖα, ἀ. τεθηλώς, θάλλω, κατάφυτος, κατάφορτος ἀπὸ τροφανὰ προϊόντα, ἀπὸ π. μακρὰν τῆς π., δσσον βοήσας ε 400.—**295-6** ἔνθα ἐν τῷ ἀλσει μεῖναι ἀντὶ προστκ., (τόσον χρόνον,) εἰς δικαίωσις ἔνθα ἔνθα.—**297-9** ἔλπομαι ε 379 φαντάζομαι, ὑπολογίζω, ἡμεας ἐγκλ. τύπ. τοῦ ἡμᾶς, ἔμεν ἀντὶ προστκ., ἔρεσμαι ἔρομαι, εἰρομαι, εἰρωτῶ, : ἔρωτῶ.—**300-3** ὁρίζωτα 108, καὶ πάις καὶ παῖς ἀκόμη, παρατακτ. ἀκολουθία, νήπιος 3 μωρός, πάις νήπιον νήπιον, μωρόν, μὲν ἀληθῶς, οὐ τι δώματα οὐδεμία ἄλλη οἰκία τῶν Φ., τεύχω, -ξω -ξα, τέτευχα, ἐτύχθη, τέτυγμαι, κατασκευάζω (τεύχος σκεῦος, τεύχεα σύνεργα), τοῖσι τοῖς τοῦ Ἀλκ., οἶος (ἐστί), κυρ. ἐπιφών. θαυμασμοῦ : πόσον ὠραῖος είναι... αἰτιολογοῦσα τὸ οὐ μέν τι ἐοικότα : διότι τόσον ὠραῖος είναι... ή ἀπόδοσις τῆς προτ. ἐπήν πόλιος, ἐπιβήμεν 262 ἔδει νὰ είναι : τότε σταμάτα ἡ : τότε δὲν ἐπιθυμῶ νὰ παρακολουθήσῃς ἡμᾶς ὅπισθεν ἀλλ᾽ ή παρεμβληθεῖσα τοπογραφία τῆς πόλεως, 262-9, ή βιογραφία τῶν Φ. 270-2 καὶ διειστεθεὶς φόβος δυσμενῶν σχολίων τῶν Φ. 277-88 ἀπεμάκρυναν τὴν ἀναμενομένην ἀπόδοσιν, ἀνθ' ἡς ἐπαναλαμβάνει 289 τὴν ἐν 258 γενομένην σύστασιν, ή δὲ ἀπόδοσις ἀκολουθεῖ ἐν διαφόρῳ τύπῳ ἐν 295.—**303-9** δόμοι δ πληθ. περὶ τοῦ δλου οἴκου διὰ τὰ πολλὰ διαμερίσματά του, κεύθω-σω, ἔκνυθον κ. κέκνυθον, κέκνυθα, κρύπτω : κρύψωσι, δεχθῶσιν ἐντός, εἰσέλθης ἐντός, αὐλὴ δ μεταξὺ τῆς ἐξωθύρας καὶ τοῦ μεγάρου ὑπαιθρος χῶρος, διελθέμεν ἀντὶ προστκ., μέγαρον ή μεγάλη τοῦ οἴκου αἴθουσα, τὸ ἐνδιαιτημα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς ὅλης οἰκογενείας, δφρ' ἀν ἔως ἄν, ἥσται κάθηται α 108, 114, ἐπ' ἐσχάρῃ 52, αὐγῇ λάμψις, ἐν πυρὸς αὐγῇ εἰς τὴν λάμψιν τοῦ π., ἐν τῷ τόπῳ δικαίου φωτίζει τὸ πῦρ τῆς ἐστίας, **306=53**, θαῦμα παράθ. εἰς ἡλάκατα ἀλιπόρφυρα, ἰδέσθαι τὸ κατά τι : θαυμάσια τὴν θέαν, προκαλοῦντα τὸν θαυμασμὸν τοῦ θεατοῦ, κεκλιμένη στυλωμένη (διὰ τοῦ ἐρεισινώτου τοῦ καθίσματος), κίων ἀ. θ. δμωὴ α 147, ἥπατ' (αι) ἥντα, κάθηνται, ποτικένειται ἔχει στηριχθῆ (ἀκκουμβῆ) πρός, αὐτῇ (κίονι πρός τὸν αὐτὸν στῦλον (ώστε οἱ δύο σύζυγοι ἐκάθηντο παρ' ἄλληλους), τῷ (θρόνῳ) ἐφήμενος ἐπάνω εἰς τὸν διοῖον καθήμενος, οἰνοποτάξω (οἰνοπότης) θαμ. πίνω συχνὰ οἶνον, ἀθάνατος ὡς ἀναστροφή.—**310-2** παραμείβομαι παρέρχομαι, προσπερνῶ, τὸν Ἀλ., βαλλέμεν ἀντὶ προστκ. βάλλε τὰς χειράς σου περὶ τὰ γόνατα, περιπτύσσου..., ἡμετέρης ἐκ τῆς

οίκογενειακῆς γλώσσης, διότι καὶ τίνας συνυπονοεῖ; **νόστιμος** ὁ τῆς ἐπανόδου, **νόστιμον ἥμαρ** α 9, **χαίρων** πρὸς μεγάλην σου χαράν, **καρπαλίμως** ε 193, **εἰ καὶ καὶ εἰ.**

262 πύργοι προεξοχαὶ τοῦ τείχους τρίγωνοι, τετράγωνοι, πολύγωνοι, ἡμικυκλικαί, ἐπαυξάνουσαι τὴν ἀμυντικὴν περιφέρειαν τῶν τειχῶν καὶ παρέχουσαι τὸ πλεονέκτημα νὰ βάλλωνται οἱ πολέμιοι ἐκ διαφόρων ἄμα πλευρῶν· ἀπαραίτητοι εἰναι οἱ πύργοι περὶ τὰς πύλας ὅπου δὲ κίνδυνος μείζων.—**264 ἀμφιέλισσαι** διότι καὶ ἡ πρῷρα καὶ ἡ πρύμνα τῆς νεώς ἔφερον δοκὸν κατὰ μικρὸν πρὸς τὰ ἔξω ἀνυψούμενην καὶ καμπυλουμένην καὶ τελευτῶσαν εἰς προεξοχὴν παρεμφερῆ πρὸς κεφαλὴν ζώου· ἡ πρύμνα ἦτο ὑψηλοτέρα τῆς πρῷρας, Πίν. Η' 3.—**266 Ποσιδήιον** 10.—**267 λᾶες** οἱ λίθοι χωσθέντες εἰλον λειανθῆ ἄνω (ξεστοὶ λίθοι), ἵνα χορηπιμεύωσιν ὡς ἔδραι ἐν τῇ ἀγορᾷ διὰ τοὺς ἐπιφανεῖς.—**268 ὅπλα ταῦτα** ἀφηροῦντο ἀπὸ τοῦ πλοίου, δσάκις τοῦτο δὲν ἔχοησιμοποιεῖτο (μάλιστα ἐν χειμῶνι).—**νῆσες μέλαιναι** αἱ νῆσες, ἵνα μὴ σήπωνται ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐπεζηρίοντο ἔξωθεν διὰ φυσικῆς πίσσης, αἱ δὲ κατὰ τὴν πρῷραν παρειαὶ ἐβάπτοντο ἐρυθραὶ ἢ κυαναῖ, ἵνα κατὰ τὰς συναττήσεις ἐκκλίνωσι τὰς συγκρούσεις.—**270 βιδες** τὸ τόξον συνίστατο ἐκ ὁρθῶν καμπύλης ἐλαστικῆς ἔχουσης δεξύτερα τὰ δύο ἄκρα, εἰς τὸ ἐν τῶν δποίων ἦτο διαρκῶς προσδεδεμένη ἡ **νευρά**, χροδὴ τοῦ τόξου ἐκ βοείου δέρματος λεπτοῦ, ἡς τὸ ἄλλο ἄκρον προσεδένετο εἰς τὸ ἔτερον ἄκρον τοῦ τόξου κατὰ τὴν χρῆσιν, Πίν. ΣΤ' 3. Τὰ **βέλη** ἥσαν χαλκᾶ ἢ λίθινα, προσηρμοσμένα ἐπὶ ἐλαφροῦ στελέχους, ὅπερ δι^ε ἐντομῆς προσηρμόζετο εἰς τὴν νευράν, Πίν. ΣΤ' 5, ἐφέροντο δὲ ἐν τῇ **φαρέτρᾳ**, ἥτις ἦτο θήκη ἐπιμήκης κυλινδρικῆ, ἐκ δέρματος ἢ ἔύλου κοιλαινομένου, καλυπτομένη διὰ πώματος, ἵνα προφυλάσσωνται τὰ βέλη ἀπὸ ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν καὶ μὴ ἐκχύνωνται ἐν βιαίᾳ κινήσει, φερομένη δι^ε ἴμαντος ἀπὸ τῶν ὕδων.
—**278 δέκητι** τὸν γαμβρὸν κατὰ κανόνα ἔξελεγον οἱ γονεῖς καὶ οὐχὶ ἡ καρδία τῆς κόρης.—**294 τέμενος** α 393.—**294 δσσον γέγωνε** βοήσας ε 400.—**304 μέγαρον** εἰς τὸ μέγαρον α 103 ὡδηγοῦντο οἱ ξένοι.—**308 θρόνος** α 130.

316-20 ἰμάσσω (ἰμάς), ἰμασσα, κτυπῶ διὰ τῆς μάστιγος (ἰμάσθῃ θ. 320), **φαεινῆ** διὰ τὴν στιλπνότητα τοῦ δερματίνου λωρίου (λουστρινιοῦ), **τρωχάω**, θαμ. τοῦ τρέχω, τροχάζω, **πλίσσομαι** προχωρῶ βάδην, **μάλα** δεξιῶς, **ἐπιβάλλω** καταφέρω ἐπὶ τῶν νώτων, **νόσῳ** μὲ νοημοσύνην, δεξιότητα.—**321-7 δύσετο** μεικτ. ἀόρ., **κλυ-**

τὸς α 300, ἵρδος 3 ἱερός, ἵνα ὅπου, ἀρα φυσικά (συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας 295), ἔπειτα ἀφ' οὐ ἔμεινε μόνος, τότε, **κλῆθι** ε 445, **αλγίοχος** ε 103, **ἀτριπτώνη** (ἀτριπτος (α(στ.)-τριπτω φθείρω, καταπονῶ) ἀκαταπόνητος, ἀκαταγώνιστος), **νῦν δὴ πέρι** τώρα πλέον τούλαχιστον, **πάρος** πρότερον, **φάιω** ε 221, **ὅτε...** ἐπεξ. τῆς μτχ., **ἐννοσίγαιος** κ. **ἐννοσικθῶν** α 74, φίλος παθ. ἀγαπητός, ἐλεεινὸς ἄξιος συμπαθείας: κινῶν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν.

IV. Ο "Ομηρος ἐν τῇ Μυκηναίᾳ αἰθεύσῃ.

(Οἱ δι' ἀδρῶν στοιχείων ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὰς Προθήκας).

ἀσπὶς ἐξ ἐλέφαντος **42** 1027-8, ἔνδεκα διαφόρων μεγεθῶν **47** 2331, πέντε μικραὶ **65** 2416, δύο ἄνευ ἀριθμοῦ **79**, γραπταὶ ἐν ἑπιτυμβίῳ στήλῃ 3526 μεταξὺ **88-9** ἐν τῇ δεξιᾷ μακρῷ πλευρῷ τῆς Αἰθούσης ἐπὶ ἐρυθροῦ λίθου ἐγγύλυπτου, **13** 116, **20** 241 ἐπὶ σφενδόνης χρυσοῦ δακτυλίου καὶ ἐν τῷ ἐγχειριδίῳ τῶν Μυκηνῶν τῷ φέροντι ἐμπαιστὴν ἐκ χρυσοῦ θήραν λεόντων.— **δόρυ** λόγχαι δοράτων **29** 449, **39** 740, τέσσαρες λόγχαι **50**, **72** 3543, **69** 5691, λόγχη μετὰ κρίκου ἐξαρτήσεως **18** 215, λόγχαι ἀκοντίων **29** 448, **54** 2480, **2** 2535, **56** 2937, 3133 κ. ἄ. θηραταὶ φέροντες ἀνὰ δύο ἀκόντια **91** 5883-4 ἐκ τοιχογραφίας τῶν ἀνακτόρων τῆς Τίρυνθος· λόγχαι δεθράτων, ἀκοντίων, ξιφῶν, μαχαιρῶν ἐν τῷ ίωφα τάφῳ Μυκηνῶν ὑπολοφράκτῳ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Αἰθούσης· **σαυρωτὴρ** ἐν τῇ **Χαλκοθήη** ΑΑΜ **200** 6259-64, **190** 6850, 6874, 6004, 6849, 6848 κλπ.— **βέλη** λίθινα ἄνευ ίδίας βάσεως **74** 5687, **75** 3681, **76** 5644, **32** 536-40· χαλκᾶ μετὰ βάσεως ἢ ἄνευ τοιαύτης **56** 3007, **52** 2335, **63** 2930, **54** 2455, **86** 1828-9, **64** 4909, **66** 3213, **82** 2099· ἐν τῇ **Χαλκοθήη** **218** 8638 πολλὰ τῶν βελῶν φέρουσιν ἀντὶ τῆς ἐνσφηνουμένης εἰς τὸ στέλεχος βάσεως αὐλόν· ἐν τῇ **B'** Αἰθούσῃ τῶν Ἐπιτυμβίων ΑΑΜ 823, 825 δύο τοξόται δικλάζοντες ἐν τῇ στάσει τῆς τοξεύσεως· δ 823 φέρει τὴν φαρέτραν.— **θώραξ** γύαλον θώρακος χαλκοῦ ἐν τῇ **Χαλκοθήη** ΑΑΜ **199** 6444.— **κόσρως** **47** 2468-70 τρεῖς κεφαλαὶ ἐξ ἐλέφαντος ἀνδρῶν φορούντων κόρυν ἐπενδευμένην ἔωθεν δι' ὅριζοντίων σειρῶν χαυλιοδόντων κάπρου ἐπαλλήλων, ἐναλλασσούσης τῆς κυρτῆς καὶ κοίλης ἐπιφανείας αὐτῶν παρ' ἐκάστην σειράν, ὡς φαίνεται μάλιστα ἐν τῇ 2470 κεφαλῇ καὶ **79** 2055.

Δ. Ν. Γευδῆ.—Ομήρου 'Οδυσσείας Α·Ε·Ζ. "Εκδοσις ΙΑ'

κύπελλα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, πολλὰ καὶ εὐδιάκριτα ἐν ταῖς Προθήκαις πόβλ. Ιδίᾳ τὰ κύπελλα τοῦ Βαφειοῦ ἐντὸς ὑαλίνων κωδώνων ἐν τῷ βάθει τῆς αἰθουσῆς ἐπὶ στηλῶν ἀρ. 1758-9 καὶ Πίν. Ε' 1-2, ὅπου ἀπεικονίζεται ἐν τῷ μὲν εἰρηνικὴ βοσκὴ ταύρων, ἐν τῷ δὲ θήρᾳ αὐτῶν διὰ δικτύων.

σπεῖραι βοστρύχων χρυσαῖ 43 3183, 44 3009, 45 2448-9, 2576-7, 92 6221.

ἐπιτύμβιοι στῆλαι τρεῖς ἐκ Μυκηνῶν 1427-30 μεταξὺ 61-2, ἑτέρα 3256 μεταξὺ 88-9, ἑτεραι δύο 1427 κ. 1431 μεταξὺ 82-83.

λέβητες ἄνευ ποδῶν ὑπὸ τὰς Προθήκας τῆς Μυκ. Αἱθ.

πρόσκους πλὴν ἄλλων ἔκτεθειμένων τῇ Αἰθουσῇ ίδε καὶ τὰς ἐκ Τροίας μικρὰς 78 4339, 4402, 4431, 4441.

Ἐνοήματα ἐκ Τροίας ἐν 77-8.

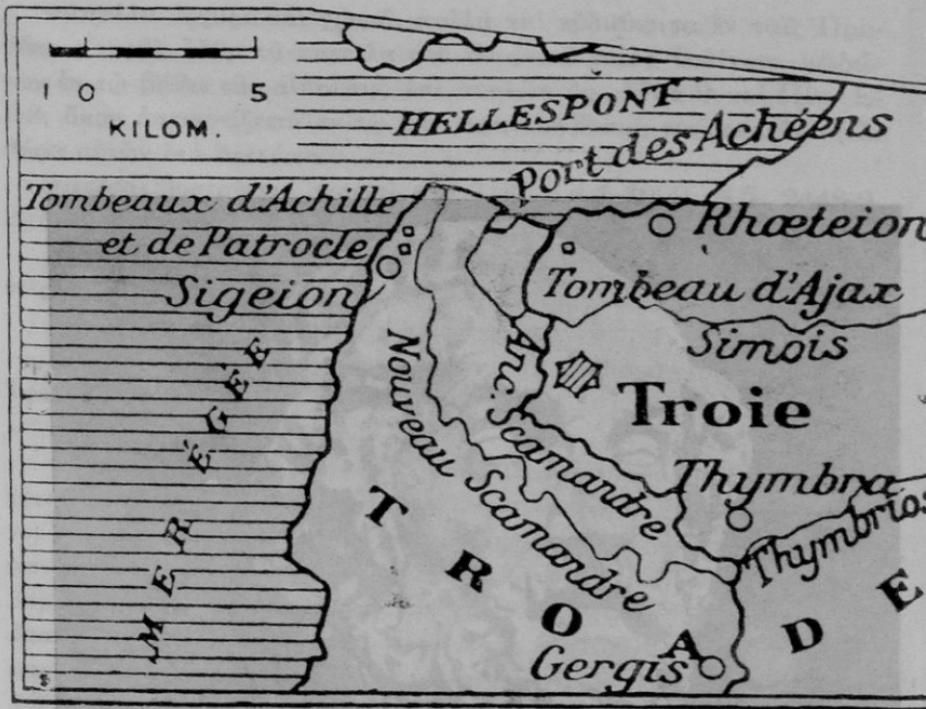
περόναι πόρπαι 14 102-3, κεφαλαὶ αὐτῶν 14 1045, περίχρυσοι 13 93-6, χρυσαῖ 19 245-7.—**κτένες** ἡμικύκλιοι ἐλεφάντινοι περιστεφόμενοι διὰ χρυσοῦ χείλους 22 310, ἐπίπεδοι διαφόρων μεγεθῶν ἐλεφάντινοι 47 2460, 2474, 52 2333, 2326, 57 2632, 58 4532, 59 1024-5, 64 2700, 65 2579, 79 2044.—**δακτύλιοι** 20 240-1, πολλοὶ ἐν 42-3, 92 6208, 87 1801-4.—**περιδέραια** κ. **δρμοί** περὶ τοὺς βραχίονας ἢ τὸν λαιμὸν 12 56, 68, 13 80, 14 77-8, 43 3003, 3087, 2998, 3153, 92 6212, 77 4331, 37 689, μετ' ἔξαρτήματος ἐπιστήθιον 43 3194, 45 2791, 2847 ἔξαρτήματα ἐπιστήθια περιδεραίων 23 340-9 36 672, 699, 37 688, 674, 14 110, 111, 114-5, 30 508, 513, 45 2847, 2791, 2845, 44 3186.—**ψέλιον** μέγα, ἵσως ἀνδρικόν, ἀρίστης τέχνης 20 263.—**ἐνώτια** (ἔρματα) φέρει ἢ προσωπὶς 14 146, 13 53-5, 61, 77 4332-3.

φόρμιγξ εὐρέθησαν δύο ὁστέιναι ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Μενιδίου συντετοιμμέναι, ὃν ἡ μία ἀποκατεστάθη ὑπὸ Ἐλληνος τεχνίτου Πρ. 83.

διάξωμα μεγάρου ἐξ ἀνακτόρου τῆς Κοίτης 62 ἐν τῇ ἀριστερᾷ τῷ εἰσιόντι μακρῷ πλευρῷ δύο ἑτερα τεμάχια ἐκ τοῦ ἀνακτόρου τῶν Μυκηνῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐν δεξιᾷ τῷ εἰσιόντι μακρᾶς πλευρᾶς μεταξὺ τῶν δύο ἐπιτυμβίων στηλῶν.

ΟΜΗΡΟΣ

1

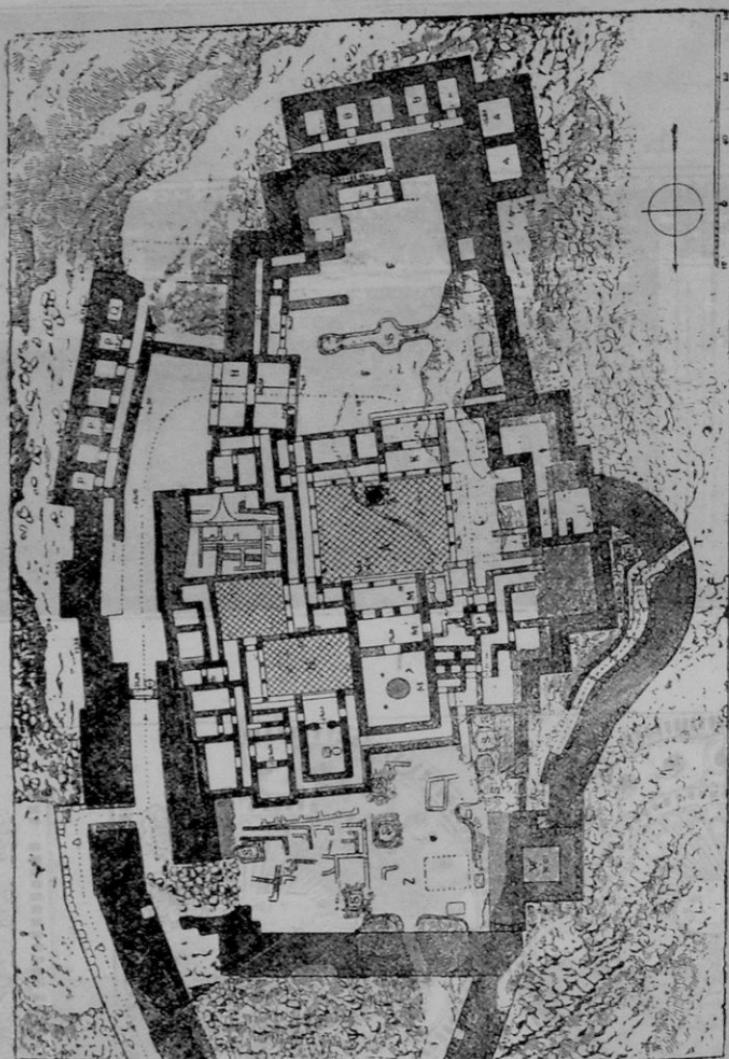
2

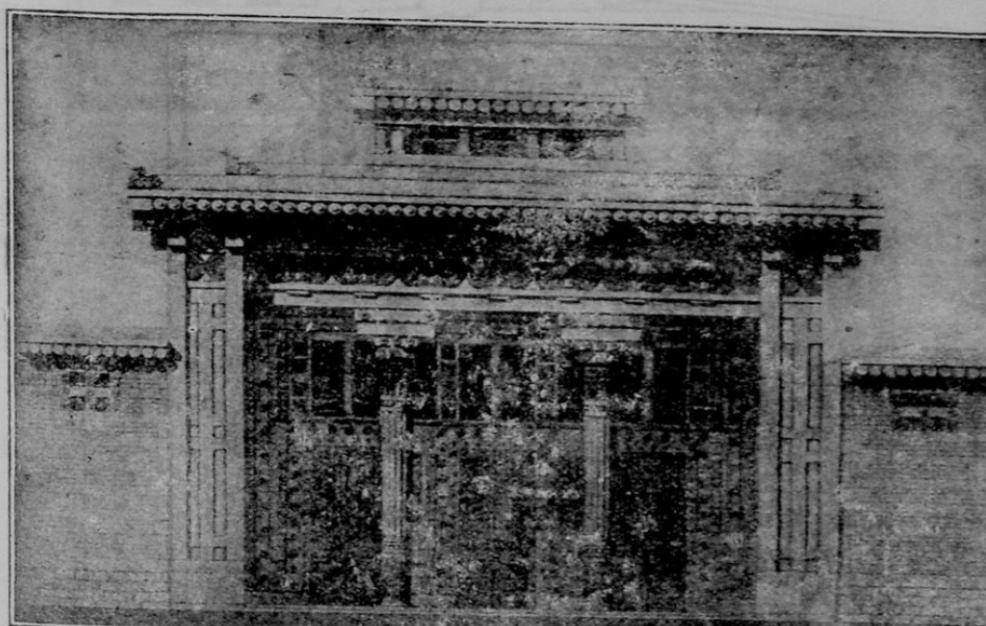

OMPHOS

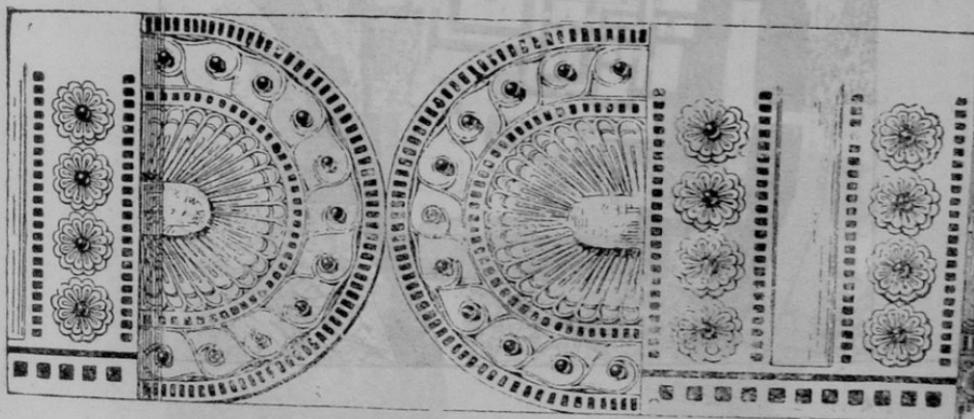
3

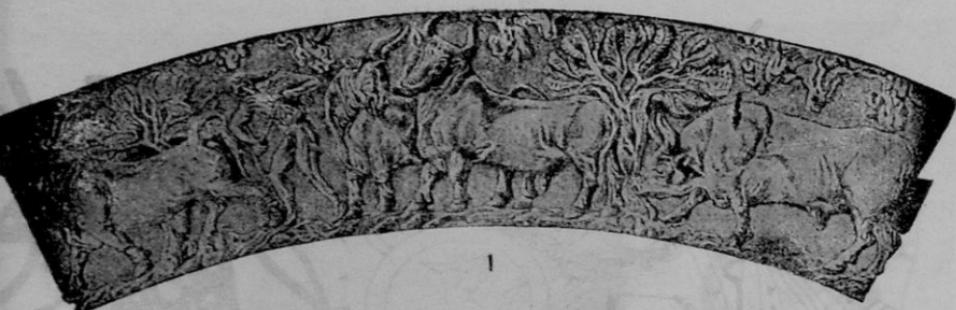

1

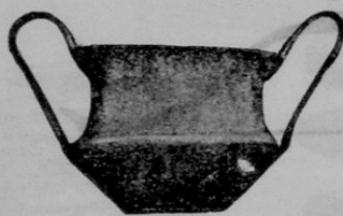
2

1

2

3

4

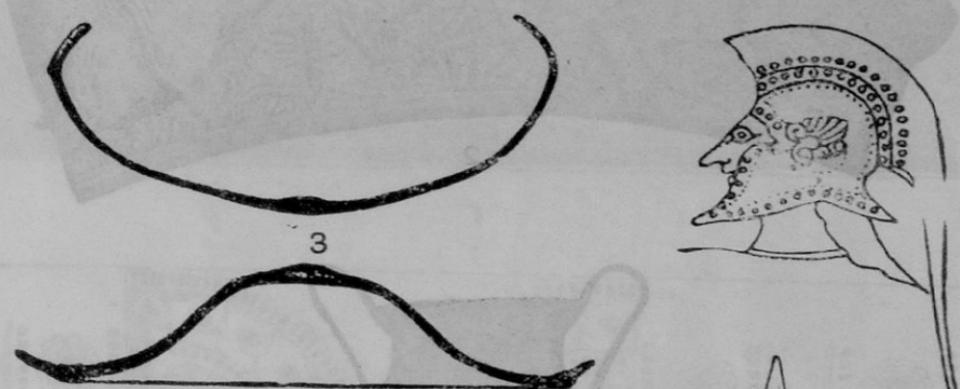

5

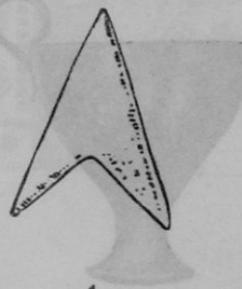
1

2

3

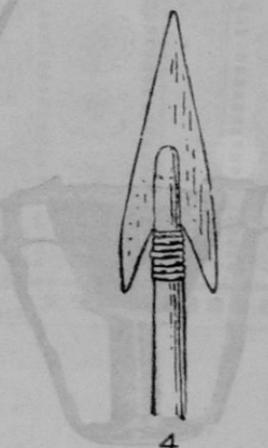
3

4

4

4

2

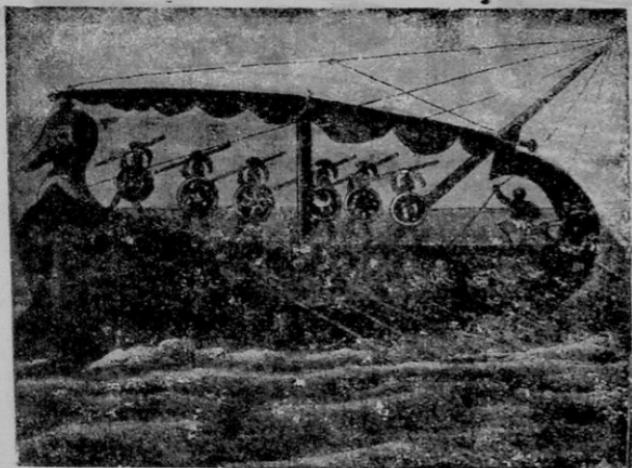
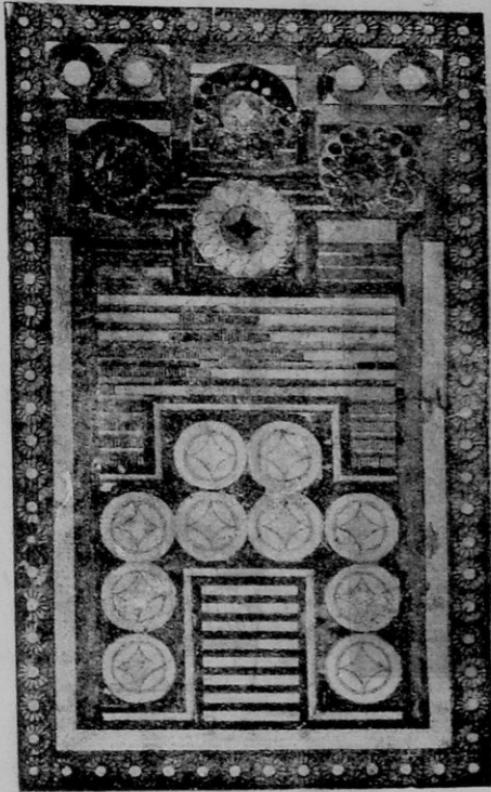
3

3

3

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΟΥΔΗ

«ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ»

Περιεχόμενα :

Πῶς μοῦ φαίνεται ἡ Δ' (ΣΤ') τάξις;
Τί αἰσθάνομαι τοὺς μῆνας τῶν διακοπῶν;
Προσφώνησις πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Γυμνα-
σίου Χαλκίδος.

Ἄποχωρισμὸς ἀπὸ συμμαθητῶν.
Ἄποχωρισμὸς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ διδακτηρίου.
Ἐκκλησίς ὑπὲρ τῶν μαθητῶν τῆς Ἀνατολικῆς
Μακεδονίας.

Αὐτεξομολόγησις διὰ τὸ α' τρίμηνον.
Ἐπιμνημόσυνος εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον Α'.
Ἐπιμνημόσυνος εἰς τοὺς πεσόντας κατὰ τοὺς
Βαλκανικοὺς πολέμους.
Ἐπιμνημόσυνος εἰς τοὺς δύο Εὐζώνους τοὺς
πεσόντας ἐν Σμύρνῃ.
Ἡ ἀποτυχία μού εἰς τὰς ἔξετάσεις.
Ἡ καταστροφὴ τῆς πατρίδος μού κλπ.

ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΤΕΥΧ. ΙΓ'. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΗΛΥΤΗΝ ΝΟΤΗΘΑΜ ΖΙΞΕΖΕ

Περιεχόμενα :

Εἰρηνικά Χριστούγεννα.

Τὰ περασμένα καὶ τὰ μέλλοντα.

* Ο πόλεμος καὶ ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ.

Χριστούγεννα - Δυστυχία.

Τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων.

Χριστιανισμὸς καὶ πολιτισμός.

* Αρχαῖος κόσμος.

Χριστουγεννιάτικη ἀναπόλησις.

Παλαιὰ εἰκών.

Χριστουγεννιάτικαι ἀναμνήσεις.

* Η ἐμφάνισις τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Παλαιαι ἀναμνήσεις.

* Η γέννησις τοῦ Χριστοῦ.

* Τὰ Χριστούγεννα εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Βυζαντινῆς

Χριστούγεννα εἰς τὸ μέτωπον.

[αὐτοκρατορίας.]

* Υμνος πρὸς τὴν συνοικίαν μου.

Τὰ κάλανδα.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

* Εκεῖ, ὅπου ἡ θύελλα μαίνεται.

Μία ἔνδοξος ἐπάνοδος καπ., καπ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΤΕΥΧ. ΙΔΙ. ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Περιεχόμενα:

Τὸ νέον ἔτος — Ἡ παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιᾶς — Πρώτη τοῦ ἔτους — Σκέψεις — Ὑποδοχὴ Πρωτοχρονιᾶς — Ἡ διποδοχὴ τοῦ νέου ἔτους — Μεταξὺ παλαιοῦ καὶ νέου ἔτους — Ἡ σκιὰ τοῦ 1921 — Τὸ δράμα τοῦ ὡρολογίου — Τὸ τελευταῖον μεσονύκτιον — Χιονισμένη πρωτοχρονιά — Ἀναμονὴ τῆς πρωτοχρονιᾶς — Ο "Ἄγιος Βασίλειος" — Κάλανθα — Ἐν φαῦριον ἔχομεν πρωτοχρονιάν — Σκέψεις ἀπὲ τῆς εἰσόδου τοῦ νέου ἔτους — Ὡ ἀπατηλὸς χρόνος — Νέον ἔτος καὶ χρηματισμὸς — Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸ νέον ἔτος — 1927-1928 — 31 Δεκεμβρίου — Μέσα εἰς τὰ χιόνια τοῦ πολέμου — Πάλι: μὲν χρόνους — Ἡ βασιλόπηττα — Τὸ δῶρον τῆς πρωτοχρονιᾶς — Κυλίου, Χρόνε — Ἀνευ θέματος — Ἐν φαῖσι: ἡ ἑστία — Πρωτοχρονιά εἰς τὸ χωρίον — Ο νέος χρόνος — Τὸ μαρτύριον τοῦ 'Ἄγιου Βασίλειου' — Πρωτοχρονιάτικον διήγημα — 1927-8 — Δῶρον τοῦ 'Άγιου Βασίλειου' — Ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ 'Άγιου Βασίλειου' — Πρωτοχρονιάτικος περίπατος — Ἡ χιῶν τῆς πρωτοχρονιᾶς κλπ.

ων

30 ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΤΕΥΧΟΥ ΙΘ' - ΚΑΙ ΠΑΣΧΑ

Περιεχόμενα:

Ο δεσπότης — Τὸ Πάσχα τοῦ 1915 — Χριστός ἀνέστη — Τὸ Πάσχα — Ἀνάστασις ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεως — Μεγάλη Παρασκευὴ — Εἰς τὸ δρός τῶν ἔλατῶν — Τὸ θεῖον δράμα — Τὰ κόκκινα αὐγά — Ἡ Μεγάλη Ἐεδομάς — Ἐν Κεφαλληνίᾳ — Τὸ Πάσχα εἰς τὴν νεοελληνικὴν ποίησιν — Περὶ ἐκλογὴν Πασχαλινοῦ θέματος — Μεγάλαι ἀναμνήσεις — Ἀνάστασις — Θεά μου, Θεά μου, ίνα τί με ἐγκατάλιπες! — Ὑπερτάτη θυσία — Ἡ γίνη τοῦ Θεανθρώπου — Ἄλλαι μὲν βουλαὶ Ἀθηναγόρου... — Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ — Ὁ Γολγοθᾶς — Κριτίας — Φιλοῦνται οἱ δαγιάδες — Ἡ ἔρημος μαρτυρικὴ δόδος — Καὶ ἔτρεχε...ἔτρεχε διαρκῶς — Πάτερ ἄφες αὐτοῖς... — Πίστις ἀμειβομένη — Ἀνάστασις εἰς τὸν Λυκανθητόν — Ἀγάπη — Ἐξομολόγησις — Ἡ θεία τραγῳδία — Ἀπὸ τὸ δράμα τῆς Ἰουδαίας — Ὁ θάνατος τῆς Ἀθανασίας — Μεγάλη Πέμπτη — Προσκύνημα τοῦ Ἐσταυρωμένου — Ἀτενίζων πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένον — Διψθ! — Τετέλεσται — Εἰς τὸν τόπον τῆς ἀγωνίας — Ὁ ὑπόδικος — Ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος — Ἡ θεία ἀγωνία — Ἐνα βλέμμα πρὸς τὸν Γολγοθᾶν — Οὐκ ἔστιν ὅδε — Τὸ Πάσχα εἰς τὸ Μέτωπον — Ἡ πανήγυρις τῆς Κλεισούρας — Πασχαλινὸν διήγημα — Σήμερον κρεμᾶται... — Άι τελευταῖαι στιγμαὶ κλπ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΟΥΔΗ

Ἄγαπητοί μαθηταί,

Ἄποφεύγετε τὰ φαῦλα καὶ ἀσεμνά βιβλία, τὰ ὅποῖα μαραίνουν τὴν ἔξανθησιν τοῦ σώματός σας καὶ τοῦ πνεύματός σας. Μελετᾶτε τὰ ὡραῖα βιβλία τῶν Ἐκθέσεων, τὰ ὅποῖα καὶ πλοῦτον μέγαν γνώσεων σας παρέχουν καὶ ἀρίστους μαθητὰς θὰ σας ἀναδείξουν καὶ ισχυρότατα ὅπλα σας διαθέτουν, διὰ νὰ ἐπιπλεύσετε εἰς τὴν σκληρὰν βιωπάλην. Ζητεῖτε παρὰ τῶν φιλοστόργων γονέων σας, καὶ μάλιστα μετὰ τὰς χειμερινὰς ἥ θερινὰς ἐξετάσεις σας, ὡς ἔπαθλον τῆς χρηστότητός σας καὶ τῆς ἐπιμελείας σας μίαν πλήρη σειρὰν Ἐκθέσεων. Είναι τὸ εύθηνότερον, ἀλλὰ καὶ πολυτιμότερον δῶρον, τὸ ὅποιον ἔχουν νὰ σας δῶσουν.

† Δ. Ν. ΓΟΥΔΗΣ

Ψηφιοποίηση της Εθνικής Καρδιάς του Ελληνικού Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής